De vorbă cu avocatul casei

Domnului BUDA ALEXANDRU

Stimate domn, trebuie să vă spunem că situaţia dv. este una deloc uşoară iar datele ce ni le-aţi furnizat sunt extrem de sumare, fapt pentru care vom încerca să vă răspundem plecând de la câteva presupuneri.

Aşa cum reiese din cele precizate de dv., cu 4 ani în urmă v-a fost furat titlul de proprietate al casei iar cu ajutorul unei procuri false şi cu concursul unui notar v-a fost vândută casa.

Sunteţi totuşi într-o „situaţie fericită". În urma demersurilor dv. cel care v-a vândut casa a fost acuzat de furt şi înşelăciune şi condamnat la 3 ani şi 6 luni închisoare şi, de asemenea, notarul este acuzat de fals intelectual şi uz de fals, procesul acestuia fiind încă pe rolul instanţelor.

Anularea contractului de vânzare-cumpărare

De asemenea, din cele precizate am reţinut că în cadrul procesului penal împotriva celui care v-a vândut casa, a fost judecată şi o acţiune civilă iar în cadrul acesteia aţi obţinut despăgubiri civile de 420 milioane lei şi că a fost anulată procura dar nu şi contractul de vânzare-cumpărare.

Aşa cum este uşor de înţeles, ceea ce vă nemulţumeşte este tocmai faptul că acest contract nu a fost anulat şi mai ales că nu v-a fost redat apartamentul, în situaţia în care dv. nu aveţi unde să locuiţi. Probabil acesta este unul din motivele pentru care aţi şi făcut apel, iar acum sunteţi în faza de recurs. Trebuie să ştiţi că problema anulării unui contract de vânzare-cumpărare nu este deloc simplă, fapt pentru care vom încerca să vă explicăm în termeni generali, din ce motiv, probabil, în cazul dv. contractul nu poate fi anulat.

În primul rând, potrivit dispoziţiilor legale, într-o situaţie cum este cea prezentată, în care cumpărătorul a fost de bună-credinţă, anularea acestui contract o poate cere numai *cumpărătorul*, deci cel care acum locuieşte în casa dv. şi care, bineînţeles, nu a făcut şi nu va face acest lucru. Dumneavoastră, ca adevărat proprietar, nu sunteţi parte în acel contract şi pentru acest motiv, potrivit dispoziţiilor legale, nu puteţi cere anularea. Ceea ce puteţi face dv. este o *acţiune în revendicare*.

Dar, nu trebuie să uitaţi că v-au fost acordate despăgubiri civile în sumă de 420.000.000 lei. Trebuie să ştiţi că puteţi pune în executare sentinţa prin intermediul executorilor judecătoreşti şi puteţi obţine această sumă care v-a fost stabilită de instanţă ca despăgubire pentru prejudiciul ce v-a fost cauzat.

Ne spuneţi că este imposibil să obţineţi suma. De ce? Este posibil ca persoana care v-a vândut casa să fie, spre exemplu, proprietarul unui apartament, al unei maşini, al unui teren sau poate avea sume de bani în bancă etc. Trebuie doar să aflaţi dacă el este proprietarul şi de asemenea să aveţi grijă să nu vândă între timp bunurile respective, iar după ce veţi face aceste cercetări vă puteţi adresa executorilor judecătoreşti care vor şti cum să vă obţină ceea ce vi se cuvine. Dacă totuşi veţi ajunge la concluzia că persoana care v-a vândut casa nu este solvabilă, nu trebuie să uitaţi că notarul va fi cu siguranţă solvabil şi probabil că veţi obţine despăgubiri şi în urma procesului cu acesta.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

CARAGIALE

1. Cine au fost părinţii lui Ion Luca Caragiale?
2. Câţi copii a avut marele dramaturg şi care era numele lor?
3. Cine a fost avocatul dramaturgului în procesul împotriva lui Const. Al. Ionescu (Caion), cel care îl acuzase public de plagiatul dramei „Năpasta"?
4. Cine a scris piesa de teatru „Caragiale în vremea lui"?
5. Cine a compus muzica operei „O noapte furtunoasă"?
6. Cine a fost interpretul rolului principal în filmul „Două loturi" realizat în 1957?
7. Cine a sculptat bustul lui Caragiale aflat în Rondul Roman din Grădina Cişmigiu?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Inventatorul telefonului (1876) este considerat savantul american Alexandru Graham Bell, medic, profesor de fiziologia organelor vorbirii şi de fizică la Universitatea din Boston (1847-1922). 2) Cel care a depus brevetul la ora 14, în aceeaşi zi, la două ore după Graham Bell, a fost Elisha Gray. A urmat un răsunător proces care s-a încheiat în favoarea primului. 3) Prima centrală telefonică manuală a intrat în funcţiune în 1878 la New Haven (Connecticut). Avea 21 de abonaţi, printre care Mark Twain. 4) Filmul „Alo?... Aţi greşit numărul" a fost regizat de Andrei Călăraşu. 5) Ansamblul „Telefonul-langustă" a fost realizat în 1936 de artistul spaniol Salvador Dalí (1904-1989). 6) Romanul de aventuri „Omul de la capătul firului este scris de Rodica Ojog Braşoveanu. 7) Palatul Telefoanelor din Bucureşti a fost construit în 1933 după planurile arhitecţilor americani Louis Weeks şi Walter Roy.*

Poşta cititorilor Pentru întrebările apărute la data de 9 mai, cu tema „Culmile munţilor", am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Maria Besciu – Bucureşti.*

– 5 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ.*

– 4 răspunsuri corecte: *Maria Iova – Constanţa şi Dan Victor Munteanu – Galaţi* care au primit câte un punct prin adunarea a câte două jumătăţi de punct şi *Toma-Dan Creţu – Bucureşti.*

Vă dorim în continuare succes. *(I. Stoica)*

ŞAH

(RICHTER - HUEBNER, 1931)

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Dge1! fg6 (1... hg6 2. Cg5 TfC8 3. h7) 2. Tg7 Rh8 3. Cg5 Tf6 4. ef6 Tf8 5. f7! Cd6 6. Tf7 mat.

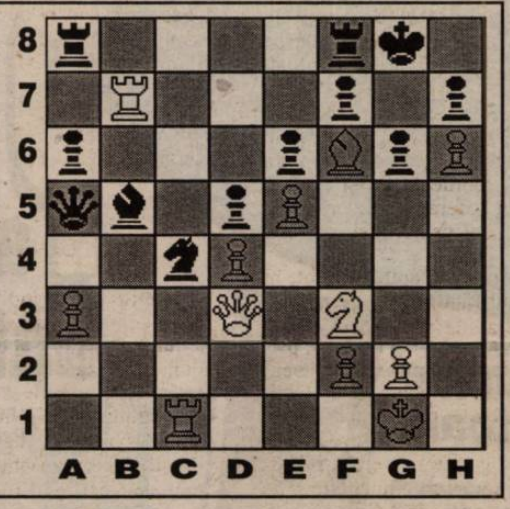

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Fie că sunt amplasate în apartament, pe balcon, terasă ori în grădină, plantele îşi etalează cu atât mai mult frumuseţea, cu cât sunt mai bine puse în valoare. Asta înseamnă să se potrivească în primul rând cu decorul din jur (mobilă, draperii, tapet, alte flori aşezate în imediata apropiere, etajera, soclul, trepiedul, măsuţa etc. unde sunt amplasate). Armonia între aceste elemente are şi ea... câteva reguli de bază. Astfel:

☛ Înălţimea suporturilor pentru ghivece nu trebuie să depăşească 160 cm, deoarece, peste această limită, expunerea favorabilă perceperii vizuale a ansamblului plantei nu mai este posibilă.

☛ Dacă spaţiul limitat al încăperii sau chiar al grădinii nu permite desfăşurarea, pe un plan orizontal, a mai multor plante, acestea pot fi aşezate pe înălţime, pe un stativ de forma unei coloane fără sfârşit, cu 4-5 „etaje", de formă tronconică, confecţionată din lemn sau din fier. Alegerea plantelor care vor compune acest ansamblu va exprima fără îndoială fantezia şi originalitatea „grădinarului". În modulul cel mai de jos, se poate pune o plantă decorativă doar prin frunze late, mai viguroasă, care dezvoltă o tufă bogată, fără să aibă tendinţa de a creşte prea înaltă. Deasupra, îşi poate găsi foarte bine locul o plantă care, de asemenea, nu e vestită prin flori, dar care lasă să se reverse peste marginile ghiveciului lăstari mai lungi, cu frunze mici şi delicate. Următoarele etaje pot găzdui deja plante decorative prin flori.

Suporturi pentru ghivece

☛ Suportul în formă de scară este, de asemenea, o variantă demnă de luat în seamă când suferim de lipsă de spaţiu deoarece acesta poate fi amplasat lângă un perete. De obicei, e construit dintr-un schelet din fier, cu baza de 100 cm lungime, 75 cm lăţime şi 140 cm înălţime. Policioarele, din scândură sau metal, sunt de aproximativ 20 cm lăţime; spaţiile dintre ele pot fi egale sau nu, în funcţie de dimensiunea plantelor care urmează să fie aşezate pe rafturi.

☛ Ghivecele cu plante de talie mică sau cu lăstari pletoşi pot fi suspendate pe aplice fixate de perete, confecţionate din fier, lemn, sârmă, trestie etc.

☛ Plantele urcătoare de cameră sau de exterior pot fi dirijate pe plasă din fire sintetice, cu ochiuri mai mari sau mai mici, ea însăşi foarte decorativă. Astfel se poate realiza aşa-zisul perete verde. În funcţie de inspiraţie, peretele verde poate fi „spart" de mici policioare pe care se aşează alte plante, cu flori colorate. Ansamblul este de mare efect.

☛ Plantele care au lăstari moi, cum ar fi cerceluşul care are tendinţa să crească pletos, pot fi dirijate pe verticală cu ajutorul unor grilaje din sârmă, fier subţire sau trestie, prinse direct de ghiveciul florii. Sunt de preferat lădiţe de lemn, cu formă dreptunghiulară, care permit fixarea grilajului de o latură şi etalarea coroniţelor florale ale plantei.

☛ În grădină sau într-un balcon mai spaţios, o notă de originalitate poate fi creată prin amplasarea unor „jgheaburi" realizate din bucăţi de trunchi de copac scobite, ca nişte copăiţe. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„SCHIMB DE VORBE"

FEMEIA DIN PARIS / FĂŢĂRNICIE		OFIS! / GREŞEALĂ TEHNICĂ		CIULINE / VEDETA FILMELOR		PLECARE ÎN CURSĂ / ACUTI		VAS DE PRĂJELI / CEASURI		SE ÎNTINDE PE PAT / NU-L ATINGE BOALA
ÎN PARC! / BANALI, PLICTISITORI			STRÂNGE CUREAUA / LOVITURĂ DE PICIOR							
						MECIUL REVANŞĂ / MIOARE				
LUPTĂTOR LA CORIDĂ / STRIVIŢI				COADĂ DE CAŞALOT! / PÂRLOAGĂ				TREI DIN CINCI! / STOP... ÎN CIRCULAŢIE		
							SETE! / ÎL BAT TOŢI BOXERII			PĂRERE DE RĂU
CAP DE ZEBRĂ / NOTĂ... LA DOSAR!			CUTE LA FUSTE! / BLOND			LIPSITĂ DE CONŢINUT / LINIŞTE!				
		AROMĂ / VECHII AMBASADORI							AFIŞ / NOBIL ENGLEZ	
ASTFEL / E OMUL BRUTALITĂŢILOR				A SEMNA / MARE PERIOADĂ						CADOU... CU ANUMITE CONDIŢII
							CONŢINUT / CAP DE FURNICĂ!			
O FAŢĂ BINE VĂZUTĂ / REA						PUTERE				
				DEOSEBIT DE CURAT						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ELABORĂRI". *Orizontal:* P - A - A - U - I - C - PERSEVERENTA - NATO - VARSAT - FINALA - LATRA - TIZ - VIE - RAS - BETIVAN - JU - T - NE - AL - SEICI - IC - CRAMPE - AF - ICOANA - PIS - MARS - SITUA - G - REALA - ARTAR - SEARA - URIASI.

Test

Aceste două desene au şapte elemente grafice comune identice. Puteţi să le identificaţi? *(Gh.R.)*

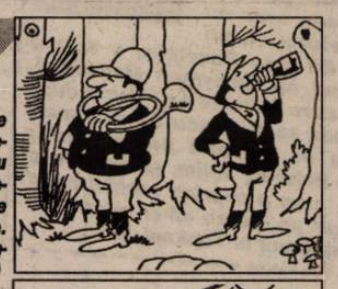

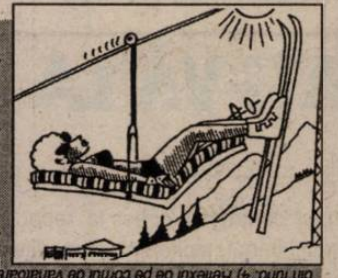

SOLUŢIA: *1) Nodul de pe trunchiul copacului din stânga şi frunza de la bit. 2) Cavitatea din trunchiul copacului din dreapta şi lentila stângă a ochelarilor. 3) Vizorul bereţei omului din stânga şi acoperişul casei din fund. 4) Reflexul de pe cornul de vânătoare şi vârfurile unor copaci din dreapta. 5) Semnul de pe eşarfa omului din dreapta şi acelaşi semn în dreptunghiul de lângă omul din semicercurile situate jos, în centru şi cel care se vede la dispozitivul solar. 7) Una din dungile aflate jos, dreapta şi extremitatea unuia din beţele de schi.*

UmOr

☺ *Copiii pe bancheta din spate cauzează accidente. „Accidentele" pe bancheta din spate cauzează copii.*

☺ *– Cum ţi-ai fărâmat aşa maşina?*
– M-am lovit de un trecător!
– Şi asta a adus-o în halul ăsta?
– Trecătorul era într-un autobuz!

☺ *– Eu recunosc după gust orice băutură – se laudă un bărbat într-o societate. Putem chiar să facem un pariu!*
– În cazul acesta gustaţi din paharul albastru!
– Vai de mine, asta e benzină!
– Perfect, dar de câţi octani?

☺ *– V-a căutat cineva cât aţi lipsit!*
– Da? Şi cum arăta?
– Semăna bine cu dumneavoastră, doar că avea o privire inteligentă.

Patru lungi ani de aşteptare au luat sfârşit

Vinul dulce din Cupa Mondială

Turneul de tenis de la Roland Garros a intrat într-un con de umbră începând de vineri, ziua în care s-a dat startul în cea de-a 17-a ediţie a Mondialelor de fotbal.

Un Mozart al fotbalului? Organizatorii CM, Coreea de Sud, se bazează pe talentul ieşit din comun al unui elev în vârstă de 12 ani, pentru a anima pauzele dintre reprizele unor meciuri. Kim Cheon-doong, supranumit „Tunetul", are calităţi excepţionale de jonglare, el fiind în stare să „ţină" mingea timp de mai multe ore fără întrerupere. „Recordul meu este de 10.700 de jonglări fără nici o secundă de pauză", spune Kim.

Cine NU vreţi să câştige CM? Dacă la întrebarea „Cine va câştiga CM 2002?" Vrăjitorul Suprem din Mexic, Antonio Vazquez, spune Franţa, Germania sau Anglia, iar Platini vede o finală Franţa-Italia, la întrebarea „Cine NU vreţi să câştige CM 2002?", răspunsul cel mai frecvent venit pe Internet este Franţa! Voi ce ziceţi? Aştept răspunsurile pe adresa magazin@com.pcnet.ro.

Leii negri au jumulit Cocoşul albastru. Incredibilă partida de debut a CM.! Senegalul, fostă colonie franceză, cu toţi componenţii ei jucând la cluburi franceze, s-a răzbunat pe campioana mondială, Franţa, (ai cărei componenţi joacă toţi în străinătate), administrându-i un 1-0 de nezdruncinat şi punând punct unei perioade de şase ani în care Franţa n-a cunoscut înfrângerea. Să nu uităm, totuşi, că fostul preşedinte Senghor era poet şi eseist! Camerunul, altă echipă africană, a terminat la egalitate partida din ziua a doua cu Irlanda, după ce Nboma a deschis scorul după o jumătate de oră de joc. Africa de Sud a reuşit să egaleze Paraguayul după ce acesta a condus cu 2-0, dar cea mai proastă figură „africană" a făcut-o Nigeria care s-a înclinat în faţa Argentinei. Anglia n-a reuşit nici după 34 de ani să învingă Suedia, deşi era cât pe ce, dacă suedezii n-ar fi egalat în repriza a doua.

Record nemţesc. În partida Germania-Arabia Saudită, nemţii au realizat cel mai mare scor din istoria participării lor la CM: 8-0! După primele zile, ştim cel puţin cine este golgheterul acestei ediţii. El se numeşte Miroslav Klose şi a înscris deja de trei ori în poarta lui Al-Daeyea.

Planuri secrete. Site-ul ONLINE-SPORT.RO a intrat în posesia planurilor secrete ale unor naţionale de fotbal care vizează trofeul. Iată două dintre ele, pentru început.

Radical, eficient, de neoprit (eventual 20 de goluri pe meci şi o viteză a mingei de 298 km/h)

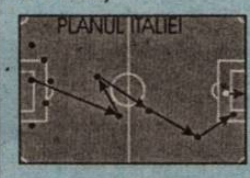

Defensivă beton, prezenţă neimportantă la mijlocul terenului, pasă la atacant... şi... penalty!

Planul Românesc *Deşi Dinamo a câştigat un nou titlu naţional, în urma înfrângerii Naţionalului la Craiova, deşi echipa naţională priveşte CM la televizor, asta nu înseamnă că tricolorii noştri n-au un plan secret. El arată ca acela alăturat şi dovedeşte că nu numai tablele sunt punctul forte al fotbalului românesc.*

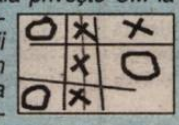

Ultimă oră: Turcia era să repete figura Senegalului, adică era să bată Brazilia! Până în minutul 50 visele lui H. Şaş, care a înscris primul gol, erau mari. Apoi a urmat trezirea brazilienilor şi răsturnarea de scor din final: 2-1.

GEORGE CUŞNARENCU

Intimitate şi fotbal

Damele amatoare de fotbal, de marele eveniment de profil care este Campionatul Mondial din Coreea şi Japonia, au prilejuit unei mari firme de lenjerie intimă să scoată pe piaţă sutiene adecvate şi apetisante. Cupele reprezintă două mingi de fotbal, iar fănţele (femininul gingaş de la fan) pot achiziţiona un astfel de „trofeu" pentru 146 de Euro. În Japonia, mai mult de 50 la sută din microbişti sunt femei. Cu prilejul pomenit, ele nu se vor jena deloc să iasă în public cu „sutienele-mondiale", întrucât şi canicula le „obligă". Pentru noua generaţie de gheişe care-şi permit acest lucru, va fi o lungă vară fierbinte. *(P.I.)*

„Stânca înaripată"

Ridicându-se la peste 500 de metri deasupra Oceanului, această stâncă supranumită „Stânca înaripată" reprezintă unul dintre locurile sacre ale indienilor navajo. Îmbinată de mit şi legendă, înălţată cu 30 de milioane de ani în urmă din magmă vulcanică, ea străjuieşte locul în care s-au retras vechii locuitori ai acestor pământuri. *(I.S.)*

O femeie luptătoare

Această miniatură o reprezintă pe una dintre femeile care au marcat istoria lumii otomane. Ea este Roxelana, o sclavă din haremul lui Suleyman Magnificul, tânăra cu care sultanul s-a însurat după ascensiunea sa. Cunoscută sub numele de Hürem ea a luptat pentru poziţia politică a fiului ei, Selim, şi, după focul din 1541, care a cuprins vechiul palat, l-a convins pe sultan să-şi mute reşedinţa şi haremul la Topkapî. (I.S.)

Pasărea cea mai bătrână din lume

La 50 de ani, un puffin *(Puffinus)* – pasăre cu picioare roz, a fost desemnată oficial cea mai vârstnică pasăre din lume aflată încă în viaţă. Şi astfel ea a intrat în istorie. De talia unei vrăbii, care se hrăneşte cu mici peşti din apele mărilor, această pasăre care în 1957, când s-a apreciat că are cinci ani, a fost marcată cu un inel, a fost observată la începutul lunii aprilie într-o colonie de pe coastele de vest ale Angliei. „Nu e un lucru rar să regăseşti o pasăre „marcată" după 15-20 de ani, dar după 50 este chiar o surpriză", declara un reprezentant al Societăţii britanice de ornitologie. Precedentul record atins de „cea mai bătrână pasăre din lume" a aparţinut unei femele de albatros royal din Noua-Zeelandă, supranumită Grandma (Bunica). În 1990 a fost redescoperită tot într-o colonie de păsări aflate în perioada reproducerii. Atinsese vârsta de 62 de ani. Deşi papagalii sunt consideraţi drept păsările cele mai longevive din lume, un exemplar din specia Wolf, păsări de culoare albă care trăiesc în Siberia, a atins vârsta de 82 de ani. Se estimează că pasărea de 50 de ani din specia *Puffinus*, intrată şi ea de acum în istorie, a parcurs de-a lungul existenţei sale opt milioane de kilometri între Marea Britanie şi America de Sud. *(A.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

HOROSCOP

10 – 16 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): În primele zile ale acestei perioade veţi primi o veste excelentă, de natură financiară. S-ar părea că joi sau vineri veţi intra în posesia unei sume dolofane, cu care o parte din datorii vor fi onorate. Mici probleme de sănătate, în weekend.

TAUR (21.04-21.05): Cel mai interesant aspect al săptămânii este reprezentat de creşterea continuă a curbei financiare. Spre finele intervalului, aceasta are un maxim de toată frumuseţea, eveniment promiţător pentru bugetul dv. uşor pipernicit în ultimul timp.

GEMENI 22.05-21.06): Cel mai remarcabil aspect este acum oferit de curba psihicului. Aceasta prezintă oscilaţii pronunţate pe toată durata şi s-ar putea să aveţi disensiuni trecătoare, atât în mediul profesional, cât şi-n sânul familiei. Nimic nou despre bani.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente interesante vor oferi picanterie acestei săptămâni, altfel monotone. Se pare că partenerul dv. de viaţă are chef de ceartă şi aruncă nemilos cu săgeţi otrăvite (marţi sau miercuri). Pe de altă parte, o persoană de sex opus se interesează de dv.

LEU (23.07-22.08): Sub influenţa benefică a Soarelui, veţi lua câteva decizii importante pentru cariera dv. Cu luciditate şi o corectă estimare a posibilităţilor, veţi bodândi curând avantaje de pe urma proaspetelor hotărâri. O veste bună de departe soseşte duminică.

FECIOARA (23.08-21.09): Capricioasă şi imprevizibilă, Luna v-ar putea induce excese temperamentale foarte deranjante pentru cei din jur. Ar fi cazul să vă cenzuraţi orgoliile, care nu fac altceva decât să vă torpileze propriile interese.

BALANŢA (22.09-22.10): Luni sau marţi veţi avea neapărată nevoie de sfatul unui prieten apropiat, întrucât veţi intra, fără voie, într-o situaţie delicată. Pe de altă parte, în a doua jumătate a săptămânii veţi primi o sumă consistentă de bani, în mod surprinzător.

SCORPION (23.10-21.11): Curba finaciară stagnează la o cotă acceptabilă în primele zile, apoi, începând de miercuri sau joi, scade până sub normal. Atenţie, în consecinţă, la cheltuielile inutile.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Astrele parcă-şi trag sufletul, pregătindu-se pentru „ofensiva" de săptămâna viitoare. În consecinţă, aveţi timp suficient să vă evaluaţi situaţia (din multiple aspecte) şi să vă faceţi planuri pentru viitorul apropiat.

CAPRICORN (21.12-19.01): Luni sau marţi vă pândeşte un ghinion financiar destul de important, poate sub influenţa nefastă a lui Mercur. Curba cu pricina scade până sub normal, însă de joi sau vineri îşi revine şi devine iar semeaţă. Mici probleme de sănătate, în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): O mai veche speranţă s-ar putea îndeplini în acest interval. Este vorba, se pare, de o promovare sau de o simplă mărire de salariu. Dar, având în vedere alura curbei carierei profesionale, poate că în realitate evenimentul va fi mult mai important.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba afectului are o comportare bizară în această perioadă. Ea urcă şi coboară cu o frenezie deloc benefică pentru sufletul dv. Din fericire, o adevărată gură de oxigen vă oferă partenerul de viaţă, care ştie cum să vă tempereze accesele de melancolie.

Personalităţile săptămânii: *Ion Creangă, Vasile Alecsandri, Ion Petrovici, A.E. Baconsky, Haricleea Darclée;* Richard Strauss, Francis Bacon, Jacques-Yves Cousteau, Yasunari Kawabata (Nobel literatură 1968), W. Butler Yeats (Nobel literatură 1923), Harriet Beecher Stone, George Bush. ***Notă:*** *la 15 iunie 1889 a murit Mihai Eminescu.*

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Praful, duşman omniprezent ■ Comunicare Terra-Cosmos ■ Sclavia gheţarilor şi durerile naşterii ■ Femina club ■ Ceaiul, bun pentru bolnavii de inimă ■ În culisele capodoperelor ■ Marea Neagră în pericol ■ Întâmplări adevărate ■ Stele fragile ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

SERIE NOUĂ - 577 • ANUL XLV • 13 IUNIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 24 (2327)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Curajul e o armă ce trebuie curăţată ca să nu rugineascâ.*
(Andre Malraux)

■ *Lumea e mai mare decât orice ţară.*
(Confucius)

■ *Uleiul de bici este cel mai bun remediu împotriva crampelor de lene.*
(Robert Frost)

- Ştiaţi că terifiantul personaj literar a fost inspirat autoarei, Mary Shelley, de un excentric om de ştiinţă scoţian?
- Ştiaţi că Dracula continuă să rămână în topul preferinţelor mondiale, în vreme ce Frankenstein este o creaţie aberantă a ficţiunii ştiinţifice?

Adevăratul FRANKENSTEIN

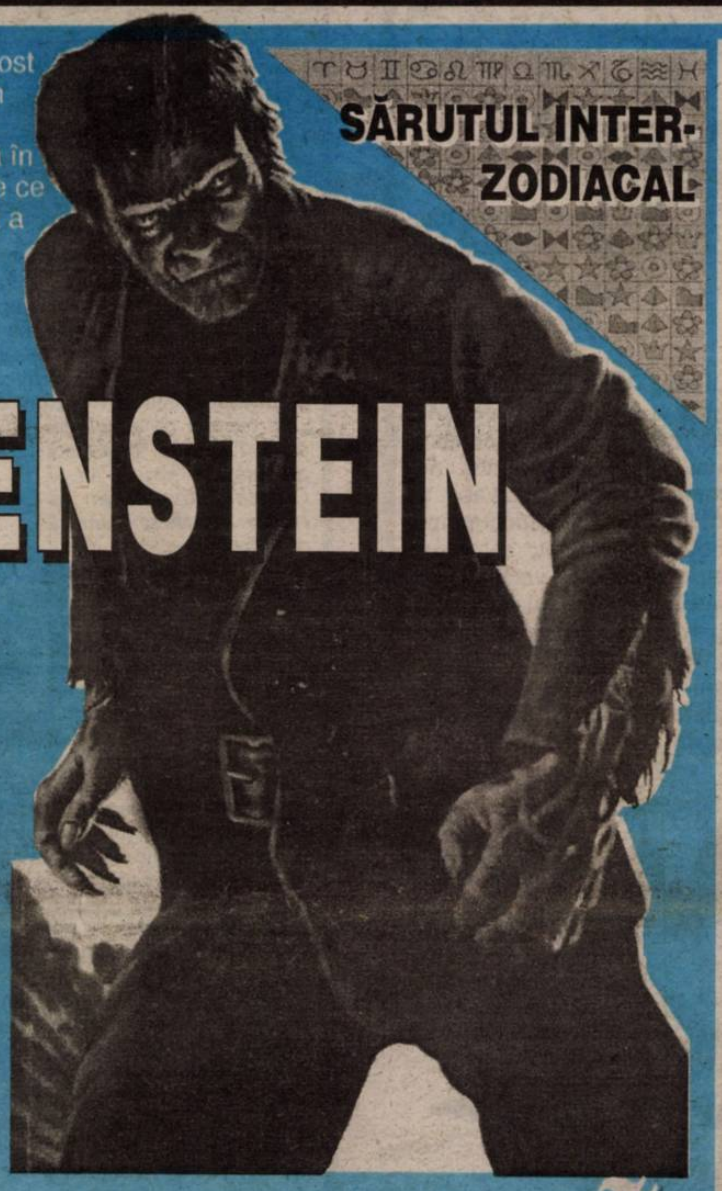

SĂRUTUL INTER-ZODIACAL

Ispas
sărbătoarea bucuriei

Astăzi, 13 iunie, creştinii ortodocşi din ţara noastră sărbătoresc Înălţarea Domnului. Numită în popor şi Ispas, aceasta este o sărbătoare a bucuriei încheind ciclul sărbătorilor pascale. Aşa cum ne arată şi preotul Nicolae Barbu în cărţile sale se ştie că după Învierea Sa, Mântuitorul s-a arătat de mai multe ori. În cele din urmă întâlnindu-se cu apostolii şi cu ceilalţi ucenici a mers împreună cu ei la Muntele Măslinilor şi le-a poruncit să rămână la Ierusalim până la pogorârea Duhului Sfânt asupra lor.

Un nor s-a lăsat uşor deasupra Mântuitorului şi l-a acoperit ridicându-l la cer. Apostolii au rămas neclintiţi privind trişti în sus dar după ce doi îngeri i-au liniştit spunându-le că Iisus va veni din nou pe Pământ, s-au întors în Ierusalim lăudând pe Dumnezeu. Poporul nostru a dat acestei sărbători şi o altă semnificaţie, transformând-o şi în Ziua Eroilor, considerând că luptătorii pentru patrie s-au înălţat la ceruri veghind asupra destinelor ţării. (I.S.)

MONOLIŢII CREDINŢEI

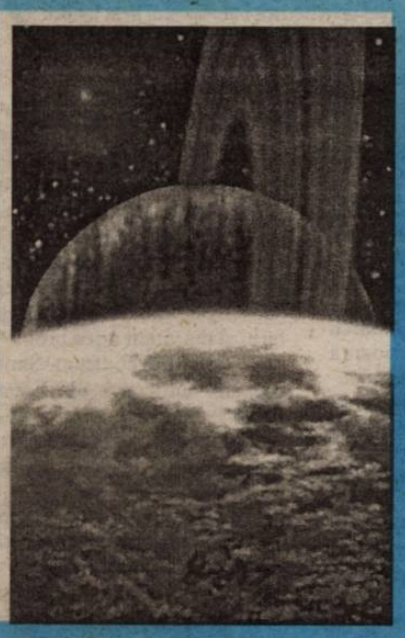

ALARMĂ
în cartierul general SETI

FAPT DIVERS

Gelozie cu grenadă

Valeri Cernicev din oraşul Krimsk s-a certat cu iubita lui care lucrează la un post de televiziune local. Aşa că s-a gândit să o ameninţe nu cu sinuciderea, ci cu...grenada. Când tânara femeie a ieşit de la lucru, Cernicev a urmărit-o şi a aruncat după ea cu grenada. Grenada a explodat în dreptul unei maşini, rănind ocupanţii, dar şi pe îndrăgostitul gelos.

Vârsta? 30.000 de ani

Un schelet uman extrem de valoros a fost scos la lumină în Egipt de o misiune arheologică belgiană. Antropologii au estimat vârsta scheletului la 30000-33000 de ani, deşi ei încă nu au reuşit să stabilească dacă este vorba despre un bărbat sau o femeie.

Robotul cântă şi dansează

Un robotel de 58 cm, cu aspect uman, construit de Sony, ştie să cânte, să danseze disco şi să-şi aminteasca unele chipuri. Robotul a fost creat pentru a locui în casă cu oameni. El ştie 60.000 cuvinte şi poate recunoaşte 10 chipuri umane. Preţul lui este cam cât al unei maşini de lux. Deocamdată.

Vine MMS

Binecunoscutele mesaje scurte transmise prin reţeaua telefoanelor mobile (SMS) vor fi detronate în anii ce vin de MMS, mesaje multimedia care permit transferuri de text, imagine şi sunet. Anul trecut, numărul SMS transmise în întreaga lume a fost de 103 miliarde, după Gartner Dataquest. În acest an, numărul SMS va atinge cifra de 156 miliarde.

Lewis vede Anglia

Boxerul britanic Lennox Lewis a declarat, imediat după meciul pe care l-a câştigat sâmbătă noaptea contra americanului Mike Tyson, că echipa Angliei va câştiga CM 2002.

Lumina ochilor

Un microprocesor implantat sub retina a 6 pacienţi orbi le-a permis acestora să vadă lumina şi să distingă formele, s-a anunţat la un congres de oftalmologie din SUA. Microprocesorul este de mărimea unui vârf de ac şi conţine 3.500 de fotobaterii care convertesc lumina în semnal electric transmis la creier prin nervul optic.

100 de zile de singurătate

Doi studenţi bulgari au petrecut 100 de zile închişi într-un apartament, fără alt contact cu exteriorul în afara internetului. Experienţa socio-psihologică a urmărit capacitatea de a supravieţui, munci şi comunica numai prin intermediul internetului.

Enigmele civilizatiei minoice

RĂZBOIUL
concurs de îndemânare?

Premieră naţională

6 ore pentru O VIAŢĂ NOUĂ

La clinica de cardiologie din Iaşi, specialiştii cardiologi au realizat o operaţie pe cord de maximă dificultate: schimbarea unei valve şi schimbarea unei aorte care prezenta o malformaţie congenitală. Operaţia a durat 6 ore şi a constat, de fapt, în două operaţii distincte.

„Într-o primă fază a fost schimbată valva, apoi s-a realizat un by-pass", a declarat prof. dr. asociat Grigore Tinca, şeful clinicii de chirurgie. Operaţia realizată la Iaşi a salvat viaţa tânărului din fotografie, chirurgii oferindu-i acestuia, practic, o viaţă nouă.

Biblioteca Jud. MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

Labirint sentimental

cartea albă

SUNTEM ÎN PRAGUL INVAZIEI EXTRATERESTRE?

Doctor în matematici, informatician şi vechi publicist în domeniul atât de vast al fenomenului OZN, Dan D. Farcaş şi-a strâns seria de articole publicate în revista noastră, a adăugat informaţii de ultim moment şi astfel s-a născut o carte de non-ficţiune intitulată, fără nici un semn de întrebare, *În pragul invaziei extraterestre*. Titlul este apocaliptic mai mult din raţiuni publicistice atâta vreme cât nici nu se ştie cu exactitate dacă vreun picior de omuleţ verde a aterizat pe Terra, darămite să mai dorească şi o invazie a Pământului. Faptul că suficient de multe filme de la Hollywood întreţin o astfel de fantezie, nu înseamnă că acestea sunt suficiente pentru o certitudine. Partea interesantă a cărţii lui Dan D. Farcaş este legătura pe care o face între cercetările militare americane şi fenomenul OZN. Ideea că 'OZN-urile – care înseamnă Obiecte Zburătoare Neidentificate şi nicidecum Obiecte Zburătoare Extraterestre – sunt construite pe Pământ, creaţie a puterilor militare americane sau ruseşti, este mult mai realistă decât ficţiunea literară. Căci, până la urmă, nu e vorba decât de cercetări militare secrete care atunci când în mod accidental ajung la cunoştinţa unor civili trebuie protejate într-un fel. Şi acest fel s-a numit povestea extratereştilor: nave venite de pe alte planete (care?). Credulitatea merge uneori atât de departe încât unii oameni încep să creadă că au trăit ei înşişi evenimente pe care le-au văzut doar la cinematograf. Articolele lui Dan D. Farcaş se constituie într-un inventar, fie el doar parţial, al acelor situaţii ciudate, inexplicabile pentru persoanele civile care, într-o formă sau alta, intră în contact cu „creaţiile extraterestre". Sunt şi unele misterioase OZN-uri care şi-au dezvăluit identitatea, cum e cazul avionului invizibil american Stealth B-117, care timp de 10 ani, cât a fost testat, a fost luat drept OZN, drept navă extraterestră, atât de cei care-i vedeau triunghiul luminos pe fundalul întunecat al nopţii, cât şi de mass-media care avea rolul de a provoca diversiuni pentru serviciile de spionaj. Faptul că mulţi oameni cred în „extratereştri" nu trebuie să ne mire, atâta vreme cât chiar şi un om predispus mai puţin la ficţiune, cum a fost generalul Douglas MacArthur, comandantul Forţelor Aliate din Pacific în timpul celui de-al doilea război mondial, putea spune în 1962 aceste cuvinte: „Naţiunile lumii vor trebui să se unească pentru că următorul război va fi unul interplanetar". Astăzi, noi ştim că naţiunile s-au unit, dar cele câteva războaie care s-au purtat în ultimii 40 de ani au fost cât se poate de terestre şi în nici un fel interplanetare. Poate că acesta este motivul pentru care Dan D. Farcaş îşi începe cartea cu celebrul „caz Roswell" şi o încheie cu „Raportul Cometa", întocmit de un grup de cercetători şi militari, înaintat conducerii Franţei, preşedintelui Chirac şi primului ministru Jospin. Acesta a fost publicat în 1999, are 90 de pagini şi se intitulează „OZN-uri şi apărarea pentru care trebuie să ne pregătim". Dincolo de titlul spăimos, cartea publicată de Dan D. Farcaş este plină de informaţiile cele mai recente şi oferă o lectură absolut pasionantă.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

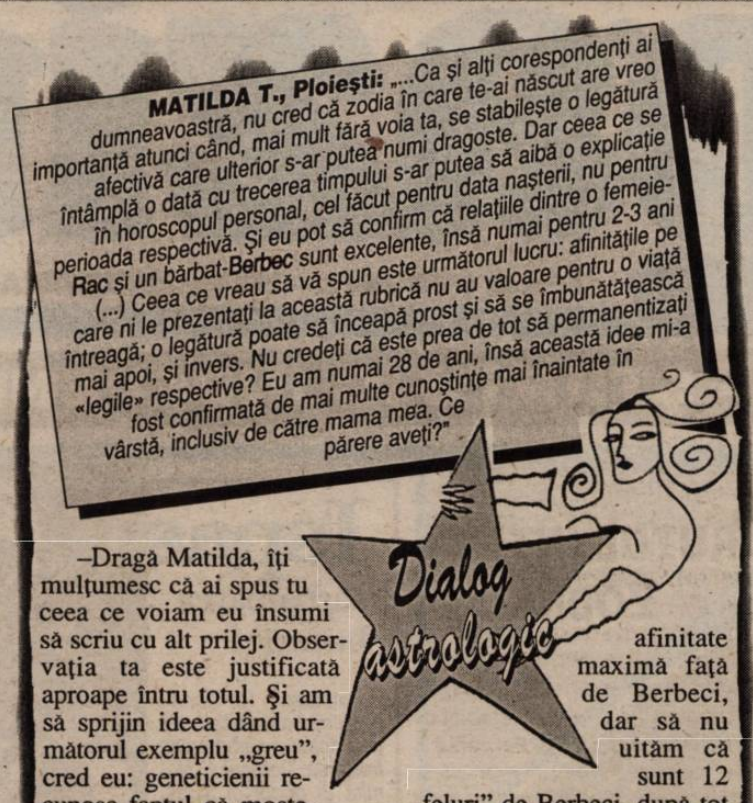

MATILDA T., Ploieşti: „...Ca şi alţi corespondenţi ai dumneavoastră, nu cred că zodia în care te-ai născut are vreo importanţă atunci când, mai mult fără voia ta, se stabileşte o legătură afectivă care ulterior s-ar putea numi dragoste. Dar ceea ce se întâmplă o dată cu trecerea timpului s-ar putea să aibă o explicaţie în horoscopul personal, cel făcut pentru data naşterii, nu pentru perioada respectivă. Şi eu pot să confirm că relaţiile dintre o femeie-Rac şi un bărbat-Berbec sunt excelente, însă numai pentru 2-3 ani (...) Ceea ce vreau să vă spun este următorul lucru: afinităţile pe care ni le prezentaţi la această rubrică nu au valoare pentru o viaţă întreagă; o legătură poate să înceapă prost şi să se îmbunătăţească mai apoi, şi invers. Nu credeţi că este prea de tot să permanentizaţi «legile» respective? Eu am numai 28 de ani, însă această idee mi-a fost confirmată de mai multe cunoştinţe mai înaintate în vârstă, inclusiv de către mama mea. Ce părere aveţi?"

–Dragă Matilda, îţi mulţumesc că ai spus tu ceea ce voiam eu însumi să scriu cu alt prilej. Observaţia ta este justificată aproape întru totul. Şi am să sprijin ideea dând următorul exemplu „greu", cred eu: geneticienii recunosc faptul că moştenirea genetică nu este întotdeauna decisivă pentru om, influenţa mediului putând răsturna (în unele privinţe) comportarea noastră. Situaţia este asemănătoare în astrologie. Astfel, chiar dacă în astrograma naşterii sunt bătute în cuie anumite direcţii ale destinului, intercondiţionările sociale pot avea un rol determinant, iar meandrele prevăzute în tema natală evoluează cu totul altfel. În ceea ce te priveşte, într-adevăr, femeia-Rac are o afinitate maximă faţă de Berbeci, dar să nu uităm că sunt 12 „feluri" de Berbeci, după tot atâtea posibile ascendente ale naşterii. Hăţişurile vieţii (nu pentru toată lumea, numeroase persoane având un destin plat, neaccidentat, monoton, nepiperat, semănând cu o resemnare vecină cu sinuciderea spirituală) sunt imprevizibile. Şi oricâte pretenţii de ştiinţă ar avea astrologia, nu le poate anticipa pe toate... Te rog să-mi mai scrii!

RADU IANIERI

Sinceritatea te ajută să ieşti

M-a interesat în mod deosebit scrisoarea lui I.S. din Bucureşti pentru că şi mie mi s-a întâmplat un lucru asemănător. Timp de doi ani am iubit o fată şi nici în ruptul capului n-aş fi crezut că mai are pe cineva. Numai că acel cineva era un bărbat căsătorit căruia nici prin gând nu i-ar fi trecut să divorţeze pentru ea. Şi mie mi-a spus să n-o mai aştept la serviciu ca să nu alimentez bârfele colegelor ei şi ale şefului ei. M-am supus acestei dorinţe dar m-am gândit de câteva ori s-o pândesc. Mi s-a părut degradant dar pe de altă parte parcă mi-era teamă ca bănuielile mele, care au apărut la un moment dat, să nu se confirme. În cele din urmă am aflat de la o colegă de-a ei că era încurcată cu şeful ei. Cel puţin lui I.S. i-a mărturisit faptul că mai avea pe cineva, lucru care mi s-a părut corect, dintr-un anumit punct de vedere. Fata era sinceră. Sinceritatea, oricât ar fi ea de dureroasă în unele cazuri, te ajută să ieşti, să înţelegi, să faci ordine în tine. Dar atâta timp cât eşti bănuitor, e îngrozitor. Un lucru e clar, în femei nu poţi avea încredere. Sau, ca să nu exagerez, în unele femei... (Costel Diaconu, Constanţa) *(D.M.)*

Sărutul interzodiacal

La sugestia lui *Vali şi a Corneliei D. din Bucureşti*, o prezentare a modului cum doi îndrăgostiţi la început de drum se sărută, în viziunea astrologilor, ar fi interesantă şi întrucâtva educativă pentru cititori. *„Nu credem că astrologia poate face legi în această privinţă, ne scriu Vali şi Cornelia, însă ştim că cititorii în stele se şi amuză câteodată".*

Într-adevăr, caracterizarea sărutului interzodiacal (în primele faze ale alcătuirii unui cuplu, ulterior intervenind, probabil, experienţa şi, vai!, rutina) ne spune multe despre noi înşine. Unele teorii post-freudiene susţin că apropierea partenerilor şi atingerea buzelor este importantă pentru... miros. Hormonii volatili care sunt eliberaţi în momentele excitaţiei sexuale au un mare efect asupra protagoniştilor. Un lucru este cert: cei mai înfocaţi (înfocate) parteneri – conform unor statistici – sunt Taurii, Peştii şi Balanţele.

În tabelul alăturat, pe orizontală sunt semnele zodiacale ale LUI (începând cu Berbecul), iar pe verticală sunt semnele zodiacale ale EI (de sus în jos, începând tot cu Berbecul). Astrologii au selectat şapte tipuri de sărut: languros ◎, sec ◆, „angrenaj" ★, dinţos ♛, care lâncezeşte ◒, vampiric ⋈, hidrofor ◣ şi cast ✿. Cele mai multe săruturi languroase le are bărbatul-Leu; cele mai multe săruturi caste le desfăşoară bărbatul-Peşte; bărbatul-Scorpion este cel mai vampiric; cea mai castă femeie este cea din Capricorn; cea mai vampirică damă este cea din Scorpion etc. Dacă v-aţi amuzat, scrieţi-ne pentru a ne confirma sau infirma acest gen de previziuni. Cine ştie, poate că există şi alte caracteristici ale acestui gest tandru extrem de important. ***(I. RADU)***

EA \ EL	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
♈	◎	◣	◆	♛	◎	✿	◎	⋈	★	★	◆	⋈
♉	◎	◎	✿	◣	◆	◣	★	◣	◎	⋈	◣	
♊	◣	◆	♛	✿	◎	◆	◒	⋈	◎	◆	♛	
♋	♛	◣	◆	✿	◒	◎	◣	♛	◣	♛	♛	
♌	◎	✿	◎	◒	◎	◣	◎	◣	◣	◎	◎	
♍	♛	◣	◆	♛	◣	◆	◣	⋈	◎	◆	♛	
♎	◎	◣	◆	✿	◎	◆	◎	◣	◎	◆	♛	
♏	⋈	◣	◆	♛	◣	⋈	◣	◣	◎	◆	♛	
♐	★	◎	◆	♛	◣	◎	◎	◎	◎	◆	♛	
♑	★	⋈	◆	♛	◣	◆	◆	◆	◆	◆	♛	
♒	◆	◣	♛	♛	◎	♛	♛	♛	♛	♛	♛	
♓	⋈											

Anchetă-fulger printre elevii capitalei

Influenţa anturajului e mai puternică decât cea a familiei?

■ „Da, uneori, cred că influenţa anturajului e mai mare decât cea a familiei deoarece atunci când eşti acasă cu părinţii eşti antrenat în discuţii serioase, care ţin de viitorul tău şi le înţelegi doar pe moment. Când eşti cu prietenii, fiecare vine cu o idee care te captează şi uiţi de discuţiile cu părinţii. De sfaturile lor. Chiar dacă nu tot ce se discută între prieteni este interesant, chiar dacă ideile lor nu sunt agreate, eşti ispitit să le preiei ca să fii în rând cu ei." *(Monica Pavelescu, 17 ani)*

■ „Acasă sunt influenţată de părinţi, pe stradă, de prieteni". *(Andreea Oncea, 16 ani)*

■ „Nu, pentru că părinţii ştiu mai multe decât cei din anturaj." *(Andrei Andronescu, 16 ani)*

■ „Da, influenţa anturajului e mai puternică decât cea a familiei întrucât părinţii sunt demodaţi. Copilul ascultă mai mult de prieteni deoarece sunt în ton cu ideile lui dar şi pentru a nu fi considerat un laş." *(Dan Albu, 16 ani)*

■ „Într-o oarecare măsură, da, pentru că părinţii sunt prea cicălitori." *(Cristi Popescu, 15 ani)*

■ „Nu, deoarece anturajul te poate influenţa şi la lucruri rele pe când părinţii care ţin la tine nu te pot învăţa decât de bine." *(Cosmina Iancu, 15 ani)*

■ „Anturajul nu mă prea influenţează. Liderii din anturaj, da!" *(Ionuţ Demetrescu, 16 ani)*

■ „Depinde în ce anturaj intri. Mie mi s-a întâmplat să-mi spună cei dintr-o gaşcă că ei sunt adevărata mea familie. Sunt proşti cei care cred în nebunii de genul ăsta." *(Monica Istrate, 16 ani)*

■ „Nu, pentru că părinţii vor să ne ofere ceea ce ei nu au avut. Şi pentru asta ne dau cele mai bune sfaturi pe care e bine să le urmezi." *(Virginia Popescu, 15 ani)*

■ „Nu. Anturajul poate fi câteodată bun dar de cele mai multe ori, rău. Nu poţi avea încredere în cei din anturaj pentru că de obicei sunt superficiali şi încearcă să iasă în evidenţă prin tot felul de nebunii. Numai familia îţi este întodeauna alături şi ştie ce e bine şi ce e rău pentru tine." *(Rodica Evu, 17 ani)*

■ „Da, pentru că în anturaj stau mai mult timp decât cu familia mea." *(Ovidiu Talpeş, 16 ani)*

■ „Când într-o familie nu există înţelegere este normal ca influenţa anturajului să fie mai mare." *(Mona Călinescu, 16 ani)*

■ „Infuenţa anturajului contează foarte mult. Dar e nevoie să ai puterea de a discerne între bine şi rău, de a nu te lăsa influenţat în mod negativ. De a fi lucid şi cu discernământ. În ceea ce mă priveşte, relaţiile cu părinţii mei sunt super. Sunt foarte sinceră cu ei şi discutăm orice problemă cu care mă confrunt. Sunt o mare norocoasă din acest punct de vedere pentru că părinţii mei sunt oameni instruiţi, flexibili, înţelegători." *(Ramona Palade, 17 ani)*

■ „Anturajul e cu dus şi întors. De multe ori eşti îndemnat să gândeşti ca ei, să acţionezi ca ei fără să simţi acest lucru şi ca să nu pari mai «prost» decât ei, faci ca ei." *(Sandu Teodosiu, 16 ani)*

DORIN MĂRAN

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Radoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Comunicare Terra-Cosmos

ALARMĂ

în Cartierul General SETI

Cu foarte puţin timp în urmă, o echipă de astronomi europeni a descoperit la periferia Căii Lactee un Sistem Solar aflat „la începutul copilăriei sale": un disc opac ce pare a fi un proto-sistem foarte asemănător cu al nostru, doar că este cu câteva miliarde de ani mai tânăr! Aflat la 500 de ani-lumină de noi, el a primit numele de „farfuria zburătoare", datorită formei sale discoidale. În centrul său – o stea tânără şi stabilă. Praful cosmic ce o înconjoară va duce în timp la formarea unui sistem planetar, probabil extrem de asemănător cu al nostru. Pentru astronomi este o ocazie unică de a urmări evoluţia a ceea ce va deveni poate, peste alte câteva miliarde de ani, un nou Sistem Solar. Şi chiar, poate, o eventuală alternativă pentru ameninţata noastră civilizaţie terestră. Şi nu este poate o simplă coincidenţă că au fost în acelaşi timp reluate discuţiile privind atât potenţialele pericole care pândesc Terra, cât şi impactul unui viitor contact cu extratereştrii care, astăzi, pare din ce în ce mai puţin... improbabil. Deşi unii consideră că este prea devreme...

Sociologii şi un posibil dezastru natural global

Vineri, 12 aprilie a.c., un grup de cunoscuţi sociologi s-au adunat pentru prima oară într-o conferinţă internaţională dedicată consecinţelor sociale ale ciocnirii Pământului cu o cometă sau un asteroid. Întrunirea a avut loc în cadrul conferinţei anuale a Western Psychological Association, care s-a ţinut la Irvine, California. Necesitatea discuţiei a fost subliniată în contextul în care se acordă multă atenţie consecinţelor şi managementului dezastrelor naturale la scară locală şi regională, dar aproape deloc dezastrelor globale. Căci, dacă nimănui nu i se pare ciudat şi inutil să discutăm despre „iarna nucleară" sau despre „efectul de seră", o discuţie privind modalităţile de întâmpinare a unei „delegaţii" de extratereştri ar face multă lume să zâmbească, în cel mai bun caz, sau să considere totul ca o inutilă cheltuială de bani şi de timp. S-ar întâmpla însă acelaşi lucru dacă de pildă programul SETI (căutarea civilizaţiilor extraterestre) ar semnala primele indicii ale existenţei acestora? Dar, de ce să nu ne întrebăm şi dacă antropologii şi sociologii ET fac şi ei conferinţe dedicate „venirii" lor iminente pe Terra? Să nu uităm că este extrem de probabil ca atunci când şi dacă vreodată vom întâlni o civilizaţie ET, aceasta va fi mult mai „bătrână" decât noi şi, se poate presupune, mai înţeleaptă. Ideea de a construi un sistem global de supraveghere cosmică, menit în primul rând semnalării unor potenţiale, chiar dacă încă foarte îndepărtate în viitor, pericole de ciocnire cu asteroizi sau comete ucigaşe, ar putea servi şi la observarea primelor semne provenite de la o asemenea civilizaţie avansată. Problema va fi doar să ştim să le interpretăm cum trebuie. Şi, în primul rând, să le recunoaştem!

Frank Drake – Părintele SETI

La porţile Clubului Galactic

Tot de curând, acelaşi Institut SETI a organizat un seminar dedicat Artei şi Ştiinţei Compunerii Mesajelor Cosmice. Dacă vrem să intrăm şi noi în Clubul Galactic, trebuie nu doar să încercăm să comunicăm, ci să şi ştim cum să o facem! Pentru cine transmitem, de fapt? O posibilă civilizaţie mai tânără decât noi nu ar şti la ce să folosească mesajele; una mai bătrână ar putea zâmbi cu indulgenţă. Dar tocmai unei asemenea civilizaţii ne adresăm noi, de fapt. Şi ideea este că nu trebuie să ne temem de caracterul încă insuficient şi aproximativ al cunoştinţelor noastre: aceasta le arată „lor" că suntem doritori de progres şi, mai mult, chiar şi capabili de a-l realiza! Atunci când vrem să impresionăm pe cineva – când ne ducem de pildă la un interviu de care depinde o promovare sau angajarea noastră într-un post dorit – avem grijă să arătăm cât mai bine. Aşa trebuie procedat şi cu mesajele transmise cu intenţia (sau măcar speranţa) întâlnirii cu ET. Ce să facă ei cu cunoştinţele noastre de fizică, matematică sau chimie de care noi suntem atât de mândri? Dar dacă le vom descrie structura noastră tridimensională, folosind tehnicile tomografiei computerizate, sau le vom arăta corpul omenesc în mişcare, folosind tehnicile cele mai moderne de realizare a filmelor animate, ET va şti că... suntem pe drumul cel bun. Şi va avea, indirect, informaţii şi despre nivelul nostru de dezvoltare ca specie! Ca şi despre „speranţa" noastră că vom trăi suficient de mult pentru a primi şi un mesaj de la ei.

În aşteptarea mesajelor ET

Decodarea ET

Avem oare nevoie de o nouă „Piatră de la Rosetta", una „cosmică", de data aceasta? Cu toţii ne aducem aminte că descifrarea hieroglifelor egiptene părea (şi probabil şi era) total fără speranţă până la descoperirea Pietrei de la Rosetta, cuprinzând acelaşi text scris cu hieroglife şi în încă două limbi, ceea ce i-a permis lui Champollion celebra sa descifrare a alfabetului egiptean. Apoi istoria s-a repetat şi cu alte scrieri, un alt exemplu remarcabil fiind cel a descifrării limbii mayaşilor, pornind de la elementele de matematică şi astronomie care s-a considerat de la început că sunt implicate în scrierea lor. Dar... majoritatea caracterelor mayaşe nu aveau această origine! Ipoteze iniţiale considerate ca infailibile ne pot conduce la insucces. Cercetătorii SETI şi-au pus demult această problemă. Iar soluţia pe care o sugerează ei este una foarte simplă: într-un fel... să ne fabricăm singuri propria noastră Piatră de la Rosetta. Să ne fabricăm o serie de mesaje, fără intenţia de a le transmite mai departe către ET, ci doar pentru a învăţa mai multe despre procesele de codare şi de decodare, aşteptând să ne sosească mesajele interstelare ale altor civilizaţii. Pentru care trebuie să păstrăm mereu în alertă şi mintea şi mijloacele noastre de observare.

Există într-adevăr semne de viaţă în afara Sistemului nostru Solar?

Şi când va fi să fie?

Frank Drake, părintele necontestat al căutărilor civilizaţiilor extraterestre şi fondatorul SETI, a fost totdeauna de părere că ET va fi binevoitor şi înţelept. O civilizaţie bazată pe răutate nu poate dura – şi ca atare nu am avea cum să primim semnale de la ea. Şi doar o societate, chiar şi extraterestră, cu o durată suficientă şi o stabilitate pe măsură poate înscrie printre preocupările sale transmiterea de semnale destinate unor vecini mai mult sau mai puţin îndepărtaţi. Lumea de astăzi a Terrei, care s-a confruntat cu atâtea, mai ales pe parcursul ultimului secol, pare a nu privi totuşi lucrurile cu acelaşi calm şi siguranţă. Şi, undeva, în străfundurile minţilor noastre, întreţinută şi de tot felul de filme şi romane, persistă o întrebare: ne va fi oare ET ostil? Iată de ce „cartierul general" al SETI va rămâne permanent în stare de alertă maximă...

MIHAELA DOROBANŢU

Anotimpurile memoriei

Undeva, într-una din piesele sale „roz", dramaturgul francez Jean Anouilh vorbeşte despre temperaturile memoriei: cea rece (amintirile neplăcute independente de iubire), cea caldă (a iubirii împlinite) şi cea incandescentă (a iubirilor imposibile). Anouilh avertiza că avem nevoie de toate trei ca să putem afirma că am trăit cu adevărat, altfel suntem doar „cioturi de oameni". Plecând de la aceste metafore, ne-am permis să evaluăm cât se poate de succint (şi discutabil) anotimpurile memoriei, pe baza ultimelor realizări în acest domeniu.

Memoria naşterii Universului, a Big Bang-ului, se păstrează prin aşa-zisa radiaţie fosilă, cea corespunzătoare celei mai joase temperaturi şi anume 2,5 grade Kelvin sau aproximativ minus 270 grade Celsius. Am putea-o numi *iarna memoriei astrale*. Apoi, pe măsură ce materia se închega, cu sânge cald visează, dar plantele? După cât sunt de sensibile, n-ar fi exclus să descoperim că şi ele au scenarii onirice. Aşteptând cam mult în culise, *anotimpul memoriei artificiale* şi-a făcut apariţia lent dar sigur. Acul busolei nu uită niciodată încotro este Nordul magnetic al Pământului, însă acesta-i un exemplu minor. Siliciul şi germaniul, un alt tip de memorie se instala în structurile amorfe şi cristaline ale compoziţiei planetelor; îl vom numi *anotimpul memoriei minerale*. Un singur exemplu este suficient: diamantul, cu structura sa cristalină perfectă este căruşul unor înfiorătoare amintiri, şi anume temperaturile şi presiunile fabuloase la care s-a putut forma idealul de aranjare a atomilor de carbon.

A intrat târziu în scenă memoria viului, cea a regnului vegetal şi animal. Aici lucrurile se complică, întrucât pe alocuri amintirile nasc vise. Toate vieţuitoarele

materia primă a calculatoarelor anilor '50-'70, apoi cipurile au transformat radical existenţa noastră. Să fie acesta ultimul anotimp al memoriei?

De mai bine de un deceniu, *materialele compozite cu memorie* şi-au început o carieră prodigioasă. Cele mai noi reuşite în acest domeniu ne parvin de la Massachusetts Institute of Technology (SUA). Una dintre acestea pune în evidenţă un polimer (lanţ de mărgele moleculare) cu memorie lungă, care ar putea revoluţiona chirurgia modernă. Nodurile de sutură necesare după operaţii vor fi asigurate de acest magic material, care, după ce este răcit, se încălzeşte în contact cu zona care trebuie închisă. El poate să-şi mărească volumul şi să închidă perfect rana, fără să creeze tensiuni dureroase. După cicatrizare, acest polimer este absorbit de piele, întrucât este şi biodegradabil. Astfel, pacientul va fi scutit de operaţia scoaterii firului şi inestetica urmei de bisturiu.

Un alt polimer inteligent are o structură cristalină variabilă, tot în funcţie de temperatură. Acesta închide răni şi chiar ţesuturi osoase, aderând în mod natural la zona afectată. După ce procesul de vindecare s-a terminat, polimerul este absorbit metabolic. Direcţiile de folosire predilecte sunt intervenţiile chirurgicale neinvazive (fără deschidere largă).

Aşadar, ultimul anotimp al memoriei pare să fie cel al materiei însufleţite prin însăşi structura sa compoziţională. Suntem siguri însă că orizonturile memoriei nu se vor opri aici.

PAUL IOAN

NATURA NU PUNE LIMITE VIEŢII OMULUI!

Aceasta este concluzia a doi cercetători, unul american, James W.Vaupel, directorul Programelor privind Populaţia de la Universitatea Duke şi Jim Oeppen de la Universitatea Cambridge din Anglia. Studiind datele privind longevitatea în ţările dezvoltate, ei au remarcat că *speranţa de viaţă creşte aici cu trei luni în fiecare an*! La nivel mondial, „speranţa de viaţă" a populaţiei a crescut mai mult decât dublu în ultimele două secole, de la 25 de ani, la aproximativ 65 de ani pentru bărbaţi şi 70 de ani pentru femei, cu un maximum de aproape 85 de ani la femeile japoneze. Creşterea remarcabil de constantă a duratei vieţii în tot acest timp îi face pe cei doi cercetători să prevadă că peste şase decenii se va ajunge la o speranţă de viaţă la nivel mondial de 100 de ani. „Aceasta nu înseamnă că vom atinge nemurirea – spune Vaupel – dar centenarii vor deveni în curând ceva obişnuit în toată lumea!" *(M.D.)*

VACILE-CAPCANĂ

Cine poate confunda o vacă obişnuită cu un panou dreptunghiular, vopsit în albastru şi negru? Bizară întrebare, dar răspunsul este foarte normal şi concludent: musca tse-tse, a cărei înţepătură se ştie că produce

chiar boli mortale. S-a constatat că insecta este atrasă puternic de mirosul, şi nu de imaginea bovinelor, astfel că panourile respective au fost impregnate cu o asemenea „esenţă", adăugându-se o otravă puternică. În acest fel, s-a realizat o capcană extrem de eficace, instalată în zonele de păşunat din Zimbabwe. Datorită „vacilor false" (al căror „şeptel" se ridică la 60000 exemplare), se speră ca riscul îmbolnăvirilor cauzate oamenilor şi animalelor de musca tse-tse să scadă de 200 de ori. *(A.N.P.)*

ATMOSFERĂ FIERBINTE ÎN UNIVERS

Aproximativ 150 de ani-lumină ne despart de HD 209458 – o stea în al cărei sistem s-a descoperit o exoplanetă înconjurată de atmosferă. Telescopul Hubble este cel care a primit preţiosul mesaj, pe baza căruia astronomii au efectuat observaţii repetate, stabilind mai întâi că exoplaneta este foarte apropiată de steaua sa, motiv pentru care un an al ei durează numai cât trei zile şi jumătate pământeşti. Specialiştii sunt de părere că respectivul corp ceresc se află învăluit într-o cochilie gazoasă, căldura menţinându-se astfel în interiorul atmosferei, până la valori de 1100º C, ceea ce, desigur, nu poate oferi condiţii pentru forme de viaţă cunoscute, deşi există încă şi mulţi optimişti. De remarcat că este prima dată când se obţine dovada certă a existenţei unei atmosfere pe una dintre cele 76 de exoplanete cunoscute. *(A.N.P.)*

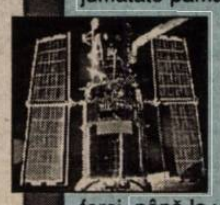

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

FABRICA DE PRODUS REALITATE

Gândirea raţională a servit dintotdeauna unui necesar control asupra imaginaţiei omeneşti. Civilizaţia noastră actuală nu ar fi fost evident posibilă fără ea. Pe ea s-a fondat şi ceea ce numim „metoda ştiinţifică", al cărei principiu central este unul dublu: „verificabilitatea" experimentală a oricărei afirmaţii sau descoperiri şi „repetabilitatea" oricărei experienţe corect concepute. Ceea ce s-a aflat în afara acestor principii, „dincolo" de ele, a fost de cele mai multe ori desconsiderat sau, în cel mai bun caz, „expulzat" în domeniul fanteziei ştiinţifice. Dar iată că a venit şi finalul de mileniu doi, cu o surpriză de proporţii, despre care am amintit: reconsiderarea unor idei, unor elemente care până acum fuseseră exclusiv acceptate doar în povestirile ştiinţifico-fantastice şi studierea lor de către cei mai serioşi şi cunoscuţi oameni de ştiinţă. Unul dintre aceste elemente este existenţa universurilor paralele.

Lumile multiple

Sir Martin Rees, Astronomul Regal al Marii Britanii, profesorul David Deutsch de la Universitatea Oxford şi celebrul Stephen Hawking, deţinătorul de astăzi al catedrei lui Isaac Newton la Universitatea Cambridge, sunt trei dintre cele mai impresionante nume de oameni de ştiinţă care ilustrează discuţia multiplicităţii universurilor. Şi trebuie spus că ideea existenţei acestora nu este a vreunui romancier dezlănţuit, ci este o consecinţă a unor teorii ale mecanicii cuantice. O interpretare care a câştigat din ce în ce mai mulţi partizani în ultima vreme. Posibilitatea unei infinităţi de universuri paralele cu Universul nostru, spune David Deutsch, este una cu implicaţii extraordinare, pe care oamenii de ştiinţă ai prezentului ar trebui să înceapă să le studieze cu toată atenţia. În fond, spune tot el, rolul fundamental al ştiinţei este tocmai de a ne face să înţelegem lumea în care trăim – „fabrica realităţii"...

Filiera computerelor

Aşa apare la profesorul Deutsch, ca şi la din ce în ce mai mulţi fizicieni şi cosmologi (inclusiv Hawking, Rees şi un alt mare fizician şi prieten al lor, Roger Penrose), conceptul de multivers – structura care înglobează toate universurile paralele posibile şi existente. David Deutsch merge însă şi mai departe, cu o afirmaţie aproape şocantă (şi ar trebui să ne întrebăm cum s-ar fi reacţionat dacă ar fi fost făcută de un reprezentant „oficial" şi recunoscut al studiului fenomenelor paranormale!). Aceasta se referă la lumea calculatoarelor cuantice, cele a căror filosofie de construcţie şi funcţionare nu se mai bazează pe logica bivalentă a calculatoarelor „normale" ci pe multitudinea stărilor posibile ale lumii cuantice, o lume în care David Deutsch a avut contribuţii de pionierat. Ei bine, afirmaţia sa este că există potenţialul construirii unor asemenea calculatoare care să funcţioneze în legătură cu „perechi" ale lor aflate în universuri paralele!

Inteligenţe fără limite

Inteligenţa artificială poate deveni astfel o realitate. În care aproape orice este posibil, chiar dacă uneori nu în sensul şi în felul în care ne-am imaginat noi până acum. Călătoria în timp, de pildă, ar fi posibilă, atât în trecut, cât şi în viitor, dar... „*one way*", cum se spune într-o cunoscută melodie. Călătorii temporali ar putea fi duşi în universuri diferite de-al lor, dar nu se vor mai putea întoarce din aceste excursii pentru a ne povesti ce au văzut. În cartea sa, David Deutsch se luptă să „demonteze" aşa-numitul model „paradigmatic" al ştiinţei, datorat lui Thomas Kuhn, cel care la începutul anilor 1960 publica celebra lucrare „Structura revoluţiilor ştiinţifice", un model care în esenţa sa face imposibil progresul. Ajunşi la un stadiu de dezvoltare al civilizaţiei, culturii şi gândirii omeneşti, la care ideea universurilor paralele nu mai poate fi respinsă cu un simplu gest al mâinii cuiva, realizăm totodată, împreună cu David Deutsch, că implicaţiile pentru viitor ale acestei inteligenţe colective fără limite trebuie luate în considerare, inclusiv sub aspectele lor estetice şi morale. Pentru că, vom vedea în curând, lucrurile par a fi încă şi mai complicate...

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Profesorul şi Îngerul

Acum o sută de ani, auzind de performanţele ieşite din comun ale tinerei şi frumoasei Stanislawa Tomczyk, savantul polonez, profesor Julius Ochorowicz, a decis s-o studieze cu toată seriozitatea şi după toate canoanele investigaţiei ştiinţifice. Motivul principal a fost capacitatea acesteia de a realiza lucruri de-a dreptul extraordinare în stare de hipnoză. Unul dintre rezultate a fost o teorie extrem de personală a profesorului Ochorowicz privind natura razelor X, pe care el le atribuia fluidului psihic, afirmând chiar că reuşise să-l capteze pe peliculă.

Cu o răbdare de înger, Stanislawa a acceptat toate probele experimentale elaborate de profesor şi s-a supus unor manipulări adeseori complicate şi extrem de delicate. Ea reuşea, şi în condiţii de laborator, dar şi în faţa martorilor, să facă din exemplu să leviteze diferite obiecte, de la mingi şi clopoţei, până la o pereche de foarfeci, pe care le „ridica" aparent fără nici o dificultate până la înălţimea ochilor. A devenit în curând o persoană destul de controversată, fiind acuzată că „nu se dădea în lături" de la mici trucuri, tot la fel cum fusese (şi uneori o şi făcuse!) mult mai celebra Eusapia Paladino. Stasia, cum i se spunea, a trezit chiar şi interesul marelui Charles Richet, care a declanşat o adevărată polemică în ceea ce o priveşte, lucru care a afectat-o profund.

Pentru a aplana controversa şi a ajunge la un acord al părţilor, s-a ajuns la desemnarea unei comisii de specialişti, printre care fiziologi şi ingineri, formată în egală măsură din partizani şi adversari, care au procedat la o minuţioasă investigare, în cadrul laboratorului de fizică al Muzeului de Industrie şi Agricultură din Varşovia. Raportul acestei comisii a fost ferm: fenomenele care se atribuiau drei Tomczyk erau riguros autentice! Dar Stasia a fost investigată şi de un „independent", Dr. Schrenk-Notzing, în laboratorul său din München. Acesta a imaginat o experienţă total diferită şi sub un control extrem de strict: sub un clopot de sticlă erau plasate cinci sfere mici de celuloid. Stasia, aflată tot timpul sub multiplă observare, a reuşit însă, fără nici o dificultate, să mişte cele cinci sfere cum i se cerea din partea asistenţilor şi, evident, fără să atingă clopotul de sticlă protector!

Presa poloneză nu a acordat însă prea mare importanţă şi atenţie acestor rapoarte. Doar câteva jurnale l-au publicat, incluzându-l la rubrica „fapte diverse"; altele au inclus note scurte sau pur şi simplu au trecut totul sub tăcere. Totuşi, mai ales raportul Comisiei a avut o influenţă asupra opiniei publice, căci atacurile au încetat, ba chiar s-au înregistrat şi câteva opinii favorabile şi apreciative noi. Era practic de neconceput să fie pusă la îndoială calificarea profesională şi probitatea membrilor Comisiei! Circumspecţia lor în formularea afirmaţiilor şi rezervele ştiinţifice evidente în aprecierea faptelor făceau imposibil de atacat capacitatea lor de a evalua rezultatele experienţelor!

MIHAELA DOROBANŢU

Amestecul de certitudini şi absurdităţi

Aminteam în episodul precedent că unor contactaţi li s-au transmis scheme pentru instalaţii bizare, ori li s-a indicat locul unor zăcăminte. Instalaţia nu a funcţionat, zăcămintele nu au fost găsite. *Herbert Schirmer*, poliţist din Ashland (Nebraska), luat într-un OZN, în noaptea de 3 decembrie 1967, şi-a reamintit, sub hipnoză, că răpitorii săi i-ar fi spus, între altele, că vin dintr-o galaxie apropiată, că au baze pe teritoriul Statelor Unite, că nava lor funcţionează pe principiul „electromagnetismului invers", dar poate fi doborâtă de radarele pământene prin ionizare, că îşi iau energia din marile rezervoare de apă ş.a.m.d., afirmaţii cu atât mai absurde, cu cât la prima vedere par verosimile. Jacques Vallée istoriseşte cazul unei femei tinere, numită *Hellen* care, împreună cu alţi trei martori, a suferit o răpire; pe parcursul acesteia un vizitator îmbrăcat în alb i-a explicat principiul de funcţionare al OZN-ului. După incident ea a început să fie obsedată de dorinţa de a construi o astfel de maşină; din păcate, aceasta, aşa cum o reţinuse, nu putea în nici un fel funcţiona.

Altui răpit i s-a oferit într-un mod similar leacul cancerului; evenimentul i-a schimbat întreaga existenţă; omul nostru s-a înscris la Facultatea de medicină, a absolvit-o, a sacrificat tot ce avea pentru a putea testa metoda, constatând, la capătul unor eforturi susţinute, că soluţiile nu valorează nici doi bani.

Promisiuni neonorate

Dar zăpăcirea e mult mai întinsă. Entităţile coborâte din OZN-uri prezic adesea că se vor întoarce şi vor ateriza în ziua şi ora cutare într-un anumit loc; lumea se adună, aşteaptă, dar nu se întâmplă nimic. La fel se petrec lucrurile cu prezicerea unor cataclisme înspăimântătoare sau cu locul şi momentul în care va izbucni al treilea război mondial. Alţii spun că vin din oraşele luxuriante de pe Venus, deşi se ştie că pe această planetă domneşte o atmosferă de iad, total improprie oricărei forme de viaţă. Uneori creaturile mai spun şi că vin de pe *Zeta Reticuli*, sau din *Orion*, sau din *Pleiade* ş.a.m.d. Putem să le credem? Ori ne comunică detalii despre principiile de deplasare în spaţiul n-dimensional sau despre organizarea Federaţiei Galactice. Putem şti dacă ne trag pe sfoară întotdeauna sau uneori (şi când anume?) ne mai spun şi adevărul?

Care să fie explicaţia mesajelor absurde?

Învăţaţii serioşi au răspunsul pregătit de mult – faptul că întregul fenomen OZN e înţesat de absurdităţi este cea mai bună dovadă că avem de-a face cu o simplă iluzie. Să fie oare aşa de simplu? Sunt totuşi prea multe fapte concordante să putem expedia atât de uşor realitatea neliniştitoare a întâlnirilor OZN. Dar dacă acceptăm că, măcar în parte, fenomenul e real, care să fie cauza absurdităţilor întreţesute în el?

Există multe explicaţii care pot fi avansate. S-ar putea ca, în astfel de situaţii, amintiri *reale* să se amestece cu elemente de *vis*, cu mici halucinaţii sau cu sugestii involuntare făcute de investigator. O altă variantă este că, fiind *Ei* atât de evoluaţi faţă de noi, să ne trateze ca pe nişte copii cărora nu trebuie să le spui totul şi pe care nu-i iei foarte în serios. şi un părinte spune uneori minciuni ca să scape de întrebările sâcâitoare ale copilului său. N-ar fi exclus să se amuze pur şi simplu pe seama noastră. Fl. Gheorghiţă ne asigură în acelaşi sens, într-o carte a sa, că în multe cazuri de channeling „contactele s-au stabilit cu entităţi inferioare, care nu pregetau să mintă în diferite feluri, distrându-se".

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/24

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Cocoşul, bijuteria zorilor

Una din artele divinatorii care apelează la vieţile oraculare este alectriomancia. Aceasta se baza, în antichitate şi în evul mediu timpuriu, pe „forţele" cocoşului de a ne îmbunătăţi viaţa şi de a ne vesti binele şi răul.

Originar din India şi pătruns în Europa via Persia, pintenatul este considerat a fi *bijuteria zorilor*, cel care alungă spiritele malefice ale nopţii, care spulberă adunările vrăjitoarelor (numite total impropriu „sabat") şi câte şi mai câte.

În mitologia persană, arabă, ebraică şi chiar armeană, cocoşul este înzestrat cu puterea de a chema îngerii păzitori; dotat şi cu talente artistice, bărbăţuşul găinii poate da tonul pentru corul angelic al Cerurilor, care nu va înceta să se manifeste prin cântec toată ziulica. Practica magiei arată că, pentru scoţieni, un cocoş îngropat sub patul unui bolnav de epilepsie îl poate vindeca. Germanii credeau că un cocoş negru aruncat în aer de mai multe ori aduce binefăcătoareaa ploaie. În unele ţări asiatice, creasta aceluiaşi sobru cocoş, dacă este fiartă în vin alb, aduce satisfacţii în dragoste femeilor şi reprezintă un afrodisiac pentru bărbaţi. Pentru romani, important era ca această pasăre de curte să nu se întoarcă cu coada spre răsărit, pentru că altfel războaiele vor merge prost, iar femeile vor naşte prematur.

Considerându-l un ghid al sufletelor după moarte, vechii greci îl asociau cu Hermes şi Persefona. Era prezent pe amulete şi chiar se răspândise ideea că irezistibilele Sirene au în realitate picioare de cocoş; aceeaşi „teză" era valabilă şi pentru principalele zeităţi aztece. Imaginaţia anticilor mergeau până acolo, încât se considera că o dată la şapte ani cocoşul face un ou! Însă cel capabil de aşa ceva era un cocoş magic. În ţinuturile baltice exista regula punerii oului fermecat lângă un jertfelnic, pentru binefacerile uluitoare de care era în stare. În schimb, o legendă helvetă arată că în 1474 un cocoş producător de ouă a fost condamnat la moarte pentru că a „făurit" un ou aducător de ghinion! Oul a fost ars pe rug în piaţa publică din Kablenberg...

Eroilor scandinavi li se aşeza pe umeri un cocoş, simbol al Soarelui şi al temerităţii în luptă. Pentru nordici, perechea găinii era chiar mai importantă decât şoimul, un aliat în multe confruntări sângeroase ale vikingilor... Ne oprim aici cu panoplia de virtuţi ale nevinovatei păsări, remarcând fantezia nestăvilită a folclorului magiei de odinioară.

PAUL IOAN

DERIVA GHEȚARILOR

și durerile nașterii

De curând, un uriaș ghețar s-a desprins din patria-mamă, Antarctica. Va porni cât de curând spre nord și se va topi sub căldura Soarelui... În Hong Kong, poluarea atmosferică a provocat cel puțin patru mii de decese în anul 2000, spune o statistică abia acum adusă la lumină. Cele două catastrofe își dau mâna dovedind că de la cauză la efect e o distanță nesemnificativă, botezată în stil horticol: efect de seră.

Statistici îndoliate

Trei coloși ai supravegherii Pământului – UNICEF, OMS (Organizația Mondială a Sănătății) și PNUE (Programul Națiunilor Unite pentru Mediu) – și-au pus încălitura pe un Raport publicat la finele lui mai, din care citâm: *„Poluarea ucide anual milioane de copii, în fiecare zi murind aproximativ 5500 dintre aceștia"*. Tremurătorul Raport are și un titlu: „Copiii noului mileniu – impactul mediului asupra sănătății". Ponderea cea mai mare a deceselor, 40 la sută, o are categoria de minori cu vârste cuprinse între 1 și 5 ani... cetățeni nevinovați ai planetei care nici nu au apucat să învețe să scrie sau să strige: „Ce aveți cu noi?"

OMS mai arată că 150 de milioane de copii suferă de malnutriție și de maladii ale tubului digestiv și ale aparatului respirator. Mai bine de un miliard de locuitori, majoritatea minori, se îmbolnăvesc din cauza lipsei de apa potabilă. Direct sau indirect, toate aceste suferințe sunt legate de degradarea mediului (aer, apă, sol), care, în cele din urmă, este un atentat la adresa drepturilor universale ale copiilor.

Edenul amniotic și inteligența care doare

Nu întâmplător tot mai mari felii de gheață se desprind din continentul alb al nimănui, Antarctica. Creșterea temperaturii medii anuale afectează catastrofal regiunile de dincolo de Cercul polar de Sud. De ce? În mod tragi-ironic, pentru că omul este din ce în ce mai inteligent. Tehnologiile poluante sunt rodul ascuțimii minții celor care au pus la cale salturi exponențiale ale progresului științific, începând cu secolul XIX. Acea inventivitate debordantă de care au profitat întreprinzătorii din marea industrie (în special din domeniul energetic, al prelucrării combustibililor fosili) se întoarce acum împotriva celor care ar trebui să preia ștafeta vieții pe Pământ. Dar numai astfel se manifestă durerea provocată de inteligența omului?

Un laureat al Premiului Nobel pentru literatură (1949), William Faulkner, spunea cândva că *„omul plânge la naștere pentru că știe că pleacă dintr-o lume paradisiacă și ajunge într-o lume ostilă"*. La rândul său, psihiatrul ceh Stanislav Grof arată – într-o demonstrație magistrală a legăturilor psihice dintre viața fătului și cea a copilului și a adultului – că *durerile nașterii* (în urma travaliului, nu prin cezariană) *se datorează dezvoltării inteligenței, a creierului uman în milioane de ani*. Dar, aceste vorbe de duh au fost spuse pe vremea când statisticile de mai sus nu existau.

Din păcate, ceea ce respiră mama în perioada de graviditate respiră și fătul. Noxele atmosferice au invadat și acel Paradis întunecat, acel „extaz oceanic" cum spune Freud. Intoxicarea începe înainte de naștere, fie prin aer, fie prin alimentele provenite din culturi de plante și carne de animale ajutate artificial (și implicit primejdios) să fie cât mai abundente. Paradisul lui Faulkner este acum agresiv, șifonat de poluare, iar nounăscutul iese la lumină deja sensibilizat de otrăvuri perfide, cu efect mai mult sau mai puțin întârziat. Aceeași degradare a mediului ajută să se nască ghețari plutitori, scăpați din robia calotelor polare. Cum se poate evada din acest cerc vicios, care ne ține în prizonieratul industriilor producătoare de bunuri materiale indispensabile, dar și de moarte?

Încercăm un pseudo-răspuns indirect, fără să dorim prin aceasta să fim trâmbițașii neputinței omenești. Astfel, vom apela la puterea exemplului: cum se face

că macul și cânepa produc semințe dăunătoare (prin conținutul de compuși ai opiului și respectiv ai hașișului), fără ca ele însele să aibă ceva de suferit? De ce unii șerpi, păianjeni, caracatițe, meduze etc. produc otrăvuri care sunt ineficiente pentru propriul lor organism? Numai omul produce compuși criminali care se întorc asupra lui și progeniturilor sale. De ce? Altfel spus, unele necuvântătoare generează produși ai stresului pentru alții, dar omul se stresează singur. Prăfuitul slogan privind întoarcerea la natură are în vedere și acest aspect al înțelepciunii celorlalte specii, „inferioare" nouă.

Generația de mâine nu merită agonia existențială prezisă de ecologiști.

PAUL IOAN

Problemele noastre de toate zilele

PRAFUL

dușmanul cu care trăim

În proporție de 80% praful care ne înconjoară este produs de Natură – de la rocile erodate de vânt și de ape, la polenul plantelor sau sărurile evaporate din mări și oceane. Când citiți aceste rânduri, aveți în jurul dumneavoastră aproximativ 15 metri cubi de aer în care se găsesc 100 micrograme de praf. Puțin? Nu prea, de vreme ce sunt aici în medie 100 de miliarde de particule microscopice. Și noi le... inhalăm pe toate.

Un război costisitor

Aproape 300 de milioane de dolari, atât costă el într-o țară de dimensiunea și cu condițiile naturale ale Italiei, bani „înghițiți" de cele mai diverse lucruri, de la aspiratoare la antistatice și detergenți. Pentru că praful are o structură complexă, în el găsindu-se substanțe organice și anorganice, inclusiv fragmente microscopice de hrană, sulfați, fibre textile, carbon sau siliciu. Nu există nici un colț al planetei care să nu fie contaminat! În Antarctica, de pildă, se găsesc între 10 și 100 de particule de praf la 1 centimetru cub de aer (față, este drept, de 10 milioane în aerul industrial!). Iar, ca să ne dăm seama ce înseamnă prezența sa, dacă praful ar dispărea din atmosferă, am putea vedea obiecte la o distanță de 300 km! Există însă și o parte bună: în Sahara de pildă, particulele de praf transportă o hrană mult necesară pădurilor tropicale care pot astfel avansa, în timp ce precipitațiile sporite din zona Sahelului diminuează praful transportat de vânt.

Recorduri de curățenie

Un halat alb, o mască, un costum ...de cosmonaut nu înseamnă neapărat activități spațiale, fiind o imagine care se întâlnește cam oriunde într-o fabrică de componente electronice pentru calculatoare. Aici este nevoie de o curățenie record: cel mult 1000 de particule de praf la 1 metru cub de aer (afară, pe stradă, sunt 100 de miliarde)! Ca să nu mai vorbim că în curând se așteaptă generații de aparate și instalații care ele însele să fie de dimensiunea unui fir de praf! Joseph Kahn, de la Universitatea Berkley.

Orașele negre

Cât trăiește totuși praful – pentru că și el are viața lui? Ciclul său vital este destul de scurt. Firele de praf mai mari de un micron recad pe pământ după doar câteva ore; cele mai mici pot rămâne în aer chiar mai mult de o săptămână, în final fiind însă „încorporate" în nori, unde devin centri de formare a picăturilor de ploaie. În spațiile închise – aici se aplică zicala „poți intra dar nu mai poți ieși". Se depun însă pe podea și pe mobile, amestecându-se cu fibrele de bumbac, de lână sau de țesuturi sintetice, așezându-se pe firele de păr și pe mâncare, pe ziduri... Afară, ploile fac praful să ia diverse culori. În centrul orașelor sau în zonele

puternic industrializate predomină culoarea gri sau chiar neagră; la periferie sau în zonele rurale se întâlnește mai des o culoare brun-roșcată, din cauza amestecului cu pământul de pe jos.

Raiul acarienilor

Cum să te protejezi? Prin aerisire prelungită, dar nu oricum, ci folosind filtre – care în prezent au ajuns la performanța de a reține 99,999% din toate particulele mai mari de 0,1 microni. Dar adevărata „zoologie" din apartamentele noastre? Praful este raiul acarienilor care, nu mai mari de 30 de microni, trăiesc perfect în praful saltelelor și paturilor, în covoare (unde rezistă chiar și aspiratoarelor moderne!) sau pe minusculele fragmente de piele pe care omul le pierde încontinuu. Condiția lor? 20-25 de grade cel puțin și o umiditate de peste 60%! Într-o saltea obișnuită, nu uitați, pot trăi până la un milion de asemenea paraziți!

Ce-i de făcut?

Aer curat, lumina Soarelui, temperatura de afară – acarienii mor rapid când mediul lor înconjurător este modificat. Este însă și un mare DAR! Facem curent, aducem aer, dar acesta... ridică tot ce găsește pe jos, inclusiv fecalele acelorași acarieni, sau tot felul de substanțe nocive aflate de exemplu în saliva câinilor și pisicilor. Ca să nu mai vorbim de milioanele de bacterii pe care le „împușcăm" în aer de oricâte ori deschidem gura, chiar dacă viața lor este foarte scurtă! Aspiratorul (fabricat în 1902 și comercializat începând din 1908) este foarte bun, dar și el agită aerul, așa că de preferat ar fi aspiratoarele care „circulă" aerul aspirat printr-un rezervor de apă. Antistaticele care, pulverizate pe mobile creează un strat care respinge praful sunt bune și ele, doar că durează destul de puțin și după aceea efectul... se inversează. Ionizatorii încarcă electric particulele de praf din aer și le fac să se depună pe diverse suprafețe. Curăță aerul, dar înnegresc foarte repede suprafețele pe care se depun. Cârpa de praf a bunicii este încă foarte eficientă, doar că și „repune în circulație" destul praf.

Pulbere de stele...

Așa pare aproape incredibil să mai existe un „praf" care să nu ne pună probleme. Și totuși, acesta este praful cosmic, cel întâlnit în mediile interstelare, a cărui compoziție a fost descifrată prin anii '50. Format din granule de gheață, grafit sau siliciu de doar jumătate de micron, acesta formează 1 la mie din masa Galaxiei noastre. Nesemnificativ, veți spune, și totuși aceste infime particule care ating uneori temperaturi de doar 5 grade peste zero absolut (adică minus 273 de grade Celsius), au un rol hotărâtor în evoluția Universului. Căci datorită infimei lor gravitații se formează norii interstelari din care, cu trecerea timpului, se formează... stelele care fac frumusețea și emoția cerului nopților noastre.

MIHAELA DOROBANȚU

Anatomia secundei

MOTORUL FOTONIC

și corabia stelară

O corabie, toată lumea știe, avansează pentru că vântul suflă în pânze și deplasează corpul navei. O corabie stelară, spune fizicianul SF-ist Gregory Benford, ar înainta în Cosmos cam pe aceleași principii: lumina „bate" în pânze de celule fotovoltaice („aripi" cu o suprafață totală de... 10000 km²) iar fotonii împing corpul navei cu o viteză apropiată de cea a luminii. Cum vă spuneam, Greg Benford este un cunoscut scriitor de Science Fiction. L-am întâlnit ultima oară la Congresul Mondial al SF-iștilor, la Melbourne, unde ne-a lăsat pe toți cu gura căscată prezentând vehiculul din viitor despre care vă vorbesc. I-am luat chiar și un interviu, pentru emisiunea „Lumea de mâine" de la TVR, iar dl Benford mi-a explicat că este atât de sigur de invenția lui încât a înființat și o societate comercială la care, culmea, americanii au și investit bani serioși! Explicația este alta: Gregory Benford este și un eminent fizician, chiar, se zice, eligibil la Premiul Nobel –

iar americanii au o mare și sfântă încredere în științe, tehnologii și „preoții" acestei extraordinare Puteri a lumii.

De curând, marele fizician italian Carlo Rubia, premiant Nobel, îi dă o mână de ajutor colegului Benford. Invenția sa se numește ***propulsie spațială nucleară electromagnetică,*** a fost recent prezentată într-un simpozion la Versailles și este vorba de următoarele: în loc să ejecteze gaz, ca în fuzeele chimice clasice, Rubia propune să se emită... lumină, deci fotoni – particule, se știe, fără masă. Propulsia fotonică nu se realizează însă nici prin raze solare, nici prin raze laser – cum propunea Benford la „corabia" lui – ci... folosind un „soare" propriu al rachetei. Acest soare este imaginat de Rubia ca un fel de uriaș ac de seringă, înăuntrul căruia un reactor nuclear în formă de placă va menține temperatura la 3000ºC și va radia lumină, fotonii ejectați în urmă și propulsând dispozitivul înainte, conform principiilor Mecanicii. Carlo Rubia mărturisește, de altfel, că el nu a făcut altceva decât să perfecționeze o mai veche idee – din 1935! – a germanului Eugen Saenger și specifică: nava mea nu va putea decola direct de pe Terra ci doar de pe o orbită circumterestră, motorul (a cărui putere ar trebui să fie de 3 gigawați – adică 3 miliarde de wați, deci un motor din viitor...), nefiind capabil să învingă lanțurile gravitației terestre decât de la câțiva kilometri deasupra Pământului. De altfel, își încheia Rubia conferința de la Versailles, eu dau doar ideile, inginerii să-și bată capul să construiască nave cu propulsie fotonică...

...Mă întorc la Gregory Benford, cu ale sale pânze solare și nava gonind cu viteza luminii, mânată de o rază de laser, emisă, să zicem, de pe Lună, și vă relatez finalul conferinței de la Melbourne, când un SF-ist din public îi pune întrebarea încuietoare: „Greg, da' cum oprești tu corabia ta, acolo, la capătul drumului, în proxima Centauri, unde nu ai un dispozitiv laser în față, care să-ți frâneze mișcarea?" Stană de piatră, fizicianul-scriitor SF a murmurat, abia auzit: „Uite că la oprirea navei încă nu m-am gândit..."

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

RAHITISMUL

Această afecţiune, atât de frecventă în mediile sociale sărace se declară la copilul mic între 4 luni şi 2 ani. Oasele craniene, ale toracelui, ale coloanei vertebrale şi ale picioarelor, în caz de rahitism, suportă unele deformări şi nu au duritatea necesară. Creşterea rapidă a copilului mic are în mod special nevoie de vitamina D atât de necesară pentru structura sănătoasă şi dură a scheletului. Sub influenţa radiaţiilor ultraviolete din lumina solară, se constituie în pielea omului un precursor de vitamină D atât de necesară organismului. În ultimul secol însă, pe zone tot mai largi ale Terrei, se resimte influenţa nefastă a poluării industriale şi nu numai. Oprite, fie şi parţial, de mase de poluanţi, ultravioletele nu mai ajung să formeze cantităţi mari de precursori ai vitaminei D.

Lipsa luminii solare, viaţa petrecută în condiţii lipsite de igienă, insuficienţa aportului de calciu şi de fosfor din alimentaţie, a vitaminei D, în special, duc din nefericire la rahitism. Odată instalată maladia se „netezeşte" terenul pentru diverse infecţii cronice, febre eruptive, afecţiuni care agravează îmbolnăvirea de bază, deci rahitismul. Când acesta debutează către vârsta de 3-4 luni, craniul copilului prezintă primele semne de alarmă. Aparent, craniul dă semne că se subţiază şi, când este lovit uşor cu degetul medicul aude un zgomot slab, ca cel al unei mingi de celuloid.

Fontanela anterioară, care rămâne deschisă până la vârsta de 2-3 ani, în loc să fie deja închisă la 15 luni de viaţă, este un alt semn de alarmă. Însăşi dentiţia apare cu întâziere. La copilul rahitic, primii dinţi „răsar" către 9 luni şi sunt implantaţi neordonat. Mai mult, vegetaţiile adenoide se inflamează des, sunt dureroase şi nu rareori purulente, ori cu depozite în devenire.

Toracele copilului atins de rahitism pare a fi bombat şi lărgit la partea inferioară. În zona sternului se formează aşa-numiţii noduli osoşi sau „mătănii costale". În stare de rahitism deci, suferă deformări osoase ale bazinului, ale coloanei vertebrale (cifoza) şi mai ales ale picioarelor care devin arcuite în afară până la genunchi, apoi către interior. Aşadar, copiii rahitici sunt expuşi la infecţii, au complicaţii, transpiră mult noaptea, în regiunea cefei, devin palizi, nu au poftă de mâncare, sunt permanent trişti şi abătuţi.

Profilaxia rahitismului constă în administrarea încă de la naştere a unor preparate cu vitamina D, sub formă de tablete sau de picături.

Atunci când aceştia nu sunt alimentaţi la sân ar trebui să primească un aport de 500 U/internaţionale de vitamină D. Unii specialişti recomandă chiar 1000 de U/internaţionale de vitamina D3 în profilaxia afecţiunii rahitice. Administrarea aceasta nu poate fi nocivă şi trebuie dată până în a doua iarnă din viaţa copilului, dar numai cu sfatul şi sub observaţia medicului pediatru.

Paralel, tinerele mame nu ar trebui să uite că acest aport de vitamină D să fie susţinut şi de o alimentaţie bogată în calciu şi fosfor. Dar paralel, ori de câte ori este posibil, copilul trebuie expus la Soarele verii, în orele recomandate de medic.

Dr. VALERIU MANTA

Regim special pentru... mirese

Orice femeie doreşte să fie strălucitoare în ziua nunţii. Fiecare speră să-şi dozeze în aşa fel energia încât şi după „ciorba de potroace" să arate minunat. Iată însă că specialiştii s-au gândit şi au conturat câteva sfaturi utile pentru viitoarele mirese:

● Pentru a avea o siluetă frumoasă, cu câteva zile înaintea ceremoniei acordaţi atenţie dulciurilor lente, care aduc energie, fructelor şi legumelor ce conţin puţine calorii, dar sunt bogate în fibre care fac să se desumfle stomacul.

● De asemenea beţi suficientă apă, pentru că ea drenează deşeurile.

● Pentru a avea o mină bună apelaţi la legume. Consumând mai multe legume tenul va avea o frumoasă tentă de caisă datorită betacarotenilor conţinuţi de morcovi, roşii, spanac, broccoli. Dar nu ignoraţi nici pepenele galben şi caisele proaspete sau confiate.

● Pentru a vă învinge tracul şi a rezista la emoţii „faceţi plinul" de magneziu mâncând scoici, ciuperci, brocoli, migdale, germeni de grâu, orez, pâine neagră.

Masaj anti-stres

Potrivit principiilor reflexologiei, talpa picioarelor cuprinde zece zone reflexe care acţionează „la distanţă" asupra unei zone precise a corpului. Masarea anumitor puncte diminuează stresul şi atenuează tensiunile nervoase. Punctele situate pe degetul mare sunt legate cu creierul şi cu hipofiza. Pentru a vă recăpăta buna dispoziţie şi dinamismul apăsaţi puternic, cu degetele, timp de un minut, părţile laterale ale degetului mare de la picior. Dacă repetaţi gestul de 2-3 ori pe săptămână veţi constata că încordarea nervoasă şi efectele stresului vor dispărea ca prin minune.

Sportul potrivit fiecărei siluete

Ne-am obişnuit cu ideea că activitatea fizică susţine curele de slăbit. Numai că, dacă dorim să „sculptăm" trupul trebuie să adoptăm sportul potrivit siluetei, spun specialiştii. Astfel, pentru silueta în formă de piramidă (❶) se recomandă, de exemplu, exerciţii cu haltere, pentru a solicita umerii, braţele şi pectoralii. De asemenea, înotul vă poate ajuta în redesenarea corpului. Dacă silueta dv. este în formă de piramidă inversă (❷), trebuie să vă axaţi pe exerciţiile care solicită muşchii picioarelor, bazinului. Mersul pe bicicletă sau pe role v-ar putea ajuta. Pentru o siluetă dreaptă în formă de trunchi de copac (❸), soluţia ar fi exerciţii pentru micşorarea taliei. Înotul ar fi o soluţie. O siluetă în formă de x (❹)poate beneficia excelent de jogging sau de gimnastică în apă.

Dosarele frumuseţii

Cum ne apărăm de răul Soarelui?

Se ştie că protecţia planetei este în suferinţă. Razele Soarelui prea intense şi expunerile îndelungate dăunează pielii: pe de o parte razele U.V. de tip B, esenţiale pentru sinteza vitaminei D sunt responsabile în egală măsură de alterarea ADN-ului, care creşte riscul cancerului. Pe de altă parte, razele U.V. de tip A întăresc efectele negative ale U.V. de tip B. Dacă azi umbrelele, pălăriile mari, mănuşile au dispărut, este primordial să ne protejăm contra excesele de raze U.V. de tip A şi U.V. de tip B prin filtre şi ecrane solare care diminuează efectul negativ al acestora. Este indicat să folosim: cremele cu propolis deoarece propolisul are rol fotoprotector; pudre cu concentraţie crescută de minerale, creme şi geluri cu factori de protecţie solară, lapte sau loţiuni pentru zonele păroase ale pielii, stik pentru buze, cicatrice. Aceste produse trebuie bine tolerate: să nu irite, să nu dea alergii, fotointoxicaţii, să nu fie grase, să nu lucească pe piele, să nu coloreze, să nu fie toxice. Trebuie să aibă eficacitate contra razelor U.V. A şi U.V. B, dar să asigure în acelaşi timp protecţie contra cancerului, heliodermitelor şi să reziste în timp.

Aceste produse fotoprotectoare trebuie să fie adaptate la tipul de piele. Folosind aceste produse trebuie să nu ignorăm cele mai banale reguli:

☐ Să evităm expunerea în orele cele mai calde ale zilei

☐ Să respectăm progresivitatea în expunere

☐ Să evităm expunerile prelungite (care pot provoca neplăceri chiar dacă apelăm la fotoprotecţie)

☐ În „bătălia" cu Soarele câştigă tot mai mult teren lămpile U.V. din cabinetele cosmetice, care sunt construite după ultimele norme în ceea ce priveşte filtrele fotoprotectoare.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 24
Valabil până pe data de: 20 IUNIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Seducţia dantelei

Iată un element de cochetărie adoptat cu încântare de multe staruri. De la spectacolele de modă „haute couture", în care au excelat creaţiile Givenchy, la ţinutele prét-à-porter, toată lumea s-a arătat sedusă de un material-vedetă: dantela. Evident, mereu copilăroasa *Britney Spears*, va purta altfel dantela decât *Monica Bellucci*, de exemplu, sau *Gina Lollobrigida*. Este interesantă însă opinia generală: toate sunt irezistibile.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

De această dată cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează mai multe reţete de dulciuri:

Dáláuzi

1/4 kg miere de albine, 1/4 nuci tăiate în lung, 1/4 kg mac (nemăcinat), coajă de lămâie şi coajă de portocală.

Se pune 1/4 kg de miere pe foc învârtindu-se încontinuu, până capătă o culoare brun închis. La mierea călită se adaugă nucile curăţate şi tăiate mărunt, macul (prăjit puţin înainte). Se amestecă bine şi se adăuga puţină coajă rasă de lămâie şi de portocală. Se udă un fund de lemn mai mare, se toarnă compoziţia şi cu mâna umezită se modelează după preferinţă pătrat sau rotund. Deasupra se pun migdale cu zahăr.

Tort „Prinţesă"

125 g ciocolată, 2 linguri lapte, 4 ouă, 4 linguri zahăr, 4 linguri unt, 1 linguriţă nescafe.

Se bat albuşurile spumă foarte tare şi se dau deoparte. Se rupe ciocolata în bucăţele mici şi se pune într-un castron, împreună cu laptele, pe foc mic, până se topeşte. Se adaugă gălbenuşurile şi zahărul, amestecând într-una. Se adaugă apoi untul în bucăţi mici, se ia de pe foc şi se bat energic timp de câteva minute. La sfârşit, se adaugă nescafeul şi albuşurile bătute spumă, care se încorporează uşor. Se varsă într-o formă de savarină şi se dă la frigider. Pentru a se putea răsturna uşor, se desprind marginile cu ajutorul unei lame de cuţit, apoi se introduce forma în apă caldă timp de 20 de secunde, după care se poate răsturna pe un platou rotund. Se poate decora cu jumătăţi de migdale sau nuci, iar în mijloc se poate umple cu frişcă.

Orez cu cafea

225 g orez, 3/4 l lapte, 18 bucăţi zahăr, 2 gălbenuşuri, 2 linguri nescafe, rom.

Se spală orezul, se fierbe câteva minute într-un vas mare cu apă. În acest timp se fierbe laptele, iar orezul scurs de apă se varsă în laptele fierbinte şi se fierbe 10 minute. Se dă la o parte şi se adaugă zahărul şi nescafeul, apoi gălbenuşurile. Se pune din nou pe foc pentru 2 minute, fără să fiarbă. Se serveşte rece şi stropit cu puţin rom.

Chec bicolor

3 ouă, 10 linguri zahăr pudră, 12 linguri (rase) cu făină, 15 linguri cu unt, 1/2 pachet praf de copt, 1 pachet zahăr vanilat, 1 lingură nescafe, puţină sare.

Se bat albuşurile spumă cu un praf de sare. Se amestecă gălbenuşurile cu zahărul şi se bat la căldură până se obţine o cremă consistentă. Se adaugă câte puţină făină şi unt până se termină toată cantitatea, apoi se înglobează şi albuşurile spumă. Se împarte compoziţia în două părţi egale, adăugând în prima vanilia, iar în a doua parte nescafeul. Se unge o formă cu unt şi se varsă alternativ cele două paste pentru a îmbina culorile. Se coace la foc potrivit.

Remedii naturale

SUCUL DE CITRICE

Sucul de lămâie, portocală sau grapefruit este o valoroasă sursă terapeutică, varietatea calităţilor lui fiind de-a dreptul uimitoare:

- *Durerile de cap* dispar dacă se pun pe frunte comprese cu felii proaspete de lămâie.
- În *stomatite* şi alte *infecţii ale cavităţii bucale*, mestecarea sau tamponarea mucoasei cu felii de lămâie, precum şi badijonarea acestora cu suc de lămâie sunt de un real ajutor în vindecare.
- Zeama de lămâie întăreşte, albeşte şi scoate *petele de pe unghii.*
- Sucul de lămâie, în combinaţie cu miere, oţet de mere şi praf de coji de ou amestecate în proporţii egale şi luate câte o linguriţă la un pahar cu apă, de trei ori pe zi, reprezintă un *antidot* eficient *împotriva spasmofiliei.*
- *Pielea aspră* şi *îngroşată de pe coate, genunchi* şi *călcâie* dispare dacă le frecaţi cu o jumătate de lămâie înmuiată în sare de bucătărie, după care zonele respective se spală şi se ung cu o cremă hidratantă.
- Badijonarea mucoasei faringiene de două ori pe zi sau gargara cu suc diluat de lămâie sunt eficiente în *puseele de amigdalită.*
- *Hemoragiile nazale* se opresc mai repede dacă introducem în nas, timp de 1-2 minute, un tampon îmbibat cu suc de lămâie.
- În cazul *arsurilor, durerile* se diminuează dacă stropim plaga, imediat după accident, cu suc de lămâie diluat.
- *Piatra dentară dispare* şi dinţii se albesc dacă se freacă energic cu suc de lămâie cel puţin o dată pe săptămână.
- *Părul moale* şi *degradat capătă strălucire* şi *capătă volum* dacă în apa de clătit se adaugă puţină zeamă de lămâie.
- Sub formă de tamponări în cazul *înţepăturilor de insecte*, diminuează durerea şi iritarea pielii.
- Aplicat pe *bătături*, de 3-4 ori pe zi, timp de o săptămână, sucul de lămâie face ca acestea să dispară fără să mai fie nevoie de alte intervenţii.
- *Punctele negre de pe faţă* dispar dacă se aplică măşti cosmetice preparate din suc de lămâie şi albuş de ou bătut spumă, metodă recomandată în special adolescenţilor şi persoanelor cu ten gras.
- O baie cu apă la temperatura camerei, în care se pun câteva felii de lămâie, relaxează şi desumflă *picioarele obosite.*
- Lămâile, consumate ca atare (eventual cu miere) sau sub formă de limonadă, sunt o bună *sursă de vitamina C.*
- O „reţetă-minune" *pentru slăbit:* beţi înainte de fiecare masă principală sucul unei jumătăţi de lămâi stoarse într-un pahar cu apă minerală, neîndulcită cu zahăr sau cu miere. După masă, beţi o cană cu apă fierbinte. Rezultatele pierderii în greutate se văd după o săptămână.

CEAIUL

bun pentru bolnavii de inimă

◆ Consumul mondial de ceai depăşeşte un milion de tone pe an, această cifră echivalând cu 500 de miliarde de ceşti cu ceai. ◆ În medie, fiecărui locuitor al planetei i-ar reveni în jur de 160 de ceşti de ceai. ◆ Ţările cele mai mari consumatoare de ceai sunt: Anglia, Noua Zeelandă, Australia, Tunisia, Maroc, Canada şi Egipt.

Ceaiul puţin în ultimul deceniu, ceaiul (negru sau verde) a constituit un subiect de cercetare abordat de oamenii de ştiinţă din numeroase ţări. S-a analizat nu numai capacitatea ceaiului de a contribui la prevenirea îmbolnăvirilor şi a procesului de îmbătrânire a ţesuturilor, ci şi posibila contribuţie a acestuia la diminuarea riscurilor induse de anumite boli. În această ultimă categorie se înscriu şi rezultatele unui recent studiu întreprins de Centrul Medical Beth Israel din Boston (Massachusetts) – publicate în revista „Circulation" editată de American Heart Association –, potrivit cărora marii consumatori de ceai reduc la jumătate riscul de mortalitate după un infarct miocardic. Cercetătorii au studiat comportamentul şi obiceiurile alimentare a 1900 de pacienţi cardiovasculari care au suferit un infarct, bărbaţi şi femei cu vârste de 60 de ani şi peste. Constatarea a fost că persoanele care consumau înainte de atacul cardiac cantităţi destul de mari de ceai (până la 19 ceşti pe săptămână) şi care şi-au continuat acest obicei şi după infarct au înregistrat o rată a mortalităţii în următorii 3-4 ani cu 44% mai scăzută decât pacienţii care nu consumau această băutură. În ceea ce-i priveşte pe consumatorii moderaţi de ceai (în jur de 14 ceşti pe săptămână), rata mortalităţii a beneficiat de o scădere cu 28% faţă de non-băutori.

Bazându-se şi pe rezultatele unor cercetări anterioare, medicii de la Centrul Medical din Boston presupun că acest fenomen se explică în primul rând prin conţinutul bogat al ceaiului în flavonoide, antioxidanţi naturali prezenţi de altfel şi în alte alimente.

Alte efecte pozitive ale ceaiului

- ca şi cafeaua, are efect psiho-energizant de durată.
- asigură o bună funcţionare a căilor urinare, favorizând eliminarea micilor calculi renali.
- prin conţinutul său bogat în tanin, precum şi în substanţe antibacteriene, contribuie la procesul de vindecare a bolilor diareice sau cronice cum ar fi enteritele sau enterocolitele.
- fiind un rezervor de vitamine (în special vitamina C, dar şi altele) corectează deficitul de vitamine din organism.
- calmează spasmele bronşice, manifestate prin senzaţia de obstrucţie respiratorie, în cazul astmului bronşic, bronşitei cronice obstructive, emfizemului pulmonar etc.
- ceaiul verde în special (mai mult decât ceaiul negru) acţionează ca antioxidant celular în procesul general de îmbătrânire a celulelor.

- tot pe seama ceaiului verde este pusă capacitatea de a preveni formarea cancerului gastric, pancreatic, hepatic, de colon, de stomac etc.

Un întăritor al oaselor

Rezultatele unui recent studiu taiwanez completează lista efectelor pozitive ale ceaiului asupra organismului, arătând că un consum regulat şi pe termen lung de ceai contribuie la creşterea densităţii minerale osoase, în special la nivelul vertebrelor lombare şi al umerilor. Cercetarea s-a efectuat pe baza unui lot format din 540 de femei şi 497 de bărbaţi, în vârstă de peste 30 de ani. Subiecţii au fost chestionaţi în legătură cu obiceiul de a bea ceai, precum şi cu stilul general de viaţă. Totodată, li s-a măsurat densitatea osoasă în diferite zone ale corpului. Consumatorii de ceai, care păstrau acest obicei de cel puţin şase ani, au dovedit, în comparaţie cu non-băutorii, o densitate osoasă superioară la nivelul vertebrelor lombare (L1-4), iar persoanele cu o „vechime" de peste 10 ani au prezentat o densitate osoasă net superioară pe ansamblul sistemului osos (vertebre lombare şi cervicale, umeri etc.).

Bun, dar nu oricum!

Ca şi în cazul cafelei, ceaiul – negru sau verde – consumat în cantităţi excesive, superconcentrat, la ore nepotrivite sau de către persoane cu anumite probleme de sănătate, poate face rău şi nu bine. De exemplu, persoanele cu suferinţe gastrice cronice (ulcer, gastrită, colon iritabil etc.) pot reacţiona negativ la substanţele iritante din ceai – e vorba îndeosebi de tanin. Cercetătorii şi medicii practicieni susţin însă că în amestec cu lapte, ceaiul îşi pierde efectul iritant, anihilat fiind de proteinele din lapte. De asemenea, insomniacii cronici, amatori de ceai în exces, în ideea de înlocuitor al cafelei, au de fapt toate şansele să-şi mărească suferinţa, nu s-o aline. Persoanele predispuse la constipaţie cronică fac şi ele parte dintre cei care trebuie să fie atenţi la consumul de ceai negru sau verde; acesta favorizează în general constipaţia, motiv pentru care se recomandă în bolile diareice.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Chirişoiu Neguţ din Vatra Dornei. *Indiferent de părerile unora sau altora (cu atât mai mult cu cât vin din partea unor persoane care nu sunt medici), este absolut interzisă abandonarea tratamentului medicamentos care vi s-a prescris în favoarea încercărilor cu „pase*

CARDIOPATIE ISCHEMICĂ DUREROASĂ

energetice" şi „ceaiuri minune". Totodată, trebuie să acceptaţi ideea că durerile toracice care, după cum spuneţi, apar mai ales în cursul nopţii, nu vă îndreptăţesc la suplimentarea medicaţiei din proprie iniţiativă, fără să vă consultaţi cu medicul care v-a prescris tratamentul, pentru că vă expuneţi la riscuri destul de mari. E mai potrivit să ţineţi legătura mai strânsă cu acesta, să-i descrieţi amănunţit simptomele pe care le constataţi, aşa cum aţi făcut şi în scrisoarea pe care ne-aţi adresat-o, astfel încât să poată fi adoptată „în mers" strategia terapeutică cea mai potrivită. Dacă totuşi vă tentează atât de mult să încercaţi şi o modalitate terapeutică adjuvantă, o soluţie de luat în calcul ar putea fi acupunctura, dar numai după ce vă consultaţi cu medicul dv. Având în vedere că boala de care suferiţi – cardiopatie ischemică dureroasă – se datorează unei circulaţii sangvine deficitare la nivelul inimii, tratamentul prin acupunctură ar putea ajuta la ameliorare – în sensul diminuării sau chiar al dispariţiei durerilor, precum şi la relaxarea organismului în general.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

DIFICULTĂŢILE AUDITIVE, frecvente după 75 de ani

Peste 75% dintre persoanele care au depăşit vârsta de 75 de ani se confruntă cu un deficit de auz, diferit ca grad de intensitate. Aceasta este concluzia unei cercetări recente întreprinse de London School of Hygiene and Tropical Medicine, care şi-a argumentat rezultatele studiului în urma analizei a 32000 de persoane trecute de vârsta de 75 de ani, care, iniţial, au răspuns la un chestionar. 8% dintre participanţi au declarat că suferă de importante probleme auditive vecine cu surditatea, iar 42% dintre subiecţi au recunoscut că auzul le este mai mult sau mai puţin afectat. După această fază a studiului, cercetătorii au efectuat la aproape jumătate dintre participanţi un test auditiv care constă în următoarea metodă: medicul stă în spatele pacientului, la o distanţă de 15 cm, şi pronunţă diferite cifre şi litere. Pacientul trebuie apoi să repete aceste cuvinte. Persoanele care purtau aparate auditive au fost supuse aceluiaşi test, lăsate fiind să le folosească. Rezultatele generale au arătat că procentul eşecurilor la acest test au fost de 26%, deşi 46% dintre pacienţi purtau aparate auditive.

Aceste rezultate demonstrează că deteriorarea funcţiei auditive este foarte frecventă la persoanele vârstnice, iar modalităţi terapeutice de încetinire sau stopare a acestui proces nu există. Singura cale de corectare parţială a capacităţii auditive la vârstnici constă în purtarea unui aparat auditiv.

Câţi oameni, atâtea probleme...

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

- Ionel B., din Pucioasa, are 17 ani şi ne scrie că este „foarte indecis în ceea ce priveşte modul în care trebuie să trateze părul foarte abundent în anumite zone ale corpului. Am observat că la vârsta mea fetele se rad aproape tot timpul, mai ales sub braţ şi pe picioare. Aş vrea să vă întreb totuşi: ce semnificaţie are creşterea bruscă a părului la vârsta noastră?"

– Părul despre care vorbeşti, dragă Ionel, reprezintă caractere sexuale secundare şi se dezvoltă în perioada numită pubertate, al cărei nume vine din latinescul *pubes*, care înseamnă chiar păr! Distribuirea sa pe suprafaţa corpului diferă de la bărbaţi la femei şi constituie un semnal al deplinei maturităţi sexuale a individului, făcând să poată fi recunoscuţi acei posibili parteneri ai unei viitoare împerecheri. Concentrarea sa în anume zone, cum ar fi cele axilare sau pubiene, ar trebui poate căutată în rolul jucat de feromoni în procesul acuplării. La multe specii, masculii recunosc perioada fertilă a partenerei pe bază de miros. Chiar şi noi (şi mai ales strămoşii noştri!) suntem stimulaţi de feromoni. Având capacitatea de a reţine mai bine mirosurile, părul are deci şi funcţiunea de a face mai uşoară căutarea partenerului...

– Doamna Mia Georgescu, din Judeţul Ialomiţa, este fericită pentru că în sfârşit îşi vede visul cu ochii, fiind însărcinată, dar este neliniştită de pericolul pe care l-ar putea prezenta pisica sa, de care i-ar fi foarte greu să se despartă, cum a fost sfătuită...

– Nu se poate vorbi de o regulă generală. Un studiu efectuat asupra a o mie de gravide în oraşele Bruxelles, Copenhaga, Oslo, Lausanne, Milano şi Napoli, şi publicat în Jurnalul Medical Britanic, arată că pisica poate fi agentul de transmitere al toxiplasmozei, o maladie periculoasă dacă este contractată în primele luni de graviditate, putând dăuna fătului. Pericolul ar fi să... ingerăţi oociste de *Toxoplasma gondii* şi mai ales ca pisica să se afle în perioadă de infecţie acută, o fază care durează 2-3 săptămâni şi se produce o singură dată în viaţă. Măsura de securitate este simplă: o igienă perfectă a castronaşului pisicii şi evitarea oricăror alimente care ar putea duce la îmbolnăvire, cum ar fi cărnurile crude, salamul sau cârnaţii...

MIHAELA DOROBANŢU

UNICATE ZOOLOGICE

Maimuţa albă

Pare o făptură evadată din basmele exotice ale Orientului Îndepărtat sau plămădită de penelul unui suprarealist. Şi totuşi, maimuţa albă este un primat, unul dintre cele mai bizare având în vedere fantezia cromatică a trupului său: părul de pe tot corpul este alb imaculat, numai faţa este de un roşu aprins, parcă fovist, lăsând impresia că poartă o mască. Este Cacajao calvus, o maimuţică trăitoare numai într-o rezervaţie din nord-vestul Braziliei. Specie pe cale de dispariţie, maimuţa albă numără actualmente mai puţin de zece mii de exemplare.

Lungimea adultului este de maximum 50-60 de centimetri, iar coada atinge 14-19 cm. Cu o greutate de numai 2,5-4 kilograme, acest mamifer pictural zburdă neobosit prin vegetaţia luxuriantă a pădurii amazoniene, atent la prădătorii care-i ameninţă existenţa fragilă.

OAMENI CARE AU FĂCUT ISTORIE

Francis Drake, corsar în slujba reginei

Seducător, înţelept, expert-navigator, războinic de temut, Francis Drake (1540-1596) a avut privilegiul de a fi un apropiat al reginei Elisabeta a Angliei. A împărţit cu Coroana bogăţiile ştiute şi neştiute de celelalte feţe nobiliare engleze, a stat la ceas de taină ore întregi cu suverana. În aceste circumstanţe, este de înţeles de ce istoricii Albionului se feresc să vorbească despre Drake ca despre un pirat, în timp ce alţi istorici nu ezită să-i pună această ştampilă mai puţin onorantă. Şi totuşi, întreaga lui viaţă a fost dedicată zdruncinării supremaţiei maritime a spaniolilor, jefuirii corăbiilor iberice încărcate cu aur şi argint şi aducerii comorilor în ţara sa.

Primul englez în jurul lumii

După nava „Victoria" a lui Magellan, „Căprioara de aur" a lui Drake a fost a doua care a făcut ocolul lumii. Era septembrie 1580 când, după doi ani şi zece luni de teribile aventuri, înflăcăratul corsar ancorează la Plymouth şi pune la picioarele reginei atât comori nepreţuite, cât şi furia Coroanei spaniole umilite de „drăcoveniile" acestui lacom spiriduş al oceanelor. Dar în loc să-l pedepsească exemplar pentru raidurile sale împotriva bogăţiilor „recoltate" de spanioli din Lumea Nouă, Elisabeta îl înnobilează cu titlul de baronet şi-i acordă audienţe particulare în grădina reşedinţei sale, departe de urechi indiscrete. Patriotul aventurier se simte încurajat şi în 1587 îi atacă pe spanioli la ei acasă: intră în portul Cadiz doar cu 4 nave militare şi distruge 33 ale inamicului. Apoi capturează o corabie portugheză încărcată cu mirodenii, pradă care îi asigură pe viaţă pe toţi matrozii lui Drake. „Am pârlit barba regelui Spaniei", spunea corsarul. A fost picătura care a umplut paharul, căci Filip al II-lea, furios la culme, ordonă mobilizarea *Invincibilei Armada :* 130 de nave de război, 8 mii de marinari şi 19 mii de soldaţi. Scopul: debarcarea în Anglia. Numai că în orice războnare se strecoară o greşeală; în fruntea Armadei a fost numit un nepriceput al mărilor, dar aristocrat de încredere al regelui, ducele Gaspar Alonzo-Medina-Sidona.

Drake şi alţi lupi de mare, cu efective net inferioare, îi lasă pe iberici să intre în Marea Mânecii şi, ajutaţi de olandezi, încep să-şi împrăştie duşmanul şi să-i distrugă rând pe rând corăbiile grele, dificil de controlat. Favoritul reginei se ocupă personal de nava amiral a spaniolilor şi o face cu succes... Invincibila Armada pare o colonie de furnici care fug care-ncotro, umilite de sprinteneala şi ferocitatea englezilor." Smulgeau până după până din coada păsării lui Filip II", spunea cronicarul. Era anul 1588, când faima lui Francis Drake ("răţoi" în engleză). Ironia soartei îşi spunea din nou cuvântul, căci cu ani în urmă, „corsarul regal" se oferise să se angajeze în slujba Coroanei Spaniei pentru a-i proteja convoaiele care se întorceau pline cu comori din Lumea Nouă. Fusese refuzat.

Înainte de a finaliza ocolul lumii, Drake a oferit Elisabetei şi un teritoriu numit „Noul Albion", în regiunea unde astăzi se află statul Mexic. Făcuse o lungă şi zbuciumată călătorie de-a lungul coastei pacifice a Americii de Sud, hărţuind navele spaniole şi „uşurându-le". Poposind în Patagonia, el spulberă poveştile despre oamenii uriaşi care s-ar fi aflat aici, observând că băştinaşii sunt, totuşi, mai înalţi decât membrii altor etnii amerindiene.

Sfârşitul acestui personaj de legendă n-a fost pe măsura biografiei sale atât de tumultuoase. A murit de dizenterie în largul localităţii Portobello, Panama. Drake făcuse o importantă breşă în dominaţia maritimă spaniolă, deschizând drumul spre Lumea Nouă altor mari navigatori englezi de renume, precum Martin Frobisher, europeanul care i-a întânit primul pe eschimoşii din nordul Americii de Nord.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

Femeia-floare, de Picasso

La o galerie new-york-ezã a fost deschisă expoziţia intitulată „Metamorfoze", conţinând şaizeci de capodopere ale lui Picasso, aflate în colecţia personală a nepoatei lui, Marina (care descinde din prima căsătorie a maestrului, cea cu Olga Kokolova). Întrebată de ce a denumit această manifestare artistică „Metamorfoze", Marina Picasso a făcut o caracterizare succintă ilustrului său bunic: „Pe durata întregii sale vieţi, imaginaţia şi tendinţele artistice ale lui Pablo n-au cunoscut frontiere; căuta în permanenţă noul, transformarea, de aceea n-a aparţinut în realitate nici unei şcoli de pictură". Într-adevăr, pictorul, desenatorul, gravorul şi sculptorul Pablo Ruiz Picasso (1881-1973, stabilit la Paris în 1904) a parcurs „perioada albastră şi roz" (1901-1905), apoi perioada cubistă (1905-1906), neoclasicismul (1920), suprarealismul şi arta abstractă (1925-1930), expresionismul (1937) etc. În anii '30 a devenit cel mai celebru pictor al lumii, iar monumentala sa capodoperă „Guernica" (1937) i-a dezvăluit şi concepţiile pacifiste, îndreptate împotriva ascensiunii fascismului.

Un loc aparte în opera a fost rezervat femeii, iar „Femeia-floare" reprezintă una din viziunile sale asupra sexului frumos, alături de faimoasele „Domnişoarele din Avignon" şi „Portretul Dorei Maar". Semnificativ pentru uriaşa personalitate a lui Picasso a fost atitudinea sa faţă de „obligaţia" de a-şi semna lucrările. Apropiaţii făceau mari presiuni asupra lui pentru a-şi pune numele fie pe desene, fie pe picturi. „Arta face ce vrea cu mine", mărturisea deseori maestrul, ca şi cum el nu este „vinovat" de opera sa.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

În prestigioasa revistă britanică „Royal Society of Medicine", un grup de cercetători ai operei scriitoarei Mary Shelley (1797-1851) afirmă că au stabilit sursa de inspiraţie a autoarei pentru terifiantul personaj dr.Victor Frankenstein. Celebrul şi controversatul roman a apărut în 1816 (prima ediţie), iar titlul complet era „Frankenstein sau Prometeu modern". Experienţele bizare făcute de omul de ştiinţă scoţian James Lind erau deseori povestite lui Mary de către soţul său, poetul Percy Bysshe Shelley. Se pare că acel James Lind (născut în 1736), fizician şi filosof al naturii, ştia să „facă muşchii unor cadavre să se mişte cu ajutorul curentului electric". Adevărat sau nu, cert este faptul că Mary asista şi la discuţiile filosofice dintre bărbatul său şi Lord Byron (la a cărui reşedinţă din Geneva a scris best-sellerul), dovadă că autoarea s-a interesat mai mult de consecinţele morale ale „învierii artificiale a morţilor", decât de partea ştiinţifică a experimentelor; în variantele cărţilor dedicate lui Frankenstein, amănuntele ştiinţifice din tenebrosul laborator lipsesc, ele fiind incluse în variantele ulterioare ale altor scriitori, care au preluat ideea esenţială a romanului (unul dintre autori fiind Donald E.Glut). Astfel, o altă concluzie a studiului susamintit este că un roman iniţial moralizator s-a transformat cu timpul într-unul pur comercial.

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

De ce gemenii nu au aceleaşi performanţe?

An de an, în luna mai se organizează la Bangkok (Thailanda) o impresionantă reuniune a gemenilor din această ţară (statisticile arată că în unele state asiatice există cea mai mare densitate de gemeni din lume). În acest an au răspuns invitaţiilor „numai" 2433 de perechi de gemeni identici, mult sub aşteptările autorităţilor, care estimează această categorie populaţională la 4-5 mii de astfel de fraţi şi surori. Din păcate pentru thailandezi, recordul mondial de participare este de 3961 de perechi, stabilit în 1999, în Taiwan.

Elisabeth şi Henriette, fiicele lui Ludovic XVI

Dar pe specialiştii în neurologie şi genetică nu-i interesează atât numărul, cât dezvoltarea şi modul de organizare funcţională a creierului. Clasificarea gemenilor este următoarea: prin *gemeni identici* se înţelege gemenii monozigoţi, care apar atunci când ovulul fecundat se scindează în două. *Gemenii obişnuiţi* sau falşi apar atunci când sunt fecundate două ovule. Cercetătorii de la Neuroscience Center din Washington consideră că volumul cerebral este determinat de factorul genetic, iar „desenul" circumvoluţiunilor depinde mai ales de factorii de mediu (din perioada copilăriei). În consecinţă, teoretic vorbind, patrimoniul ereditar al identicilor ar trebui să fie identic. Cu toate acestea, studiile de până acum demonstrează că gemenii „oglindă" de acelaşi sex, dacă sunt de timpuriu despărţiţi şi trăiesc în condiţii sociale diferite, nu vor avea la maturitate aceiaşi indicatori de inteligenţă, aceeaşi abilitate de a se descurca şi de a face faţă problemelor ivite în viaţă. Conform unor statistici recente, geamănul care s-a bucurat de mai multă căldură sufletească din partea celor care l-au educat şi îngrijit este mai apt să treacă peste dificultăţile de orice natură (la şcoală şi ulterior în societate) decât cel care a avut parte de un tratament mai puţin tandru. Rolul stresului din copilărie este decisiv asupra funcţionării hipotalamusului, iar acesta are numeroase funcţii neuronale legate de creştere, pofta de mâncare, reacţia la stres, activitatea sexuală. În concluzie, se poate spune că gemenii identici, în pofida moştenirii genetice cvasi-identice, nu gândesc şi nu se comportă la fel dacă mediul în care au crescut este diferit ca grad de afecţiune sau agresiune faţă de personalitatea lor.

Știați că...

◆ *...în mitologia egipteană Anubis era fiul zeiței Isis și al Zeului Osiris? Era zeul funeraliilor*

care însoțea sufletele în călătoria lor după moarte.

◆ *...în mitologia germanică exista un spiriduș ocrotitor al familiei? El se numea Kobold fiind și paznic al comorilor subterane.*

◆ *...salamandra este o specie de amfibian cu corpul de culoare neagră,*

pete gălbui și laturi inelate? Trăiește în nordul Africii, în sudul și centrul Europei, în unele păduri de fag din țara noastră iar în evul mediu se credea că poate trăi în foc.

◆ *...Selva este o pădure ecuatorială uriașă veșnic verde, cu peste 4000 de specii arborescente? Au fost numărate 117 specii pe o suprafață mai mică de un km.p.*

◆ *...dirijorul, profesorul și compozitorul Eduard Wachmann (1836-1908) a fost unul dintre înaintașii muzicii românești? A compus vodeviluri, piese corale și instrumentale, lucrări cu caracter didactic.*

◆ *...constelația Pegasus este foarte întinsă, dar are un număr redus de*

stele? Este vizibilă din România în timpul toamnei.

◆ *...kamarinskaia este un cântec popular rus de joc, interpretat de obicei la nunți și având o mișcare vioaie? Același nume îl poartă și o fantezie simfonică de Glinka.*

◆ *...fizicianul american Henry Augustus Rowland (1848-1901) a făcut*

importante cercetări în domeniul electromagnetismului și al opticii? A determinat cu precizie valoarea echivalentului mecanic al caloriei și valoarea ohmului. (I.S.)

Știați că...

Alain Dragesco-Joffé și-a ales o țintă

VIAȚA SĂLBATICĂ A SAHAREI

Scot din raftul bibliotecii un volum masiv, superb ilustrat. De obicei îl răsfoiam la ceasurile mai târzii ale nopții, când sufletul pare să-și găsească liniștea și gândul călătorește mai lesne spre spații pe care ai avut șansa să le străbați și, mai adesea, către cele visate îndelung, dar rămase undeva, la linia mereu schimbătoare a orizontului.

Nu l-am cunoscut pe Alain Dragesco-Joffé decât din marea sa monografie *La vie sauvage au Sahara*, carte unică, în fapt un studiu magnific consacrat faunei, surprinzător de diversă, a celui mai mare și mai frumos deșert al planetei. Un studiu realizat la capătul a 9 expediții (1977-1990) întreprinse numai în compania unor ghizi sau vânători tuaregi, însumând 31 de luni petrecute în inima deșertului, în zone practic necercetate de vreun naturalist. De altfel, Alain Dragesco-Joffé își asumase demult riscurile pe care le implică orice expediție de acest fel.

Uneori m-am întrebat cum a fost posibil ca un om care a făcut strălucite studii juridice și de științe politice să devină atât de repede, și cu rezultate uimitoare, fotograf animalier, naturalist avizat, observator incomparabil al comportamentului animalelor, etnozoolog de mare competență. Să nu uităm însă că Alain Dragesco-Joffé, născut la Paris în 1947, este unul dintre cei trei fii ai marelui naturalist și eminent fotograf de origine română, Jean Dragesco, a cărui pasiune pentru lumea animală a Africii este bine cunoscută. Revenind la Alain, dincolo de o înclinare a lui spre aventură, stau mărturie zecile de caiete de note și observații zilnice, riguroase, asupra animalelor sahariene, o muncă de peste 5000 de ore, cele 13000 de clișee, realizate cu animale libere, sălbatice, în mediul lor natural, multe fotografiate pentru prima dată. Din noianul acestora Alain Dragesco-Joffé a selectat, pentru lucrarea *Viața sălbatică în Sahara*, doar 200 de clișee, cărora le-a adăugat zeci de pagini de informații inedite. Rezultatul a fost cel subliniat de naturalistul francez François Bourlière, *o operă fără pereche care a marcat un moment de cotitură în cercetarea lumii sahariene.*

În colaborare cu fratele său, Eric, Alain a scris o carte despre păsările din Alpi și o serie de reportaje de mare interes, iar singur a publicat peste 60 de articole.

Alain Dragesco-Joffé a revenit în zonele podișurilor înalte din centrul Asiei pe care le cutreierase încă din 1987, în căutarea faunei himalaiene, urmărind în special pantera zăpezilor, animal superb, dar pe care foarte puțini europeni au avut șansa să-l vadă în natură. Petrecuse atunci 6 luni în Karakorumul pakistanez, în condiții extrem de dificile, trăind în cort.

Însă Africa continua să-l fascineze, neuitată ca prima dragoste. Și aici, în acest continent încă misterios, Alain Dragesco-Joffé și-a găsit sfârșitul, la 23 martie 2002, în condiții cel puțin ciudate. Pleca din Namibia spre Botswana cu două mașini. Pe o șosea dreaptă, asfaltată, omul care înfruntase cumplitele dune ale Saharei, a pierdut, suprinzător, controlul vehiculului pe care-l conducea. Acesta s-a rostogolit de două ori și marele naturalist și fotograf a fost ucis pe loc, curmând o carieră de excepție.

ALEXANDRU MARINESCU

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Parcuri și grădini dispărute 2

–Continuăm astăzi, domnule ADRIAN MAJURU, fascinanta noastră excursie în timp prin parcurile și grădinile dispărute ale Bucureștilor. De unde reluăm vizita noastră?

– Mă gândesc să vă invit să continuăm scurta noastră preumblare prin aceste „bucăți de Rai" dispărute, începând din strada Academiei. Aici, în 1877, se afla Grădina Stavri. Unde cânta o mare orchestră, condusă de fostul capelmaistru iperial rus, Șipec. Prin preajmă se afla grădina și școala Blanduziei, unde, cum se spunea, „vara se făcea teatru iar iarna se făceau balauri".

Mai sus, nu departe, pe Calea Victoriei, se afla o mică grădină pe strada Ion Câmpineanu, faimoasă pentru că aici „*se mâncau vestiții mititei și se cântau cuplete foarte vesele*". Încă puțin și se ajungea la Grădina Union, pe locul căreia se va ridica mai târziu Hotelul Simplon.

– Este zona în care se afla și una din cele mai celebre grădini, intrată și în istoria literaturii!

– Da, până să ajungi la Union, ajungeai la celebra grădină Otetelișanu, „*cu vestitul parc în care trupa Grigorescu și, mai târziu, Leonard, Maximilian, Carusy, înveseleau Bucureștii prin operetele ce jucau.*". În 1931, pe locul grădinii și al terasei Otetelișanu se va ridica Palatul Telefoanelor. Mai spre nord se afla Grădina Icoana, „*astăzi mult redusă*" și Grădina Ioanid, al cărei spațiu a fost ocupat până în 1903 de o mare livadă de pomi fructiferi. La est de cele două, spre Târgul Moșilor, se afla întinsa Grădină Heliade, foarte animată, dar numai în vremea Târgului de Moși. Aici „*se făceau umbrare pentru cârciumi, țuicarii veneau cu butoaiele și tot de la butoi, în picioare, se serveau cu țuică.*"

– Și numele are vreo legătură cu cel al cunoscutului poet?

– Da. Se numea așa pentru că „*nu prea departe de intrare*" se aflau zidurile în ruină ale fostei case unde Heliade Rădulescu îl găzduise pe învățatul Gheorghe Lazăr. Până în Târgul Moșilor se mai afla însă Grădina 10 Mese, în Calea Moșilor, aproape de strada omonimă, „*locuită de țigani lăutari*". Deja în 1929, în locul grădinii erau însă case...

Strada Academiei văzută de la grădina „Blanduzia". Pe colțul din stânga fosta Bancă Poumé și Xanto, unde a fost apoi cinema „Lux".

Apoi, spre Bariera Vergului, se afla Grădina Ivașcu, unde „*de Paște se ciocneau ouă roșii, se mânca pastramă friptă la protap și se bea vin din oală de pământ.*" Către 1930, grădina era cuprinsă de case și străzi. Pe Calea Văcărești se afla Grădina Vararu, animată de căluței cu paiațe, mâncători de foc, bragagii, limonagii etc. Era foarte populată din Duminica Floriilor până după Duminica Tomii. Pe locul abatorului a existat Grădina Livada cu Duzi iar pe locul actualului Parc Carol I, către Mausoleu, s-a aflat Grădina Oracici. În vechime, chiar și pe teritoriul actual al cimitirului Bellu era o mare grădină de petrecere, „*unde se jucau hora, sârba, chindia, bătuta, gălățeanca, ca la ușa cortului, ca la Breaza, arnăuțeasca etc.*"

– Și din toate acestea...

– ...Parcurile și grădinile vechi ale Bucureștiului au rămas doar acolo, în spațiul misterios care le-a creat, adică în folclor.

MIHAELA DOROBANȚU

Monoliții credinței

Cu mai bine de 1700 de ani în urmă, pe podișul de nord al actualei Etiopii, în Aksum, se ridica una dintre cele mai impunătoare stele funerare. Avea o înălțime de 30 de metri, o greutate de circa 500 tone și fusese cioplită într-o piatră extrasă dintr-o carieră din apropiere, de unde fusese adusă de elefanți sau de sclavi. Era înconjurată de alte monumente-monolit, simbol al puterii, pentru că vreme de mai bine de 400 de ani Aksum a fost un regat impunător, rivalizând cu imperiile persan, chinez sau roman.

În secolul al IV-lea, regele aksumit Ezana este convertit la creștinism, Aksumul devenind unul dintre primele regate creștine din lume. Convertirea sa a fost făcută de către Frumens, un tânăr din Tyr, care însoțise aici un grup de creștini. Scrierile lui Rufid d'Aquila, redactate în secolul al IV-lea, relatează pe larg acest fapt, menționând că regele Ezana, care a impus noua credință, a marcat monedele cu semnul crucii realizat în aur. A fost nevoie de două secole pentru ca locuitorii să accepte cu desăvârșire creștinismul, care a reușit să reziste și erupției islamice din secolul al VII-lea. Chiar și în zilele noastre mai bine de jumătate dintre etiopieni sunt creștini. Credința lor, care a dăinuit secole de izolare, este un amestec de legi din Vechiul și Noul Testament, cu un cult deosebit pentru Sfânta Fecioară dar și câteva precepte iudaice, printre care practicarea circumciziunii, repausul în ziua Sabatului și interzicerea cărnii de porc.

Aksumiții își impingeau istoria departe în trecut, până în secolul al X-lea î.Ch. când regina din Saba, căreia aici i se spunea Makeda, s-a întors după vizita sa la regele Solomon, împreună cu Ménélik, fiul ei și al vestitului rege. Peste ani Ménélik și-a vizitat părintele, a rămas la el vreme de trei ani și, la plecare, a primit în dar Chivotul Legilor, lădița aurită, frumos ornamentată, în care, conform Bibliei, sunt păstrate Tablele Legii, pe care sunt gravate cele 10 porunci, dictate lui Moise de Dumnezeu însuși. Depuse inițial în mănăstirea Taua Kirkos, ele sunt conservate acum într-o capelă mică, păzită de un preot însărcinat anume. Chivotul nu poate fi văzut de nici un alt muritor dar rămâne viu în conștiința credincioșilor. De fapt mândria acestora o constituie bisericile din Lalibela, monoliți săpați în piatră, singurele monumente de acest fel din lume. La unele dintre ele se ajunge foarte greu, fiind cățărate pe stânci, altele sunt săpate în interiorul unor gropi uriașe, la o adâncime de peste 12 metri. Interiorul fascinează prin frumusețea frescelor, iar preoții vin aici zilnic pentru serviciul divin. Ele nu mai aparțin unei singure țări. Devenite locuri de pelerinaj sau adăposturi pentru cei năpăstuiți sunt acum proprietatea unei umanități întregi care își poate contempla mai bine, din acest colț de lume, vestigiile unui trecut salvat prin credință.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

AVIONUL COSMIC X-37 pe orbită în 2004...

Relativ recent Administrația americană pentru aeronautică și spațiu (NASA) a hotărât menținerea în program doar a avionului cosmic recuperabil automat X-37 și renunțarea la celelalte proiecte similare. De altfel, acest program este destul de avansat, firma constructoare Boeing finalizând în 2001 programul de teste în zbor cu două modele experimentale denumite X-40 A și B, considerate etape critice în validarea schemei constructive și a proiectului aerodinamic. Reamintim că X-37 va servi, după omologare, în calitate de stand zburător în Cosmos pentru verificarea noilor tehnologii destinate generației următoare de vehicule orbitale reutilizabile în concepția SSTO, respectiv un singur etaj reactiv pentru atingerea orbitei. Dacă acest aparat reutilizabil va fi validat și tehnologiile testate și omologate cu el vor da satisfacție, NASA estimează că 1 kg de sarcină utilă satelizabilă va costa nu 20000 $ (prețuri 1999), ci doar... 2000$! În calitate de prim demonstrator de tip SSTO cu recuperare integrală, avionul cosmic reutilizabil X-37 va fi adus în spațiu fie cu naveta spațială, fie cu o rachetă clasică, va face mai multe rotații în jurul planetei și apoi va efectua o reintrare în atmosfera planetară la o viteză corespunzând la Mach = 25, urmată de o reintrare planată, similara celor realizate de navetele spațiale.

Lung de 8,2 m și cu anvergura aripii triunghiulare de 4,5 m, primul X-37 a început în luna aceasta operațiile de integrare a aripii cu fuselajul, la cunoscutul Centru de integrare de la Palmdale, unde au fost fabricate final și navetele; ca urmare, constructorul, Boeing, spera ca să înceapă testele în zbor ale prototipului lansat de sub aripa unui avion Boeing B-52 special amenajat, încă din vara anului acesta. Primul prototip care va zbura în modul descris mai sus nu va avea montat motorul racheta AR 2/3, acesta fiind montat pe prototipul care va atinge orbita în 2004, deschizând așa-numita eră a aparatelor aerocosmice capabile să se satelizeze cu un singur etaj reactiv...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enigmele civilizației minoice

Războiul, concurs de îndemânare?

Carul, se compunea dintr-o axă cu două roți mari, o ladă deschisă la spate, o oiște și un jug pentru înhămarea celor doi cai. Într-un car puteau sta doi oameni și este de mirare că nobilii minoici nu s-au folosit de experiența egiptenilor, care preluaseră de la hicsoși acest vehicul de luptă (aveau echipaje formate dintr-un vizitiu, de obicei sclav, și un luptător care mânuia arcul, uneori lancea, chiar din goana carului). Un motiv poate fi acela că terenul insulei, pietros și accidentat, nu permitea manevre și desfășurări de care la fel ca în deșerturile din Orientul Mijlociu și câmpiile asiatice. Însă exista și o altă cauză, aceea care i-a făcut pe cretani să nu-și folosească la maximă eficiență navele de luptă, să nu adopte o tactică adecvată apărării palatelor (asediatorii erau lăsați să escaladeze zidurile, fiind răpuși abia când ajungeau pe creastă sau la ferestre, cu lancea și sabia, ca pe câmpul de luptă, ceea ce nu ar fi izbutit să stăvilească valurile continue și masive de atacatori) și să nu considere arcul o armă onorabilă. Societatea minoică, pacifică prin excelență, *nu voia* să se preocupe de război, să-și perfecționeze stilul de luptă, să-și risipească inteligența, energia, timpul și bogățiile pentru fabricarea de arme. Chiar săbiile, mândria nobililor cretani, par a fi fost mai curând un însemn distinctiv al castei, un obiect de folosință în scopuri individuale ca în Franța lui Ludivic al XIII-lea. Asemeni mușchetarilor, bărbații din societatea minoică priveau războiul ca pe un concurs de îndemânare sau un mod mai ieșit din comun de a-și petrece timpul, atunci când se ivea ocazia. Abia în secolul al XV-lea î.Ch. dinastia Minos încearcă să schimbe câte ceva, îngrijorată de generalizarea conflictelor în zona mediteraneană.

♦ Tactica apărării cetăților minoice
♦ Invaziile distrugătoare
♦ Scrierea cretană, încă o enigmă care își așteaptă dezlegarea

Se angajează trupe de mercenari aheeni, asiatici sau africani (negrii nubieni, în echipament cretan și sub comanda ofițerilor cretani constituie o gardă regală foarte impresionantă, așa cum apare ea pe o frescă din Cnossos), armurierii și arhitecții au de lucru ca niciodată până atunci, se fac eforturi disperate de a reconstrui flota de război, se experimentează noi arme și tehnici de luptă (scutul în formă de opt, formația de lăncieri pedeștri), se înmulțesc fortificațiile de sprijin și capcanele în jurul cetăților. Dar este prea târziu: cretanii nu pot să ia în serios aceste pregătiri, nu cred în pericol, iar atunci când aheenii și, mai târziu, dorienii atacă, elementul surpriză este total.

Care poate fi explicația acestei atitudini, considerată de unii istorici drept o dovadă de decădere, de criză internă (socială, economică și morală) a unei societăți căreia invaziile i-au dat doar o ultimă lovitură și nu *lovitura* hotărâtoare?

În pofida numeroaselor descoperiri arheologice din ultimele decenii știm încă foarte puține despre civilizația Cretei străvechi, care, „privită din perspectiva istoriei, rămâne mută la o sumedenie de întrebări ce par fundamentale", după cum scria Friedrich Matz. Majoritatea informațiilor sunt deductive, bazându-se pe imaginile pictate pe vase, pe fresce, basoreliefuri, statui, obiectele și armele găsite în morminte, vestigiile așezărilor din insulă, legendele grecilor, mențiunile fenicienilor și egiptenilor despre societatea minoică și elementele preluate de aheeni în cadrul civilizației miceniene. Dar urmele palpabile nu oferă decât o viziune fragmentară, legendele, una îmbrăcată în metaforă, iar micenienii au modificat unele invenții, tehnologii, stiluri artistice și obiceiuri împrumutate, în timp ce altele nu i-au interesat deloc.

O sursă sigură de informații s-ar fi dovedit istoria, literatura, mitologia, operele scrise chiar de cretani; însă arhivele și bibliotecile palatelor din Cnossos, Phaistos și Mallia nu au supraviețuit invaziilor și cutremurelor, de-a lungul a mai bine de trei milenii. S-au păstrat numai câteva fragmente de texte, dar, din nefericire, scrierea cretană veche n-a putut fi descifrată și, de aceea, civilizația minoică este departe de a fi înțeleasă în toată splendoarea și complexitatea ei. La început, prin anii 2400-1900 î.Ch., scrierea era pictografică, probabil datorită influenței egiptene dar cu totul deosebită de hieroglifele Egiptului faraonic. Începând cu 1900 î.Ch. se adoptă scrierea liniară tip *A* (pe tăblițe de lut ars) într-un alfabet ideografic și într-o limbă necunoscută, foarte probabil neindoeuropeană. Această scriere va fi menținută până la ocuparea insulei de către aheeni și chiar după aceea, până în secolul al XII-lea î.Ch.

DAN POSTOL

Lumile de dincolo de lume

INTERLUDIU: o specie amnezică

Aceasta este afirmația pe care o face Graham Hancock, unul din cei mai interesanți și originali cercetători ai trecutului îndepărtat, autor, printre altele, al cărții „Amprentele zeilor", apărută și în versiune românească. Ca și în cazul unor persoane care, intuitiv, refuză să-și amintească, pentru că astfel ar reveni la un episod traumatic al existenței sale, specia umană pare că se teme să-și reamintească trecutul, o traumă colectivă ale cărei urme probabil se află încă profund imprimate în structura noastră genetică și spirituală.

Chiar dacă i s-a reproșat că o serie de mistici și autori paraștiințifici îi invocă lucrările pentru a-și justifica și întări ipotezele și chiar fabulațiile, Hancock nu se simte vinovat pentru aceasta. Dimpotrivă, părerea sa este că și asemenea capacități de clarviziune fac parte din calitățile noastre latente pe care știința tradițională actuală pur și simplu refuză să le ia în considerație. Civilizația care a fost distrusă, este el de părere, era nu doar extrem de avansată tehnologic față de noi, dar era și mult mai avansată din punct de vedere spiritual! Construcții antice cum sunt de exemplu complexul de piramide de la Gizeh și Sfinxul, reprezintă de fapt un efort al celor vechi de a reorienta civilizația. Ele ne transmit moștenirea unei cunoașteri pentru care trebuie să luptăm să o reconstituim. Pentru că este vorba, într-un fel, despre o știință a nemuririi sufletului – o calitate care, consideră el, nu este „automat" dată o dată cu nașterea unei ființe! Adevăratul scop al piramidelor ar putea fi cel de a ne învăța cum să ajungem la această nemurire. Și primul pas ar trebui să fie revenirea din actuala noastră stare amnezică.

Ceea ce numim mitologia popoarelor s-ar putea să-și aibă originea în vremea unor civilizații extrem de avansate. Giorgio Santillana, o autoritate în probleme de istoria științei, fost profesor la Institutul de Tehnologie din Massachussets, avansează, în celebra sa carte „Moara lui Hamlet", ipoteza că miturile antice codifică de fapt o cunoaștere pe care noi încă nu o posedăm. Dacă acceptăm acest lucru, atunci trebuie să începem să acordăm atenția cuvenită miturilor. Și ce ne spun ele de fapt? Ceva foarte simplu: un puternic cataclism a lovit lumea, distrugând o civilizație avansată și o epocă de aur a omenirii. Și asemenea cataclisme sunt recurente. Nu este vorba de profeții apocaliptice: este vorba doar de a fi preveniți și de a încerca să recunoaștem, să descifrăm și să valorificăm formidabila moștenire a trecutului.

Dureroasa rană lăsată de acest cataclism în memoria colectivă a speciei umane se află cu siguranță la originea amneziei noastre, despre care vorbește Hancock. Și totuși – vindecarea amneziei și revenirea la normalitate nu se pot realiza decât confruntându-te, încă o dată, cu trauma primară. Poate, consideră Hancock, oamenii de la granița dintre mileniile doi și trei sunt o specie atât de dezorientată și frământată tocmai pentru că și-au uitat trecutul. Terapia este clară. Voința de a o aplica – sau poate curajul de a o face – reprezintă o altă problemă.

MIHAELA DOROBANȚU

Panteon creștin

Sfântul Pantelimon

Cunoscut sub numele de Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon, este unul dintre cei mai populari sfinți ai ortodoxiei, credincioșii adresându-i adesea rugăciuni pentru vindecarea unor boli. Preotul Nicolae Barbu ne amintește că acesta a fost fiul unor părinți destul de înstăriți. Tatăl era păgân și se numea Evstorghie, iar mama, Eufrosina, era creștină. S-a născut în Nicomidia în timpul împăratului Maxim (235-238) și primește numele Pandoleon. Este educat cu grijă, învățând tainele medicinii vremii de la Eufrosin, un medic din cetate, și credința întru Hristos de la bătrânul preot Ermolae care îl și botează, dându-i numele sub care este cunoscut de noi toți. Numele „Pantelimon" înseamnă „cel cu totul milostiv" și purtătorul său avea să se dovedească întru-totul potrivit acestui nume. El își începe lucrarea de credincios misionar creștin, aplecându-se cu multă răbdare și abnegație asupra suferințelor trupești și sufletești ale oamenilor. Face numeroase minuni. Învie un copil, mort în urma mușcăturii unui șarpe otrăvit, și redă vederea unui orb. Acest din urmă fapt îl aduce la credința creștină și pe tatăl său care fusese martor al minunii.

Invidia medicilor păgâni din cetate, ura lor împotriva celor drept credincioși îl aduc înaintea judecătorilor în timpul persecuțiilor declanșate împotriva creștinilor de către împăratul Dioclețian (284-305).

I se promite o libertate acoperită cu daruri în schimbul lepădării credinței, dar Sfântul, refuză categoric rușinosul târg și este supus la cazne inimaginabile. Este bătut, ars cu făclii, băgat într-un cazan cu plumb fierbând, aruncat la fiare, pus pe roată țintuită și aruncat în prăpastie.

Suportă toate aceste chinuri cu multă demnitate și curajul pe care numai cei aleși îl pot avea în asemenea situații. În cele din urmă este legat de un măslin și i se taie capul în ziua de 27 iulie 303.

Moaște ale Sfântului se găsesc în multe mănăstiri din țara noastră: Hurezi, Agapia, Ciolanu, Negru Vodă – Câmpulung Muscel, Neamțu și altele, fiind prăznuit în ziua de 27 iulie alături de Cuvioasa Antuza și Cuviosul Marcel.

IRINA STOICA

Marea Neagră în pericol

Un ecosistem „în derivă"

Litoralul Mării Negre constituie unul dintre cele mai atractive obiective turistice din țara noastră. Marea Neagră este un „organism viu", pe cât de uriaș, pe atât de vulnerabil. În ultimii 40 de ani, fauna marină compusă din delfini, rechini, heringi, scrumbii, calcani, moluște, crustacee etc. a scăzut în mod dramatic. Cauzele sunt multiple. Pe de-o parte, poluarea datorată apelor Dunării, un uriaș colector de reziduuri, uneori toxice, la care se adaugă canalele de scurgere în mare, construcția digurilor, modificarea plajelor, care au un impact puternic asupra faunei din zonele litorale și a întregului ecosistem din apele teritoriale ale României. Unele substanțe poluante, cum ar fi fosfații și nitriții, favorizează înflorirea algelor, mari consumatoare de oxigen; în aceste condiții peștii pot muri prin asfixiere. Un alt inconvenient îl constituie blocajul de ape poluate din Bosfor care împiedică trecerea peștilor în Marea Neagră, mare care se confruntă însă și cu un alt gen de probleme. Este vorba de braconajul industrial. Mass-media a prezentat în ultimele luni un caz mai puțin obișnuit în care au fost implicate 7 pescadoare turcești ce pescuiau în zona economică exclusivă a României și care au produs prejudicii ecosistemului Mării Negre.

Atentat ecologic

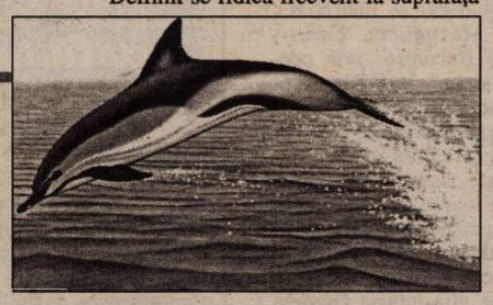

Autoritățile române au efectuat o primă constatare tehnică privind recuperarea uneltelor de pescuit abandonate în mare de navele turcești, în 26 aprilie a.c., depistând la 20 km numeroase pisici și vulpi de mare. 26 dintre delfini din specia Phocoena phocoena, morți prin asfixiere, se aflau într-un proces avansat de alterare, singurul exemplar nevătămar fiind relansat în mare. Investigațiile au continuat în data de 29 aprilie și cu acest prilej au mai fost descoperite plase cu o lungime de 15 km în care se aflau 7 delfini, 12 rechini, 107 calcani și mai multe exemplare de pisici și vulpi de mare. Priederile evaluate pe baza unor parametri specifici au fost însă cu mult mai mari, mai ales în cazul delfinilor, mulți dintre aceștia, asfixiați, scăpând în mare în timpul manevrelor de ridicare a plaselor. Aceste mamifere trăiesc la 10-15 km de mal, la câțiva zeci de metri adâncime, apropiindu-se de țărmuri doar în perioada de reproducere. Delfinii se ridică frecvent la suprafață pentru a respira și o dată prinși în plasele de pescuit sunt condamnați la moarte prin asfixiere. Pe de altă parte, sunt animale extrem de sensibile la factorii de agresiune ai mediului, stresul puternic generat de nave, de pescuitul industrial, fiindu-le adesea fatal. Nu e vorba de nici o exagerare. Un exemplu cât se poate de edificator este legat de capturarea a 20 de delfini pentru Delfinariul de la Constanța, dintre care au supraviețuit doar doi, stresul din timpul capturării fiindu-le fatal. Prejudiciile aduse ecosistemului Mării Negre prin actele de braconaj sunt cu atât mai grave cu cât delfinii capturați fac parte din cea mai rară specie din aceste ape (Phocoena phocoena).

Măsuri de protecție

Gravitatea acestei situații este amplificată și de faptul că România, alături de alte state, a semnat și ratificat Acordul pentru conservarea cetaceelor din Marea Neagră și Marea Mediterană, acord intrat în exercițiu în toamna anului trecut. Obligațiile României vizează protecția delfinilor din zona maritimă națională, mai precis a celor trei specii: porcul de mare (Phocoena phocoena), delfinul mare (Tursiop truncatus) și delfinul comun (Delphinus delphis). În legătură cu protecția acestor specii de delfini, România dezvoltă un proiect, Life Natura, cu asistență tehnică și financiară din partea Uniunii Europene, în scopul conservării acestor specii. Actul de braconaj al pescadoarelor turcești constituie un semnal de alarmă „dramatic" pentru că aceste atentate ecologice, care afectează biodiversitatea ecosistemului Mării Negre, se pot repeta. Un semnal de alarmă, în același timp, și pentru celelalte țări riverane la Marea Neagră, care impune măsuri severe de întărire a controlului apelor, conform legislațiilor naționale și convențiilor internaționale.

DORIN MĂRAN

O lume nebună

Când a intrat în şomaj,

Jose Ferreira, un fost tapiţer francez, a găsit de cuviinţă să depună la o bancă din Seine-Maritime nu mai puţin de 70 de kilograme de monede de tot felul, adunate într-o bomboniera uriaşă, pe care le colecţionase pe parcursul a 19 ani. Colecţia sa s-a născut începând din 1983, ca o atitudine de protest faţă de o instituţie de asigurări sociale care, la acea vreme, a refuzat să încaseze de la Jose Ferreira suma de 16 franci, compusă din monede de valoare mică. De atunci, întreaga familie a bărbatului a aruncat în bomboniera orice monedă „mică" şi astfel s-au adunat peste 10000 de bănuţi. În prezent, suma depusă de Jose Ferreira la bancă a fost de aproape 3000 de franci care, de data aceasta, au fost echivalaţi în euro (aproximativ 450), care i-au prins tare bine familiei aflate în dificultăţi financiare.

Kierah Calver, *o fetiţă de numai 11 ani, din Ipswich, o localitate din estul Angliei, a câştigat la o tragere specială la sorţi, organizată la nivel naţional cu prilejul zilei de Sfântul Valentin, două limuzine de lux decapotabile, marca... Jaguar XK8. Una bleu, alta argintie. Valoarea lor este de peste un milion şi jumătate de dolari. Deocamdată, Kierah mai are de aşteptat până va împlini 17 ani, vârsta legală pentru a obţine în Anglia permis de conducere. Până atunci, mama ei va conduce când una, când cealaltă limuzină. „Este incredibil – declara ea – cu o săptămână înainte de acest eveniment am avut un accident şi maşina mea a ajuns irecuperabilă. Nici că putea să pice mai bine o nouă maşină, chiar căutam, dar în nici un caz nu mă gândeam că aş putea avea vreodată un Jaguar decapotabil...". De fapt, două!* (A.P.)

Dilema unei suferinţe

Fericire sau amărăciune? Lacrimi care spală durerea sau care însoţesc bucuria? Despre şocul emoţional al Laurei, o franţuzoaică de zece ani, vom vorbi imediat, însă expresivitatea profundă a acestui instantaneu de excepţie ne ispiteşte la meditaţie, dincolo de adevărul şocant al faptelor.

Elevă în clasa a patra a unei şcoli din Marsilia, Laure Fontaine era de câţiva ani o împătimită jucătoare de şah. Renumele ei depăşise splendida urbe mediteraneană, devenise o celebritate în sudul Franţei. Familia Fontaine era, evident, mândră de starul care, în mod uimitor, câştiga campionate dedicate băieţilor de vârste mai mari decât a ei. Domnul Fontaine era un simplu funcţionar de bancă, iar soţia sa era casnică. În aceste circumstanţe, răpirea fiicei lor părea de domeniul absurdului.

În primăvara anului trecut, pe când Laure se întorcea de la şcoală pe jos (nu-i plăcea să călătorească cu autobuzul elevilor, care râdeau mereu pe seama ei poreclind-o „Domnişoara pătrăţele"), dintr-o maşină care-o urmărea au ţâşnit doi bărbaţi care au luat-o pe sus, au „depozitat-o în limuzină şi au dispărut în trafic. Totul s-a petrecut atât de repede, încât nimeni n-a putut interveni... Trecuseră două zile şi părinţii nu primeau nici un semn de la făptaşi. Nici un telefon sau scrisoare prin care să pretindă vreo recompensă. Poliţia, pe baza declaraţiilor unor martori, se dovedea neputincioasă. Oare ce se întâmpla cu Laure, prin ce chinuri trebuia să treacă?

Oarecum obişnuiţi cu astfel de cazuri, ne-am putea gândi numai la lucruri odioase. Dar, surpriză! Cel care pusese la cale răpirea era Jacques Martinez, un mare jucător de şah care nu se afirmase

în public, preferând să rămână un anonim. Avea doar optsprezece ani şi, cu ajutorul unor complici, o „confiscase" pe Laure pentru a o obliga să joace contra ei. Faima ei timpurie pur şi simplu îl incitase şi voia să-i demonstreze că el era mai bun jucător decât fata de zece ani... Ascunşi într-o casă, la douăzeci de kilometri de Marsilia, Jacques şi Laure stăteau ore întregi în faţa tablei pistruiate în alb şi negru. Victoriile erau împărţite şi de o parte, şi de alta. După primele ore, Laurei nu i-a mai fost teamă de infractori. Ba chiar o atrăgea postura ei de vedetă, invidia şi admiraţia cu care era privită.

Jacques Martinez îşi propusese să provoace la o sută de partide, apoi urma s-o elibereze. Cam patru zile ar fi trebuit să dureze duelul minţilor lor, dar lucrurile au decurs mai greu, Laure fiind epuizată după 10-12 meciuri pe zi. Când s-a împlinit săptămâna de când fata a dispărut, cei doi ajunseseră la partida cu numărul 100. Laure trebuia neapărat să câştige, dacă voia să egaleze scorul. Era 50 la 49 pentru Jacques şi ambiţioasa „musafiră" a început jocul foarte prudentă. Învăţase strategiile partenerului său, care nu era deloc un amator.

Încleştarea pieselor devenea din ce în ce mai aspră. Tabla se golea încetîncet şi nici unul nu reuşea să-şi creeze un avantaj liniştitor. La un moment dat, Laure se grăbeşte să mute şi face o greşeală: un pion de-al ei a înaintat prea mult în tabăra adversă şi este „ucis" imediat cu dama. Aceasta a fost eroarea care a făcut-o pe Laure să izbucnească în plâns. Aproape uitase de statutul ei de ostatică, de grijile nemărginite ale părinţilor. Acel pion blestemat i-a rănit cumplit orgoliul. Parcă ar fi vrut să ceară revanşa, dar Jacques s-a ţinut de cuvânt şi a dus-o în aceeaşi zi acasă. Năuciţi, părinţii şi-au revăzut fiica adusă de mână până la uşă de însuşi răpitorul ei. A fost o scenă memorabilă. Dar epilogul întrece orice imaginaţie: victima îi propune „călăului" să vină pe la ea să-şi poată „spăla ruşinea"! Acesta acceptă, cu condiţia să nu facă plângere...

Revenind la dilema noastră, vă întrebăm cu legitimă curiozitate: Laure plânge de bucurie că şi-a regăsit părinţii, sau de necaz că a fost învinsă de Jacques? *(P.I.)*

A vizionat un spectacol de teatru de 795 de ori

Este greu de precizat dacă englezul Bob Martin în vârstă de 71 de ani şi-a dorit să iasă din anonimat, dacă e un excentric sau pur şi simplu este un mare pasionat de teatru. Dar, oricâtă pasiune ai avea, o piesă de teatru nu se poate viziona de aproape 800 de ori! Şi totuşi, bătrânul englez a stabilit această performanţă.

Cel puţin aşa a declarat cotidianului Daily Express care l-a crezut pe cuvânt. În palmaresul său de spectator au intrat sute de piese de teatru pe care le-a vizionat în mai multe localităţi, cheltuind în ultimii 14 ani 30000 de dolari pentru biletele de tren şi cele de intrare în sălile de teatru. „Este o imensă plăcere pentru mine să văd cât mai multe spectacole dar mai ales acelaşi spectacol de cât mai multe ori pentru că de fiecare dată găsesc lucruri noi în modul de interpretare al artiştilor şi în textul dramaturgic", a declarat Bob Martin cotidianului englez. Întrebat cum îşi poate permite să cheltuiască atâţia bani pentru această pasiune, bătrânul a invocat faptul că atâta vreme cât nu bea, nu fumează şi nu îşi permite nici o altă plăcere decât teatrul, banii nu constituie o problemă. *(D.M.)*

„COSMONAUT" la nici un an şi jumătate

Maximilian, un băieţel din Quetteville (Calvados – Statele Unite), avea doar un an şi trei luni când a primit de la NASA un combinezon de cosmonaut, în miniatură, adică tocmai bun pentru el. Pentru copil, acest costumaş a echivalat cu... Luna de pe cer, de fapt cu Soarele binecuvântat de orice fiinţă de pe Terra. Din naştere, Maximilian s-a născut cu o maladie care îi interzice orice contact cu soarele, aşa că soarta de până acum a copilului a fost să crească... la umbră. Boala, care i-a fost depistată la vârsta de şase luni, l-a condamnat să cunoască lumea înconjurătoare după apusul Soarelui, mai mult pe timp de noapte. Plimbările în aer liber cu mama sa Roselyne erau aproape imposibile sau, oricum, pline de risc: o pândă acerbă a razelor de Soare ce trebuiau evitate cu desăvârşire. Dar, iată că spre mijlocul lunii aprilie a acestui an, viaţa copilului avea să se schimbe întrucâtva. Îmbrăcat în cosmonaut, el poate să se joace liber afară, împreună cu cei trei fraţi ai lui, fără ca părinţii lui să tremure de frică. Maladia de care suferă Maximilian – xeroderma pigmentosum – este extrem de rară, în întreaga lume înregistrându-se mai puţin de 1000 de cazuri. Consecinţele expunerii prelungite la soare sunt mortale sau, în mod excepţional, se soldează cu disfuncţii ireversibile ale organismului (cancer cutanat).

Cheltuielile necesare pentru protejarea lui Maximilian depăşeau cu mult posibilităţile financiare ale familiei sale. Dar cazul lui nefericit a stat la baza formării unei asociaţii intitulată „Maximilian, copilul umbrei", care, în mai puţin de trei luni, a reuşit să strângă 21000 de euro. Familia lui Maximilian a putut beneficia astfel de un ajutor financiar destinat măsurilor de protecţie a copilului: în primul rând, părinţii au montat filtre antiultraviolete la geamurile locuinţei şi ale autoturismului. Între timp, asociaţia a contactat câţiva reprezentanţi ai NASA şi au reuşit să procure mini-combinezonul fabricat dintr-un material care, pe de-o parte filtrează razele UV, iar pe de alta este echipat cu un sistem refrigerator, care menţine temperatura la un nivel constant chiar sub bătaia Soarelui. În Statele Unite, sunt 90 de copii atinşi de aceeaşi maladie ca şi Maximilian, care au primit de la NASA costume de acest fel.

Printre cei care au făcut donaţii asociaţiei care s-a ocupat de cazul lui Maximilian s-a numărat şi echipa naţională de fotbal a Franţei, foarte interesată de calităţile speciale, îndeosebi de cele anti-transpiraţie, pe care le prezintă minicombinezonul. *(A.P.)*

Un tapir a devenit fan al televizorului

După câţiva ani de convieţuire cu partenerul său într-o cuşcă din grădina zoologică din Hinkley, (un orăşel din centrul Angliei) un tapir-femelă, pe nume Debbie, a intrat într-o profundă stare depresivă. Şi asta pentru că masculul decedase. Debbie nu se mai atingea de hrana pe care i-o aducea zilnic îngrijitorul, dormitând într-un colţ al cuştii. Toate încercările acestuia de a-i reda pofta de viaţă au eşuat. La un moment dat i-a venit o idee care s-a dovedit salvatoare. Îngrijitorul a instalat în cuşcă un televizor şi un video cu imagini din pădurea amazoniană de unde provenea Debbie. Imediat după ce a auzit ciripitul păsărilor şi chemările tapirilor, Debbie s-a ridicat şi a urmărit caseta cu un interes deosebit. După ce filmul se termina, animalul începea să se agite şi să facă zgomot. În momentul în care imaginile reîncepeau să se deruleze, Debbie se liniştea, urmărindu-le cu acelaşi interes. Deşi şi-a recăpătat pofta de mâncare şi de viaţă, personalul grădinii zoologice s-a gânti că soluţia cea mai bună ar fi achiziţionarea unui alt mascul care s-o facă pe Debbie pe deplin fericită. *(D.M.)*

Nu există meserii doar pentru bărbaţi!

Se numeşte Jackie Kallen şi a debutat ca ziarist cu o rubrică de interviuri din lumea showbizz-ului. A obţinut interviuri importante, printre alţii cu Rolling Stones, Tom Jones şi Beach Boys. „În curând m-am plictisit", avea să declare ea mai târziu, aşa că, dându-şi seama că se simte cel mai bine în lumea bărbaţilor, a încercat... boxul! „Mi-am dat seama că boxul era adevărata mea chemare!", continuă ea, acest sport ajungând să o fascineze după ce, cu mulţi ani în urmă, realiza un interviu cu unul din marile talente ale categoriei mijlocii, Tommy Hearns.

Decizia a fost luată foarte repede şi, oricât a fost probabil de uluit la început de propunerea primită, boxerul a acceptat ca Jackie să devină managerul său. Au urmat 10 ani de muncă asiduă, timp în care Jackie l-a reprezentat pe Hearns şi în acelaşi timp a învăţat cam tot ce ţine de lumea boxului, de la a deosebi între ele diversele stiluri, la cum se negociază un contract. Pentru ea, luptătorul din ring a fost totdeauna cheia succesului: „cu un bun manager şi un bun contract, boxerii pot face faţă foarte bine, dar cu oameni nepotriviţi pot primi tot felul de lovituri care să-i distrugă." Sigur că nu i-a fost uşor, până să convingă boxerii să aibă încredere în ea. Dar hotărârea de care a dat dovadă şi faptul că împărţea aceeaşi viaţă cu sportivii a sfârşit prin a-i apropia. „Într-o noapte, la hotel, am intrat şi am omorât un şoarece în camera în care locuiau boxerul şi antrenorul – lor le era frică s-o facă; altădată, pentru a convinge un boxer să-şi facă o injecţie cu o vitamină înainte de meci, mi-am făcut-o mai întâi eu! "

Şi astfel, la doar trei ani de la debut, „avea" primul „ei" campion mondial! Ceea ce nu i-a adus decât invidia managerilor bărbaţi! Titlul de „cel mai bun manager al anului" este trofeul care îi lipseşte şi pe care şi-l doreşte cel mai mult! Acum luptă pentru recunoaşterea deplină a boxului feminin şi este foarte mândră că popularitatea acestuia este în permanentă creştere.

„Viaţa, pentru mine, este ca boxul: supravieţuieşte cel mai bun. Ai fost făcut KO o dată, nu-i nimic. Te ridici şi continui să lupţi!" *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

Este răzbunarea ciomagul prostului? Nu e bine să contrazicem înţelepciunea populară, însă, de la caz la caz, lucrurile se nuanţează. Italianca Mariacarla Giovannotti i-a dat întâlnire alunecosului ei iubit la teatru. Ştiind că Piero are nevoie permanent de batistă, dama i-a oferit în timpul spectacolului una pe care aşternuse praf de strănutat... Sărmanul om a început o serie interminabilă de strănuturi zgomotoase, care aduceau aminte de spargerea unui cauciuc pe şosea. Piero a ieşit jenat din sală, iar Mariacarla a rămas să vadă piesa, pentru a i-o povesti apoi pe îndelete.

Jenny Oswald din Laine (SUA) a schimbat numărul de la casă pentru a-şi pedepsi soţul. Cum acesta începuse să se întoarcă acasă mai pe înserat şi pe un număr nedefinit de cărări, femeia voia să-l pună într-o situaţie ilară. Şi a reuşit. John Oswald a intrat dezinvolt, după ce savurase whisky din belşug cu băieţii, în casa familiei Springfield, strigând împleticit din hol: „Ce-ai pregătit pentru cină?" Domnul Springfield l-a întâmpinat uşor derutat şi, nerecunoscându-l, i-a aplicat puţin mai mult decât ceea ce numim de obicei „scatoalcă". Şi mai buimăcit, John a ieşit în stradă şi a început să-şi cheme deznădăjduit soaţa. A fost o seară de pomină, nu-i aşa?

Englezoaica Linda McManaman ştia că soţul ei frecventează şi alte cearceafuri, aşa cum spune o zicală din Albion. Exasperată, Linda a împrumutat de la un vecin excentric o iguană, pe care a ascuns-o sub plătură, apoi s-a culcat în altă cameră. Steve a sosit acasă bine dispus, a făcut duş şi apoi, mirat că nevasta preferă alt pat, s-a culcat bine mersi. După nici un sfert de oră, reptila s-a refugiat la bucătărie, deranjată de sforăitul neelegant (există şi sforăituri elegante) al bărbatului. Linda i-a dat un calmant şi apoi s-au culcat împreună. Noaptea următoare a împrumutat un piton, iar lui Steve i-au apărut instantaneu primele fire albe. *(P.I.)*

Săptămâna 14 - 20 IUNIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Tunisia – Japonia 11.50 Fotbal: Belgia – Rusia 14.20 Fotbal: Portugalia – Coreea de Sud 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Polonia – SUA 20.00 Jurnal 20.50 Ploaia de stele 22.20 Serial: „Amy" 23.50 Clubul Cupei Mondiale.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.50 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.20 Fotbal: Optimi de finală 11.50 O vedetă populară 13.00 Debut 50 Plus 14.20 Fobal: Optimi de finală 16.30 Ora G 17.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.40 Surprize, surprize 23.25 Clubul Cupei Mondiale.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.20 Fotbal: Optimi de finală 11.50 Tezaur folcloric 13.00 Conferinţa de presă 14.20 Fotbal: Optimi de finală 16.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.40 Deştept şi bogat 21.40 Ştirile de sâmbăta asta 22.10 Film: „Pasiune înşelătoare" (M. Britanie, 1997) 0.10 Clubul Cupei Mondiale.

LUNI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Optimi de finală 11.30 Info Mondial 14.20 Fotbal: Optimi de finală 16.30 Konika 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 22.45 Malvina Urşianu sau raportul omului cu istoria.

MARŢI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Optimi de finală 11.50 TVR Timişoara 14.20 Fotbal: Optimi de finală 16.30 Konika 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Mesaj de la Holly" (SUA, 1992) 22.45 Lumea dansului 0.00 Clubul Cupei Mondiale.

MIERCURI 7.30 Strict necesar 10.55 TVR Cluj 14.30 Oameni ca noi 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Meciul zilei la CM 2002 (r) 20.00 Jurnal 20.50 Tearul Naţional TV prezintă: „Năpasta" de I.L. Caragiale 22.50 Profesioniştii 0.05 Clubul Cupei Mondiale.

JOI 7.30 Strict necesar 10.00 Cu ochii'n patru (r) 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Meciul zilei la CM 2002 (r) 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Sacrificiul celorlalţi" (partea a III-a) 22.55 Istorie polemică 0.10 Clubul Cupei Mondiale 3.35 Film: „Companie proastă" (SUA, 1994).

JULIA ORMOND
PRO TV, sâmbătă, 20.00

acasă

VINERI 7.45–12.45 Reluări 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 6.45 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 23.20 Serial: „Jake şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Magica legendă a spiriduşilor" (ep.1) 15.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 21.40 Serial: „Iubire fără păcat" 22.30 Petrecerea anului.

LUNI 7.15–13.40 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SHANNEN DOHERTY
PRIMA duminică, 14.00

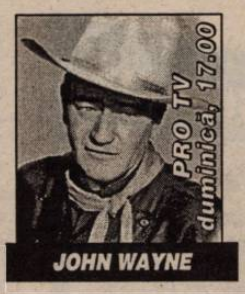

JOHN WAYNE
PRO TV duminică, 17.00

CAMERON DIAZ
ANTENA 1, sâmbătă, 22.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Joc diabolic" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Blackjack" (coprod., 1998) 22.00 Film: „Omul care ştia prea puţin" (SUA, 1997). Cu: Bill Murray 0.00 Zero 0.30 Film: „Monstrul din Chicago" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 13.00 Serial: „Katie Joplin" 13.30 Film: „Patru fete de măritat" (SUA, 1988) 15.30 Serial: „Buffy – spaima vampirilor" 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Prin cenuşa imperiului" (România, 1975) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Cavalerii Mesei Rotunde" (SUA, 1995). Cu: Sean Connery, Richard Gere, Julia Ormond 22.45 Serial: „Ally McBeal" 0.15 Serial: „Clanul Soprano" (ep.1) 1.15 Film: „Destin zbuciumat" (SUA, 1999) 3.00 Serial: „Dă-mi iubirea ta!" (ultimul ep.).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Duminica la ora 13.00 cu Adrian Păunescu 14.30 Film: „Dragoste în tie-break" (SUA, 1979) 17.00 Film: „Tigrii zburători" (SUA, 1942). Cu: John Wayne 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Atacul Marţienilor" (SUA, 1996). Cu: Jack Nicholson, Gleen Close 22.30 Film: „Război pe motociclete" (SUA, 1994).

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheoghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Numărătoarea inversă" (SUA, 1999) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.15 Film: „Fanaticii" (SUA, 1988). Cu: Rosanna Arquette.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheoghe 16.00 Serial: „Tânăr şi' neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Jocul virtual" (SUA, 1995) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Ultimul Don" (SUA, 1997) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.00 Film: „Mr. Mom" (SUA, 1983). Cu: Michael Keaton.

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheoghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Viaţă dublă" (SUA, 1995). Cu: James Belushi, Linda Hamilton 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Dreptate pe cont propriu" (SUA, 1999) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.15 Film: „Călătoriile lui Gulliver" (SUA, 1939).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheoghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Dallas – ultima confruntare" (SUA, 1998). Cu: Larry Hagman, Patrick Duffy, Linda Gray 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Pasiune periculoasă" (SUA, 1992) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.00 Film: „Un chef de pomină" (Canada, 1997).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Film: „Omul fără chip" (SUA, 1993). Cu: Mel Gibson 23.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul & televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H*" 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Film: „Jurnalul unui ucigaş" (SUA, 1991) 22.00 Film: „În pat cu diavolul" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Tibanu' pescuieşte şi vânează 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 12.30 Serial: „Patrula aeriană" 14.00 Film: „Prieteni până la capăt" (SUA, 1997). Cu: Shannen Doherty 15.30 Ce-i în frigider? 17.00 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Camera de gardă 20.00 Film: „O blondă naturală" (SUA, 1997) 22.00 Film: „Cod roşu" (SUA, 1999).

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Casa bântuită" (SUA, 1991) 22.00 Film: „Vânătoarea comorilor" (SUA, 1999). Cu: Tia Carrere 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „A doua cădere a Constantinopolului" (România, 1994) 22.00 Film: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Poker Alice" (SUA, 1987). Cu: Elizabeth Taylor 22.00 Film: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Prada periculoasă" (Canada, 1995) 22.00 În faţa presei 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Aleen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Televiziunea, dragostea mea! 16.30 Camera de gardă 17.00 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 D'ale lu' Mitică 22.30 Film: „Forţe distrugătoare" (SUA, 2001) 0.15 Remix.

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" (r) 11.00 Lumea lui Chit-Chit 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.40 Arta apărării 13.10 Arca lui Noe 14.10 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.35 Serial: „Andromeda" 17.20 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Volei: România – Ucraina 21.35 Serial: „Bine, dragă!" 22.05 Serial: „Cel ales" 22.55 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone: Lătrând spre viitor" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Documentar 15.05 Charlot ziarist 16.40 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.00 Atlas 18.40 Serial: „Familia şi legea" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 O zi printre stele" 22.00 Serial: „Bine, dragă!" 22.30 Film: „Ţinta: preşedintele Statelor Unite" (SUA, 1997).

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.10 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.20 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.20 Serial": „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Palete 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Teatru liric: „Cenuşăreasa" de Gioachino Rossini.

MARŢI 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial": „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 15.50 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Pe malul stâng al Dunării albastre" (România, 1983) 23.20 Cauza şi defectul.

MIERCURI 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial": „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 15.50 Mit şi istorie 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Băiatul albastru" (Anglia, 1994) 23.05 Clepsidra cu imagini.

JOI 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial": „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Afaceri la cheie 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 22.25 Film: „Frumuseţe blestemată" (Anglia, 1998).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „B.D. în acţiune" (România, 1970) 22.00 Paparazzi 0.30 Film: „Hugo şi Floyd" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Paparazzi (r) 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 13.30 Serial: „V.I.P." 16.15 Film: „Mărul discordiei" (SUA, 1995) 19.00 Observator 20.00 Film: „În bătaia puştii" (SUA, 1993). Cu: Clint Eastwood, John Malkovich 22.30 Film: „Lucruri foarte rele" (SUA, 1998). Cu: Cameron Diaz 0.00 Film: „Familia Howard" (SUA, 1940).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Roswell" 13.30 Serial: „V.I.P." 14.30 Film: „Aurel Vlaicu" (România, 1977) 16.00 Film: „Ora pistolarilor" (SUA, 1967) 18.30 7 zile 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.30 Film: „Hotel Oklahoma" (SUA, 1992) 1.45 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 10.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 11.00 Film: „Misiune imposibilă" (r) 13.15 Academia vedetelor (r) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Instinct fatal" (SUA, 1993). Cu: Armand Assante 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Poveste din cartierul de vest" (coprod., 1961). Cu: Natalie Wood 3.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Billy's Holiday" (Australia, 1995) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Zilele tunetului" (SUA, 1990). Cu: Tom Cruise, Robert Duvall, Nicole Kidman 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Boogie Boy" (SUA, 1997) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Evadare din Absolom" (SUA, 1994) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Proces de conştiinţă" (SUA, 1992) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

ARMAND ASSANTE
ANTENA 1, luni, 20.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Să mori rănit din dragoste de viaţă" (România) 22.00 Concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert de muzică populară 20.30 Film: „Oaspeţi de seară" (România) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 13.30 Documentar 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Pentru că se iubesc" (România) 22.15 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Meandre" (România, 1966) 22.10 Concert (r) 23.35 Sinteza zilei.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film 23.30 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film 23.30 Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.35 Documentar (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film 22.00 Loto + Joker – Pariu Trio 22.15 Jazz.

NICOLE KIDMAN
ANTENA 1 miercuri, 20.00

PATRICK DUFFY
PRO TV joi, 20.00

ELIZABETH TAYLOR
PRIMA miercuri, 20.00

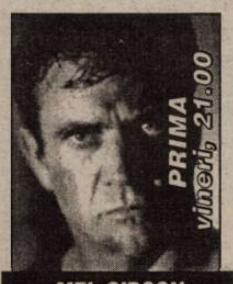

MEL GIBSON
PRIMA vineri, 21.00

Pacea de la Cannes

Premiile acordate anul acesta la festivalul de la Cannes par să fi avut în vedere nu numai valoarea propriu-zisă a creaţiilor intrate în competiţie, ci şi dorinţa organizatorilor de a lansa un mesaj mondial la pace şi armonie între toate naţiunile de pe glob. Polonia, Franţa, Finlanda, Belgia, Statele Unite ale Americii, Anglia, Palestina şi Mexicul s-au aflat, prin intermediul cineaştilor, care au reprezentat aceste ţări, pe lista marilor învingători.

11 cineaşti „au vorbit" despre 11 septembrie

Sean Penn (Statele Unite), Claude Lelouch (Franţa), Ken Loach (Anglia), Samira Makhmalbaf (Iran), Indrissa Ouedraogo (Burkina Faso) şi Danis Tanovich (Bosnia) au prezentat la Cannes, în afara competiţiei, creaţia lor realizată împreună cu încă alţi cinci cineaşti (11 în total), intitulată **11'09"01** (Unsprezece minute, nouă secunde, o imagine), un scurt-metraj asupra atentatelor teroriste care au lovit Statele Unite. Potrivit principiilor acestei iniţiative la care s-au asociat egipteanul Youssef Chahine, israelianul Amos Gitai, japonezul Gonzales Inarritu, mexicanul Alejandro Inarritu şi indianca Mira Nair, fiecare realizator a dispus de un buget egal şi de libertatea de a se integra în film cu viziunea proprie asupra actelor teroriste de la New York şi Washington. Filmul şi-a propus totodată să arate „modul în care semnificaţia a ceea ce s-a întâmplat atunci a fost deturnată ca şi avioanele care au fost folosite ca arme teroriste". În plus, actorul şi realizatorul Sean Penn a declarat că el şi partenerii săi au încercat să deschidă „o fereastră asupra unor perspective care nu se bazează pe obişnuitele clişee hollywoodiene". „Lumea nu e făcută din alb şi negru, ca în filmele de la Hollywood, lumea e mai curând gri şi conţine foarte multe ambiguităţi", a mai adăugat el.

Cunoscutul regizor francez Claude Lelouch a avut deopotrivă un cuvânt de spus: „Detest filmele care se termină rău, cu atât mai mult cele care se termină bine, dar ador creaţiile care lasă loc unei speranţe. O tot repet de ani şi ani: numai visele pot izgoni coşmarurile".

A câştigat, continuă, a pierdut, continuă...

Prezidat de David Lynch, juriul actualei ediţii a festivalului de la Cannes nu a dorit să repete istoria surprizelor din ultimii ani, când favoriţii nu luau premii, crema fiind oferită unor producţii în care realizatorii şi actorii nu aveau un trecut şi, poate, nici un viitor în lumea cinematografiei. Păcatul mai vechi al francezilor de a transforma Festivalul de la Cannes într-o afacere de familie sau orgoliul lor de a miza totul pe aşa-zisa originalitate a unui creator aproape anonim sunt defecte de domeniul trecutului. Criticile severe lansate la vremea respectivă împotriva acestor „obiceiuri franceze" şi-au dovedit puterea de a corecta o parte din erori. Puţină sare şi piper în sensul rezonabilelor răsturnări de situaţie au existat şi anul acesta, pentru că în cele din urmă juriul s-a condus şi după alte criterii decât valoarea exclusivă, încercând să inducă, prin felul cum au împărţit premiile, mesajul unei concordii mondiale.

La un pas de „Palme d'Or". Răsfăţatul celor 12 zile, cât a durat festivalul, a fost filmul finlandezului Aki Kaurismaki – *L'homme sans passé* (Bărbatul fără trecut), numai că în seara decernării premiilor mult-râvnitul „Palme d'Or" n-avea să plece spre ţările nordice, ci să rămână la polonezul care locuieşte în Franţa, Roman Polanski *(Pianistul)*. Totuşi, cineastul finlandez nu a rămas cu mâinile goale, lui atribuindu-i-se premiul imediat următor (Grand Prix). Gazetarii francezi n-au scăpat prilejul să comenteze situaţia: „Kaurismaki a fost victima sindromului Almodovar" titra publicaţia „Libération", făcând aluzie la Pedro Almodovar care anul trecut a sperat până în ultimul moment la „Palme d'Or", dar a plecat acasă cu premiul pentru regie *(Totul despre mama)*. „Kaurismaki este un cineast de forţă, autorul unei opere consecvente şi singulare, dar, din păcate, festivalul a ezitat să recunoască deschis acest lucru. Cu siguranţă un „Palme d'Or" l-ar fi făcut cunoscut şi dincolo de publicul restrâns al cinefililor", se mai spunea în gazeta amintită. Filmul lui Kaurismaki s-a bucurat, în timpul difuzării în marea sală a palatului festivalului, de aplauzele frenetice a peste 2200 de spectatori, dar într-adevăr, şansa lui de a fi vizionat de publicul din alte ţări (fie ele doar europene) este destul de mică. *L'homme sans passé* s-a mai ales însă şi cu premiul pentru interpretare feminină, atribuit actriţei Kati Outinen, necunoscută publicului larg, deşi a mai jucat în încă şapte filme ale lui Kaurismaki.

Mulţumiri inedite. După cum se ştie deja, premiul pentru interpretare masculină a fost acordat actorului belgian Olivier Gourmet, pentru rolul interpretat în *Le fils* (Fiul) al fraţilor Luc şi Jean-Pierre Dardenne care l-au descoperit pe protagonistul din actualul lor film în *La promesse* şi de-atunci l-au transformat în actorul lor preferat, distribuindu-l în toate creaţiile. Olivier Gourmet le-a mulţumit regizorilor nu... din tot sufletul, ci „din amândoi umerii şi din amândouă urechile", făcând aluzie la maniera de a filma folosită de obicei de fraţii Dardenne, aceea cu camera pe umăr. Totuşi, francezii n-au fost prea încântaţi de opţiunea juriului, nici în ceea ce priveşte premiul pentru cea mai bună actriţă, nici pentru cel mai bun actor. Le-ar fi plăcut ca aceştia să-i seducă, dar, după cum se spunea în publicaţia „Le Parisien", nici finlandeza Kati Outinen, nici belgianul Olivier Gourmet „nu au fizicul clasic al starurilor" care te lasă cu răsuflarea tăiată.

Cea mai mare surpriză a festivalului a fost alăturarea unui palestinian de un american pe podiumul premiaţilor. Pentru prima oară participant la un eveniment de o asemenea anvergură, palestinianul Elia Suleiman, autorul peliculei *Intervention divine* (Intervenţie divină), a fost recompensat cu „Premiul juriului". În pandant cu el, americanului Michael Moore i s-a decernat un premiu special creat pentru această gală, intitulat „A 55-a ediţie", care, după cum indică şi titlul, a fost acordat doar în acest an. Michael Moore, considerat de Casa Albă drept „un personaj periculos", a intrat în competiţie cu *Bowling for Columbine*, un cinepamflet îmbibat de umor coroziv având drept ţintă „paranoia securităţii din ţara sa". Filmul, singurul documentar admis în competiţie, este inspirat de carnajiul comis, pe 20 aprilie 1999, de doi adolescenţi, într-un colegiu din Colorado – Columbine Hight School. Este totodată cel de-al doilea documentar recompensat cu un premiu, după cel al lui Jean-Yves Cousteau şi Louis Malle, încununate în 1956 cu un „Palme d'Or". Cu o înfăţişare şi gesturi care amintesc de Chaplin, Michael Moore alternează în filmul său ancheta cu interviul şi cu fragmente de clipuri publicitare prezentând imagini la modă şi foarte comerciale, adică fete frumoase şi bărbaţi cu muşchi, evident cât mai dezbrăcaţi, şi se întreabă de ce cultura americană este atât de marcată de violenţă. Tangenţial, realizatorul se transformă în apărătorul săracilor, umiliţilor, imigranţilor, dezmoşteniţilor de soartă şi face un proces al massmediei care şi-a făcut un obicei din a alimenta un fel de paranoia generală prezentând în fiecare zi fapte condamnabile de către societate, dar care au drept autori suspecţi... „black males", adică bărbaţi de culoare. Este de la sine înţeles de ce acest gen de film nu poate fi pe gustul Casei Albe şi de ce autorul este considerat un personaj periculos...

Marele absent al podiumului premiaţilor a fost chiar filmul din ţara gazdă. Cinematograful francez care, de obicei, se ambiţionează să-şi etaleze an de an la Cannes forţa de creaţie şi care pretinde că poate să dea lecţii de măiestrie filmului din întreaga lume, a avut doar patru reprezentanţi: două pelicule care au stârnit confuzie *(Marie-Jo et ses deux amours* de Robert Guediguian şi *L'Adversaire* de Nicole Garcia) şi două care s-au transformat în subiecte controversate, cu iz de scandal *(Demonlover* de Olivier Assayas şi *Irreversible* de Gaspar Noé).

„And now... Ladies & Gentlemen"

Festivalul s-a încheiat cu ceremonioasa formulă „And Now... Ladies & Gentlemen", rostită în limbajul artei cinematografice de către regizorul francez Claude Lelouch, adică cu difuzarea în afara concursului a peliculei cu acest nume. Publicul a fost extaziat, de vreme ce aplauzele au durat mai mult de 15 minute. Conceput sub forma unui documentar artistic, filmul lui Lelouch reprezintă debutul cinematografic al cântăreţei Patricia Kaas, la braţul seducătorului Jeremy Irons. E vorba de... un bărbat şi o femeie (tema preferată a lui Lelouch) prinşi într-o poveste cu final previzibil. Din momentul în care Patricia Kaas şi Jeremy Irons se întâlnesc, spectatorul ştie că vor sfârşi unul în braţele celuilalt, prinşi de vraja iubirii. Ce nu ştie este cum vor ajunge aici. Or, Lelouch este un maestru în construirea meandrelor complicate ale oricărei istorii aparent simple.

Valentin (Jeremy Irons), un gentleman englez cu obiceiuri de spărgător, care a agonisit suficienţi bani de pe urma hold-up-urilor îndrăzneţe, şi-a spus că merită să se răsfeţe la un moment dat şi, deci, să-şi ofere sieşi o călătorie, de unul singur, în jurul lumii. De fapt, şi pentru a o rupe cu trecutul prea puţin onorabil, şi pentru a se îndepărta de o iubire eşuată, şi, nu în ultimul rând, pentru a scăpa de urmărirea poliţiei... În acest timp, într-o piaţă marocană, June (Patricia Kaas), o cântăreaţă de jazz, la rândul ei dezamăgită de modul de a fi trăit până atunci, îşi cântă suferinţa la un pian al barului, în indiferenţa totală a clienţilor şi turiştilor aflaţi în vacanţă. Se află exact în acelaşi punct al existenţei, ca şi Valentin: tocmai încearcă să-şi uite vechile păcate şi răni sufleteşti. Evident, cei doi se întâlnesc şi descoperă că au multe în comun; hazard sau coincidenţă, amândoi suferă de pierderi pasagere de memorie pe care medicii n-au ştiut cum să le explice şi nici să le trateze. Şi povestea continuă...

„Întotdeauna am considerat că propria mea viaţă reprezintă materia primă pentru comerţul pe care îl fac, declara Lelouch. Sunt incapabil să vorbesc despre evenimente în care n-am fost eu însumi mai mult sau mai puţin implicat." Ca de obicei în creaţia cineastului, şi acest film este presărat cu „panseuri" specifice regizorului, cum ar fi: „Vasele de curse sunt ca femeile, cu cât sunt mai frumoase cu atât sunt mai periculoase" sau „În orice trio o persoană este în plus" sau „Memoria e ca şi cultura, este ceea ce rămâne după ce-ai uitat totul" sau „În poveştile de iubire ca şi în artă, există mai mulţi cumpărători decât cunoscători" sau „Viaţa este somnul, iubirea este visul"...

Imaginile din film seamănă cu o serie de cărţi poştale de lux (unii spun „ca şi cum ar fi editate de Oficiul de turism marocan"), de parcă ar fi vorba de un nou album al Patriciei Kaas care cântă „La vie en rose", „Les feuilles mortes", „La mer"..., pe fundal derulându-se spectaculosul decor marocan. Din nefericire pentru Patricia Kaas, criticii nu sunt foarte convinşi că are înzestrarea necesară şi pentru o carieră de actriţă, talentul ei unic fiind cel de a cânta. În schimb, au numai cuvinte de laudă pentru ceilalţi actori care, după aprecierile lor, oferă spectatorului un regal interpretativ, mai ales că au putut profita de libertate totală de expresie, Lelouch fiind adeptul acestui stil de muncă regizorală. În roluri scurte, apar şi Claudia Cardinale, Thierry Lhermitte, Alessandra Martines, Sylvie Loeillet...

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

BOLI ÎN ASCENSIUNE
tratate prin tehnici mentale

Aşa cum promiteam în numărul anterior, continuăm prezentarea acţiunii asupra corpului uman prin tehnici mentale, referindu-ne la nepreţuitul domeniu al sănătăţii. Mai exact, la dezechilibrul numit în mod curent „boală", aşa cum îl percepem pe corpul fizic, manifestat prin simptome precum durerea, slăbiciunea, ameţeala, greaţa, febra ş.a.m.d. Totuşi, aspectul este mult mai complex decât pare şi de aceea el necesită o atenţie extinsă dincolo de reacţiile comune, obişnuite.

Cel mai complex mijloc de tratament, spune Mihaela Opran, este vindecarea prin rugăciune, îndreptarea gândului şi trăirea prin Dumnezeu. În mod normal, ea aplică psihoterapia oricărui pacient, începând chiar de la prima consultaţie, când caută cauza suferinţei, căci boala reprezintă un efect. „De multe ori, boala există la nivel psihic, apoi la cel organic. Atunci când ea se descoperă pe organ, se amplifică latura psihică şi pacientul trebuie învăţat cum să acţioneze pentru a o înlătura, cum să-şi «vadă» afecţiunea, în ce raporturi e bine să se afle cu cei din jur, să aibă încredere în ei, să se roage ş.a.m.d. Din păcate, noi ignorăm nişte reguli elementare de comportament menite să ne aducă mai aproape de starea de sănătate: să eliminăm din viaţa noastră cuvintele urâte, gândurile rele, tristeţea, ura, invidia şi tot ce înseamnă sentiment negativ. De ce? Acceptând toate acestea, ne coborâm vibraţiile şi ne încărcăm negativ; e ca şi când, răciţi fiind, bem apă cu gheaţă. Metoda Silva, pe care eu o folosesc cu multă eficienţă în terapii, se referă la aspectele respective, relevând situaţii nelipsite din cotidian, pe care le putem evita şi elimina – dacă sunt negative, ori ni le putem apropia – dacă sunt pozitive."

În anii din urmă, Mihaela Opran a avut sub tratament, mai mult decât înainte, boli psihice cauzate de şocuri precum decesele în familie, accidentele, problemele sociale, problemele cauzate de copii etc. Bolile ficatului şi cele cardiovasculare, obezitatea (având la bază hipotiroidia pe stres şi pe probleme afective, dar şi hrănirea bazată pe diverşi compuşi chimici, reprezintă un fenomen în ascensiune rapidă), afecţiuni renale, paradontoze, numeroase probleme ginecologice, noduli tiroidieni – iată doar câteva tipuri de boli abordate cu succes de terapeuta Mihaela Opran. De asemenea, ea a remarcat creşterea numărului celor ce au suferit intervenţii chirurgicale, nu de puţine ori înregistrându-se dificultăţi ori complicaţii în perioada convalescenţei. Pentru asemenea pacienţi, ea reface câmpul energetic postoperator, reactivarea canalelor energetice întrerupte realizându-se după circa şase luni.

*

Foarte multe probleme ce ne afectează au la bază amănunte aparent banale, neglijabile, trecute cu vederea. Mihaela Opran spune că schimbarea unei case, poziţia patului pe care dormim ori a biroului la care lucrăm, frecvenţa folosirii telefonului mobil, a calculatorului, a aerului condiţionat, sentimentele nutrite faţă de colegi, de rude şi multe alte asemenea aspecte cotidiene au o importanţă extrem de mare în păstrarea sănătăţii trupului, a sufletului şi a spiritului. Trebuie să luăm aminte la ele, căci nimic nu e întâmplător sau lipsit de importanţă. În multe cazuri, terapeuta foloseşte apa energizată cu pietre preţioase, „personificată" – adică supusă unei programări foarte riguroase, pentru individul şi afecţiunea în cauză. „Apa conţine lumina divină şi, noi, la rândul nostru, trebuie să nu uităm nici o clipă că o scânteie de divinitate sălăşluieşte în fiecare."

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Visele sunt poveşti întrerupte

Visele sunt o lume paralelă pe care o trăim zi de zi. Vorbind despre vise, Sigmund Freud observa, la începutul secolului trecut, că procesul mental din timpul zilei este diferit de cel din timpul somnului, din timpul visării. El vorbea despre acest din urmă proces ca fiind produs de mai multe mecanisme primitive din mintea noastră, de schimbări rapide de energie şi emoţii, având un conţinut destul de mare de sexualitate şi agresivitate, derivate din experienţa trăită în copilărie. Dar nu toate visele pot fi încadrate în categoria definită de Freud. Există şi vise bizare de-a dreptul, este cunoscută predilecţia artiştilor faţă de ele, dar şi vise „stimulate" de realitatea imediat exterioară nouă. Cine nu a visat înspre dimineaţă, de pildă, că se află într-un parc de care se apropie un autobuz care claxonează continuu? Pentru a constata; imediat ce se trezeşte că sună ceasul deşteptător sau soneria de la intrarea apartamentului. Cine n-a visat că vorbeşte în limba spaniolă, de pildă, din care nu ştie o boabă, la o conferinţă sau într-o discotecă, pentru a constata la trezire că televizorul a rămas aprins în timpul nopţii pe un post spaniol de televiziune? Şi aşa mai departe. Nimeni nu a explicat convenabil cum se nasc visele în mintea noastră. Este, şi în acest domeniu, destulă ficţiune ştiinţifică. Studiile au arătat, însă, că visele sunt mai mult perceptuale decât conceptuale. Adică atunci când visăm, noi auzim şi vedem mai mult decât gândim. În materie de simţuri, *experienţa vizuală* este cea prezentă în toate visele, *experienţa auditivă*, doar în 40-50 procente, iar *pipăitul, mirosul, durerea* şi *gustul*, în procente relativ scăzute. De asemenea, s-a constatat prezenţa în vis a unor emoţii, de obicei a unei singure emoţii, cum ar fi teama, furia sau bucuria, spre deosebire de emoţiile combinate pe care le trăim în timpul zilei. Mai ştim că visele sunt poveşti întrerupte, pe care le uităm deseori la trezire, alcătuite din fragmente de amintiri, într-un montaj deseori bizar şi cu dese schimbări de decor. Dar de ce visăm aşa şi nu altfel? *(G. C.)*

MEMORIA
un mod de manifestare a materiei

Memoria este funcţia care face legătura între trecut şi prezent, este o funcţie generală a materiei organizate. Memoria uneşte între ele diferitele stări de conştiinţă şi le dă puterea unui suflet întreg, tot asemenea după cum atracţia materiei ţine unite moleculele pentru alcătuirea unui cristal, a unui organism. Memoria materiei organizate din bănuţul de ou este aceea care reţine şi transmite însuşirile individului generator urmaşilor săi. Substanţa unui ou conţine dispoziţii moştenite de la generator.

Întreaga dezvoltare individuală a unei fiinţe superioare, a unui ou de exemplu, formează un lanţ continuu de amintiri din dezvoltarea întregului neam, al cărui termen final este el. Proprietatea materiei de a păstra urmele impresiilor pe care excitaţiile le-au produs asupra sa face ca memoria să fie considerată una din bazele vieţii animale. Orice schimbare prin care trece materia este păstrată în dispoziţiile acesteia şi influenţează schimbările viitoare. Aşadar, memoria ar fi un mod de manifestare a materiei.

Excitaţiile sunt trecute în sistemul nervos sub formă de urme vibraţionale şi constau în predispoziţiile pe care le câştigă elementele acestuia, în a repeta reacţiile cu care ele au răspuns excitaţiilor trecute, de câte ori se manifestă o excitaţie similară. De la această lege biologică generală nu se fac excepţii, ea reprezintă *legea fundamentală a memoriei.*

O excitaţie care a stimulat un element nervos va rezona cu excitaţiile asemănătoare viitoare; a doua stimulare va întâlni mai puţină rezistenţă. Elementul nervos nu păstrează urmele excitaţiei trecute, ci reţine predispoziţii pentru funcţia lui viitoare. Aceste predispoziţii duc la repetări automate, atunci când excitaţiile nervoase nu variază. Omul se naşte cu un sistem nervos încărcat de predispoziţii, deoarece în sistemul său nervos sunt reprezentate elemente de diferite vechimi. În activitatea sistemului nervos memoria reprezintă o funcţie importantă. Predispoziţiile de memorie ale etapelor primitive ale sistemului nervos s-au transformat în repetiţii mecanice pasive; predispoziţiile îşi au locul numai în straturile recente ale scoarţei cerebrale, fiind în legătură cu funcţia conştiinţei. Actele conştiinţei necesită înlănţuiri de elemente nervoase între straturile primitive şi cele recente. Aceste urme ale sistemului nervos prezintă importanţă în funcţia biologică a nervului senzitiv, şi nu pentru conştiinţa senzaţiei.

Urmele experienţelor trecute se regăsesc la senzaţii în energia specifică a nervului, ca memorie organică a materiei nervoase. Dacă în centrii nervoşi nu s-ar afla stocate informaţiile acumulate în trecut care pot fi reproduse, atunci experienţa noastră anterioară ar deveni inutilă. Creierul operează o selecţie între stările de conştiinţă trecute, persistând acelea care ne vin mai des în viaţă şi dispărând acelea care sunt uitate.

Memoria constă în depozitarea reprezentărilor în starea de repaus relativ (potenţială) în centrele de asociaţie din creier. Aceste centre pot fi stimulate pentru a evalua sau a reproduce din informaţiile conservate prin intermediul forţei conştiinţei. De cele mai multe ori evocarea reprezentărilor conservate în memorie se face prin intermediul simţurilor superioare, ale văzului şi auzului, deoarece puţine persoane reţin impresiile gustative, tactile sau olfactive. Dar există şi o memorie afectivă care redă impresii din trecut însoţite de emoţii. O excitaţie de scurtă durată a ţesutului nervos este păstrată în stare de repaus relativ (stare latentă) mai mult timp şi formează o memorie elementară a sistemului nervos. Pe această memorie elementară a sistemului nervos ne formăm şi memoria specializată a codurilor subtile pe care le urmărim, coduri care permit descifrarea senzaţiilor recepţionate prin intermediul percepţiilor subtile.

Durata conservării, fidelitatea informaţiilor reprezintă o calitate nativă, perfecţionată şi dezvoltată prin cunoaştere. Conservarea informaţiilor depinde de mai mulţi factori, cum ar fi starea de odihnă sau de oboseală a creierului, de starea afectivă sau de indiferenţă, de starea de atenţie sau de distracţie cu care s-a făcut observaţia, ş.a.m.d.

Atunci când funcţia memoriei se leagă de procesul însuşi al conştiinţei se manifestă *intuiţia.* Dacă în cazul simţurilor funcţia memoriei este legată de energia specifică a materiei nervoase, în cazul intuiţiei ea se separă şi evoluează aparte.

Memoria reprezintă o modificare a minţii; *pentru a fi obiectivă, este necesar ca omul să fie sincer cu el însuşi.* Memoria reprezintă un mod de manifestare a minţii şi aceasta poate fi folosită corect sau greşit. Folosirea greşită a memoriei creează o stare de confuzie, debusolare etc.

În plan energetic şi informaţional, nesinceritatea este determinată de disfuncţiile energetico-informaţionale la nivelul corpului vital plasate în zona centrului energetic al plexului solar – manipura. Discrepanţele mari dintre emoţie şi acţiune au ca rezultat disfuncţiile manifestate la acest nivel.

Memoria greşită, subtilă, are ca suport nesinceritatea, respectiv disfuncţiile energetice – informaţionale la nivelul centrului de forţă – manipura.

Limpezimea minţii se obţine prin direcţionare conştientă a minţii folosind una din metodele de concentrare a minţii. Una dintre acestea este *modificarea ritmului respirator* care poate determina perturbarea minţii, creşterea emotivităţii şi a excitabilităţii sexuale. O emoţie puternică implică accesul la informaţiile stocate în memorie, împiedică gândirea clară şi precisă. Putem concluziona că aspectele fundamentale ale omului: mintea, gândirea, emotivitatea şi sexualitatea se află într-o strânsă corelaţie, ele influenţându-se reciproc. Având în vedere corelaţiile existente între acestea rezultă că, stăpânind un aspect dintre cele patru aspecte fundamentale, putem deţine implicit controlul celorlalte trei. Cel mai simplu de controlat este aspectul legat de procesul de respiraţie. Respirând în mod diferit, putem schimba foarte multe aspecte legate de fiinţa umană.

Dr. Sc. DOINA-ELENA MANOLEA

STELIAN FULGA -
terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiţie obligatorie în vindecarea oricăror afecţiuni.»

- După 4 ani petrecuţi între călugării-terapeuţi din Tibet, Stelian Fulga a obţinut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci şi cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate cără în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină".*
- Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obţinut din seminţe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor) şi ulei de seminţe de in (regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăţă de toxine, dispar problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia.*
- *Boli vindecate:* stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecţiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.
- Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienţilor o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugaţi să comunice şi *grupa sangvină a bolnavului.*
- *Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, Şos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea staţiei de metrou Piaţa Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienţii vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include şi cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.*

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

De vorbă cu avocatul casei

Urmare a numeroaselor scrisori primite, prin intermediul cărora suntem întrebaţi cum putem adresa o plângere Curţii Europene a Drepturilor Omului vom expune în cele ce urmează procedura de sesizare a acestei instanţe internaţionale.

Astfel, încă din anul 1950 Convenţia Europeană a Drepturilor Omului a instituit un mecanism de control al modului în care statele respectă drepturile şi libertăţile pe care ea le apără, prin recunoaşterea pentru persoanele fizice, în mod individual sau grupate în organizaţii neguvernamentale, a posibilităţii de a introduce o acţiune directă împotriva unui stat care îşi încalcă obligaţiile asumate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Potrivit art. 34 din Convenţie, Curtea poate fi sesizată de către orice persoană fizică care se pretinde *victima* unei încălcări, de către un stat semnatar al Convenţiei, a drepturilor prevăzute de aceasta sau de protocoalele sale adiţionale.

Astfel, teoretic, se pot adresa Curţii circa 800 de milioane de locuitori ai celor 43 de state membre ale Consiliului Europei care pot sesiza Curtea cu o plângere individuală prin care reclamă încălcarea unui drept apărat de Convenţie.

Apoi, trebuie precizat că nu este impusă prin Convenţie nici o condiţie privitoare la naţionalitatea, domiciliul, reşedinţa starea civilă sau capacitatea reclamantului.

Pentru a putea fi considerat *victimă*, în sensul prezentei Convenţii, reclamantul trebuie să demonstreze că a suferit personal o astfel de încălcare.

Încălcarea unui drept trebuie să fie rezultatul aplicării, în persoana sa, a unei dispoziţii legislative în vigoare în ţara sa, curtea neputându-se pronunţa asupra unei probleme abstracte, ea trebuind să se pronunţe asupra unui caz concret, de aplicare a legii în privinţa reclamantului şi a examina în ce măsură, printr-o asemenea aplicare, el s-ar găsi în situaţia de a fi lezat în exerciţiul unui drept garantat de Convenţie.

Trebuie astfel înţeles că simpla existenţă în legislaţia naţională a unor dispoziţii normative contrare Convenţiei nu este suficientă pentru a conferi calitatea de victimă celui care se adresează Curţii.

Potrivit art. 35 pct. 1 din Convenţie, Curtea nu poate fi sesizată decât după ce au fost epuizate căile interne de atac şi într-un termen de 6 luni de la data rămânerii definitive şi irevocabile a ultimei hotărâri judecătoreşti interne.

Trebuie precizat că sunt anumite situaţii în care partea nu poate folosi toate căile de atac interne şi atunci ea se poate adresa Curţii deşi căile de atac nu au fost epuizate.

Spre exemplu cel ce consideră că, prin durata excesivă a procedurilor de judecată, dreptul său la un proces echitabil a fost încălcat, de regulă, nu dispune de nici o cale de atac în dreptul intern pentru a remedia această soluţie şi astfel se poate adresa direct Curţii.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

PAPAGALUL

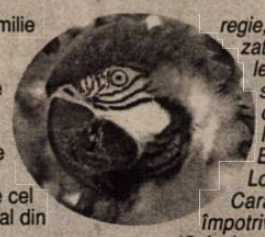

1. Din ce familie face parte papagalul?
2. Care este cel mai mic papagal cunoscut şi unde trăieşte?
3. Care este cel mai mare papagal din lume?
4. Ce zeu din mitologia vedică este reprezentat adesea călărind un papagal şi însoţit de alaiul fecioarelor cereşti?
5. Cine a editat, în perioada interbelică, publicaţia „Bilete de papagal"?
6. Cum se numea papagalul Minervei Tutovan, simpatica eroină din romanele poliţiste ale Rodicăi Ojog Braşoveanu?
7. Cine a interpretat rolul papagalului în filmul „Mama" realizat de Elisabeta Boston?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Părinţii lui Ion Luca Caragiale au fost Luca Caragiale şi Ecaterina (născută Karaboa). 2) Caragiale a avut un fiu, natural dintr-o legătură cu Maria Constantinescu, funcţionară la regie, este vorba de prozatorul Mateiu Caragiale şi doi copii din căsătoria cu Alexandrina Burelly; Luca Ion, scriitor sensibil şi Ecaterina (căsătorită Logadi). 3) Avocatul lui Caragiale în procesul împotriva lui Al. Ionescu (Caion) a fost scriitorul Barbu Ştefănescu Delavrancea (1858-1918). 4) Piesa de teatru „Caragiale în vremea lui" a fost scrisă de Camil Petrescu (1894-1957). 5) Muzica operei „O noapte furtunoasă" aparţine lui Paul Constantinescu (1909-1963). 6) Interpretul rolului principal în filmul „Două lozuri" a fost Grigore Vasiliu-Birlic (1905-1970). 7) Bustul lui I.L. Caragiale din Grădina Cişmigiu a fost sculptat în marmură de Ruşchiţa, în 1943, de Oscar Späthe.*

Poşta cititorilor *Pentru întrebările din numărul 20 din 16 mai, cu tema „Capre şi ţapi" am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:*

– 7 răspunsuri corecte: Elena Ispas – Piatra Neamţ; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch – Bucureşti.

– 6 răspunsuri corecte: Florentina Gorea – Topliţa; Dan Victor Munteanu – Galaţi.

– 5 răspunsuri corecte: Maria Iova – Constanţa şi Angela Toma – Bucureşti.

Mulţumind tuturor cititorilor pentru cuvintele frumoase adresate revistei şi rubricii îi anunţăm că în acest număr s-a publicat ultimul set de întrebări din concursul anunţat în numărul din 4 aprilie. În următoarele numere vom continua publicarea numelor celor care ne-au trimis răspunsuri corecte până vom ajunge – sperăm cât de repede – la rezultatul final. Din nefericire pot interveni şi întârzierile poştei! Vă rugăm din nou să ne comunicaţi data de la care, în eventualitatea unui câştig, doriţi să primiţi abonamentul. (I. Stoica)

ŞAH

KAN - BERNSTEIN, 1926)

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... Tf2 2. Te6 (2. Nf2? Df2 3. Rh1 Df1 4. Tf1 Tf1X) 2. Dezii cu câştig uşor.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

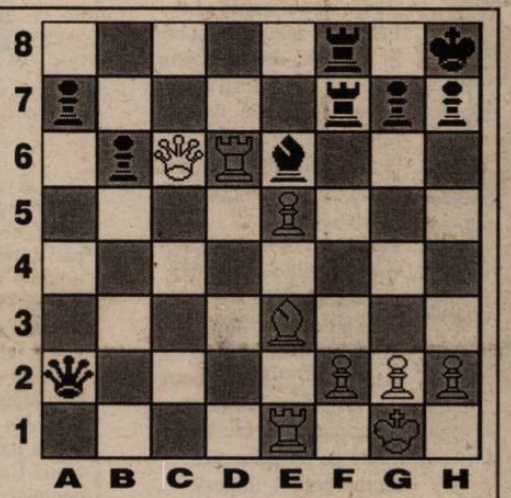

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Vara, când plantele se dezvoltă vertiginos, unii lăstari prea lungi pot strica aspectul general al plantei. Aceştia se pot scurta, însă corecturi importante, severe, ale formei coroanei nu se pot face, pentru că planta poate să se usuce.

Florile ofilite trebuie îndepărtate înainte de a se usca şi de a face seminţe. Astfel, planta îşi va folosi mai bine resursele naturale pentru formarea de noi boboci.

La începutul lunii iunie, plantele au nevoie de îngrăşământ complex. Se poate folosi fie îngrăşământ care se aplică sub formă de soluţie, fie beţişoare de îngrăşământ care se înfig în pământ şi care oferă avantajul că asigură plantei surplusul de „hrană" necesară pe parcursul mai multor luni.

Pentru a feri speciile de *trandafiri pitici,* din ghivece, de dăunătorii care îi invadează foarte uşor (păduchii de frunze), plantaţi chiar în ghiveciul respectiv câteva fire de levănţică. O altă soluţie este să amplasaţi ghiveciul cu trandafirul pitic lângă o lădiţă cu levănţică. Dăunătorii nu suportă această plantă.

În perioadele cu zile excesiv de calde, *gazonul* nu se tunde foarte scurt, deoarece există riscul să se usuce.

Pentru ca *hortensiile* să capete culoarea violet-albăstruie (care în mod natural nu există) trebuie să absoarbă aluminiu din pământ, aşa că la rădăcină i se poate aplica un îngrăşământ special bogat în această substanţă. Un adaus de sulfat de aluminiu o dată la 14 zile în apa de udat este bine venit. Intensitatea culorii florilor depinde de cantitatea de aluminiu din sol pe care planta îl absoarbe. În grădină, *hortensiile* se simt bine în locuri semiumbrite, altfel, în bătaia soarelui puternic de peste zi capătă un aspect pleşuv, ofilit. Au nevoie de un sol acid, de apă din abundenţă şi îngrăşământ aplicat o dată pe săptămână.

„Iedera aurie" (cu frunze lucioase, colorate în verde, cu tuşe alb-aurii), care preferă drept suport de cătărat trunchiul copacilor, nu este un pericol pentru aceştia. Convieţuirea dintre cele două plante este foarte bună, iar ansamblul vizual pe care îl formează împreună este deosebit de atrăgător.

Trâmbiţa (*Campsis radicans*), planta cătărătoare cu flori în formă de trâmbiţă, adunate în buchetele, se dezvoltă vertiginos dacă beneficiază de expunere sudică. Atinge până la 10 m înălţime.

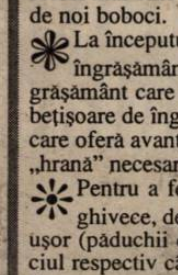

Crinii nu suportă să fie înghesuiţi printre alte soiuri de plante. Se dezvoltă frumos şi înfloresc abundent când sunt plantaţi la o distanţă de cel puţin 60 cm de alte tufe de flori.

Îndepărtarea florilor ofilite ale *trandafirilor nobili* se face după o regulă de care e bine să ţinem seama: tăietura trebuie să fie chiar deasupra celei de-a treia frunze de sub floare. Mugurele care se află în axila frunzei este dezvoltat şi va creşte în scurt timp.

La *trandafirii simpli,* care fac flori adunate în buchetele, se îndepărtează întâi numai florile individuale ofilite iar când întregul mănunchi „s-a trecut", acesta se taie complet, de deasupra primei frunze de sub el. La aceste soiuri, mugurele se află în axila primei frunze. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„PAS CU PAS"

OAMENI DE AJUTOR / CELEBRITATE		IES DIN OUĂ / LUMINIŞ		E CU BANII LA PĂMÂNT / BALTĂ		LE-AR MÂNCA LUPUL / LEZAT		CORPUL JURIŞTILOR / ÎNTREG		CALITĂŢI LĂUDABILE / OAMENII HANULUI
CINSTITĂ / SĂ MERGEM!							CÂINE DE VÂNĂTOARE / SCRIE TEXTE DE FILM			
		ONEŞTI / GIGANT... AL CHIMIEI								
COARDĂ / (VIN) ÎNTĂRITOR				GEST MECANIC / PRAF DE CIOCOLATĂ				AŞEZARE RUSTICĂ / NIMB		
					TEMPLE ALE THALIEI / NEA!					
PORC ŞI EL / AFIRMAŢIE						ATRACŢII FEMININE / A LUA STARTUL				RUDĂ... DE LA MĂNĂSTIRE
		A STRÂNGE ABUZIV / ŢIGLĂ PE ACOPERIŞ							PROGRAM DE ŞCOALĂ	
1000 DE KILOGRAME / EMISAR					MAESTRU AL RETORICII / CHEAMĂ PISICA					
			A FACE STAŢIE / ÎN LIGĂ!					DUŞMĂNIE / FINALE LA RODEO!		
PARADIS / ASTA LAUDĂ CU IPOCRIZIE				AMURG, CREPUSCUL						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SCHIMB DE VORBE". *Orizontal:* F - O - S - S - C - C - PREFACATORIE - AR - CATARAMA - ANOSTI - RETUR - TAUR - OT - INC - TURTITI - ST - E - ZE - TE - SEACA - DO - BALSAM - AF - ASA - ISCALI - VIOLENT - FOND - CLARA - FORTA - HAINA - MURDAR.

Test

Puteţi ca, în decurs de cinci minute, să aflaţi care din cele şase aparate de filmat (numerotate) figurează pe negativ? *(Gh.R.)*

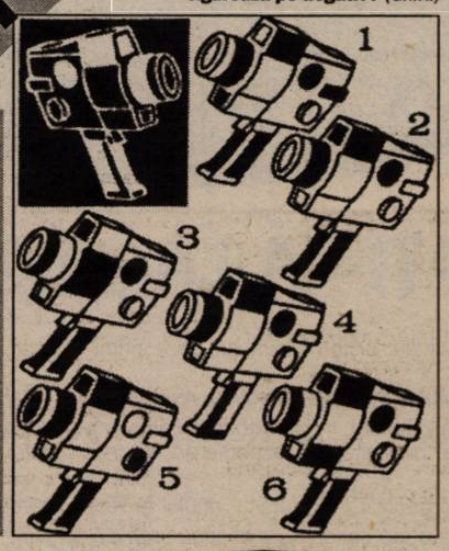

SOLUŢIA: *Numărul 2.*

UmOr

– Ştii ce mi-a spus Ionel? îşi întreabă o tânără prietena cea mai bună. Că sunt cea mai frumoasă, cea mai deşteaptă şi cea mai cultivată fată pe care o cunoaşte. Ce zici, să mă căsătoresc cu el?

– În nici un caz! Nu poţi lua un bărbat care minte în halul ăsta chiar dinainte de căsătorie.

Într-un grup, un bărbat începe să se laude cu succesele sale amoroase:

– Nici nu ştiţi câţi încornoraţi am făcut eu!

Soţia comentează încet:

– Eu sunt mult mai modestă! N-am făcut decât unul...

– Doamnă, spune psihiatrul soţiei pacientului său, soţul dumneavoastră are nevoie de repaus absolut.

– Dar, doctore, el nu mă mai ascultă...

– Excelent! Acesta este cel mai indicat început!

Au revoir, France! Adică, pa!

Au luat sfârşit primele patru întâlniri din grupe, urmează ultimele două partide, decisive pentru echipele care joacă ultima carte a calificării în faza superioară a Cupei Mondiale 2002. Începută sub semnul surprizei, această ediţie a CM a continuat cu una şi mai mare, eliminarea campioanei mondiale şi europene! şi nimeni nu plânge...

Un alfabet ceva mai complicat

A Danemarca şi Senegal s-au impus categoric în fruntea acestei grupe. Dar figura cea mai urâtă o face Franţa care după ce a încasat-o în partida inaugurală, în ultima partidă să o ia pe cocoaşă şi de la Danemarca. Franţa părăseşte CM fără să fi înscris nici măcar un gol! Iar marele Zidane îşi termină cariera cu un mare bluf. Astfel, albaştrii vor pleca acasă cu penele smulse, cocoşul lor galic dovedindu-se a fi doar o găină smotocită. Se demonstrează că, mult prea mare pentru umerii ei, titlul mondial din 1998 a fost un cadou oferit pentru organizatoarea CM, absolut pe nedrept.

Somn uşor, Zidane

B Spania obţine victorie după victorie într-un anonimat aproape perfect, în vreme ce Slovenia şi Paraguay, cu prestaţii şi mai anonime, şi-au făcut deja rezervări la cursele aeriene spre ţară.

C 6 puncte are şi Brazilia, dar prestaţiile ei de până acum au încântat spectatorii. Unii văd Brazilia în finală şi cred şi eu asta, lotul carioca părând cel mai valoros. Dar cum hazardul are rolul lui şi în fotbal, cine ştie dacă vor reuşi să intre şi în posesia titlului suprem. Oricum, revelaţia acestei grupe este Costa Rica. Costaricanii au egalat în partida cu Turcia exact cu 5 minute înainte de finalul partidei, aruncându-i pe turci în disperare. Dacă Brazilia va bate Costa Rica în ultima partidă şi Turcia va învinge China, Turcia se poate califica în optimi. Dacă nu se întâmplă aceste două lucruri, Turcia va lua vaporul spre casă şi Costa Rica va face saltul în optimi.

D Coreea de sud a terminat la egalitate cu SUA şi se pare că vor depăşi faza grupei împreună, de mână. Totuşi, şanse mai au şi portughezii care i-au trimis acasă pe polonezi după un spectaculos 4-0.

E Germania a făcut ciur apărarea Arabiei Saudite, dar după victoria la scor, nemţii s-au împiedicat de Irlanda şi n-au fost în stare decât de un egal. Dacă echipa Camerunului va reuşi să învingă Germania, iar Irlanda bate Arabia Saudită, Germania va spune şi ea adio competiţiei. Şi ar fi şi cazul, să nu uităm că era cât pe ce să nu se califice la CM!

Colina

F Anglia şi Suedia au şi ele câte 4 puncte. Nigeria pleacă sigur acasă, dar Argentina, învinsă de Anglia printr-un penalty inventat, oferit englezilor de arbitrul Colina, ca să se califice în optimi, va trebui să bată Suedia. Dacă nu va reuşi, Argentina se alătură Nigeriei.

G Mexicul a învins Croaţia şi Ecuador, care va părăsi competiţia în mod clar. Croaţia a oferit însă o surpriză uriaşă reuşind să învingă Italia cu tot cu stelele ei recunoscute: Totti, Inzaghi, Maldini. După ce au fost conduşi cu 1-0 şi Italia părea că a adormit pe-o ureche, croaţii au reuşit să răstoarne scorul în numai 3 minute de joc.

H Japonia face şi ea o mare surpriză învingând Rusia duminică, printr-un gol semnat de Inamoto. Este o victorie istorică pentru japonezi, fiind prima din istoria acestei ţări la o CM. Va fi Rusia sau Belgia a doua echipă care se va califica în optimi?

Inamoto, eroul Japoniei (stg.) şi lacrimile înfrângerii ruseşti

Planuri secrete

Onlinesport.ro a descoperit alte două planuri secrete.

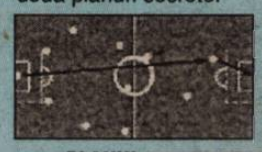
PLANUL ANGLIEI. În funcţie de vânt, poziţia atacantului poate varia.

PLANUL FRANŢEI. În schema desenată de Lemmere se încearcă toate soluţiile pentru victorie.

GEORGE CUŞNARENCU

Pui dopaţi... cu antibiotice

Un recent raport francez publicat în „Le Parisien" denunţă un abuz în folosirea antibioticelor de către crescătorii de păsări, abuz care reprezintă un risc serios pentru alimentaţia umană. În raport se vorbeşte şi despre aportul farmaciştilor şi medicilor veterinari la răspândirea acestei tehnici care a scăpat de sub control, după cum remarcă AFP. Asupra a 7594 de mostre de carne, inspectorii au descoperit 237 bucăţi de carne cu „reziduuri de antibiotice" mult peste normele admise.

Destinul unui „Gânditor"

La puţin timp după ce o sculptură a lui Rodin a fost recuperată dintre ruinele de la World Trade Center, lucrarea a dispărut, declanşând o amplă acţiune de identificare a hoţului din partea poliţiei NewYork-eze. Statuia reprezintă o ediţie miniaturală a faimosului „Gânditor" al lui Rodin; cu o înălţime de numai 71 cm, aceasta făcea parte din colecţia de bronzuri a celebrului sculptor şi decora unul dintre birourile firmei Cantor-Fitzgerald, instalată la etajul 105 al unuia dintre turnurile gemene distruse de atentatul terorist. Lucrarea fusese găsită printre dărâmături de către un pompier, spre sfârşitul lunii decembrie. Tot în acea perioadă, mai multe alte fragmente din colecţia de bronzuri semnate de Rodin şi aparţinând aceleiaşi companii Cantor-Fitzgerald au fost recuperate şi depuse într-un conteiner la Fresh Kills din Staten Island. Gerald Cantor, unul dintre membrii fondatori ai societăţii Cantor Fitzgerald, adunase de-a lungul anilor numeroase lucrări ale lui Rodin, într-o colecţie particulară. *(A.P.)*

Podoabă unică

Acest beţişor petrecut pur şi simplu prin nasul perforat încă din copilărie a devenit o podoabă obişnuită a populaţiei gumuz din Etiopia,

de pe malurile Nilului Albastru. Refugiaţi pe terenurile mlăştinoase de aici ei au reuşit să scape de vânătorii de sclavi şi de tendinţele expansioniste ale altor duşmani. *(I.S.)*

Promisiune prea scumpă

Crezând că va da lovitura, un lanţ de magazine german a promis cumpărătorilor că va face 5 la sută reducere pentru produsele expuse la vânzare pentru fiecare gol pe care reprezentativa Germaniei îl va marca în primul ei joc la CM de fotbal. Cum scorul final a fost 8-0, reducerea a trebuit să fie de 40 la sută, ceea ce a transformat promisiunea într-o gaură la bugetul companiei.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

HOROSCOP

17 – 23 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): Sub influenţa capricioasă a Lunii, sunteţi agresiv şi dominator, nimeni nu vă intră în voie. Curba psihicului coboară vertiginos până sub normal, fapt care ar trebui să vă dea serios de gândit. Despre bani, astrele nu spun mare lucru, deocamdată.

TAUR (21.04-21.05): În această săptămână trebuie să găsiţi rezolvarea unor probleme stringente, altfel veţi avea de suferit – mai ales din punct de vedere moral. Pe de altă parte, curba financiară este zburdalnică şi promiţătoare; probabil veţi primi bani spre finele perioadei.

GEMENI (22.05-21.06): Insomniile se ţin lanţ, sunteţi foarte preocupat de soarta unei legături sentimentale care şchioapătă ca vai de ea. Partenerul de cuplu parcă a uitat complet că existaţi şi caută, discret, alte orizonturi. Dar poate că veţi găsi leacul acestei glaciaţiuni trecătoare.

RAC (22.06-22.07): Vă încearcă un val de pesimism nejustificat, sub influenţa mai puţin fericită a lui Uranus. Se pare că viaţa de zi cu zi a intrat în capcana unei monotonii căreia nu-i găsiţi remediul. Aţi face o greşeală dacă v-aţi izola de prieteni, apelaţi cu încredere la ei.

LEU (23.07-22.08): Toate curbele astrale principale se află mult desupra normalului, semn că parcurgeţi o perioadă fastă. Joi sau vineri primiţi o veste excelentă din mediul profesional sau familial, care vă va îmbujora de plăcere. Partenerul de cuplu este acum un campion al tandreţii.

FECIOARA (23.08-21.09): Succesele profesionale se ţin scai de dv. Curba cu pricina are un maxim triumfător (miercuri sau joi), urmat, poate, de un reviriment financiar. S-ar putea să aveţi o surpriză de proporţii, care v-ar da aripi. Relaţiile în cuplu devin acrişoare.

BALANŢA (22.09-22.10): Solicitările din primele zile ale acestui interval pot determina apariţia unui surmenaj nervos acut. Poate că puneţi prea mult suflet în tot ce întreprindeţi, şi asta are efect de bumerang. Din fericire, spre finele săptămânii veţi primi o sumă consistentă de bani.

SCORPION (23.10-21.11): Soarele şi Marte au o poziţie controversată una faţă de cealaltă şi în consecinţă s-ar putea să luaţi unele decizii greşite, sau să aveţi o atitudine neinspirată faţă de unele persoane din anturajul familial şi/sau profesional. Pe de altă parte, curba financiară este în descreştere.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Conform cu alura curbei emoţionale, se pare că veţi cădea într-o capcană sentimentală abil aşternută în calea paşilor dv. Pot apărea complicaţii inutile, căci aventurile galante nu dau întotdeauna un gust plăcut protagoniştilor. Atenţie la un Vărsător de sex opus din preajmă, nu se ştie ce gânduri are!

CAPRICORN (21.12-19.01): Două ghinioane obraznice se profilează la orizontul acestei perioade. Luni sau marţi, bugetul dv. se va pipernici subit, iar în a doua parte a săptămânii o legătură sentimentală va suferi biciuirea unor divergenţe acute. Nu mai fiţi atât de sigur pe dv.!

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară şi cea a carierei sunt acum cele mai semeţe. Ambele au câte un maxim pe la mijlocul intervalului, semn că totul vă merge din plin. Sâmbătă sau duminică vi se va împlini o dorinţă mai veche, de natură sentimentală.

PEŞTI (19.02-20.03): Luni sau marţi veţi primi o sumă apreciabilă de bani, cu care vă veţi putea achita aproape toate datoriile. Pe de altă parte, o pasiune mai veche îşi face simţită din nou prezenţa, iar monotonia existenţială va primi o grea lovitură.

Personalităţile săptămânii: *Avram Iancu, George Călinescu, Alexandru I. Odobescu, Aurel Baranga, Irina Petrescu, Alexandru Giugaru, Andrei Şerban;* Jean-Paul Sartre (Nobel literatură 1964, refuzat), Blaise Pascal, Igor Stravinski, Charles Gounod, Stendhal (Marie-Henry Beyle), Jacques Offenbach, Paul McCartney.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Natura „înghesuită" într-o catedrală din plastic ■ O posibilă reţetă a fericirii ■ Relele de telefonie mobilă – un pericol real? ■ Femina club ■ Cancerul de sân poate fi stopat! ■ Turnul din Pisa – redeschis pentru turişti ■ Un proiect diabolic: controlul minţii ■ Întâmplări adevărate ■ „Războiul stelelor" stârneşte emoţii, dar şi îngrijorări ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 578 • ANUL XLV • 20 IUNIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 25 (2328)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu spune niciodată că ai avut un eşec. Nu e un eşec, e o lecţie de viaţă.*
(Oprah Winfrey)

■ *Când o doamnă refuză trebuie să fie discretă. Când nu refuză, bărbatul trebuie să fie discret.*
(Jean Dolent)

■ *Butoaiele goale fac zgomotul cel mai mare.*
(proverb francez)

Descoperire senzaţională în România

OUĂ DE DINOZAURI ÎN ZONA HAŢEG!

Interviu cu Prof. Dr. Dan Grigorescu, Facultatea de Geologie a Universităţii Bucureşti, Preşedinte al Asociaţiei Geoparcul Dinozaurilor Haţeg

– Într-o recentă expediţie s-a descoperit un mare număr de ouă de dinozauri pitici, având o vechime de aproximativ 70 de milioane de ani. Care ar fi caracteristicile acestei specii de dinozauri şi cum sunt ei legaţi de zona din Haţeg unde au fost făcute descoperirile?

– În luna mai 2002 au avut loc cercetări paleontologice (nu „expediţii" în sensul exotic al cuvântului) în zona Ţării Haţegului, având ca obiect descoperirea unor noi vestigii ale dinozaurilor, deja cunoscuţi că au populat acest ţinut la sfârşitul perioadei Cretacice (între 70-65 milioane ani în urmă). Cercetările s-au desfăşurat în baza unei convenţii încheiate anul trecut între Dl. Prof. Vlad Codrea de la Universitatea Cluj şi Dl. Dr. Pascal Godefroit de la Muzeul de Istorie Naturală din Bruxelles. Începând cu acest an, în echipa de cercetători am participat şi eu (studiez aceste depozite în mod constant din 1977) şi Dl. Asist. Zoltan Csiki, ambii de la Universitatea Bucureşti.

(continuare în pag. 3)

De cine a fost construit Turnul din Pisa?

Ultima oră

Un cercetător italian, Antonino Caleca, a anunţat săptămâna trecută într-o conferinţă de presă un amănunt ieşit din comun: Turnul din Pisa a fost construit de Gerardo di Gerardo, un arhitect necunoscut şi Giovanni Pisano, sculptor şi arhitect.
(Amănunte în pag. 9)

O POSIBILĂ REŢETĂ A FERICIRII

Câteva idei pentru a-ţi fi mai bine

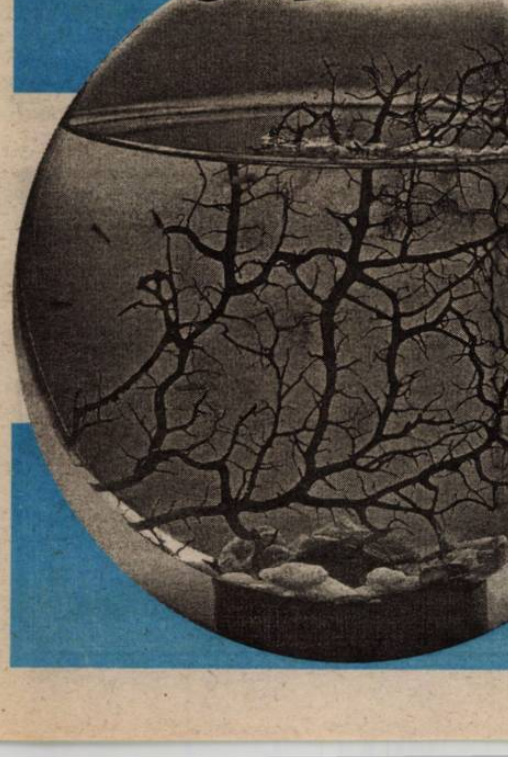

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

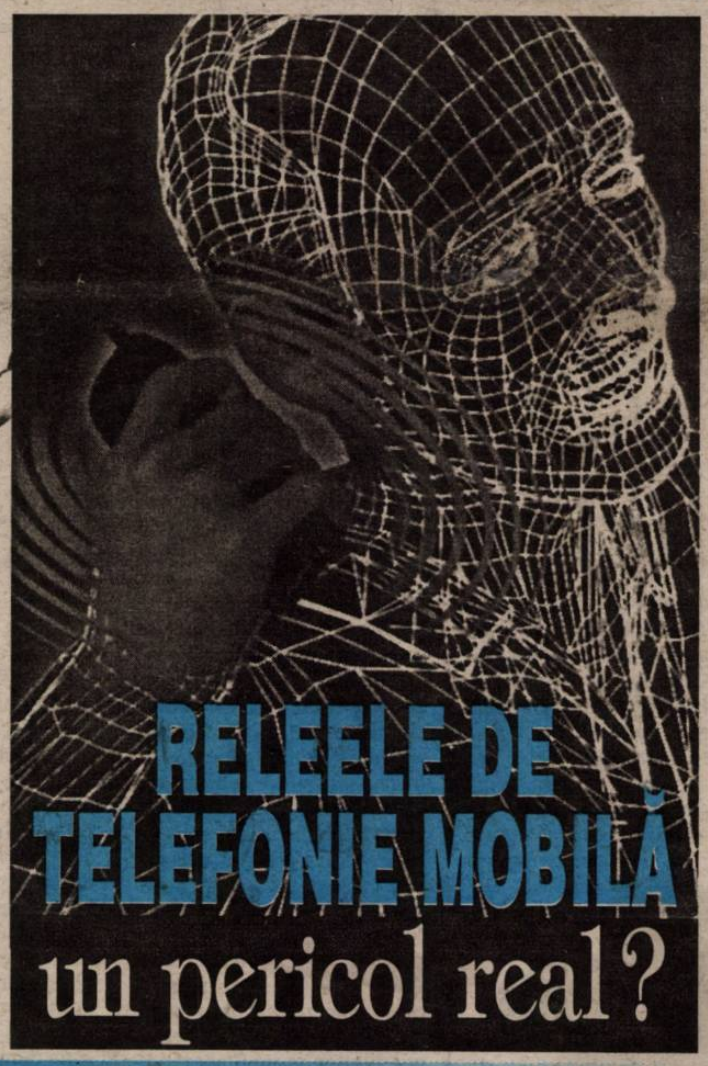

RELEELE DE TELEFONIE MOBILĂ un pericol real?

NATURA „ÎNGHESUITĂ" ÎNTR-O CATEDRALĂ DIN PLASTIC

Un secol aflat sub deviza mega-proiectelor. Pentru a-şi pregăti cel mai bine această nouă ipostază, oamenii de ştiinţă trebuie să recurgă experimental la lumi în miniatură, cuprinzând în spaţii mici aproape orice, de la râuri şi oceane, la stele şi galaxii... Una dintre acestea: Biosfera 2.

Din secretele MK Ultra CONTROLUL MINŢII

Femina club REGINA INIMII

„Războiul stelelor" stârneşte emoţii, dar şi îngrijorări

Răpiri organizate de militari?

FAPT DIVERS

Pariori clandestini arestaţi

Peste 100 de persoane au fost arestate în urma unor descinderi ale poliţiei în mai multe birouri de pariuri clandestine legate de meciurile Cupei Mondiale de fotbal din Coreea de Sud şi Japonia, au anunţat autorităţile de la Kuala Lumpur.

În capitala Malaieziei, cuprinsă de febra Cupei Mondiale, poliţia a arestat 86 de suspecţi, dintre care 11 străini, care au pariat sume ce se ridică la 3,49 milioane euro.

Eurovision Clasic

România a participat pentru prima oară la concursul de Euroviziune de Muzică Clasiçă, la care au participat 24 de televiziuni şi a cărui finală s-a desfăşurat ieri la Berlin. Jeunesses Musicales Romania, producătorul selecţiei naţionale, a desemnat pentru această competiţie pe violonistul Cristian Andrei Fătu, 19 ani, cu o carte de vizită impresionantă, acompaniat la pian de Daniela Munteanu Anton.

Heroină în... mobilă

Garda financiară italiană a confiscat, la Triest, 51 de kilograme de heroină în valoare de peste 30 de milioane de euro şi a arestat doi cetăţeni turci. Drogurile, împachetate în pungi de câte o jumătate de kg fiecare, au fost descoperite în podeaua unui camion care transporta mobilă şi care sosise în portul Triest pe un feribot. Potrivit surselor, drogurile erau destinate pieţelor din nordul Europei.

Proton-K

O rachetă purtătoare de tip Proton-K, având la bord un satelit de telecomunicaţii de nouă generaţie de tip Express A1P, a fost lansată cu succes luni, de pe cosmodromul Baikonur din Kazahstan, informează Interfax, citând surse de la Centrul de dirijare a zborurilor spaţiale. Satelitul de telecomunicaţii urmează a fi plasat pe orbită în cadrul unui program al statului rus de lansare a unor sateliţi de comunicaţie şi navigaţie. Ultima rachetă Proton a fost lansată de pe această platformă în urmă cu doi ani, de atunci baza aflându-se în modernizări.

Turn din lego

Un turn cu înălţimea de 26 de metri şi 17 cm a fost construit, la Ekaterinburg, din piese ale jocului de copii Lego. Primele patru etaje au fost ridicate de copii, celelalte cinci etaje fiind continuate de „profesionişti", care au predat-o „la cheie" presei. Acest nou record mondial va fi inclus în „Cartea recordurilor". Recordul anterior fusese stabilit în mai, la Rostov-pe-Don, turnul construit atunci din piese Lego având o înălţime de 25 m 71 cm. Din păcate, locuitorii oraşului nu s-au putut bucura de prezenţa ti rnului decât o singură zi.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Labirint sentimental

cartea albă

Istoria Lumii de Apoi

Un ziarist cu state vechi în presa românească, un pasionat de istoria mai veche a lumii, dar şi de cea contemporană este şi Gheorghe Brătescu, fost redactor la revista noastră mai bine de trei decenii. Activitatea la o revistă de popularizare a ştiinţei, a cunoaşterii, a lăsat urme la Gheorghe Brătescu şi iată-l fiind prezent pe piaţă cu o carte de gen, intitulată *Istoria Lumii de Apoi*. Despre conţinutul acestei lucrări vorbeşte cel mai bine însuşi autorul: „Această carte, un compendiu de istorie a spiritualităţii, se doreşte a fi neutră şi cât se poate de obiectivă în prezentarea unor gânduri, întrebări şi concepţii privind viaţa şi moartea, existenţa sufletului şi a aventurilor acestuia după pieirea trupului, locul şi înfăţişarea Lumii de Apoi, care au înfierbântat gândirea omului dintotdeauna şi stau la baza mitologiilor, marilor religii; a unor doctrine politice şi utopii mai vechi şi mai noi, incitând chiar cercetările ştiinţifice cele mai recente. Concepţiile referitoare la aceste probleme majore generatoare de meditaţii şi filosofări, dar şi de istorie s-au născut din cele mai vechi timpuri, începând cu momentele în care omul a purces să gândească. De-a lungul timpului, ele au rămas în esenţa aceleaşi, cunoscând doar amplificări şi raţionamente din ce în ce mai subtile, speculaţii filosofice şi teologice, dar şi eforturi ale ştiinţelor moderne de a pătrunde în domenii atât de fine şi misterioase.

Volumul este o prezentare sintetică a încercărilor omului de a găsi răspunsuri la întrebările sale, pornind din îndepărtatul paleolitic al trogloditului cavernelor şi mai dinainte, până în epoca zborurilor interplanetare şi a computerelor. Mitologia, religia, istoria, filosofia, psihologia, medicina, fizica şi chimia modernă, matematica, tot ce s-a implicat în elucidarea uriaşelor enigme ale existenţei şi non-existenţei, în prezenţa lumilor paralele, sunt inserate în această carte deschisă tuturor minţilor şi puterii de înţelegere a omului.

Volumul urmăreşte fenomenul general uman al conştientizării existenţei spiritului, a sufletului în esenţă, ca entitate superioară apoi, într-o concluzie logică, a indestructibilităţii şi eternităţii acestuia".

Trecerea în revistă a câtorva titluri din volum convinge cititorul de temeinicia celor afirmate de autor: „La ce se gândea gânditorul de la Hamangia", „Nemurirea miturilor esenţiale", „Antichitatea şi marile religii", „Misterul morţii şi al vieţii", „Sufletul şi viaţa viitoare", „A patra dimensiune", „Lumea de Apoi?" şi aşa mai departe. Capitole dense, rodul unor documentări febrile şi bine sedimentate. Punctul central al cărţii rămâne fiinţa umană, dorinţa ei de cunoaştere şi nu doar de supravieţuire. *Istoria Lumii de Apoi* nu este neapărat o carte de istorie – deşi pare uneori că urmăreşte cronologic istoria umanităţii – este mai degrabă o „radiografie enciclopedică a unor permanenţe spirituale de-a lungul timpului".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

SILVIA M., Bucureşti: „... Aş vrea să mă refer la una din afirmaţiile pe care le-aţi făcut într-un număr precedent, şi anume aceea că «zodiacul chinezesc este departe de spiritualitatea europeană şi, în consecinţă, este mai puţin aplicabil în sfera sentimentală». Aflaţi că din acest punct de vedere, cele două importante legături afective ale mele de până acum (am 26 de ani) se potrivesc de minune cu acele triunghiuri ale armoniei din tradiţia chineză. Ca Şobolan (Săgetător), am avut un prieten din Maimuţă (Leu) şi apoi unul din Dragon (Berbec), adică exact triunghiul principal de pe cercul zodiacal chinezesc. Faptul că din diferite motive (principalul fiind gelozia) am rupt acele legături, rămânând în continuare amici, se datorează faptului că Şobolanul este plasat în Nordul cercului, iar Maimuţa şi Dragonul în Sud (...) De ce mi se potriveşte atât de bine sistemul zodiacal chinezesc? Este mai complet, mai bine făcut? În altă ordine de idei, trebuie să vă mărturisesc faptul că nu ştiu dacă pe viitor, după aceste experienţe nereuşite, să mă mai ghidez sau nu după astrologie, indiferent care ar fi ea".

– Dragă ***Silvia,*** orientează-te în dragoste după cele ce-ţi spun inima şi sufletul, tratează astrologia ca pe un divertisment şi nu ca pe un sfetnic. Chiar din relatarea ta se constată că legăturile nu au avut o durată prea mare, deci armonia a fost cam trecătoare şi disiparea ei a adus suferinţă şi nu uşurare (aşa am înţeles din scrisoarea ta). În consecinţă, şi tradiţia chinezească poate greşi. Dar, fiindcă veni vorba de astrologia de dincolo de Marele Zid, trebuie să-ţi spun că este comparabilă până la un punct cu cea europeană; aceasta din urmă este una celestă, iar cea chinezeaască este telurică. Acum mai bine de patru mii de ani, înţelepţii chinezi s-au inspirat din natură, au studiat comportamentul unor „pesonaje" din faună şi le-au atribuit însuşiri apropiate de cele omeneşti. Ulterior, buddhismul specific chinezesc a adoptat acest sistem calendaristic, conferindu-i nuanţe filosofice bine definite. Faptul că zodii din Nord se pot armoniza dar şi despărţi de cele din Sud se datorează completării fireşti din Întuneric (Nord) şi Lumină (SUD), sau dintre forţele cosmice fundamentale şi complementare Yin şi Yang... Având în vedere că şi alţi cititori s-au interesat de acest gen de probleme, voi detalia, în numărul viitor, aspecte importante ale zodiacului chinezeasc legate de afectivitate.

*

– Dragă ***Manuela,*** îţi mulţumesc pentru faptul că m-ai atenţionat în legătură cu două aspecte mai puţin cunoscute ale astrologiei clasice europene. Sunt două probleme distincte, pe care le-aş putea intitula astfel: 1. Pilula contraceptivă astrală şi 2. Copilul dependent de zodiile înaintaşilor săi. Referitor la prima problemă, foarte mulţi astrologi de profesie medici (sau invers) s-au preocupat de influenţa Lunii asupra perioadelor fertile şi nefertile ale femeii. Teoria cehului K. Jonas este una dintre cele mai cunoscute şi care contrazice metodele propuse de cuplul de astrologi Ogino-Knaus în ceea ce priveşte zilele optime ale fecundaţiei. Dr. Jonas a ajuns la concluzia că, pe lângă perioada clasică în care există şanse maxime de a rămâne gravidă, mai există cel puţin o zi în care se manifestă aceleaşi tendinţe.

Principiul Jonas pleacă de la distanţa (exprimată în grade pe cercul astrologic) dintre Soare şi Lună. De fiecare dată când aceste două astre se află la aceeaşi distanţă ca în tema natală, femeia are o fertilitate maximă, indiferent în ce perioadă a ciclului se află. Ziua aceasta (suplimentară, de cele mai multe ori) se poate dubla în aceeaşi lună. Astrologii pot calcula pe baza efemeridelor (poziţiile planetelor la un moment dat) chiar intervalul orar al acestor miniperioade fertile (poate fi vorba chiar de 5-8 ore, fie ziua, fie noaptea). În consecinţă, femeile care vor să verifice această teorie trebuie să ştie câte grade erau între Soare şi Lună în astrograma naşterii; apoi, să verifice în fiecare lună dacă acea distanţă se repetă sau nu. Aflarea acestor informaţii este utilă, spune dr. Jonas, şi femeilor care se feresc de sarcini nedorite (de aceea teza sa are titlul menţionat). În legătură cu sexul copilului ce va să vină, vom vorbi în numărul viitor.

RADU IANIERI

MANUELA CIUBOTARU, Suceava: „Există vreo legătură între problemele femeilor (materninate în primul rând) şi astrologie? Ştiu că există mai multe teorii în acest sens, însă nu ştiu care dintre ele este valabilă şi aplicabilă. Acum câţiva ani, în revista dumneavoastră au apărut o serie de articole privitoare la anticiparea sexului copilului ce urmează să fie adus pe lume. Ce ne puteţi spune în această privinţă nouă, femeilor care am dori să avem un copil? Probabil că acele teorii conţin şi alte date interesante despre activitatea maternală. Eu sunt născută în zodia Gemeni şi am 28 de ani. Aştept cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră".

ESTE NIMFOMANIA O BOALĂ?

Unii bărbaţi vorbesc despre nimfomane ca despre nişte fiinţe rarisime, extrem de provocatoare şi de apetisante. Pentru alţii, nimfomanele sunt o sursă de stres, nişte fiinţe bolnave şi respingătoare. Cât priveşte experţii în materie, părerile sunt, de asemenea, împărţite. Unii vorbesc despre nimfomanie din perspectivă „morală". Alţii o privesc ca pe o consecinţă a unor tulburări endocrine sau a unei stări de excitaţie maniacală. În linii mari, nimfomania reprezintă o exagerare a dorinţei sexuale la femei şi conduce la atitudini de seducţie şi provocare a partenerului într-un mod „dezlănţuit". O pulsiune sexuală excesivă, extrem de frecventă în relaţiile de cuplu. Aşa încât, în momentul în care iubita noastră îşi manifestă „dezlănţuit" pasiunea sexuală, să nu facem greşeala să o catalogăm drept nimfomană. *(D.M.)*

Dacă dragoste nu e...

S-a schimbat atât fizic cât şi sufleteşte

„Vă scriu fiindcă am nevoie de un sfat şi fiindcă vă stimez pentru seriozitatea dumneavoastră. Suntem căsătoriţi, eu şi soţia mea, de peste 16 ani şi avem un copil de 15 ani. Eu lucrez mai mult în străinătate şi am reuşit să ne asigurăm un trai decent. Soţia mea era o femeie foarte frumoasă, gospodină şi... cuminte. În ultimii trei ani s-a schimbat, atât fizic cât şi sufleteşte. Partea dramatică e că m-am ales de la ea cu o boală de care îmi este jenă să vorbesc. A recunoscut că după ce s-a întors din străinătate – venise în vizită la mine – într-un vagon de dormit a fost „atacată" de un însoţitor de vagon şi silită să-i cedeze. Am înţeles că era un bărbat mai tânăr cu vreo zece ani decât ea (ea avea 36 de ani) şi că se lăuda că taică-su e mare în Poliţie. Am început să ne îndepărtăm unul de celălalt. Situaţia era deosebit de gravă dar după ce am chibzuit o vreme am hotărât să trec peste acest incident. I-am spus că sunt în măsură să uit ce s-a întâmplat mai ales pentru copil dar şi în numele dragostei care ne lega de atâţia ani. Totuşi, i-am pus o condiţie: să-mi dea mai multe date despre individ. Pe de altă parte aş fi vrut să constat că regretă ceea ce s-a întâmplat. Nu a vrut să-mi spună numele individului pe care îl aflase ulterior motivând că ar fi periculos să încerc să dau de urmele lui. I-am promis că voi „îngropa" numele lui în uitare dar degeaba. Vă rog să-mi răspundeţi cum să procedez. (L.M. din Cugir)

Răspuns Nu cred că se poate conta pe sinceritatea absolută a soţiei dumneavoastră. Scenariul din tren poate fi adevărat, parţial adevărat sau fals. E greu de crezut că un însoţitor de vagon se încumetă să „atace" (violeze) o femeie. În primul rând pentru că e în exerciţiul funcţiunii şi e uşor identificabil, consecinţele unui asemenea act putându-i afecta grav viitorul, chiar în condiţiile în care ar miza pe relaţii sus-puse. Pe de altă parte, călătorii aflaţi în vagon ar fi auzit ţipetele de protest în cazul unui viol. Apropierea dintre individ şi soţia dumneavoastră s-ar fi produs, presupun, în urma unui flirt şi i-ar fi cedat fără să se împotrivească. Un viol improbabil cu atât mai mult cu cât individul şi-a dezvăluit numele, tăinuit de soţia dumneavoastră. În plus, soţia nu a depus plângere la Poliţie, nu pentru că i-ar fi fost teamă de funcţia invocată de „violator" (a tatălui său) ci pentru că nu are un motiv real s-o facă. Acest incident poate fi uitat şi vă felicit că acceptaţi acest lucru. Dacă totuşi aveţi încredere în ea, în situaţia în care vă vedeţi rar datorită muncii dumneavoastră în străinătate, e foarte important să faceţi eforturi pentru a salva această căsătorie. Ştiu că e dificil să-ţi asumi o astfel de încredere, mai ales în situaţia în care a existat un precedent agravant şi că depărtarea de fiinţa iubită generează de multe ori temeri, suspiciuni, stres, dar n-aveţi încotro, trebuie să le depăşiţi. Trebuie să vă convingeţi dacă soţia ţine cu adevărat la dumneavoastră, la această căsnicie. Vă cunoaşteţi de atâta vreme şi puteţi evalua sentimentele pe care le are faţă de dumneavoastră. Aşadar, nu treceţi la măsuri radicale. Cu tact, răbdare, îngăduinţă şi dovezi de dragoste, aţi putea face ca această căsnicie să reintre pe făgaşurile ei de altădată.

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Natura „înghesuită” într-o catedrală din plastic

Oamenii de ştiinţă au vrut mereu mai mult: de ce să facă predicţii pe un „scenariu” artificial şi să nu încerce să „reproducă” Natura la scară? În mini-sisteme, izolate de orice „intervenţii” externe, care să le permită să observe direct evoluţia fenomenelor naturale. Oamenii de ştiinţă au reuşit să „înghesuie” în spaţii mici, aproape orice, de la râuri şi oceane, la stele şi galaxii. Pasul următor? omul a fost introdus şi el ca subiect de experienţă în aceste „ambiente” miniaturale. Şi, în final, dacă tot au reuşit să facă toate acestea, cercetătorii s-au gândit că ar putea să se şi... amuze sub cupolele protectoare ale experienţelor...

Planetariul Hayden din New York

O lume în vitrină!

Complet sigilată, fără ca nimic în afara luminii şi căldurii să poată intra sau ieşi. O sferă în interiorul căreia oamenii de ştiinţă „cultivă” diferite medii, de la cele oceanice de mai mici sau mai mari adâncimi, la cele din zonele deşertice sau polare. Singurele „impuneri” – precizează revista italiană „Focus” – sunt păstrarea temperaturii interne adecvate şi asigurarea hranei necesare, deşi de multe ori aceasta din urmă este „lăsată” să se îndeplinească automat prin jocul în care sunt prinse plantele şi micile animale care sunt incluse „în vitrină” şi sunt transformate în obiect de studiu. Dar, în acelaşi timp, aceste „vitrine” pot deveni în fond nişte „acvarii”, mai mari şi mai complexe, este drept, care pot dura chiar şi 10 sau 12 ani fără ca vreo intervenţie directă a omului care le observă să fie necesară...

O variantă „în aer liber” o reprezintă „corturile” ermetic închise, dintr-o complicată ţesătură de fire de oţel, proiectate pe calculator de specialiştii Universităţii din Bath, Anglia, sub care, în grădina zoologică din Monaco, pot trăi în voie berzele sau păsările ibis; construcţiile sunt atât de uşoare, încât se pot monta şi în vârful copacilor. Asemenea construcţii se pot vedea acum şi în Hong Kong, San Diego sau în Libia, la Tripoli...

Păduri tropicale sub cupolă

...într-o catedrală din plastic. De fapt este vorba de cea mai mare seră din lume, construită într-o explorare de argilă abandonată din St.Austell, Cornwall, Marea Britanie. Nu mai puţin de 12000 de specii de plante şi-au găsit aici o gazdă ideală, sub o serie de cupole, pentru fiecare specie fiind recreate condiţiile în care dezvoltarea lor este optimă. Toate climatele Terrei sunt recreate aici! Împreună cu vegetaţiile specifice, cu insectele, păsările şi chiar reptilele care le sunt proprii. I s-a dat de aceea chiar numele de Grădina Edenului, a Raiului, pentru a preciza cât mai bine rolul extraordinar care îi revine acestui neobişnuit institut de cercetări pentru o mai bună înţelegere a relaţiei dintre om, Natură şi resursele Terrei. În cea mai mare dintre „săli” se află o adevărată pădure tropicală, lungă de 240 m, lată de 11 m şi înaltă de 55 m. Şi mai există şi o cascadă de 30 m, care ajută la menţinerea „ca la carte” a unei umidităţi de 65%. Cineva va spunea că probabil şi Adam ar fi fost mulţumit...

Trenul spre Calea Lactee

Planetariul Hayden din New York a costat peste 200 de milioane de dolari, dar vizitatorii, chiar şi cei preveniţi, sunt cu adevărat şocaţi. Este cel mai mare şi mai puternic sistem de realitate virtuală din lume, ridicat lângă Muzeul de Istorie Naturală din marele oraş american. O uriaşă sferă de cristal – 27 metri diametru, 2000 de tone greutate, acoperită cu 2 474 de panouri din aluminiu, sudate între ele astfel încât să asigure o acustică perfectă.

Un nou sport – surf indoor

În interiorul ei este reconstituit nici mai mult, nici mai puţin decât întregul Univers. Aşa se face că te poţi urca într-o rachetă intergalactică sau într-un tren oarecare şi să călătoreşti printre stele şi galaxii, să traversezi Calea Lactee până spre limitele observabile ale Universului sau chiar să „explorezi” atât de neînţeleasa zonă de spaţiu-timp în care a avut loc Big Bang-ul, teribila explozie care a marcat naşterea lumii în care trăim noi astăzi.

La plajă sub domul de sticlă

Chiar dacă surful nu este un sport nautic posibil pe apele Mării Negre, vă întrebăm totuşi dacă v-aţi putea imagina cum s-ar face surf „indoor”?! Ei bine, acest lucru este posibil în Japonia, unde a fost înălţat ***Seagaia Ocean Dome***, un adevărat gigant, cel mai impresionant parc acvatic acoperit din lume: 300 m lungime şi 100 m lăţime! Acolo, adică pe insula Kyushu, găsiţi o plajă de 140 m, cu un nisip fin şi orbitor de alb (natural, de vreme ce este... marmură pisată!). Există şi marea, cu o apă de o puritate incredibilă, cu temperatura cea mai potrivită totdeauna şi cu valuri de „exact” 3,5 m, adică ideale pentru surfişti.

Şi totuşi, faptul că se află la doar 400 m distanţă de... oceanul real, se pare că face să nu fie prea mulţi amatori şi prea interesaţi. De unde se vede că şi în mileniul trei, omul preferă tot natura adevărată...

Biosfera 2: aşa va arăta viitorul?

O incredibilă ţesătură de metal şi sticlă. Sub ea – totul! Deşertul, pădurea umedă, savana, oceanul. Aflată în Arizona, Biosfera 2 este cel mai mare laborator viu din lume. 200 de mii de metri cubi de medii naturale reconstituite sub acelaşi acoperiş! A fost ideea oamenilor de ştiinţă de la faimoasa Universitate Columbia de a prefera studiul „pe viu” al Naturii modelării pe calculator. Iar începând din 1994, omul şi-a luat şi el locul „în miezul fenomenelor”...

Cu siguranţă vă amintiţi „lumile” imaginate de autorii de literatură ştiinţifico-fantastică şi mai ales de inegalabilul Isaac Asimov. Multe dintre acestea, cum este întreaga planetă Trantor, capitala a Imperiului Galactic în seria „Fundaţiilor”, se află nu sub pământ, cum şi le imaginează alţii, în cine ştie ce sumbre subterane, ci la suprafaţă, dar integral acoperite cu nişte imenşi pereţi de sticlă. Ca şi în experimentele care au început să funcţioneze în ultimii ani, înauntrul acestor stranii lumi viitoare, va ploua la comandă şi la oră fixă, va ninge tot la fel, vântul va adia doar ca să îl răcorească pe om iar lumina, blândă, va alterna cu un întuneric calculat să nu-i mai sperie nici măcar pe copii. „Afară”, dincolo de pereţii de sticlă, se va afla ceea ce Asimov a numit „Soarele gol”. Soarele aşa cum este. Dar omului îi va fi de fapt frică să primească lumina acestuia „în faţă”, neprotejat de un mediu care încă de pe acum se pregăteşte să-l primească şi... să-l absoarbă. Aşa va arăta oare viitorul?

D. MIHAELA

(urmare din pag.1)

OUĂ DE DINOZAURI ÎN ZONA HAŢEG!

Atât anul trecut, cât şi anul acesta, au fost descoperite mai multe cuiburi cu ouă de dinozauri. Studiul acestora se află doar la început, încât este prematur de spus cărei specii aparţin.

– Şi totuşi, se pot atribui unei specii anume?

Se poate afirma că ouăle sunt foarte asemănătoare, prin morfologia lor şi prin dimensiuni (sunt aproape sferice şi cu diametre cuprinse între 14-18 cm) cu ouăle pe care le-am descoperit în Ţara Haţegului împreună cu colegul meu de la Universitatea Bucureşti, Prof. M. Seclaman şi geologul N. Ghinescu, în urmă cu 14 ani. Ouăle respective (peste 20, cele mai multe foarte fragmentate, prin eclozare) au fost atribuite, dată fiind prezenţa în fostele cuiburi a unor oase de pui de dinozaur – speciei *Telmatosaurus transsylvanicus* din grupul „dinozaurilor cu cioc de raţă”. Este posibil ca şi ouăle recent descoperite să aparţină aceleiaşi specii sau unei specii de dinozaur erbivor din grupul Sauropodelor (ouă de acest tip se mai cunosc în sudul Franţei).

– De când datează primele cercetări în regiune?

– Zona Haţegului, la sfârşitul Cretacicului, era o zonă cu relief colinar şi de câmpie înconjurată de şiruri de munţi – peisajul nu era mult diferit de ce se vede acum în această regiune, doar climatul era mult diferit, era mult mai cald, un climat de tip subtropical, lipsit de ierni friguroase. Primele cercetări asupra dinozaurilor din regiune datează de la sfârşitul sec. XIX, fiind întreprinse de Franz Nopcsa, devenit, prin studiile dedicate dinozaurilor din zona Haţegului, unul dintre marii „dinozaurologi” ai lumii. După Nopcsa, care a întrerupt practic cercetările în teren în anul 1912 (după vânzarea colecţiei sale Muzeului de Istorie Naturală de la Londra), studiile paleontologice asupra dinozaurilor din Haţeg au fost întrerupte până în 1977, când eu am reluat aceste cercetări în mod sistematic. Între noile descoperiri se înscrie şi cea a ouălor de dinozauri, necunoscute lui Nopcsa.

Cum se face datarea ouălor de dinozaur? Au acestea 70 de milioane de ani?

– Sunt mai multe metode de datare; noi am folosit datarea pe baza conţinutului în polen fosil a depozitelor ce cuprind resturi ale dinozaurilor (metoda palinologică). O metodă mai exactă este cea pe baza izotopilor radioactivi, pe care, din lipsă de aparatură adecvată, nu am putut-o aplica până acum; sperăm să realizăm aceasta prin colaboratorii noştri din străinătate...

S-au găsit cumva şi ouă în care să se poată vedea embrionul dinozaurului mort?

– Da. Dl. Dr. Teodor Cipruţ, specialist în tomografie computerizată, a evidenţiat în interiorul unor ouă aproape întregi prezenţa unor posibili embrioni (ouăle nu au fost sparte pentru a certifica existenţa lor).

MIHAELA DOROBANŢU

Nemuritorii

Ion Ionescu de la Brad

Un savant îndrăgostit de pământ

Născut chiar la solstiţiul de vară al lui 1818, Ion Isăcescu – pe numele său de botez – va fi primit din belşug lumina celei mai lungi zile a anului. A moştenit însă şi vrednicia, tenacitatea şi dragostea pentru lumea rurală, de la tatăl său, vestit blănar din Roman, devenit preot şi, mai târziu, protopop. În şcolile din Roman şi Iaşi, a avut dascăli de primă mărime, între care Eftimie Murgu şi Gheorghe Asachi, acesta din urmă contribuind foarte mult la formarea complexă a tânărului şi talentatului Ionică, în special pe tărâmul umanist. Băiatul învăţase să cânte la pian, juca teatru, vorbea vreo şapte limbi străine, ceea ce nu înseamnă că stătea departe de ştiinţele exacte. Totuşi, când avea ocazia, făcea şi câte-o escapadă călare, la bunicul său de la Brad, unde a cunoscut cel mai bine lumea satului.

Susţinut financiar de domnitorul Mihail Sturdza, tânărul Ion Ionescu a urmat în Franţa ştiinţele agricole, dar şi creşterea viermilor de mătase, botanica, fizica, chimia şi economia politică. Activitatea sa intensă pe tărâmul ştiinţei avea să înceapă însă o dată cu numirea ca profesor la Academia Mihăileană din Iaşi şi cu întemeierea unei ferme la Brad, satul copilăriei sale. În 1840, oferea sprijin tehnic pentru funcţionarea atelierului ieşean de maşini agricole, cunoscut sub numele de „fabrica lui Sachetti”. Un an mai târziu fabrica prima şampanie românească, după reţeta călugărului Dom Pérignon de la mănăstirea Haut Villiers, din provincia franceză Champagne. După participarea la revoluţia paşoptiştilor şi exilul îndelungat, în chiar primul an de la revenirea în ţară (1857) a înfiinţat prima gazetă agricolă românească – „Jurnal de agricultură”. Trebuie spus că Ion Ionescu era mândru de descendenţa sa şi de faptul că, datorită cunoştinţelor asimilate, putea contribui la modernizarea şi dezvoltarea agriculturii ţării sale, o zonă cu un potenţial extraordinar în domeniu. În această idee, el a elaborat primul proiect de organizare şi exploatare a unui teren agricol în România, care prevedea instrucţiuni pentru irigarea terenurilor agricole şi a fâneţelor. Mai mult decât atât, dovedindu-şi chiar o latură vizionară, el propunea valorificarea prin irigaţii a nisipurilor din sud-estul Olteniei; ideea sa apărea în 1868, dar concretizarea avea să aştepte peste opt decenii, până în anul 1950!

Premierele naţionale în agricultură, realizate efectiv de tenacele semănător de idei, au dat însă, încă din timpul vieţii acestuia, un impuls puternic unui domeniu economic atât de important. La ferma din Brad, el a introdus asolamentul ştiinţific în culturile agricole, a aplicat prima dată îngrăşăminte minerale la culturile agricole, a experimentat şi atestat cultura sfeclei de zahăr în ţara noastră, iar pentru protecţia terenurilor agricole a realizat primele perdele arboricole. Toate acestea, cum spuneam, în cadrul propriei ferme de la Brad, loc din care cele mai eficiente rezultate au fost răspândite în întreaga ţară. De asemenea, el a fost şi un pionier în domeniul statisticii, conducând prima Direcţie în domeniu, pentru Moldova, iar în 1865 a inaugurat la Bucureşti, împreună cu P.S. Aurelian, prima expoziţie de produse agricole şi industriale româneşti. Când în 1889, cu doi ani înainte de moarte, Ion Ionescu de la Brad îşi aşternea pe hârtie memoriile, avea aşadar o bogăţie deosebită de informaţii şi idei, prin care se situa, fără dubiu, în elita lumii ştiinţifice româneşti.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

O oglindă pentru chipul Universului

Pentru anul 2007, este prevăzută lansarea telescopului spaţial european Herschel. Deocamdată, deosebit este modul de construire a oglinzii telescopului. Cu un diametru de 3,5 metri, ea nu cântăreşte decât 300 kilograme, datorită materialului utilizat de constructori în locul materialelor clasice (caz în care oglinda ar fi cântărit 1500 kilograme). Din momentul lansării, aceasta va trebui să amortizeze vibraţiile rachetei purtătoare, fără a-şi modifica dimensiunile nici măcar cu un micrometru! Pentru siguranţa unei lucrări ireproşabile, vor fi realizate două exemplare, de către o societate franceză, şlefuirea va dura şase luni şi se va face în Finlanda, testele se vor efectuta în Belgia, „metalizarea” în Spania, după care se va întoarce în Franţa, pentru montarea finală. La lansare, se estimează că satelitul va fi de zece ori mai greu decât oglinda, adică va cântări circa 3 tone. (A.N.P.)

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Există un univers pentru fiecare!

De câte ori nu am auzit fiecare dintre noi expresia „s-a retras în lumea lui" sau „trăiește în lumea ei"! Ea caracterizează indivizi care, așa ne-am obișnuit să spunem, își construiesc un univers propriu, în granițele căruia se simt apărați de „lumea exterioară". Dar iată că din nou știința vine cu o descoperire absolut șocantă: ceea ce am considerat până acum mai mult drept o figură de stil se conturează din ce în ce mai mult ca o realitate efectivă. Una doar posibilă, deocamdată, dar care nu poate fi neglijată. S-ar putea foarte bine ca pentru generațiile următoare termenul „univers" să nu mai reprezinte prea mare lucru și să vorbim mai curând de un multivers, în care co-există mai multe universuri...

Teoria propusă de Prof. David Deutsch de la Universitatea Oxford sugerează chiar că există un univers pentru fiecare posibilitate! Cu alte cuvinte, atunci când... nu suntem mulțumiți de un lucru care s-a întâmplat sau care nu, nu trebuie să ne facem prea multe probleme: trebuie să ne gândim că pentru fiecare întâmplare, lucru, rezultat, există câte un univers! Un meteorit a lovit Terra, provocând dispariția dinozaurilor? Există un univers paralel în care acest lucru nu s-a întâmplat – fie meteoritul a ocolit Pământul și a lovit o altă planetă, încă în curs de formare, fie... nu a existat deloc. După cum există un univers în care Hitler a rezistat tentației să invadeze Rusia, și astfel a câștigat cel de-al doilea război mondial, sau un altul în care nici nu a fost ales! Într-un univers paralel, Elvis încă trăiește, în altul România a participat și chiar a câștigat Campionatul Mondial de Fotbal...

Hitler nu a existat și Elvis trăiește?

Simple fantezii? În ciuda aparenței, nu. Mecanica Cuantică, centenara ramură a fizicii, cunoaște destule asemenea cazuri, cum ar fi experimentul celor două fante pe care cade un fascicul de electroni și care permite numeroase interpretări, printre care una ce recurge la noțiunea de Multivers. Pe scurt, „figurile" obținute după ce electronii au trecut de cele două fante se pot explica simplu dacă acceptăm că fenomenele cuantice sunt rezultatul unei interacții... între universuri paralele! Un electron „de la noi" poate interacționa cu un electron dintr-un univers paralel!

Această teorie se poate aplica și la călătoria înapoi în timp, permițând ocolirea paradoxurilor. Căci, călătorind înapoi în timp, o facem într-un univers creat anume în acest scop! Și care „trăiește" în paralel cu cel din care a venit călătorul doar că aici totul este exact la fel ca în trecutul universului „original"! Pot avea oricâte modificări – faptul că cele două universuri sunt paralele îl... „scutește" de orice paradoxuri. Tragedia lui Oedip nu ar mai exista astfel, că Oedip poate să-și omoare tatăl și să se căsătorească cu mama sa ***în trecut***, fără ca aceasta să-l afecteze pe Oedip-ul real, căci respectivele întâmplări au loc în universul paralel, nu în cel real, de unde a venit Călătorul! Se poate sinucide sau să-și distrugă propria mașină a timpului cu care a călătorit, nimeni nu va ști. O metodă foarte interesantă și eficientă de evitare a paradoxurilor!!

Călătoria în timp

Există și alternative, cum ar fi cea care prevede că un călător deplasându-se înapoi în timp urmează o linie de timp diferită și astfel este pur și simplu izolat de orice „intervenții" exterioare și în consecință de orice pericole.

Mai mult, un scriitor cu imaginația (și cultura generală științifică și tehnică!) de talia lui Michael Crichton închipuie și el o posibilitate de a lega între ele două universuri paralele, prin intermediul așa-numitei „spume cuantice", mici sfere de spațiu-timp rămase de pe vremea Big Bang-ului și „ascunse" în prezent în interiorul particulelor elementare. Posibilitatea care se întrevede, cel puțin la nivel teoretic, de a realiza contacte între diverse universuri îi pune pe specialiști în postura de a „stăpâni" situații în care este nevoie și de fizica relativistă a lui Einstein, și de cea cuantică. Este o lume în care doar ne putem imagina ce se întâmplă. Și aceasta la un nivel suficient de aproximativ...

Legături periculoase?

EUGEN CELAN

Răpiri organizate de militari?

Una dintre explicațiile fenomenului OZN, dragă marelui public, este cea legată de experimente militare secrete. În mod inevitabil, pe această filieră, a apărut și ipoteza după care cel puțin anumite „răpiri OZN" sunt realizate de fapt de armată, în cadrul unor proiecte ultrasecrete.

Militari lucrând cot la cot cu extratereștrii? Unul dintre cei mai înverșunați susținători ai implicării militare în fenomenul răpirilor este **Helmut Lammer**, doctor în geofizică, angajat la Institutul de Cercetări Spațiale din Graz (Austria). El a participat la mai multe proiecte ale NASA și ESA și este membru în câteva societăți științifice internaționale. Lammer a scris numeroase articole și cărți, în care își exprimă convingerea că, cel puțin în parte, în răpirile OZN și fenomenele asociate lor – implante, mutilări de animale, hibridări etc. – sunt implicate direct grupuri secrete din armată sau din serviciile de informații.

Lammer este de părere că fenomenul răpirilor OZN beneficiază de prea multe probe pentru a putea fi redus doar la halucinații sau înșelătorii. Dar o parte dintre victime își amintesc că au văzut, în ambianța specifică răpirii, personal militar, aparent american, lucrând cot la cot cu extratereștrii. Lammer a intrat în legătură cu mai mulți cercetători americani ai fenomenului răpirilor OZN (David Jacobs, Karla Turner, Raymond Fowler, Whitley Strieber etc.). Fiecare dintre ei avea în fișele sale câteva astfel de cazuri; ele constituiau însă doar o mică parte; din această cauză cercetătorii respectivi preferau să le ignore. Aceste cazuri, ca și alte detalii, i-au sugerat lui Lammer că, pe lângă răpiri OZN autentice (a căror cauză rămâne neelucidată), există și răpiri OZN înscenate, în diverse scopuri, de anumite grupuri de militari. Acest tip de răpiri posedă câteva caracteristici comune, cum ar fi: elicoptere negre, fără însemne, autobuze sau microbuze cu geamurile întunecate, laboratoare subpământene rectangulare, populate cu medici cu înfățișare umană, paralizarea victimei cu o injecție sau printr-o băutură pe care aceasta este obligată s-o bea etc.

Militarii interesați de răpiri? *Melinda Leslie*, care afirmă că ea însăși a fost răpită de extratereștri, crede că militarii unor puteri pământene sunt implicați în răpiri, cel puțin în două sensuri: pe de o parte sunt interesați să știe ce se desfășoară în adevăratele răpiri, prin urmare organizează interogatorii ale victimelor, pentru a înțelege mai bine ce anume s-a petrecut cu ele. Pe de altă parte ar exista și răpiri organizate în comun de extratereștri și de militari.

Experimente pe cobai umani. Începând din anii patruzeci, la baza militară Montauk din SUA s-a desfășurat proiectul *MKULTRA* destinat condiționării unor *cobai umani*, pentru a deveni „ucigași perfecți", prin cel puțin 149 subprograme (deci tehnici) diferite: prin implanturi, droguri, între care LSD, sugestie posthipnotică, lipsire de somn paradoxal etc. Oficial aceste proiecte au încetat din 1969, dar n-ar fi exclus să existe altele mai recente, în cadrul cărora, de pildă, victimelor unor răpiri să li se plaseze implante, pentru a le urmări, ori să se încerce interceptarea embrionilor hibrizi extratereștri implantați unor femei etc.

Lammer mai presupune că anumite cercuri militare mimează răpirile OZN pentru a-și masca experimentele ilegale, de tipul MKULTRA, desfășurate încă și azi. În acest scop aproape fiecare agenție federală sau instituție militară dispune de facilități subterane secrete. Poate uneori victimele sunt înșelate de militari purtând măști de cauciuc care imită înfățișarea, cunoscută din mass-media, a extratereștrilor.

Tot Lammer se întrebă și dacă nu cumva multe din bizareriile asociate fenomenului OZN sunt de fapt *false amintiri* induse martorilor, prin tehnici de tipul celor de mai sus, de organisme de contrainformații interesate în răspândirea unor perdele de ceață...

DAN D. FARCAŞ

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, județul _____. M/25

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

O sensibilitate excepțională

Frapați chiar și ei de virulența și chiar suburbanitatea limbajului folosit de cei care contestau performanțele Stanislawei Tomczyk, membrii Societății de Psihologie a Poloniei îl invită totuși pe Profesorul Ochorowicz să prezinte într-o conferință rezultatele cercetărilor sale. El își alege drept titlu „Importanța cercetărilor privind mediumitatea pentru progresul psihologiei".

În pofida unor medici, ostili oricărei noutăți, precum și publicului mare, neinstruit și dispus să ia în serios și să accepte denigrările unor articole, câțiva dintre medicii tineri și mai ales oamenii de știință s-au condus mai curând după zicala „te-ai supărat deci s-ar putea să nu ai dreptate", până la urmă câțiva fizicieni i-au cerut Profesorului Ochorowicz să se supună unor experiențe supravegheate. Profesorul s-a grăbit să accepte controlul unei comisii de naturaliști, chiar dacă și-a exprimat rezerve privind capacitățile medium-ului său, ale frumoasei Stanislawa. Aceasta era într-adevăr încă sub influența atacurilor din ziare și a atitudinii generale în ceea ce o privea, așa că nimeni nu putea face un pronostic exact privind reușita experimentelor.

Prima ședință are totuși loc, conform protocolului convenit, la laboratorul muzeului de științe naturale. Pentru a-i crea o atmosferă cât mai propice desfășurării experimentului, Stanislawa este mai întâi condusă pentru a i se arăta diverse experiențe de electricitate (care au și interesat-o foarte mult), apoi aparatura Röntgen, dispozitive de curent alternativ cu care i s-a făcut o demonstrație de „levitație" a unui inel de cupru etc. I s-au prezentat chiar și principalele fenomene ale radiului.

Dar ceea ce au remarcat cu toții a fost extraordinara sensibilitate pe care a manifestat-o Stanislawa față de curenții Tesla și de radiu! Curenții au produs în corpul său tremurături neobservate de asistenți, iar un tub care conținea o infimă probă de radium i-a produs după câteva secunde pe mână o roșeață care a persistat mult timp.

Apoi, inclusiv după ce Stansilawa s-a familiarizat cu cei care aveau să o asiste, s-a trecut la experiențele propriu-zise în care ea urma să fie medium. Trebuia să fie indusă starea de hipnoză. Conform protocolului convenit, Prof. Ochorowicz a trebuit mai întâi să o adoarmă, ceea ce a făcut punând mâna dreaptă pe capul ei. Adormirea s-a produs în două minute. După o scurtă pauză, aflată în noua ei stare, Stanislawei i-au fost din nou prezentați asistenții. Nu i-a recunoscut și în general nu își mai amintea cu claritate de impresiile de doar cu câteva secunde în urmă. A urmat un examen scrupulos al mâinilor medium-ului. Apoi a fost examinată masa și în general tot ce urma să fie implicat în demonstrația care se pregătea.

Au urmat cele două experiențe planificate. În prima dintre ele era vorba de a face să leviteze un clopoțel. Stanislawa și-a ținut câteva minute mâinile împreunate deasupra mesei – „pentru a acumula curent", a spus ea. După aceea, unul din asistenți a pus în fața ei pe masă un clopoțel. Stanislawa și-a pus mâinile în cele două părți, la o distanță de 20 cm. După câteva minute, clopoțelul a început să se miște pe masă, apropiindu-se și depărtându-se cu câte 1-2 cm de medium. O ridicare completă în aer nu a fost însă obținută.

MIHAELA DOROBANȚU

Corbul și elefantul

În suita animalelor oraculare, corbul și elefantul sunt actori foarte interesanți pentru prezicerea viitorului, din punctul de vedere al mitologiilor europene și, respectiv, asiatice. La prima vedere, cele două viețuitoare au „orientări" diametral opuse; prima pare dedicată totalmente pesimismului, iar cealaltă pare a fi expresia optimismului, însă lucrurile sunt mai nuanțate.

Corbul, pentru folclorul popoarelor nord-europene, este prevestitor de nenorociri, dar și de evenimente favorabile. Albert cel Mare susținea, într-un tratat de magie, că ouăle depuse în cuib aduc vești bune dacă numărul lor este cu soț. De asemenea, dacă pe acoperișul unei case se așază, în mod frecvent, un număr par de corbi, atunci numai lucruri bune se vor petrece în acea familie, inclusiv venirea pe lume a unui băiat. Cântecul corbului poate fi la rându-i interpretat în fel și chip. Când tonurile sunt variate, atunci recoltele vor fi bune, iar animalele din ogradă vor fi sănătoase tot anul. Dacă întunecata pasăre este tăcută sau are un cântec monoton, atunci ceva nu va fi în regulă în viitorul apropiat... Ne-am putea oare baza pe corbi și astăzi?

Pentru vechii greci, influențați de tradiții asiatice, elefantul (în special cel alb) poate gândi și vorbi, are „darul aritmeticii și al dansului"; toate aceste manifestări de înțelepciune devin surse de ghicire a viitorului, interpretate numai de vracii inițiați în astfel de colaborări interspecii. Dincolo de aceste puteri magice, elefantul ca personaj oniric are o mare valoare simbolică. Tradiția indiană spune că mama lui Buddha, Maya, ar fi visat un elefant alb – semn că fiul ei va deveni o mare personalitate, un Boddhisattva („Ființa menită trezirii", conform cu Mircea Eliade). Același detaliu predicțional l-ar fi suferit și mama lui Pitagora, cel care avea să uimească lumea cu universalitatea cunoștințelor sale. Pe baza visului soției sale, tatăl lui Buddha și-a numit copilul Siddhartha, „cel care și-a atins scopul". Pe de altă parte, mama care visează un elefant alb este cea mai fericită, fiind atinsă și de nemurire în brațele zeilor protectori ai maternității.

PAUL IOAN

O posibilă rețetă a fericirii

Idei pentru a-ți fi mai bine

◆ ...O seară cu prietenii apropiați și ceasul care a bătut de mult miezul nopții.
◆ O masă la care este adunată toată familia.
◆ O creștere de salariu.
◆ Un telefon de la doctor care îți spune că rezultatele analizelor sunt bune și te-ai speriat degeaba.

Lumea este mai sigură... Viața este mai ușoară... și, într-o seară sau într-o dimineață vă uitați la cei dragi, vă uitați în oglindă și vă puneți marea întrebare a tuturor timpurilor, a tuturor generațiilor, cea pe care fiecare dintre noi și-a pus-o măcar o singură dată: Sunt fericit?

Unul din trei spune DA!

Credeți sau nu, o treime din populația Terrei răspunde afirmativ la această întrebare. Și poate că nici măcar acesta nu este lucrul cel mai interesant, ci faptul că acești „fericiți" nu sunt nici cei mai bogați, nici cei mai frumoși, nici cei puternici sau cei care trăiesc în lux, nici cei mai inteligenți...

Într-un fel, totul a început acum aproape patru ani, când Martin Seligman, Președintele Asociației Americane de Psihologie, a lansat un îndemn, mai puțin așteptat, cu ocazia congresului anual al acestei asociații: le-a cerut celor prezenți, medicilor în special, să nu se mai gândească doar la boli și la metodele de tratare și vindecare a acestora, ci să înceapă să caute pentru pacienții lor... drumul care duce la fericire! Ceea ce a deschis discuția privind o altă întrebare fundamentală:

Ce este fericirea?

Vi se pare o întrebare banală sau fără sens? Nu este! Sf. Augustin, de pildă, acum peste un mileniu și jumătate, spunea că „fericirea nu aparține lumii acesteia" . Ce este ea, în fond? Un vis de neîmplinit! Un pic de nebunie, un pic de auto-înșelare, o iluzie... Dar iată că vine Ed Diener, psiholog la Universitatea statului Illinois din Urbana-Champaign și ne spune că „fericirea este responsabilitatea fiecăruia dintre noi." E... o rețetă, singura ta grijă trebuind să fie să folosești ingredientele corecte și să știi să le amesteci cum trebuie. Nu bogăție, faimă etc., spune Diener, ci autonomie, competență, deschidere față de ceilalți, o muncă în măsură să te mulțumească – acestea sunt adevăratele ingrediente, factorii care ***te pot*** duce la fericire.

Iubește-te (și) pe tine

Vă amintiți îndemnul lui Iisus de a-i iubi pe ceilalți „cum vă iubiți pe voi înșivă"? A se iubi (și) pe sine nu trebuie să însemne – și nici nu este – o „închinare" în fața propriei persoane, este în primul rând încrederea în sine, respectul de sine, care te face să te simți competent și îți dă siguranța că deții totul sub control. Înseamnă echilibru psihic. Înseamnă să-ți conștientizezi limitele și lipsurile, dar să nu-ți pierzi părerea bună despre tine, ceea ce îți permite să înfrunți în continuare adversitățile. Este mai puțin important cum ne percep alții, decât cum ne vedem noi pe noi – de aici ne vine forța noastră interioară. Cine nu are încredere în sine nu îndrăznește, nu stăruie, nu poate accepta și depăși înfrângerile. Alternativa – contraatacul pentru a te apăra, nevoia ca alții să vină să te asigure „că ești bun", incapacitatea (cu foarte puține excepții) de a lua inițiativa, imposibilitatea de a-ți asuma riscuri, ezitarea și, în final, abandonul. Cum să facem însă să ajungem să avem încredere în noi? Sfatul cercetătorilor este de a începe prin... a ne face că avem deja această încredere! Începem prin a ne autoconvinge și sfârșim printr-o încredere autentică în propriile noastre forțe. De altfel, tot în psihologie putem găsi chiar și...

...Unde se ascunde de fapt fericirea

Într-o discotecă? La televizor? Într-un parc de distracții? Poate vi se va părea curios, dar nu este: fericirea se ascunde în... provocare! În fixarea unor „ținte", chiar – sau mai ales! – dacă acestea par irealizabile! O notă mare la matematică pentru un elev, sau o oră de jogging. Prea mult? Începem cu mai puțin: o notă de trecere la matematică, doar un sfert de oră în parc... și puțin câte puțin vom ajunge să ne folosim la maximum capacitățile, fără efort, să ne concentrăm pe ceea ce facem, să ne „descoperim" senzația de control, să uităm de griji, să ne respectăm mai mult pe noi înșine, să descoperim că ajungem să facem anumite lucruri pentru că ne face plăcere să o facem, nu pentru că așa „ni se cere". Și, mai ales, să descoperim că putem să facem lucrurile bine! Vom realiza singuri la un moment dat că obstacolele sunt făcute pentru a fi depășite, nu pentru a ne opri și că a fugi de ele, a fugi de luptă nu face decât să ne aducă și mai multă nefericire...

Ce să arunci - ce să păstrezi

Fiecare dintre noi trebuie să-și asume răspunderea de a alege și de a reține ceea ce îl face fericit. Trebuie să alegem și să trăim emoțiile pozitive: umorul, gratitudinea, iertarea, toleranța și să renunțăm la a „rumega" la infinit întâmplările rele ale vieții noastre trecute.

Obstacolele în calea fericirii se află în mintea noastră, nu în lumea care ne înconjoară. Trăim mai puternic nefericirea pierderii unui lucru decât bucuria câștigării sale. Un exemplu: Dl. X se pregătește să-și cumpere un bilet la cinema, când casiera îi spune că este spectatorul cu numărul 100000 și a câștigat 100 milioane de lei; dl. Y, la o altă coadă, într-un alt cinematograf, îl vede pe cel din fața lui premiat cu 1 miliard de lei pentru că este spectatorul cu numărul 1 milion, dar primește și el 200000 de lei pentru că... vine după acesta! Cine este mai fericit, Dl X sau dl. Y? Dl. X! Fericirea D-lui Y este umbrită de invidia că cel din față a câștigat și mai mult decât el! Mare grijă! Invidia ne poate face mult mai nefericiți decât putem fi și trebuie lăsată la o parte, la fel ca furia – răul pe care ele ni-l pot aduce este, uneori, nemăsurat...

Cât poți fi de nefericit?

„Fiecare este atât de nefericit cât crede el că este!", spunea marele filosof latin Seneca. Important este nu doar că trebuie să vrei, ci că **trebuie să știi** să fii fericit! Trebuie să ai puterea de a „aduna" toate elementele pozitive ale vieții tale, mai multe sau mai puține, și din ele să-ți clădești fericirea. Și pe urmă – nefericirea durează destul de puțin! Un studiu american a demonstrat de curând că atitudinea unor bolnavi de SIDA s-a ameliorat sensibil după cinci săptămâni de la aflarea diagnosticului. Iar un ziarist britanic, John Diamond de la *Observer*, diagnosticat cu cancer terminal și căruia i s-au mai dat de trăit două luni, a spus aceste cuvinte tulburătoare: *„Când mai ai puțin de trăit, ce este fericirea? Să iubești și să fii iubit... Să citești ziarul de duminica următoare... să te bucuri că ai terminat prânzul și să aștepți cina... De ce sunt fericit? Pentru că trăiesc. Voi nu sunteți? Sigur că sunteți: aceasta, aici și acum, este fericirea. Bucurați-vă de ea."*

MIHAELA DOROBANȚU

Releele de telefonie mobilă

un pericol real?

Se vorbește destul de mult în ultima vreme despre efectele pe care utilizarea intensivă a telefonului mobil le-ar avea asupra sănătății. Cancere, nevralgii, insomnie, scăderea libidoului reprezintă doar câteva dintre grelele tribute plătite în schimbul incontestabilului avantaj de a putea comunica în orice moment cu prietenii și rudele, cu partenerii de afaceri și instituțiile statului ș.a.m.d. Să fie oare la mijloc doar un aspect al strategiei nevăzutului război economic, ce se dă între marile companii internaționale, sau un pericol real, care se poate adăuga la nenumăratele amenințări la adresa sănătății noastre? Prestigioasa revistă „Science & Vie" a realizat – cu prudența de rigoare – un material referitor la influența releelor de telefonie mobilă asupra oamenilor, articol din care vă prezentăm ideile esențiale, aplicabile în fond oriunde acest serviciu a luat amploare. Deci, și în România.

Deocamdată, ipoteze

Prima mențiune care trebuie făcută este că încă nu există un studiu finalizat (a se citi „anchetă"), privitor la microundele emise de relee și sănătatea umană. În schimb, apar semnalate diferite stări patologice, în rândul persoanelor care locuiesc sau lucrează în imediata vecinătate a unei antene. Iar în Franța, numărul acestora depășește 30000, cărora li se alătură, numai pentru Paris, puterea radioelectrică a Turnului Eiffel, echivalentă cu cea a 300000 de relee! Acestora li se adaugă zilnic altele noi, inclusiv pe clădiri publice (școli, spitale, creșe, stadioane etc.).

Pornind de la studiile care indică efectul nociv al folosirii telefonului mobil timp îndelungat, o bună parte din populație se arată foarte îngrijorată și de simpla(?) prezență a antenelor în imediata lor vecinătate, fie că e vorba despre domiciliu, fie despre serviciu sau loc preferat pentru agrement. Totuși, argumentele rămân deocamdată la nivel de ipoteze. Conform primeia, simptomele observate sunt de ordin psihosomatic, originea lor aflându-se numai în teama anumitor persoane față de aceste antene. Stresul psihologic se transformă în dezechilibru fiziologic, principalele probleme semnalate în asemenea cazuri fiind durerile de cap. Dar nu se poate răspunde astfel principalei întrebări: ce efecte directe, asupra sănătății, are expunerea prelungită la undele emise de releele de telefonie mobilă?

„Boala microundelor"

Un lucru este sigur: aceste unde electromagnetice sunt reale și măsurabile. Primele anchete asociază prezența antenelor cu ceea ce deja a fost denumit „boala microundelor", caracterizată prin dureri de cap permanente, din ce în ce mai violente și care nu cedează la medicația obișnuită, treziri nocturne subite, cu transpirație abundentă, palpitații. Într-o a doua etapă, se pot declanșa hipertensiunea arterială, tahicardia, amnezii, tulburări de mers și vertij, iritabilitate, somnolență, oboseală cronică, alergii multiple, scăderea libidoului... Instalarea simptomelor se face la câteva zile, până la câteva săptămâni, începând din perioada montării antenei; cu cât puterea electromagnetică a acesteia este mai mare, cu atât scade durata de „incubație". Pe de altă parte, se pune în discuție și faptul că antena are puterea de emisie de 15 W, în timp ce la telefonul mobil este de 2 W, dar acesta stă lipit de craniu, la un centimetru de creier, ceea ce face ca undele lui să devină mult mai periculoase. În schimb, el emite doar în timpul convorbirii, pe când releul e activ permanent. Atunci, ce să mai credem? Și, mai ales, ce putem face?

Certitudini sinistre...

După unii specialiști, undele electromagnetice ale antenelor-relee n-ar trebui să ne îngrijoreze mai mult decât cele emise de surse mai obișnuite: radio, televizor, cuptor cu microunde. Așadar, de ce numai telemobilele produc îmbolnăviri? Se presupune că modul lor de funcționare ar putea fi responsabil, adică frecvență joasă și cantitate mică a undelor, dar transmiterea lor prin „salve" de scurtă durată, inexistente la aparatele casnice. Testele efectuate până în prezent se referă la expunerea unor ouă de găină la emisia de asemenea unde, embrionul lor prezentând o rată a mortalității mult superioară față de lotul-martor neexpus. S-a mai demonstrat și că undele de joasă frecvență corespund undelor alfa emise de creierul uman; prin interferența lor, se înregistrează diminuarea activității sistemului imunitar și deci slăbirea organismului.

În Franța, după introducerea telefoniei mobile, numărul cancerelor sistemului nervos central s-a dublat în numai 20 de ani! În Belgia, s-a constatat creșterea aberațiilor cromozomice în globulele albe ale sângelui uman expus la undele electromagnetice ale unui mobil. În Australia, experimente pe șoareci (rareori atinși de cancer) au demonstrat o receptivitate de două ori mai mare la cancerul sistemului limfatic, a lotului expus la radiații electromagnetice, față de lotul-martor neexpus. Așadar, certitudini deloc optimiste. Deocamdată, operatorii în domeniu sunt reținuți în a lua măsuri tranșante, pro sau contra unui fenomen neverificat temeinic. Se așteaptă anul 2004, când studii efectuate în 14 țări occidentale vor oferi un răspuns concludent. Până atunci, putem folosi liniștiți (?) telefoanele mobile...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

UN WEM DE LUX

Mare lucru școala lumii – mai ales acum, când veacul nou se răsucește nebunește și, vrând-nevrând, ne pune în fața întrebării fundamentale: unde mergem?

Aceasta este de altfel și întrebarea pe care și-au pus-o participanții la Târgul Mondial de Educație (pe englezește: World Education Market, prescurtat WEM) de la Lisabona, din 21-24 mai curent, când peste 2000 de educatori, veniți din 82 de țări, au stat cortex lângă cortex, încercând să deslușească potecile, drumurile, autostrăzile din... cetățile viitorului. Au rezultat patru zile de discuții active, conferințe și seminarii, „ateliere" și expoziții, ceea ce se desenează la orizont fiind ideea că școala lumii se schimbă fundamental, înlocuindu-l pe profesor din centrul procesului de învățare, cu elevul, subiectul instrucției, educației, formării.

La clasa clasică, s-a spus la Lisabona, cu ai săi pereți, tablă neagră, cretă și profesor înarmat cu catalog și manuale va trebui să adăugăm, rapid, structuri noi. Care pot să fie – cu eficiență deja demonstrată – următoarele: *info-clasa,* adică învățarea pe calculator, cu Internet-ul aferent, cu programe de PC mergând de la abecedarul prin desene animate la lecția de anatomie pe care un program expert o face studentului de la facultatea de medicină; apoi *tele-clasa,* gen Discovery Channel, BBC, National Geographic, La 5 (Franța), NHK (Japonia), dar și tele-lecții care să povestească economia de piață, democrația, politeea; *radio-clasa,* școala pe unde radio, prin care, de pildă, se pot învăța muzica și poezia; sau *școala pe roți,* care înseamnă călătorii educaționale, pe rute de genul Muzeul de Științe Naturale din Viena – Deutsche Technik Museum München – Cité des Sciences et de l'Industrie Paris, din care copilul vine, după două săptămâni de voiaj, mai bogat cu un an de școală (propunere românească urmare a experienței pe care ne-au dat-o „Călătoriile premianților" și cea organizată de Asociația Română a Jurnaliștilor de Știință); în sfârșit, *școala de vacanță* – sau tabăra de învățare – și *școala de sâmbătă,* exploatând timpul liber al copilului și tânărului, care se poate umple cu activități educaționale, fie în taberele de vacanță, fie în școala proprie, în afara orelor de clasă, prin activități ale cercurilor și cluburilor de elevi.

Un WEM de lux pentru noi, delegația română, care am avut un stand al Ministerului Euducației și Cercetării, un „workshop" (sub titlu: „Întrebați expertul"), alături de reprezentanții Chinei, Africii de Sud, Malaeziei, Tunisiei, Venezuelei și un reprezentant, prin subsemnatul, în Comitetul de Consilieri, care încearcă să orienteze școala lumii spre necunoscutele orizonturi care ne așteaptă. Plus oferta, acceptată, ca WEM 2004 să se desfășoare în România, în pandant cu Târgul Gaudeamus de carte din acel an.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

De la nou-născut până la vârsta cea mai înaintată a omului, în ultimele decenii mai ales, se petrece asupra noastră un adevărat atac al ciupercii Candida Albicans. Cantonate în special pe mucoasele interne ale organismului (esofag, stomac, intestin, plămâni) aceste microorganisme care se înmulţesc exagerat de rapid pot pune în pericol însăşi viaţa. *Când se cuibăreşte în cavitatea bucală*, microza apare ca un depozit albicios, iar la ştergere cu un tifon steril, se produce o uşoară sângerare. Această formă de micoză este depistată în special la nou-născuţi şi sugari. Este posibil ca nou-născuţii să se contamineze chiar în momentele naşterii, dacă mama suferea de o infecţie micotică vaginală.

MICOZELE

Micoza tegumentară: este cunoscută şi sub numele de dermatită, cauzată de germenele cantonat pe traiectul intestin-stomac şi care se va fixa cel mai adesea în zonele anală şi genitală. Aici, pe regiuni uşor tumefiate se vor observa, în 2-3 zile de la data infectării, mici pete de culoare roşu-violaceu care sunt de nesuportat pentru senzaţia de mâncărime pe care o produc.

Ca măsuri profilactice pentru acest gen de micoză vor fi dezinfectate toate obiectele care vin în contact cu gura copilului (tetină, biberon, batistă, suzetă) cu apă clocotită. Când infecţiile micotice se repetă insistent şi des, când fetiţele au deja scurgeri vaginale, consultul medicului trebuie să vizeze întreaga familie şi dezinfecţia să fie radicală. Sunt recomandate inhibitoare antimicotice sub formă de instilaţie, picături bucale, comprese locale precum şi pensulări cu violet de genţiană.

Micoza plantară: colonizarea acestei micoze este înlesnită de mediul cald şi umed. Contaminarea se face în bazine de înot, ştranduri, la saună dar şi prin folosirea în comun a pantofilor speciali pentru aceste spaţii. Infecţia cu micoză plantară se localizează între degetele picioarelor şi se prezintă ca nişte pete albe şi umede care dau senzaţia insuportabilă de mâncărime. Aşa se produc chiar fisuri tegumentare. Pe pielea uscată această micoză face ca tegumentele să se descuameze. Copiii transpiră mai puternic în zonele plantare, pentru care se recomandă schimbarea ciorapilor de câteva ori pe zi. În toate cazurile se vor purta numai ciorapi din bumbac iar cizmele de cauciuc – când nu pot fi evitate – se vor folosi cu un număr mai mare pentru ca un ciorap gros, absorbant să poată fi pus special pentru protejarea tălpilor infectate. Împotriva acestui gen de micoză se recomandă cremă, soluţie sau gel, care trebuie aplicate pe porţiunea infectată.

Întotdeauna se vor spăla foarte bine mâinile după aplicarea medicaţiei. Chiar după vindecare terapia se va prelungi cu 2-3 săptămâni tocmai pentru a fi evitată reapariţia infecţiei. Ciorapii vor fi dezinfectaţi prin fierbere, pantofii vor fi pulverizaţi în interior cu un spray special antimicotic.

Pentru că micozele sunt afecţiuni contagioase se impune cu atât mai insistent ca fiecare membru de familie să aibă separat prosoape de uz strict personal, ţinute în cea mai perfectă stare de higienă.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII • INDISCREŢII • INDISCREŢII •

Regina inimii

La început de secol, cutume respectate de unele popoare cu străşnicie, se clatină. Astfel, în Maroc, de câteva luni, o femeie iese din umbră şi devine, pentru toţi marocanii, un semn al speranţei. Despre ce este vorba? Pentru prima oară în istoria acestei ţări regele a prezentat poporului său femeia cu care urma să se căsătorească. Salma are 24 de ani, este informatician şi, mai ales, este magnific de frumoasă. Graţia de prinţesă şi frumuseţea desăvârşită l-au făcut pe Mohammed VI, în vârstă de 38 de ani, să şi-o dorească de soţie. Ca într-o splendidă poveste de iubire, mariajul nu era aranjat, ci între cei doi a fost un „coup de foudre". S-a ajuns foarte repede la căsătorie, eveniment anunţat de suveran printr-un comunicat oficial transmis deputaţilor Marocului. Apoi, „celebrarea căsătoriei s-a desfăşurat în maniera aleasă de toate cuplurile, în petreceri pline de veselie", spunea ginerele-rege. Oricum, acest mariaj deschide un nou capitol din istoria Marocului care doreşte să reconcilieze modernitatea şi tradiţia.

Câte ceva despre

uleiurile esenţiale

Pentru a stimula concentraţia şi atenţia în momentele de ***oboseală*** puteţi folosi cu succes uleiul de mentă. Singur sau asociat cu uleiuri de *bergamote, muşcată, rozmarin, isop* şi *chiparoşi*. Îmbibaţi o batistă cu 2-3 picături din aceste uleiuri şi inspiraţi din când în când.

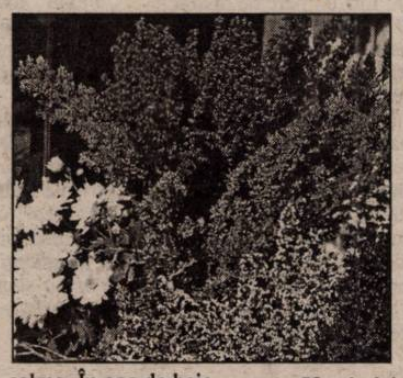

Uleiurile de *lavandă* şi *bergamote* au capacitatea de a decontracta musculatura şi, în general, de a calma. În apa de baie, la 38ºC, amestecaţi *lavandă* şi efectul calmant va fi resimţit imediat. Uleiul de *rozmarin* tonifică musculatura. La fel, cel de *ienupăr* şi *mentă*. Puneţi 2-5 picături în 50 ml ulei de *migdale* şi masaţi uşor trupul. Vă veţi simţi excelent.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Mathilde Seignier

Dosarele frumuseţii

LECŢIE DE MACHIAJ

Secretul unei zile perfecte poate sta şi în siguranţa pe care ţi-o insuflă un aspect îngrijit al obrazului şi un machiaj corect. Primul pas pentru un machiaj reuşit este o demachiere atentă a feţei şi gâtului. Pe obrazul foarte curat se aplică fondul de ten, ales în nuanţa cea mai potrivită. După 30 de ani, de regulă, se aplică în zona din jurul ochilor şi pe pleoapă un anticearcăn, puţin mai deschis decât fondul de ten. Urmează aplicarea pudrei. Vara este de preferat să folosiţi pudră pulbere, iar nuanţa trebuie să fie puţin mai deschisă decât fondul de ten. Pe măsură ce vă bronzaţi, optaţi pentru o nuanţă mai închisă. În privinţa machiajului ochilor, pentru această vară specialiştii recomandă nuanţe naturale de bej, oliv sau maro. Oricum, trebuie să alegeţi ceea ce vă avantajează.

Creionul pentru ochi nu este obligatoriu, dar dacă îl folosiţi, evitaţi nuanţele închise, de negru sau maro. În schimb, rimelul se impune. După ce buzele au fost fardate cu fond de ten şi pudră, se conturează întâi buza superioară, apoi cealaltă. Cu o periuţă specială se aplică rujul.

Şi starurile

SE ÎNGRAŞĂ...

În ciuda lookului străucitor, unele staruri precum *Kate Moss* şi *Calista Flockart* sunt mici creaturi fragile. Mai mult decât atât, cu doar câţiva ani în urmă în lumea modei erau en vogue manechinele cu siluete filiforme. Nu a durat mult, pentru că *Laetitia Casta, Jennifer Lopez* şi alte frumoase ale planetei, cu forme şi rotunjimi ademenitoare, au adus pe podiumurile prezentărilor de modă un plus de feminitate. Liniile trupurilor lor fac să se întoarcă multe capete după ele şi multe inimi să „bată" mai rapid. Senzuale, pline de feminitate, par a nu fi deranjate de greutatea lor. Mai mult, dacă numeroase actriţe şi-au plătit poliţe de asigurări pentru diverse părţi ale corpului, iată că despre Jennifer Lopez se spune că şi-ar fi asigurat... fesele.

Laetitia Casta

Kate Winslet

Jennifer Lopez

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 25
Valabil până pe data de: 27 IUNIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Prin intermediul cititoarei noastre fidele din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, oferim din nou câteva reţete rapide.

SPARANGHEL LA CUPTOR

1/2 kg sparanghel, 50 g unt, 100 g brânză sau caşcaval, 1 lingură de făină, 1 1/2 lingură pesmet, sare.

Sparanghelul curăţat şi spălat se fierbe în apă clocotită cu sare. Este lăsat să se scurgă. Vasul care se dă la cuptor se unge cu grăsime şi se presară cu pesmet. Se pune sparanghelul fiert în vas, iar deasupra se presară brânză rasă, pesmet şi unt topit. Se dă totul la cuptor pentru 20 minute.

BUDINCĂ DIETETICĂ DIN CARNE

500 g carne de vită, 100 g orez, 3 albuşuri, puţin ulei, 25 g unt, sare, pătrunjel verde tocat.

Se spală carnea, se taie în bucăţi şi se fierbe cu o lingură de ulei şi puţină apă până se înmoaie bine. Se lasă să se răcorească şi se trece prin maşina de tocat; apoi se sărează şi se amestecă cu pătrunjelul tocat mărunt şi jumătate din cantitatea de albuş bătut spumă. Orezul se spală şi se fierbe cu puţină supă sau apă. Când este gata, se potriveşte de sare şi se amestecă cu restul de albuş. Se ia o formă potrivită, se unge bine, apoi se aşază straturi alternative de orez şi carne, având grijă ca ultimul strat să fie de orez. Se pune budinca în cuptor, la foc potrivit, 25-30 minute. Se serveşte imediat stropită cu unt topit.

BULETE DE CAŞCAVAL

200 g caşcaval ras, 2 ouă, 200 ml ulei (pentru prăjit), 2 linguriţe de făină.

Se separă ouăle. Se bat albuşurile spumă şi se amestecă uşor cu gălbenuşurile, caşcavalul ras şi făina presărată pe rând. Din această compoziţie se modelează buletele de mărimea unor nuci mici. Se prăjesc în uleiul fierbinte până se rumenesc uşor. Se servesc calde.

OUĂ UMPLUTE CU SALATĂ DE CONOPIDĂ

Pentru un ou: *1 ou, conopidă, salată verde.*

Se fierbe oul proaspăt tare, se lasă să se răcească, se taie în două şi se scoate gălbenuşul care se amestecă cu o linguriţă de maioneză şi o bucată mică de conopidă fiartă. Se umplu jumătăţile de ou astfel încât să aibă un aspect plăcut şi se decorează cu salată verde tăiată mărunt.

CHIFTELUŢE APERITIV

300 g carne, 100 ml ulei, 1 ou, 1 cartof, 1 ceapă, 1 vârf de cuţit piper, sare.

Carnea se spală şi se curăţă. Cartoful se fierbe şi se curăţă de coajă, ceapa se curţă şi se taie. La cele de mai sus (carnea, cartoful şi ceapa), date prin maşina de tocat, se mai adaugă sare, piper şi ou. Cu mâna udă se fac din compoziţia de mai sus perişoare mici şi rotunde. Se tăvălesc în făină, se rotunjesc din nou în palmă şi se prăjesc în grăsime încinsă.

PAPRICAŞ DE VARZĂ

1 varză dulce, 150-200 g mezeluri grase, 1 lingură de orez, 1 ceapă, 1 linguriţă bulion, untură, sare.

Varza se taie foarte subţire şi se freacă cu sare. Într-o cratiţă se rumenesc în grăsime diferite mezeluri, la un loc cu ceapa; deasupra se pune un strat de varză şi se acoperă. Se stinge cu foarte puţină apă, lăsându-se apoi să fiarbă la foc mic înăbuşit. După ce s-a muiat varza se pun deasupra 1-2 linguri orez (fără a amesteca) şi bulion (eventual: apă şi se presară boia). Se continuă fierberea până când este gata orezul, abia atunci se amestecă.

Remedii naturale

...contra efectelor căldurii

◆Persoanele care în timpul sezonului cald se confruntă cu neplăcerile unei transpiraţii abundente pot apela la câteva remedii simple: ● ***infuzie de salvie*** (două linguriţe de frunze uscate şi mărunţite de plantă la 250 ml apă clocotită, lăsate la infuzat timp de 30 de minute; ceaiul obţinut se bea pe parcursul unei zile). ● ***infuzie de urzică*** (se beau două-trei căni de ceai pe zi, preparat dintr-o lingură de frunze de urzică la 250 ml apă clocotită, lăsate la infuzat timp de 15 minute). ● ***băi cu lucernă*** (100 g lucernă, pusă într-un săculeţ de pânză, apoi introdus în apa de baie; se face o baie o dată pe săptămână, timp de 15-20 de minute).

◆***Levănţica*** poate alunga stresul şi oboseala, pentru că ea conţine substanţe active cu rol decongestionant şi antispasmodic. Câteva picături de ulei esenţial de levănţică, turnate în apa de baie, fac minuni în privinţa relaxării fizice şi psihice.

◆În timpul zilelor toride, până şi respiraţia pare mai încărcată de mirosuri neplăcute. Pentru a avea o respiraţie proaspătă pe durata unei zile întregi, se poate mesteca dimineaţa, după micul dejun, ***un fir de pătrunjel,*** sau se pot ronţăi ***2-3 boabe de cafea.***

◆Senzaţia de picioare dureroase şi umflate din cauza oboselii şi căldurii poate fi îndepărtată cu: ● ***decoct de salcie*** (60 g coajă de salcie uscată şi mărunţită, la un litru de apă, lăsate la fiert timp de 15 minute). La decoctul cald, strecurat, se mai adaugă doi litri de apă, soluţia obţinută folosindu-se la o baie de picioare, care durează 10 minute. ● ***decoct de pelin*** (100 g plantă uscată şi mărunţită fierte în 3 litri de apă timp de 15-20 de minute, după care se acoperă vasul, se lasă să se răcorească soluţia până la o temperatură suportabilă pentru o baie la picioare, care durează aproximativ 5 minute). ● ***decoct de mentă*** (baie la picioare în fiecare zi înainte de culcare, cu o soluţie preparată din 100 g frunze de mentă uscată – sau 150 g mentă proaspătă – fiartă timp de 15-20 de minute într-un litru de apă şi apoi adăugată în alţi nouă litri de apă, cea de baie; baia durează 10 minute).

Cancerul la sân poate fi stopat!

În cadrul unui recent congres mondial de oncologie, desfăşurat la Orlando, interesul participanţilor a fost captat de un medicament deosebit de promiţător împotriva cancerului de sân aflat în faze relativ avansate. Potrivit afirmaţiilor cercetătorilor care l-au conceput (de la Breast Cancer International Research Group), medicamentul ar putea realiza pe de-o parte o scădere cu 30% a riscurilor de recurenţă a bolii iar pe de alta o ameliorare substanţială a speranţei de viaţă a bolnavilor.

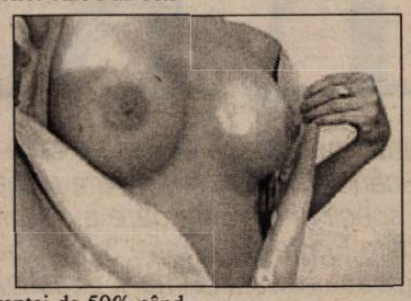

Pacienţii trataţi cu acest medicament (al căror stadiu de boală nu depăşise faza afectării ganglionilor limfatici), au înregistrat o diminuare a ratei mortalităţii de până la 54% şi un risc al recurenţei de 50% când cancerul nu atinsese mai mult de trei ganglioni. Administrat de aproape trei ani unui lot experimental format din 1500 de femei, medicamentul a dovedit în această primă fază a testărilor calităţi mult superioare chimioterapiei clasice.

◆Medicamentul este comercializat sub denumirea *Taxotere,* dar Dr. Eric Winer, preşedintele grupului de cercetători învestit cu sarcina de a evalua acest medicament, a ţinut să precizeze că „rezultatele de până acum sunt promiţătoare, dar nu suficiente pentru ca medicamentul să beneficieze de o recomandare generală, în afara testelor clinice".

◆Cancerul de sân este prima cauză de mortalitate prin cancer la femei, înregistrând 800000 de noi cazuri şi 400000 de decese în lume, în fiecare an.

◆Numai în Statele Unite sunt diagnosticate peste 200000 de noi cazuri pe an şi peste 40000 de femei îşi pierd viaţa anual din pricina acestei boli.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Victoria Coroianu din Ploieşti. *Înlăturarea obezităţii sau a unui exces ponderal destul de important nu este un lucru uşor deoarece înainte de orice „cură sau tratament de slăbire" trebuie cunoscută cauza acumulării de kilograme: apetit exagerat datorat unor frustrări de ordin psihic, constipaţie, reţenţie de apă, sedentarism, tulburări endocrine etc. Chiar şi acupunctura – care vi se pare soluţia cea mai simplă pentru a reveni la o greutate normală – are regulile ei, adică ţine seama de aceşti factori, tocmai pentru că acţionează prin înţeparea unor puncte speciale (fie în scopul reducerii poftei de mâncare, fie în scopul eliminării excesului de apă din organism şi aşa mai departe). Oricum, să nu vă faceţi iluzii că tratamentul prin acupunctură exclude adoptarea sau revenirea la un regim dietetic şi la un stil de viaţă menit să favorizeze scăderea ponderală majoră. Nu există nici o metodă miraculoasă de slăbire care să ignore dieta echilibrată şi mişcarea.*

SLĂBITUL PRIN ACUPUNCTURĂ

Fumatul diminuează şansa de a naşte un băiat

Prestigioasa revistă cu profil medical „Lancet" a publicat recent rezultatele unei cercetări efectuate de specialişti japonezi şi danezi, potrivit cărora şansa cuplurilor în care amândoi partenerii sau doar unul dintre ei fumează este mai mică de a da naştere unui urmaş de sex masculin. Această ipoteză ar putea să intereseze în mod special populaţia asiatică, mare consumatoare de tutun. China, de exemplu, numără peste 300 de milioane de fumători, cu precădere bărbaţi, ceea ce înseamnă aproape o treime din fumătorii planetei. În cadrul studiului, cercetătorii au inventariat sexul a 11815 copii născuţi între decembrie 2000 şi iulie 2001 în clinica din localitatea Hyogo (Japonia). Chestionate în privinţa obiceiului lor (precum şi a partenerului lor) de a fuma în perioda anterioară momentului concepţiei, 5372 dintre mame au răspuns afirmativ.

Rezultatul:

● În grupul părinţilor nonfumători raportul a fost de 121 băieţi la cinci fete.

● În cazul cuplurilor în care ambii parteneri fumau peste un pachet de ţigări pe zi, proporţia a fost de 100 de fete la 82 de băieţi.

● În rândul cuplurilor în care doar unul dintre parteneri fuma peste 20 de ţigări pe zi, proporţia a fost de 98 de băieţi la 100 de fete.

Care ar putea fi explicaţia acestui fenomen? „Potrivit ipotezei noastre, au afirmat cercetătorii, spermatozoizii purtători ai cromozomului Y, care determină sexul masculin, sunt mult mai sensibili la efectele nefaste ale fumatului decât spermatozoizii purtători ai cromozomului X, care determină sexul feminin. În general, expunerea cronică la agenţi toxici din mediul înconjurător afectează în mod preponderent populaţia de sex masculin şi sistemul lor de reproducere. Este deja cunoscut faptul că, în Italia, după catastrofele ecologice de la Seveso sau Minamata, care au determinat expunerea populaţiei la dioxină sau etil-mercur, numărul nou-născuţilor de sex masculin a scăzut semnificativ. De asemenea, stressul la nivel de mase provocat de cutremurul de la Kobe s-a soldat după nouă luni cu naşterea a mai puţin băieţi."

ACCIDENTELE vasculare cerebrale îşi aşteaptă încă rezolvarea

Accidentul vascular cerebral constă în obstrucţia unei artere cerebrale cu un cheag de sânge, care împiedică oxigenarea celulelor cerebrale din imediata vecinătate. Aflate pe punctul de a muri, celulele secretă mari cantităţi de glutamat şi alte substanţe chimice care intoxică mai departe celulele înconjurătoare, aria de „avarie" extinzându-se în acest fel. Or, rolul medicamentelor neuroprotectoare este tocmai de a se opune acestor reacţii chimice. Totuşi, pretutindeni în lume, eficienţa acestor medicamente este frustrantă. Mai mult de jumătate din ele au dat rezultate spectaculoase în experimentele pe animale, dar au eşuat când a fost vorba de om.

Rezultatul cercetării oamenilor de ştiinţă de la Centrul medical St. Luke din Chicago pare însă să aducă o rază de speranţă, deoarece ei au descoperit că citicolina este o substanţă care previne şi împiedică formarea lanţului de reacţii chimice cu consecinţe deosebit de grave şi care de obicei favorizează extinderea zonei afectate de accidentul vascular cerebral cel puţin câteva zile de la momentul producerii lui. Cercetarea este încă în faza de experiment pe om; până în prezent, s-au definitivat rezultatele obţinute pe un lot de 214 persoane împărţite în trei grupe; unii au primit un medicament placebo, alţii câte 500 mg iar alţii câte 2 g de citicolină. În grupul placebo, aria afectată de accidentul vascular cerebral a crescut cu 85%, timp de 12 săptămâni după accident; în schimb, zona afectată nu s-a extins decât cu 34% la persoanele cărora li s-au administrat doze de 500 mg de citicolină iar bolnavilor cărora li s-au prescris doze forte, de 2 g, aria afectată li s-a extins doar cu 2%.

Cititorii întreabă, cititorii răspund

Sunt un cititor din Iaşi. Ştiu că într-o vreme era o rubrică în care unii adresau întrebări iar alţii răspundeau la întrebările lor. Era vroba de tratamente naturiste pentru diverse afecţiuni. Pe mine m-ar interesa dacă există varianta naturistă la tratamentul medicamentos (sau ceva care să completeze medicaţia) în Sindromul Celiac. Fetiţa mea în vârstă de 2,6 ani suferă de această boală. În momentul de faţă ţine regim pentru 6 luni şi are tratament cu enzime. Cu toate acestea are dese tulburări digestive (balonări, diaree). Căutăm deci alternative, soluţii. (Gabriel N.)

STATISTICI şi... analize

✍De la apariţia pe piaţă a miraculoasei Viagra şi până în prezent, peste 15 milioane de persoane au... gustat din elixirul „pilulei albastre". În ciuda efectelor secundare ce se pun pe seama acestui medicament (tulburări de ritm cardiac, de vedere etc.), este unul dintre cele mai bine vândute produse farmaceutice din lume.

✍Bărbaţii care mănâncă în medie de şase ori pe zi (cantităţi mici de alimente, echilibrate nutritiv) au un nivel al colesterolului mai mic cu 0,22 mmol/l decât cei care nu iau masa decât o dată sau de cel mult două ori pe zi. La femei, diferenţa este de 0,17 mmol/l. Chiar dacă aceste cifre nu par a fi semnificative ca diferenţă de valoare, ele corespund unei scăderi a mortalităţii cu 10 până la 20%.

✍Persoanele care mănâncă în mod regulat multe legume şi fructe, dar care consumă şi lapte, prezintă de două ori mai puţine riscuri de a se îmbolnăvi de cancer de colon, faţă de cele care nu obişnuiesc să bea niciodată lapte. Lactoza stimulează bacteriile care asigură protecţia pereţilor intestinului împotriva procesului cancerigen.

✍Suplimentele de Vitamina D administrate sugarilor nu numai că ajută la creşterea normală a sistemului osos al acestora, dar şi reduc cu 88% riscul apariţiei unui diabet de tip 1 (insulinodependent).

✍Băuturile reci stimulează un centru nervos situat în centzrul cavităţii bucale care controlează fluxul nervos care irigă zona capului. De aceea, persoanele predispuse la migrene pot fi victimele unor crize acute de dureri de cap, însoţite de toate celelelate simptome neplăcute, dacă mănâncă sau beau alimente sau băuturi foarte reci.

Mi-e milă de soţul meu!

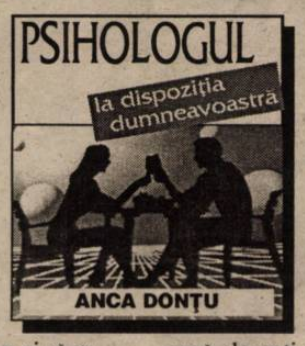

– „Am 25 de ani. Soţul meu este mai în vârstă cu 15 ani decât mine, dar am crezut că mă iubeşte, şi că nu contează diferenţa de vârstă. (...) La botezul copilului nostru m-a bătut foarte rău şi de atunci o ducem tot aşa... (...) Mi-e milă de el, pentru că nu ar rezista să plec de lângă el, şi fosta lui soţie l-a părăsit şi de-abia şi-a revenit. Mă gândesc însă ce se va întâmpla cu copilul când va mai creşte dacă va începe să-l bată şi pe el..."

– Dragă M.A., scopul căsătoriei este de a îţi găsi un partener cu care să-ţi împarţi viaţa, să o faci mai frumoasă decât în singurătate, să poţi avea copii şi să le asiguri un mediu cald, afectuos, în care ei să se dezvolte armonios şi să crească fericiţi. Nimic din toate astea nu se regăseşte la tine. Soţul tău vine seara sau noaptea acasă, te bate şi te face să suferi, şi pune în pericol sănătateă psihică şi fizică a copilului vostru. Eu nu aş vedea motive pentru care tu să rămâi alături de el, cu atât mai mult cu cât eşti foarte tânără, ai toată viaţa înainte, şi copilul tău are şi el dreptul la o copilărie liniştită.

Spui că ţi-e milă de soţul tău. Mila nu este un motiv de a-ţi petrece viaţa alături de un om. Din milă dai o bucată de pâine, faci un act caritabil, dar nu poţi să trăieşti zi de zi. Căsătoria ar trebui să se bazeze pe dragoste şi respect, nu pe milă. Şi, pe urmă, de ce ţi-e milă de el mai mult decât de tine? Nu îţi dai seama că el se foloseşte de „dependenţa lui emoţională de tine" (în general de femeile din viaţa lui), pentru a te ţine lângă el, legată, în timp ce el îşi permite orice fel de comportament faţă de tine? El este dependent de tine, în măsura în care tu îi permiţi să se poarte violent cu tine. Este o nevoie a lui pe care trebuie să şi-o satisfacă în relaţia conjugală. Este, fără îndoială, un om bolnav. Dar asta nu înseamnă că tu trebuie să rabzi tratamentele la care te supune el, doar pentru că el are nevoie de aşa ceva. Tu nu ai nici o vină, decât în măsura în care consimţi să stai în continuare lângă el.

Sunt situaţii în care terapia de cuplu este o soluţie. În cazul vostru însă, cred că este nevoie de o terapie individuală pentru soţul tău, în care el să-şi rezolve problema agresivităţii, în timp ce pentru tine ar fi poate de ajuns o consiliere psihologică, menită să te încurajeze în luarea unor decizii de viitor.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Nr. 25 (2328

BARIERĂ în calea extincţiei

Tot mai sărac, regnul animal pare o floare cu un număr inestimabil de petale care sunt smulse una câte una de lacoma iresponsabilitate a omului. De când a apărut omul, rata dispariţiilor speciilor a crescut de 100 până la 1000 de ori. Numărul de specii necuvântătoare a devenit aproape imposibil de calculat; „contabilizările" actuale au limite foarte largi, între 3,6 milioane şi 100 de milioane (conform statisticilor prezentate de prestigioasa revistă „Time"). O estimare globală ne spune că în ultimii treizeci de ani, peste 20 la sută din numărul total de specii (nevertebrate, peşti, reptile, păsări, mamifere) au dispărut. De asemenea, conform Raportului „GEO-3", în anul 2032 trei la sută din suprafaţa uscatului Terrei va fi pierdută sub ape, diminuând drastic spaţiile vitale ale biosului. În aceste circumstanţe, ne-am propus – cu ajutorul imaginilor – să vă prezentăm o foarte redusă panoplie de specii pe cale de dispariţie, pentru ca memoria noastră afectivă să rămână proaspătă atunci când acestea vor fi intrat definitiv în prizonieratul uitării.

Marmoseta-pigmeu

Cea mai mică maimuţă din lume trăieşte în bazinul superior al Amazonului. Actualmente, nu se mai ştie câte exemplare mai există în pădurile tropicale, dar şi în grădinile zoologice sunt greu de găsit. S-ar putea ca la crescători particulari să supravieţuiască cele mai multe *Cebuella pygmae*. Observaţi în fotografie de ce!

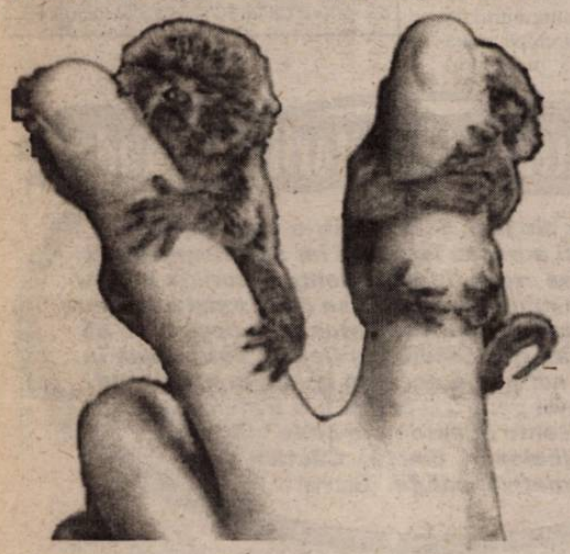

Puma de Florida

Felis concolor coryi mai supravieţuieşte în pădurile mlăştinoase ale statului american Florida. Lungimea totală, inclusiv coada, este de 1,8 – 2,1 metri. Adultul atinge o greutate de 30-60 de kilograme (femela este mult mai suplă). Se bănuieşte că numărul de exemplare este actualmente mai mic de o sută.

Pasărea colibri

Cea mai mică pasăre a devenit şi una dintre cele mai rare. *Mellisuga helenae* mai trăieşte doar în Cuba şi în Insulele Pines. Bărbăţuşul poate atinge o lungime de 6 centimetri, iar greutatea maximă este de 1,5 grame – din acest punct de vedere, este mai uşor decât moliavultur, care are 2,35 grame. Pentru a rămâne suspendată în aer, în timp ce culege polen, inima colibriului face un efort de 1.200 de bătăi pe minut. Când se odihneşte, pulsul scade la jumătate.

Broasca ţestoasă uriaşă

Foarte puţine exemplare din specia *Geochelone (Testudo) gigantea* mai trăiesc în libertate, în Insulele Mauritius din Oceanul Indian. Lungimea carapacei masculului poate atinge 1,5 metri, la o greutate de 450 – 600 de kilograme. Fotografia alăturată a fost făcută într-o grădină zoologică australiană. Ţestoasa „călărită" de puşti are aproximativ 85 de ani.

Peştele electric cu trompă

Originar din apele dulci ale Africii, acest radar acvatic are plasate în coadă organe care generează permanent un câmp electric pentru a sesiza prezenţa prăzii şi a inamicilor. Vederea sa este foarte slabă, de aceea nu-l deranjează apele mlăştinoase. Puţinele exemplare, crescute artificial, sunt folosite la depistarea noxelor din unele fluvii şi râuri europene.

Ghepardul

Acum un sfert de veac, în patruzeci şi patru de ţări africane trăiau aproximativ 30 de mii de gheparzi. Astăzi mai există doar maximum jumătate dintre aceştia, în numai douăzeci şi şase de ţări – majoritatea supravieţuind în savanele din Namibia şi sub-vestul Africii. Numeroase rezervaţii naturale din aceste regiuni se ocupă de conservarea acestei specii deosebite de feline, însă revenirea în sălbăticie este extrem de anevoioasă. Şi asta pentru că, deşi instinctul de vânătoare este înnăscut, puilor de ghepard le trebuie 18-22 de luni de antrenament alături de mama lor, în mediul natural.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Chiţcanul-elefant

Macrotis lagotis obişnuieşte să viejuiască în zonele sub-deşertice ale nordului şi vestului Australiei. Acesta are o lungime a corpului de 30 – 42 centimetri şi o coadă de 22-25 de cm. Masculul poate atinge, rareori, o greutate de 2 kilograme. Nervos, veşnic preocupat cu găsirea hranei şi apărarea contra multilor săi prădători, chiţcanul-elefant nu mai are, din anii '80, un număr definit de membri ai speciei.

Tarsierul filipinez

***Tarsius syrichta* este un mamifer foarte sperios, cu ochii cât cepele – fapt care-l ajută să-şi desfăşoare o viaţă nocturnă plină de primejdii. Corpul său nu depăşeşte 18 cm, iar coada are 22-25 cm. Adultul cântăreşte maximum 140 de grame. Nu se cunoaşte exact numărul lor din cauza raritătii aparitiilor sale, dar cifra estimată este cel mult 200-400 de exemplare.**

Jaguarul

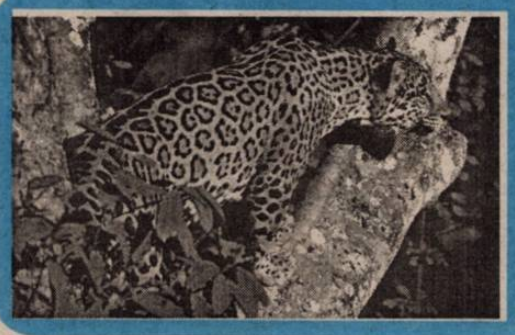

Panthera onca se încăpăţânează să existe în Mexic, America Centrală şi în America de Sud. Vânează, dar mai mult se ascunde în pădurile tropicale şi temperate, făcându-şi veacul pe crengile copacilor, unde se refugiază de frica omului care-i preţuieşte mai mult splendida blană decât salvgardarea sa. Jaguarul are 150 – 180 cm lungime şi o greutate de până la 140 kg. Nu se cunoaşte numărul de supravieţuitori.

Știați că...

◆ ...lemnul de pin era folosit în trecut pentru prepararea „catranei" cu care se ungeau

corăbiile și bărcile? Cu catrană se mai ungeau carele și căruțele pentru impermeabilizarea lemnului.

◆ ...Sparceta este o plantă din familia leguminoaselor cu o mare valoare pentru hrana animalelor? În țara noastră se cultivă în Transilvania, în zonele secetoase din Dobrogea și Bărăgan și în terenurile supuse eroziunii din Moldova.

◆ ...turmalina este un borosilicat natural de sodiu, calciu, magneziu și aluminiu de culoare neagră, brună, verde

închis, roșie și rareori incoloră? Se utilizează în industria optică și în bijuterii.

◆ ...statuia lui Gheorghe Lazăr, din Piața Universității din București, este opera sculptorului Ion Georgescu (1856-1898)? A fost ridicată în 1885.

◆ ...orientalistul englez Henry Rawlinson (1810-1895) și-a

închinat aproape întreaga activitate analizei inscripțiilor cuneiforme? El a reușit să stabilească principiile de bază ale descifrării textelor caldeene și asiriene.

◆ ...muzica operei „Năpasta", realizată după drama lui I.L. Caragiale, aparține lui Sabin Drăgoi (1894-1968)? Premiera a avut loc la 30 mai 1928.

◆ ...lemingii sunt genuri de mamifere rozătoare asemănătoare cu hârciogul? Sunt răs-

pândiți în regiunile nordice circumpolare. (I.S.)

Știați că...

Moda la români

Ehei, epoca hainelor de aur și a mărgăritarelor!

Cercetătorii trecutului care s-au preocupat de costumația oamenilor în evul mediu au constatat din primul moment că veșmintele purtate de oameni marchează inegalitatea dintre clasele sociale. În acest sens, izvoarele scrise și materialele iconografice (picturi murale, gravuri, desene și litografii) ne-au semnalat că în Muntenia și Moldova portul era de influență apuseană până în zorii veacului al XV-lea când s-a impus moda orientală, turcească. Revenirea la stilul de viață apusean s-a produs în ultimii ani ai secolului al XVIII-lea, în urma ideilor de libertate susținute de revoluția franceză.

Documentele din secolul al XVI-lea semnalează că veșmintele din acele vremuri conțineau o notă specific românească. Astfel, în anul 1514, castelanul de Făgăraș, Paul Thomory, pomenind despre frumoasele rochii ale doamnei Voica a Țării Românești, de hainele de atlas aurit, spune că, deși erau confecționate din stofe scumpe și mătăsuri orientale, erau croite „după moda românească". Magistrații din Gherla au notat, în anul 1575, printre lucrurile de uz casnic ale domniței Zamfira, fiica lui Moise-Vodă, „o pernă lată, mare, împodobită cu perle, lucrată cum e obiceiul în Țara Românească". De asemenea, în 1587, în foaia de zestre a doamnei Maria, fiica lui Petru Schiopu, figura și o scufie „de modă valahă", împodobită cu mărgăritare.

Veacul al XVI-lea a fost socotit de cercetătorii trecutului vestimentar drept secolul mărgăritarelor, deoarece în această epocă un lux exorbitant domnea în ambele țări românești, la curțile domnești și ale boierilor de frunte. A fost epoca hainelor de aur și a mărgăritarelor azvârlite cu pumnul pe gulerele hainelor și cămășilor, încrustate pe nasturii auriți, pe ace și pe tichii, cusute pe șorțuri și piептare prinse în paftalele cingătoarelor, pe rochii, la manșete și pe diademele domnești. Perlele spânzurau în lanțurile de aur și erau bătute cu surguciuri. Pretutindeni, numai mărgăritare, chiar și pe hamașamentele cailor!... Contrastul dintre comorile atârnate pe hainele domnești și boierești și portul popular al țăranilor, îmbrăcați în cojoace de oaie iar în picioare opinci era revelator... În ceea ce privește moda timpului, semnalăm frumoasa și elganta rochie a doamnei Elena, soția lui Petru Rareș, croită din atlas aurit, lungă până la pământ, cu mânecile strâmte, cu gulerul rotund, cu centura și cu tivul țesute cu mărgăritare. Respectiva rochie poate fi văzută pe una din frescele mănăstirii Voroneț.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

„Sinaia Mică" de lângă Capitală

Omul pare a fi făcut pentru a nu fi mulțumit niciodată: face totul pentru a ajunge la oraș, pentru ca după aceea să nu-și dorească altceva decât să se reîntoarcă în natură.

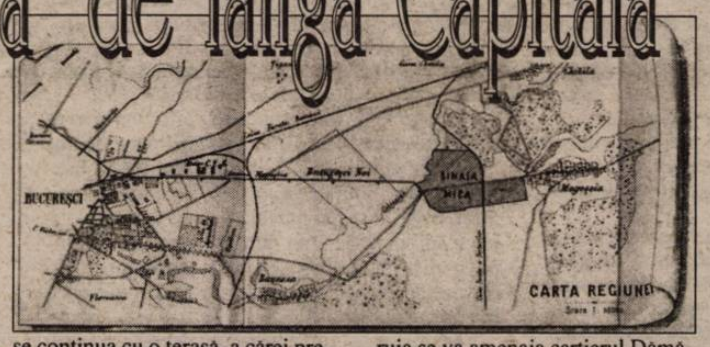

– Stimate domnule ADRIAN MAJURU, istoria Bucureștilor înregistrează chiar și proiecte mult mai îndrăznețe... Cum ar fi să aduci „muntele" mai aproape de Capitală, ca să spunem așa...

– Elena Ath. Rădulescu, „proprietară parafernală a Chitilei-Mogoșoaia", cu consimțământul soțului ei, Ath. Rădulescu, au decis să se implice într-un proiect edilitar-urbanistic fără precedent: o stațiune balneo-climatericà lângă București! Vasta proprietate a familiei Rădulescu a fost astfel împărțită în 399 de loturi de teren de categorie A, de câte 600 mp fiecare, a câte 900 de lei bucata, aflate pe arterele centrale, după care au fost stabilite și 507 loturi de categorie B, a câte 510 mp și 500 de lei fiecare, pe arterele secundare. Perimetrele mărginașe mai conțineau alte 844 de loturi a câte 400 mp și 300 de lei. Vânzarea urma să se facă „cu plata o dată sau în mai multe termene, după dorința cumpărătorului".

– Totul după modele occidentale...

– Exact. Proprietarii au hotărât să creeze „la Chitila-Mogoșoaia, după chipul stabilimentelor similare din străinătate o stațiune de vilegiatură și de hidroterapie sub denumirea de Sinaia Mică." Stațiunea urma să aibă un corp principal, octogonal, al cărui centru era „Piața Columnei Traiane", intersectată de bulevardele principale: Carmen Sylva, Ferdinand, Carol I, Maria. Stațiunea era mărginită la sud de Bulevardul Brâncovenilor, la est de Bulevardul General Berindei, la nord de Bulevardul Micilor Principi și la vest de Bulevardul Basarabiei.

– Și erau, desigur, prevăzute și toate instituțiile necesare...

– În spațiul stațiunii se afla o școală, primărie, piață comunală, biserică, o vastă piață de comerț și, desigur, o gară modernă. Hotelul se continua cu o terasă, a cărei prelungire conținea un bazin cu apă și copaci ornamentali. Se afla și un complex cu terenuri de tenis, un cazino, un pavilion-cofetărie, precum și un han pentru turiștii ocazionali. Parcul mai era animat și de două estrade muzicale, iar marginile sale de nord și nord-est erau cuprinse în Pădurea Mogoșoaia. Stațiunea se continua până spre intrarea în comuna Mogoșoaia...

– Dar proiectul nu a avut succes până la urmă...

– S-au vândut doar 130 de loturi, până în 1904. Fie prețul era prea ridicat, fie au fost de vină recesiunile din anii 1913-1914. În orice caz, proiectul s-a prăbușit. Sinaia Mică se afla dincolo de Bucureștii Noi, în vecinătatea căruia se va amenaja cartierul Dămăroaia. Și pentru a aduce un surplus de informații privind istoria acestui cartier și a Bucureștilor în general, să spunem că decorațiunile interioare ale bisericii care a fost ridicată aici au fost realizate de sculptorul Wafler după 1950. Pentru întregirea panopliei parohiale locale trebuie amintit faptul că preotul Andrei Constantinescu, locuitor al parohiei începând din anul 1972, a păstorit vechi parohii precum Crețulești (o comună din Județul Ilfov) și biserica *Manea Brutaru* din București.

MIHAELA DOROBANȚU

Turnul din Pisa

De cine a fost construit?

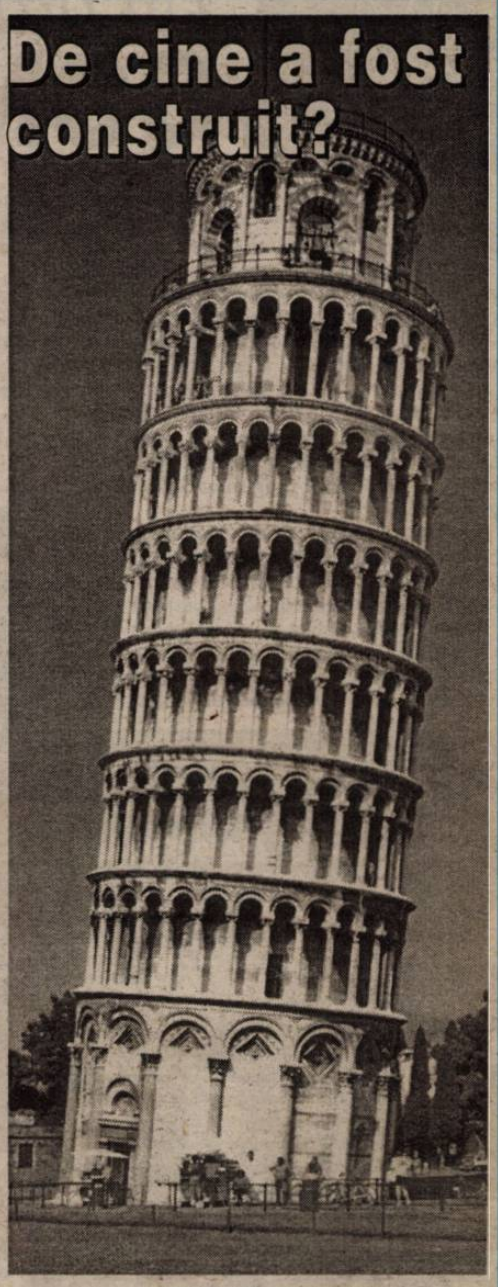

Una dintre atracțiile Italiei o constituie, fără îndoială, celebrul Turn din Pisa, Campanila.

Conceput ca o clopotniță pentru mănăstirea aflată în imediata apropiere, turnul a fost de la început obiectul unor atenții speciale. Construcția sa a început în 1173/74 și a fost încheiată după aproape 200 de ani, în jurul anului 1350 sau chiar 1372, după alte surse. Înălțat din marmură, turnul are opt etaje, atingând o înălțime de peste 53 de metri. Remarcabilă este grosimea pereților la bază, ajungând și ea în jur de 4 metri. În interiorul turnului se află o scară cu 297 de trepte ajungând în vârf, de unde vizitatorii puteau contempla nu doar frumusețile orașului ci și marea, aflată la numai trei mile. Multă vreme s-a crezut că înclinarea care l-a făcut vestit făcea parte din proiect.

S-a putut demonstra însă, că aceasta este o falsă credință. Faimoasa înclinare a început imediat ce construcția ajunsese la etajul al treilea. Arhitecții au făcut o serie de eforturi să oprească fenomenul, dar se pare că totul a fost inutil. Multă vreme numele acestora a fost necunoscut, apoi s-a crezut că autorii construcției sunt Bonanno Pisano și Giovanni Pisano. Un specialist în domeniu, însă, Antonino Caleca se pare că a făcut o descoperire de ultimă oră. El a demonstrat că turnul a fost construit de Gerardo di Gerardo, un arhitect practic necunoscut și Giovanni Pisano, sculptor și arhitect. Minunea de marmură, în care Galilei (1564-1642) – născut în Pisa – făcuse o serie de experiențe și demonstrații, își continua înclinarea, ajungând la peste patru metri la sfârșitul secolului trecut. Căderea părea inevitabilă. A fost nevoie de o muncă de 11 ani, de aplicarea unor proiecte îndrăznețe și de mulți, mulți bani, pentru ca ciudatul fenomen să poată fi oprit.

Cauza înclinării nu a fost niciodată stabilită, considerându-se în cele din urmă că este vorba de interacțiunea dintre clădire și sol.

Execuția lucrărilor de consolidare s-a încheiat anul trecut, dar a urmat încă o perioadă de finisări, pentru ca el să poată fi redat turiștilor.

Nu de foarte mult timp, aceștia pot urca din nou cele 297 de trepte, dar numai în grupuri de câte 25 de persoane, pentru a admira priveliștea doar 30 de minute.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Noi locuri de aterizare pe... MARTE!

Deși oarecum incitant, acest titlu nu trebuie să conducă la ipoteza că se încearcă stabilirea locurilor de „amartizare" a primilor pământeni care vor ajunge – în mod sigur – și pe Marte, nu numai pe Lună. Este acum vorba doar de găsirea celor mai potrivite regiuni pentru aterizarea a doi roboți, în 2004, pe „Planeta Roșie" cum mai este numit Marte. Astfel, în intervalul dintre 27 iunie și 17 iulie 2003 se va derula așa-numita „fereastră marțiană" respectiv perioada când, lansată spre Marte, o sondă interplanetară va ajunge la întâlnirea cu planeta-țintă; în cazul de față vor fi lansate cu rachetele DELTA-2 (v. fotografia alăturată) cele două sonde marțiene numite MARS EXPLORER, pregătite, din punct de vedere științific, să aducă pe „deșertul roșu" marțian două electromobile, fiecare în greutate de 80 kg și dotate cu aparate, mecanisme și echipamente apte să recolteze eșantioane de sol marțian, dar și să efectueze un număr de cercetări de arheologie, hidrologie și chimie planetară. Pentru această dublă misiune, NASA „adună" încă de acum cât mai multe imagini ale zonelor vizate pentru aterizarea roboților MARS EXPLORER, în care scop „exploatează" la maximum telescopul cu laser și cameră de luat vederi de pe mult încercata sondă MARS GLOBAL SURVEYOR. În vederea optimizării luării de vederi panoramice și construirii de imagini tridimensionale, orientarea sondei marțiene

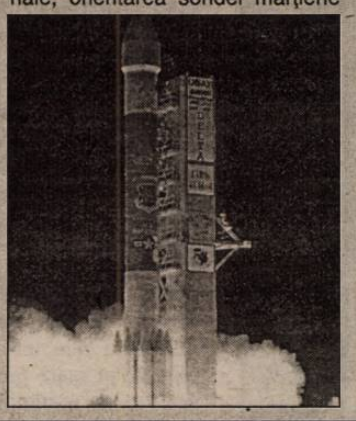

MARS GLOBAL SURVEYOR a fost schimbată; în consecință se reduce consumul de carburant al motoarelor de manevră ale sondei și se extinde gama de utilizări a acestui robot excepțional de prolific.

A fost luat deja un set de fotografii ce au permis construirea unor imagini tridimensionale, care au evidențiat prezența unor roci vechi de tip sedimentar; prezența acestor straturi sedimentare evidențiază fosta existență a lacurilor cu apă pe Marte, probabil cu multe zeci sau chiar sute de milioane de ani în urmă. Alte imagini au relevat existența deasupra vulcanului ARSIA MONS a unui ciudat nor spiralat! Asaltul „Planetei Roșii" continuă...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Din secretele MK Ultra

Un proiect diabolic

CONTROLUL MINȚII

În perioada războiului rece, serviciile secrete sovietice, apoi cele americane au folosit o serie de tehnici neconvenționale și chiar de experimente făcute asupra oamenilor în vederea atingerii scopurilor lor informative în războiul permanent pe care, într-o anumită măsură, îl poartă și azi.

În replică la metodele psihice de anihilare a adversarului pe care le-au utilizat pentru prima dată rușii, printre care așa-zisa metodă de spălare a creierului în anii 50-60, Agenția Centrală de Informații (CIA) a demarat o operațiune ce a reprezentat cel mai avansat program de control mental și de cercetare a drogurilor, în toiul războiului rece.

Numele de cod al acestui program, utilizat de CIA pentru obținerea controlului asupra comportamentului uman cu ajutorul folosirii ascunse a unor materiale chimice și biologice, era MK Ultra (mind control ultra), respectiv controlul minții. A fost creația lui Richard Helms, pe atunci director adjunct pentru strategie în sectorul Serviciilor Clandestine al CIA, ulterior director al CIA, devenit notoriu pentru condamnarea sa în cadrul afacerii Watergate și pentru mințirea Congresului american.

În aprilie 1953, Helms propune acest program iar directorul CIA de atunci, Allen Dulles își dă acordul imediat; iar programul ia ființă în cadrul Departamentului chimic al serviciilor tehnice, fiind finanțat de la bugetul de stat cu suma de 300000 de dolari anual.

Șef al sectorului de cercetare a fost numit Sidney Gottlieb, doctor în științele naturii și chimie, precum și expert în războiul psihochimic, cel care a și condus în fapt operațiunea sub denumirea prescurtată LSD, un adevărat flagel al sec.XX.

CIA (Agenția Centrală de Informații) – o agenție relativ nouă, ce a fost înființată în 1949, și adepții programului MK Ultra cu Gottlieb la cârmă au început cercetările pentru a observa **dacă:** 1. poate fi transformată o persoană într-un „candidat manciurian" – un individ programat să asasineze o „țintă" printr-o comandă subliminală; 2. există o substanță – un ser al adevărului – sau o tehnică de hipnoză care să le permită agenților CIA să obțină informații de la persoane; 3. există un mod sigur de a face o mulțime de

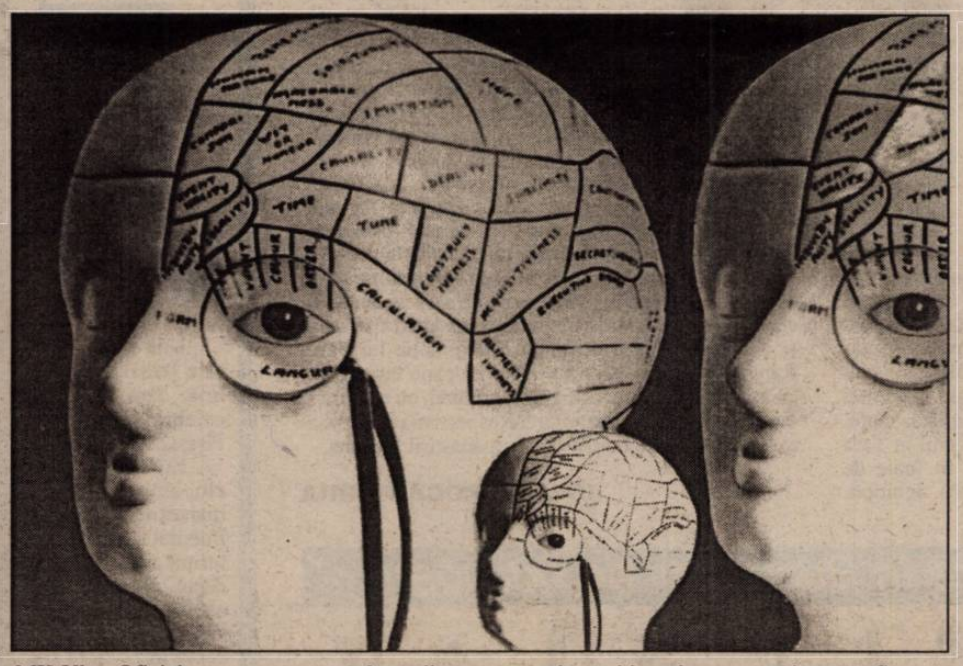

MK Ulta. Oficial, acest program a durat din 1953 până în 1964, dar o versiune ceva mai cizelată și de mai mică anvergură, numită MK Search, a continuat până în 1973, când, după izbucnirea scandalului scandalurilor „WATERGATE" din 1972 – în urma căruia președintele Nixon a fost nevoit să demisioneze –, a ieșit la iveală, sub presiunea mass-mediei americane, și această afacere necurată care s-a derulat sub patronajul guvernului, al FBI și CIA.

Inițial, proiectul MK Ultra fusese gândit ca o serie de experimente menite să testeze efectele hipnozei prin obținerea de subiecți cu acțiuni predeterminate, controlate de la distanță, iar astfel de indivizi, denumiți Candidați Manciurieni au și fost folosiți în acțiuni criminale. În paralel cu experimentele de hipnoză, CIA a lansat o altă serie de teste, în vederea inoculării, unor anumite persoane, fără ca acestea să-și dea seama, a unui drog proaspăt inventat: acidul lysergic, cunoscut oameni sau chiar o întreagă societate să fie controlată prin înfrângerea voinței și transformarea omului într-o ființă docilă. Sau invers, de a provoca cu ușurință tulburări și revolte; 4. există o otravă sau o toxină care să poată ucide o persoană, fără a putea fi detectată la autopsie.

Pentru a găsi răspunsuri prin cercetarea acestor aspecte, au fost alocate milioane de dolari programului MK Ultra în domeniile bacteriologiei, chimiei, drogurilor, hipnozei, radiațiilor, orice și tot ce putea fi folosit în crunta lume a spionajului. Una dintre aceste tehnici implica distrugerea modelelor comportamentale ale pacienților cu ajutorul unor șocuri electrice intense, pe lângă LSD.

Majoritatea subiecților au suferit severe traume ale creierului și alte afecțiuni. Unul dintre aceștia a dat în judecată guvernul și a obținut o „înțelegere în afara tribunalului".

ROMULUS DAN BUSNEA

Amprente ale spiritualității

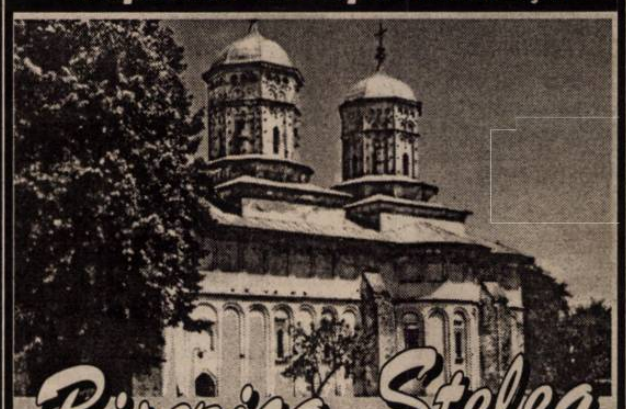

Biserica Stelea

Străveche cetate domnească, municipiul Târgoviște a fost multă vreme și centrul religios al Țării Românești, după ce Neagoe Basarab (1512-1521) a mutat aici reședința Mitropoliei Valahiei.

De-a lungul anilor orașul, devenit un puternic leagăn de cultură, și-a înălțat monumente încărcate de simboluri. Unul dintre acestea este, fără îndoială, biserica Stelea. Ridicată în 1645 pe locul unei biserici mai vechi, ctitorie a spătarului Stelea, ea prezintă un interes deosebit atât pentru arhitectura, cât și pentru istoria țării. Noul locaș este ctitorit acum de domnitorul moldovean Vasile Lupu, în urma unei vremelnice împăcări cu Matei Basarab, care, la rândul său, procedează cu aceeași eleganță, ridicând biserica de la Soveja. Biserica din Târgoviște se mai numește și biserica „Împăcării" subliniidu-se astfel slăbirea încordării dintre cei doi domnitori.

Lucrată cu meșteri trimiși de la Iași, noua ctitorie este un exemplu grăitor de îmbinare a elementelor moldovenești și muntenești. Simplă, dar admirabil proporționată, ea amintește de vestita biserică Trei Ierarhi, ctitoria ieșană a lui Vasile Lupu, fără a atinge însă strălucirea acesteia. Este construită din cărămidă tencuită și doar un brâu care o încinge la mijloc și câteva rame de la uși și ferestre sunt din piatră, după modelul celor de la Iași.

Pereții exteriori proptiți cu contraforturi puternice, după moda moldovenească, sunt decorați ca în Muntenia. Aceștia prezintă două registre de firide oarbe, înconjurate cu ciubuce și rotunjite din cărămidă și tencuială. În registrul superior însă, firidele sunt dispuse mult deasupra brâului median, lucru neobișnuit în Muntenia, amintind nelipsitele șiruri de ocnițe de sub streașina bisericilor moldovenești. Cele două turle constituie pe bună dreptate elementul de subtilă eleganță a ctitoriei. Dintre fățetele acestora, patru sunt însoțite de mici contraforturi decorative, iar patru sunt străpunse de câte o fereastră îngustă în partea de jos. Toate sunt decorate cu firide lungi, cu ocnițe sub streașină și cu butoni bombați din cărămidă smălțuită, frumos colorați. Motivele decorative ale meșterilor moldoveni au influențat arta confraților din Țara Românească, atenția lor fiind atrasă în special de elementele de detaliu construite în general din piatră, îmbogățindu-se plastica împodobirii monumentelor din secolele XVII-XVIII.

În secolele XVIII-XIX, la biserica Stelea a funcționat și o școală grecească, evidențiindu-se o dată în plus rolul pe care biserica l-a avut în educația morală a poporului nostru.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

DOUĂ HĂRȚI CIUDATE

și mitul unei insule dispărute

Miturile, legendele, chiar și referințele citite „printre rânduri" privind un continent paradisiac terestru, sau măcar o insulă, căzând în final pradă furiei apelor și/sau cutremurelor, sunt extrem de numeroase.

Populația originară a actualului stat Washington și a Columbiei Britanice (în Canada), cunoscută drept „Okanagan" au un asemenea mit. În „Sumah-tumi-whoo-lah", în care se spune că strămoșii lor au trăit pe o „insulă mitică în mijlocul oceanului". Insula s-a scufundat în urma unei catastrofe marine și o parte dintre ei au scăpat cu o barcă, reușind până la urmă să-și găsească salvarea pe vârful unui munte care a fost localizat în statul Washington. „Marea" de unde vena barca lor este ușor identificabilă cu actualul Ocean Pacific. Un mit asemănător îl au și mexicanii, a căror insulă mitică se numește „Atzlan". În India, Irak, Iran, America de Sud există legende asemănătoare. „Airyana Vaejo", insula-paradis din scrierea sfântă a iranienilor, Zend-Avesta, se spune că se afla „la polul Pământului" și că a fost distrusă de o furtună urmată de un potop. Și de data aceasta, puținii supraviețuitori își găsesc salvarea în una sau câteva corăbii care eșuează în final pe un vârf de munte.

Fără îndoială că „mitul-emblemă" rămâne cel al Atlantidei lui Platon. Dar, după cum se vede, chiar dacă acesta nu ar fi fost scris de marele filosof, „informația fundamentală" ar fi fost până la urmă descifrată în mitologiile popoarelor, acolo unde se află codificată. Ceea ce este însă cu totul extraordinar la Platon, este faptul că el nu implică zeii în desfășurarea evenimentelor, zei în care să fie personificate fenomenele naturale, ci menționează efectiv și direct forțele dezlănțuite, printre care inundațiile și cutremurele. Iar detaliile oferite de învățații preoți egipteni (de la care i-au parvenit informațiile lui Platon prin intermediul unchiului său, marele legiuitor Solon), sunt de-a dreptul uluitoare, ele precizând, de pildă, dimensiunile Atlantidei (mai mare decât „Libia" și „Asia", ceea ce o face, în termeni moderni, superioară, de exemplu, Statelor Unite), faptul că avea o înălțime foarte mare (cel mai înalt continent actual este Antarctica) și în fine, localizarea în „oceanul adevărat", o mare de apă care înconjoară globul.

Lucrurile devin încă și mai senzaționale în momentul în care sunt aduse în discuție două hărți extrem de stranii. Una este deja celebra hartă a amiralului Piri Reis, de la 1513, în care, așa cum știm cu toții astăzi, se distinge clar și foarte precis desenată coasta actualei Antarctici, dar nu așa cum este ea astăzi și cum o vedem, ci cum este sub calota sa de gheață care numără câteva mii bune de ani! Cealaltă este o hartă de la 1665, a învățatului iezuit Athanasius Kircher. Ca și harta lui Piri Reis, ea este copiată după hărți mult mai vechi, despre care nu se mai știe nimic astăzi. Elementul său straniu constă în faptul că Polul Nord este așezat... la baza hărții, „forțând" astfel un studiu invers. Dacă cineva are însă inspirația să compare cele două hărți, va fi frapat de asemănarea lor: cele două par să reprezinte aceeași porțiune de uscat. Cineva a făcut efectiv această observație. Sugerând încă o dată că nu putem elimina ipoteza existenței unei civilizații a epocii glaciare, o civilizație suficient de avansată pentru a putea realiza o hartă atât de precisă a Antarcticii! Ce s-a întâmplat însă cu ea? Ei bine, încercarea de a răspunde la această întrebare a dus la noi constatări surprinzătoare.

MIHAELA DOROBANȚU

MIRIFICUL ELDORADO

Prin Eldorado se înțelege în vorbirea de toate zilele un ținut încărcat de aur și de alte bogății. Multe regiuni cu zăcăminte bogate au fost numite „Noul Eldorado", ceea ce reprezintă, după cum sublinia Horia Matei, o regretabilă greșeală deoarece nu poți numi ceva „Noul..." de vreme ce „Vechiul..." nu a fost încă descoperit.

De fapt cuvântul „Eldorado" se referea strict la o persoană însemnând „Auritul", respectiv „Omul aurit". În credințele amerindienilor muisci exista undeva spre apus o țară bogată cârmuită tocmai de acest „om aurit". Legenda pare a avea o bază reală, spre deosebire de cele legate de Cibola.

Populația muiscilor, un grup amerindian cu o cultură avansată, trăia pe podișul Cundinamarca, nu departe de izvoarele râului Meta. Centrul acestei culturi era orașul Bogota iar în credința oamenilor dominante erau Soarele și apa. Zeităților apei li se aducea drept jertfa darurilor soarelui, respectiv aurul. Jertfele nu aveau caracter de sacrificiu. Cel ales drept mare preot și conducător era uns cu nămol și apoi pudrat cu aur. O plută încărcată cu odoare îl duceau până în mijlocul lacului unde își spăla trupul și arunca bogățiile în apă, drept ofrandă. Asemenea ceremonii aveau loc nu doar la alegerea căpeteniei ci și în cazuri de nenorociri ca secetă, cutremure, epidemii, înaintea unei lupte sau după obținerea victoriei.

Legenda a ajuns la urechile conchistadorilor iar Diego d'Ordaz, împreună cu un grup de mercenari, debarcă în 1531 la gurile Amazonului în căutarea magicului ținut. El străbate aproape 1000 de metri pe fluviul Orinoco fără să găsească nimic altceva decât niște sate sărăcăcioase. Lipsa proviziilor și bolile care îi macină oamenii îl obligă să se întoarcă. Prietenul său, Herera, care, între 1533-1534, organizase o expediție cu plute pe Orinoco are o soartă și mai neagră fiind ucis în luptă de băștinași.

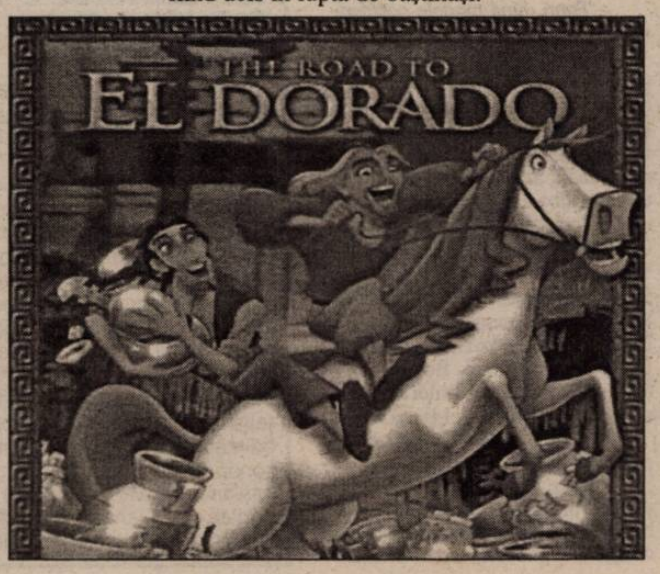

Mai aproape de reușită a fost Pedro Heredia care, venind dinspre nord, a ajuns foarte aproape de orașul Bogota pe care însă nu a reușit să-l găsească. El a întemeiat orașul Cartagena pe coasta columbiană și a găsit o serie de temple bogate pe care le-a jefuit fără scrupule. Atât el cât și locotenentul său João Sesar s-au întors din cele câteva expediții încărcați de aurul din sate, din morminte și temple.

Către începutul anului 1538, Gonzolo Jimenez Quesada, care organizase și el o incursiune în teritoriu, cucerește podișul Cundinamarca remarcându-se prin atrocitățile față de băștinași ca și rivalul său Belalcazar cu care încheie chiar o înțelegere pentru a-i putea jefui mai bine pe localnici. Aceste atrocități sunt continuate de sângeroasele expediții ale mercenarilor plătiți de bancherii Welser din Augsburg și Ehinger din Constanța (Elveția). Țara vestită n-a fost însă găsită, toate incursiunile aventurierilor nerealizând altceva decât jaf, distrugere și teroare.

Mai aproape de zilele noastre, în 1969 Jacques-Yves Cousteau a cercetat lacul Titicaca, dar Eldorado a rămas și pentru el, ca și pentru ceilalți o himeră. *(S. Irina)*

Claire, o tânără de 18 ani, este „un caz" al medicinii americane. Ea este primul copil născut prin inseminare artificială, care a făcut cunoştinţă cu donatorul de spermă, deci cu tatăl său biologic.

CLAIRE, primul vlăstar al unei bănci de „taţi biologici"

În ziua în care îşi aniversa împlinirea a 18 ani, Claire – studentă – a primit un dosar de la Banca de spermă din California, în care figura numele donatorului, datele privind identitatea, numărul de telefon, adresa de e-mail şi cea unde locuia. În plus, o fotografie. „N-am reuşit să-mi dau seama dacă semăn cu el, pentru că întotdeauna m-am considerat o copie a mamei mele", a declarat Claire. Totuşi, fata cu părul blond părea că seamănă leit cu mama sa, minus statura. „Bărbaţii din familia mamei sunt mici de înălţime iar eu mă gândeam că dacă aş avea un băiat mi-ar plăcea să fie înalt", mai preciza Claire. Aşa că tânăra a căutat informaţii suplimentare legate de acest aspect în lista cu informaţii privind caracteristicile donatorului. Nu i-au spus mare lucru. Din fericire pentru ea, banca i-a transmis că, dacă vrea să stabilească o întâlnire cu donatorul, acest lucru este posibil. Bineînţeles că fata a spus DA. Momentul întâlnirii trebuie bine pus la punct, motiv pentru care mai suportă un pic de amânare, dar asta nu înseamnă că nu va avea loc.

Banca de spermă din California şi-a început activitatea în 1982, înscriindu-se în mişcarea de pionerat al acestui domeniu, interesată fiind nu numai de „clienţi" proveniţi din cupluri stabile, ci şi de bărbaţi şi femei celibatare sau chiar homosexuali, care sperau să aibă la un moment dat... urmaşi. Un an mai târziu de la înfiinţare, banca a mai făcut un pas curajos, înscris ca premieră în Statele Unite: a adoptat politica publicării identităţii donatorilor de material biologic, în ideea de a permite copiilor concepuţi prin metoda inseminării artificiale să-şi cunoască tatăl biologic, în momentul împlinirii vârstei de 18 ani. „Iniţial, această politică a noastră nu a fost privită cu ochi buni, pentru că încălca regula tradiţională a confidenţialităţii", a declarat Maura Riorden, directoarea Băncii de spermă din California. Dar noi, studiind anchetele realizate anterior, am ajuns la concluzia că, la vârsta majoratului, copiii concepuţi pe cale naturală sau artificială doresc să-şi cunoască părinţii biologici, să-şi regăsească mama sau un tatăl natural pierdut în timp. Sunt curioşi să afle cel puţin jumătate din zestrea lor genetică, adică o parte importantă din identitatea lor necunoscută. În plus, e posibil să se lege cel puţin o prietenie între ei, dacă nu cumva intervin şi alte sentimente mai profunde".

În ceea ce-o priveşte pe Claire, ea vrea să fie realistă, adică să nu-şi facă mari iluzii în privinţa legăturii sentimentale cu tatăl ei: „E posibil ca acest om să mă deziluzioneze, după cum eu însămi pot fi o decepţie pentru el. Dar, cred că e mai bine să ne lămurim, fiecare dintre noi, asupra acestui lucru, decât să trăim în neştiinţă", declara Claire. *(A.P.)*

TESTAMENT contra OBEZITĂŢII

G.H. era un prosper om de afaceri californian. Muncise mult, şi ajunsese la o avere de invidiat. Se căsătorise târziu, după 40 de ani, cu o femeie care, deşi cu aproape 20 de ani mai tânără, îl adora. Fericirea n-a durat însă atât cât spera el. După 10 ani de căsnicie soţia îi moare într-un accident stupid, lăsând în urmă un bărbat neconsolat şi o fiică de opt ani.

G.H. refuză să se mai căsătorească şi se dedică întru totul muncii şi copilului. Fata pare să răspundă aşteptărilor tatălui. Este frumoasă, inteligentă, muncitoare. După terminarea strălucită a studiilor vine să lucreze la firma de microprocesoare a tatălui ei, aproape de casă. Treptat însă, tânăra începe să se îngraşe. La început tatăl este chiar încântat. În tinereţea lui erau la modă femeile mai „rotunjoare" şi fiica sa corespundea acestui canon. După un timp, proporţiile fetei încep să-l îngrijoreze, cu atât mai mult cu cât aceasta mergea numai cu maşina, renunţase la orice formă de mişcare şi era nebună după dulciuri. Sfaturile, glumele, ironiile nu sunt de nici un folos şi, la doar 28 de ani şi 1,67 m înălţime, tânăra are 120 de kg.

Tatăl moare brusc în urma unui atac de cord iar deschiderea testamentului oferă o surpriză de proporţii. Fiica sa urma să devină unica moştenitoare, dar numai după trei ani în care trebuia să slăbească 55 de kilograme. Tatăl lăsase această marjă de timp ştiind că o asemenea cură de slăbire nu se face peste noapte. În cazul în care dorinţa lui n-ar fi fost respectată, averea avea să revină unui institut de luptă împotriva obezităţii. La început fiica s-a adresat justiţiei dar, după ce a pierdut un an fără nici un rezultat, la sfatul avocaţilor ei s-a internat chiar în clinica institutului respectiv. *(I.S.)*

Drumul iadului pentru copiii din Sudan

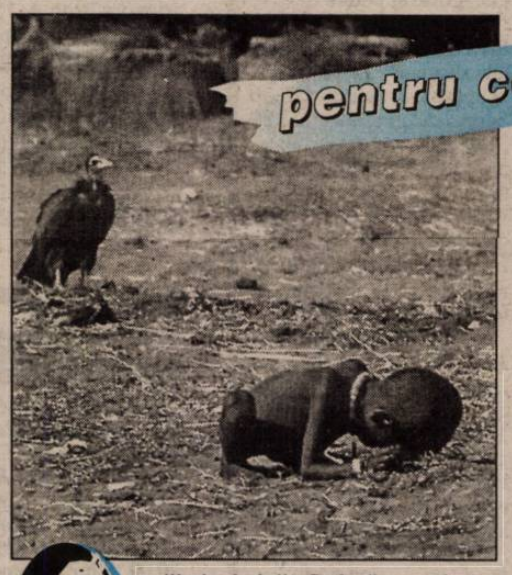

Marile cataclisme ale istoriei umane – războaiele – fie ele de amploare şi de durată mare, fie restrânse ca arie şi în timp, sunt oricând la fel de cutremurătoare, dând naştere acelei categorii de „victime colaterale", care sunt refugiaţii. Fără îndoială, sunt pierderi antecalculate de seniorii întunecaţi ai confruntărilor armate, de vreme ce întregi cohorte de năpăstuiţi sunt împinse de colo-colo, fără ca lumii civilizate să-i pese prea mult de soarta lor. Între milioanele de dezrădăcinaţi, numeroşi copii suferă chinuri inimaginabile...

„Copiii pierduţi din Sudan" reprezintă o imagine crudă a omenirii aflate la începutul mileniului trei. Orfani sau cu părinţii dispăruţi, câteva mii dintre ei au rătăcit câţiva ani prin savanele Africii de Est, eşuând ulterior în taberele de refugiaţi din Kenya. Unii, cei mai norocoşi, au ajuns în SUA, unde depun mărturie curată despre ororile înfăptuite de oamenii mari. Totuşi, ciudat, nu se vorbeşte aproape deloc despre miile de fetiţe cu vârste de 8-10 ani, care au destine aparte, tocmai din cauza statutului inferior al persoanelor de sex femeiesc.

La 7 ani, Achol Kuol a luat drumul pribegiei, împreună cu mama şi cei patru fraţi ai săi, atunci când armele au spart liniştea satului lor. Zile de marş forţat până în Etiopia, apoi în Sudan, apoi în Kenya. Îşi aminteşte că apa era o raritate, iar hrana însemna de multe ori frunze şi fructe sălbatice. Unii copii au fost devoraţi de lei, dar nici adulţii nu au fost feriţi de primejdii. La graniţa dintre Sudan şi Etiopia, Aden – o altă fetiţă – era ţinută pe braţe de cei doi unchi ai săi, în timpul traversării fluviului Gilo. În mijlocul apei, unul dintre ei a dispărut, fiind sfâşiat de un crocodil, dar copiii au mers mai departe. Pe acelaşi drum, a fost dată dispărută şi mama lui Achol Kuol, conform tradiţiei, fetiţa fiind plasată ulterior într-o familie adoptivă. De fapt, abandonată unui viitor incert, mână de lucru ce nu presupune cheltuieli pentru „stăpâni". Într-o noapte, un bărbat a intrat în coliba ei, i-a astupat gura cu o cârpă şi a violat-o. Fetiţa nu a spus nimic, de teamă că ea va fi cea învinovăţită şi ştiind că nici un bărbat n-ar mai fi luat-o de soţie. Din nefericire, în urma violului a rămas însărcinată iar familia adoptivă şi ceilalţi refugiaţi au alungat-o. A găsit adăpost la o rudă din clanul mamei sale, unde a născut o fetiţă botezată Riak – cuvânt care în limba dinka înseamnă „război". Mai departe, nimeni nu poate şti ce se va întâmpla. Achol Kuol a mai crescut, este adolescentă, dar viitorul ei şi al fetiţei este închis. Sau, mai exact, a fost închis încă înainte ca ele să se nască, dintr-un motiv ce a dat nume – tragică identitate – unuia dintre copiii uitaţi ai planetei: Riack – „război". *(A.N.P.)*

A scăpat de bătăuşi predându-se la... poliţie

Povestea cu muntele care vine la Mahomed, dacă nu se duce Mahomed la munte, se aplică uneori în realitatea noastră cea plină de „minunăţii", sub semnul hilarului amestecat însă şi cu o doză de dramatism privitor la noi, toţi. Astfel, în cazuri puţine şi minore, ce-i drept, infractori de mâna a treia se aruncă singuri în braţele poliţiştilor, cu o „candoare"... impresionantă.

Aşa a făcut recent – bineînţeles, fără să vrea! – vrânceanul Ionel Popişteanu, un urmărit general condamnat pentru înşelăciune şi aflat în Timişoara, în căutare de lucru. Dar oraşul bănăţean nu s-a dovedit prea ospitalier pentru el, poate şi pentru că sus-numitul nimerise într-un anturaj ce conturează o anume „margine" a societăţii. Grupul de aşazişi boschetari abordat nu s-a arătat deloc sensibil şi receptiv la problemele vrânceanului, astfel că nu le-a trebuit mult celor două părţi, ca să se ia la hartă. Şi, cum de la vorbe la fapte se ajunge foarte repede, Ionel a scăpat doar cu fuga şi cu straiele serios şifonate de o bătaie în toată regula. Numai că urmăritul general de autorităţi a fost urmărit şi de neprietenoşii boschetari, iar ca să scape, a sărit peste un gard, în prima curte care i-a inspirat încredere.

Bucuria gazdei! Căci locul respectiv era sediul Poliţiei Transporturi Timişoara, iar lucrătorii de-acolo s-au dovedit de această dată deosebit de ospitalieri... Acum, gluma e glumă, dar hilara întâmplare ascunde şi o morală cam amară, legată de ceea ce se cheamă oficial siguranţa cetăţeanului cinstit şi încrederea lui în unele instituţii ale statului. Comentariile le lăsăm totuşi pe seama cititorului. (A.N.P.)

GELOZIA, eterna poveste

Fraza pe care frumoasa Patricia, o fostă Miss Virginia, a auzit-o de la extrem de gelosul său ex-soţ, Martin Lawrence, este una pe care şi multe alte femei au auzit-o, şi multele cărţi în care a fost tipărită au făcut-o aproape banală: „Dacă eu nu te pot avea, nici altul n-o să te aibă. Nu uita că te iubesc până la moarte!" Dar, acest „până la moarte" se vede că fusese menit să dureze foarte puţin pentru Patricia şi Martin. Curând după căsătorie ea a rămas însărcinată. Părea că Cerul însuşi coborâse pe Pământ. Dar ea avea să-şi dea seama imediat că sarcina şi naşterea fetiţei lor, Jasmin, în loc să-i lege şi mai mult pe cei doi soţi, nu a făcut decât să accentueze gelozia lui Martin.

Consumată de sarcină, apăsată de neînţelegerile familiale, Patricia se îmbolnăveşte. Urmează o lungă perioadă de suferinţă şi, când îşi revine, decizia este luată: nu va mai accepta chinul alături de Martin. Patricia se hotărăşte să divorţeze şi până la urmă realizează acest lucru. Prevăzând inevitabilul, ea o ia în secret pe Jasmin şi amândouă se ascund într-un hotel. Furios, fostul soţ reuşeşte să-i afle adresa şi... o nouă ameninţare: *o să te omor, pe tine şi toată familia ta*! La început, Patricia nu a luat prea în serios ameninţările – ştia că Martin mai mult vorbeşte decât face. Dar... lucrurile s-au schimbat. În una din puţinele sale ieşiri în lume, Patricia cunoaşte un celebru fotbalist al momentului, Emmitt Smith, care o impresionează cu grija şi dragostea pe care i le arată. Şi când Emmitt o cere în căsătorie, ea nu ezită nici un moment să accepte. Ceea ce evident îl aduce pe Martin în pragul nebuniei: *„Nici un alt bărbat nu va păşi pe terenul meu şi nu va deveni tatăl Jasminei! Patricia trebuie să ştie că îi voi transforma viaţa într-un iad! O să obţin ca Jasmin să-mi fie încredinţată mie şi nu lăsată să fie dusă de mama ei într-un alt stat!"* Dar prietenii Patriciei, şi chiar cei ai lui Martin, îşi dau seama că ar fi foarte greu ca Tribunalul să fie determinat să-şi schimbe sentinţa, iar dacă Martin ar avea proasta inspiraţie să ceară acest lucru – ar arăta ca un caraghios. Nu că ar fi pentru prima oară, spun aceiaşi prieteni. Şi este poate inutil să adăugăm că această dramă s-a consumat la Los Angeles – este o poveste de oriunde şi de pretutindeni. Doar că tot ce se întâmplă în Oraşul Îngerilor ajunge mai repede o poveste publică... *(M.D.)*

Săptămâna 21 – 27 IUNIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Sferturi de finală 11.50 TVR Craiova 14.20 Fotbal: Sferturi de finală 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Ploaia de stele 22.20 Serial: „Amy" 23.30 Clubul Cupei Mondiale.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.50 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.20 Fotbal: Sferturi de finală 11.50 O vedetă populară 13.15 Formula 1: Marele Premiu al Europei 14.15 Fobal: Sferturi de finală 16.30 Ora G 17.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.40 Surprize, surprize 23.15 Clubul Cupei Mondiale.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.45 Grădiniţa de duminică 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Conferinţa de presă 14.00 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 15.00 Formula 1: Marele Premiu al Europei 17.00 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.40 Deştept şi bogat 21.40 Ştirile de sâmbăta asta 22.10 Film: „Peţitorul" (coprod., 1997) 23.55 Clubul Cupei Mondiale.

LUNI 7.30 Strict necesar 9.30 Surprize, surprize (r) 13.00 Teleenciclopedia (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Konika 17.30 Serial: „Pasiuni" 18.15 Fotbal: Marile meciuri la CM 2002 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 22.45 Clubul Cupei Mondiale.

MARŢI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Timişoara 14.20 Fotbal: Prima semifinală 16.30 Konika 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Marile meciuri la CM 2002 (r) 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Cine l-a răpit pe micuţul John Doe?" (Canada, 1988) 22.45 Clubul Cupei Mondiale 0.00 Lumea dansului.

MIERCURI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Cluj 14.20 Fotbal: A doua semifinală 16.30 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Marile meciuri la CM 2002 (r) 20.00 Jurnal 20.50 Tearul Naţional TV prezintă: „D'ale carnavalului" de I.L. Caragiale 22.45 Clubul Cupei Mondiale 0.00 Euroatlantica.

JOI 7.30 Strict necesar 10.55 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Marile meciuri la CM 2002 (r) 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Fotografii de familie" (SUA, 1993, partea I). Cu: Anjelica Huston 22.45 Clubul Cupei Mondiale 0.00 Istorie polemică 3.35 Film: „Vecinii" (SUA, 1999).

PAMELA ANDERSON
ANTENA 1, duminică, 13.30

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 6.45 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 23.20 Leonard Cohen şi muzica lui.

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Magica legendă a spiriduşilor" 15.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 21.40 Serial: „Iubire fără păcat".

LUNI 7.15 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

RITA HAYWORTH

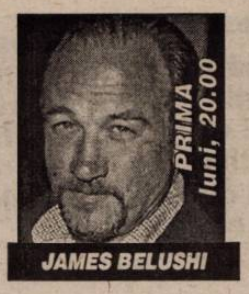

JAMES BELUSHI

DEMI MOORE

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Dallas: Ultima confruntare" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Stargate" (SUA, 1994). Cu: Kurt Russell, James Spader 22.30 Film: „Vânătorul de recompense" (SUA, 1982/1992). Cu: Harrison Ford, Sean Young 1.45 2001 MTV Musc Awards.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Raliu Grecia 12.00 Provest 13.00 Serial: „Katie Joplin" 13.30 Film: „Povestea unei mame" (SUA, 1987) 15.30 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Alo, aţi greşit numărul" (România, 1959) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Armă mortală I" (SUA, 1987). Cu: Mel Gibson 22.30 Serial: „Ally McBeal" 23.30 Serial: „Clanul Soprano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Duminica la ora 13.00 17.00 Film: „Îngerul şi cel rău" (SUA, 1947). Cu: John Wayne, Joan Burton 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Armă mortală II" 22.30 Film: „Soldaţii dreptăţii" (SUA, 1992) 0.30 Serial: „Oz" (ep.1).

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Reîntâlnirea" (SUA, 1999) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.15 Film: „Dorinţa Emmei" (SUA, 1998).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Teroare în aer" (SUA, 2001) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Ultimul Don IV" (SUA, 1997) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.00 Film: „Fecioara Maria" (SUA, 1999).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Asteroidul" (partea a II-a) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Fetele rele cuceresc Vestul" (SUA, 1994) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.15 Film: „Invadatorul" (SUA, 1997). Cu: Sean Young.

JOI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.15 Film: „Regele popicelor" (SUA, 1996)) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Monstrul din Chicago" (SUA, 1997) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.00 Film: „Anchetă pe insulă" (M. Britanie, 1972).

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vânează 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Film: „Ultimul mohican" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul & Televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Film: „Pariul" (SUA, 1989) 22.00 Film: „Băiatul cu ziarele" (SUA, 1994) 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 13.30 Film: „Zardoz" (SUA, 1974). Cu: Sean Connery 15.30 Ce-i în frigider? 16.00 Film: „Mesaj din spaţiu" (SUA, 1996). Cu: Charlie Sheen 18.00 Focus 20.00 Film: „Jane Eyre" (coprod.). Cu: William Hurt 22.00 Elite Model Look 23.00 Film: „Demonii trecutului" (SUA, 1994).

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Royce" (SUA, 1994). Cu: James Belushi 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Paradisul în direct" (România, 1997) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Shag" (SUA, 1989) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Judecata oarbă" (SUA, 1991) 22.00 În faţa presei 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.05 Camera de gardă 17.05 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 D'ale lu' Mitică 22.30 Film: „Virus ucigător" (SUA, 2001) 0.15 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.10 Arta apărării 8.45 Film: „Mici eroi" (SUA, 1991) 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „Piatra magică" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.05 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (partea a VI-a) 21.45 Serial: „Bine dragă!" 22.15 Serial: „Cel ales" 23.05 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Piatra magică" 12.00 Serial: „Wishbone: Amprente de hoţi" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Documentar 15.05 Atlas 16.45 Serial: „Andromeda" 17.30 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.35 Serial: „Primul val" (ep.1) 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 O zi printre stele 22.35 Serial: „Bine dragă!" 23.00 Film: „Lovitură directă" (SUA, 1994).

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.10 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.20 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.20 „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Palete 20.30 Serial: „Zona crepusculară" 21.00 Puls 2002 21.30 Reforma pe bani mărunţi 22.00 Teatru liric: „Cenuşăreasa" de Gioachino Rossini.

MARŢI 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Călătorind prin ţară 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.10 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Figuranţii" (România, 1987) 23.35 Cauza şi defectul 1.30 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Destine 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Un soţ perfect" (coprod., 1992) 23.00 Club-art 23.30 Clepsidra cu imagini 1.00 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 „Călătoria lui Allen Strange" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Afaceri la cheie 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Timpul trecut 22.20 Film: „De partea răului" (Anglia, 1995 1.15 Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Paparazzi 22.00 Film: „Combinaţie periculoasă" (SUA, 1998) 0.00 Film: „Dublă trădare" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Paparazzi (r) 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 16.00 Poveşti de alintat copiii 17.00 Trăieşte-ţi vara cu HI-Q 19.00 Observator 20.00 Film: „Oameni de onoare" (SUA, 1992). Cu: Tom Cruise, Jack Nicholson, Demi Moore 22.30 Film: „Lucruri foarte rele" (SUA, 1998). Cu: Christian Slater, Cameron Diaz 0.30 Film: „Modelul" (SUA, 1944). Cu: Rita Hayworth.

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngeri păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Roswell" 13.30 Serial: „V.I.P." 14.30 Ora de vară 15.30 Serial: Flying Blind" (ep.1). Cu: Tea Leoni 16.00 Film: „Rio Lobo" (SUA, 1970). Cu: John Wayne 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.30 Film: „Câinii războiului" (coprod., 1980). Cu: Christopher Walker, Tom Berenger 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 10.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Experimentul" (SUA, 1996) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Destine încrucişate" (SUA, 1996) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „1941" (SUA, 1979). Regia: Steven Spielberg 3.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Răzbunare amară" (SUA, 1994) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Get on the Bus" (SUA, 1996) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Întâlnire cu moartea" (coprod., 1988). Cu: Lauren Bacall 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Pavilionul" (SUA) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LAUREN BACALL
ANTENA 1, joi, 20.00

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film 22.00 Concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Serial: „Laboratorul lui Newton" (ep.1) 12.30 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 12.00 Club abc (r) 13.30 Serial: „Hollywood" 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 17.00 Serial: „Istoria creştinismului" 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film 22.15 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film 22.10 Concert de muzică populară (r) 23.35 Videoclipuri.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film 22.05 Concert 23.30 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film 23.30 Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.35 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film 22.00 Loto – Joker – Pariu Trio 22.15 Jazz.

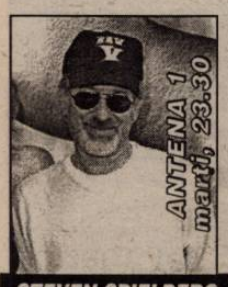

STEVEN SPIELBERG

MELODY THOMAS-SCOTT

JOHN WAYNE

EDITH GONZALES

„RĂZBOIUL STELELOR”

stârneşte emoţii, dar şi îngrijorări

Episodul II din celebra saga interstelară semnată de George Lucas – e vorba de seria „Atacul clonelor” din „Războiul stelelor” – a fost aşteptat cu sufletul la gură cel puţin de fanii din America ai acestei producţii cinematografice. Înainte ca filmul să fie lansat în cinematografele din Statele Unite, peste 25000 de fani ai „războiului” şi-au dat întâlnire la Indianapolis, asemenea unor voluntari înfocaţi, dornici să rămână înscrişi pe lista adepţilor acestei bătălii... interstelare. Scopul lor? Să schimbe impresii în legătură cu mirajul cu care George Lucas i-a obişnuit deja şi, totodată, să-şi exprime emoţia pe care acest gen de film o declanşează în sufletul lor. S-au pregătit temeinic şi din timp pentru acest eveniment, de vreme ce numeroşi participanţi erau costumaţi în copii ale hainelor personajelor din seria precedentă, „Răzbunarea fantomei”.

Evident, reprezentanţii mass-mediei americane nu puteau să piardă un asemenea moment, aşa că gazetarii s-au strecurat printre fani, interesaţi să le cunoască „pe viu” părerile. Şi nu mică le-a fost surpriza când au auzit voci care spuneau că se tem de o dezamăgire. Fideli idolilor lor – Steven Spielberg, George Lucas şi personajele create de ei –, împătimiţii serialului au declarat cu oarecare îngrijorare că speră ca magicianul efectelor speciale să se reîntoarcă spre magia trilogiei originale, cu alte cuvinte să nu se menţină în maniera „mai puţin reuşită”, abordată în „Ameninţarea fantomei”. Unele persoane, aflate în jurul vârstei de 30 de ani şi care îşi amintesc că în copilărie au fost fascinate de „Războiul stelelor”, se întreabă dacă nu cumva, fiind prizonieri ai amintirilor vârstei inocenţei, îşi hrănesc actualul entuziasm cu impresiile de demult. Dar, chiar dacă aşa se va întâmpla, fanii mai pretenţioşi tot sunt decişi să-i mai acorde regizorului o şansă, hotărâţi fiind să aştepte marea revelaţie în cel de-al treilea episod.

„Atacul clonelor” îl are în centrul acţiunii pe contele Dooku, un fel de Jedy rebel, care a creat o armată de clone, antrenată să lupte împotriva Federaţiei. Acest personaj central este deopotrivă interesat de acţiunile întreprinse de tânărul Anakin Skywalker, afiliat Forţei obscure, un alter ego al maleficului Dark Vador.

Jedi Master Yoda

Dark Vador critică noul „Star Wars”

Dave Prowse, bărbatul care l-a întruchipat pe necruţătorul Dark Vador în trilogia originală, afirmă că varianta nouă „Star Wars” a pierdut mult din magia variantei de odinioară. Dave Prowse, fost halterofil englez, critică de fapt nivelul de interpretare al actorilor din actualul episod II – „Atacul clonelor”. „Scenariul e sărăcăcios iar jocul actorilor pare secundar efectelor speciale, apreciază Dave Prowse. Mă gândesc că Star Wars a fost la origine o poveste bazată pe relaţia dintre protagonişti şi un personaj malefic, în care mesajul mergea pe ideea victoriei binelui asupra răului. Cu siguranţă, publicul îşi aminteşte şi acum de nume cum ar fi Han Solo, Prinţesa Leia şi Luke Skywalker, fără să le identifice neapărat cu Harrison Ford, Carrie Fisher sau Mark Hamill. Azi lumea vorbeşte în primul rând de Ewan McGregor sau Liam Neeson, nu de personajele din film... Iată cum s-a pierdut magia!”

Jango Fett şi George Lucas

În ciuda entuziasmului sau a dezamăgirilor stârnite de episodul anterior, americanii foarte atenţi la fenomenul social, au aruncat totuşi un ochi profesionist asupra persoanelor care s-au aşezat la coadă, în faţa caselor de bilete, de la ora 4 dimineaţa, în dorinţa de a prinde un bilet la premiera filmului. Au constatat că vârsta şi ocupaţia participanţilor la această „convenţie” nu exprimă o selecţie: adolescenţi cu părul vopsit în toate culorile pământului, copii de vârsta cursurilor primare, oameni de afaceri în ţinute „office”, părinţi, profesori, chiar şi „capete albe” – reprezentând generaţia bunicilor, s-au dovedit interesaţi de miracolul „Star Wars”.

Un final trist

Într-un interviu acordat canalului de televiziune CNN, George Lucas a acceptat să dezvăluie fanilor „Star Wars” cum se va termina cel de-al treilea episod, care va fi lansat pe ecrane în 2005: „Star Wars” se va sfârşi fără prea mari surprize, cu victoria Imperiului asupra cavalerilor lui Jedi.

Băieţii răi vor câştiga în final, în timp ce băieţii buni vor muri, cu câteva excepţii... Aşadar nu va fi un sfârşit fericit. Nu ştiu cum va primi publicul acest lucru, dar în mod sigur ştiu că filmul are şi o doză de umor care va atenua din gustul amar al finalului.”

INGMAR BERGMAN

şi-a donat arhiva personală

Ajuns la vârsta de 83 de ani, cineastul suedez *Ingmar Bergman* a găsit de cuviinţă să doneze unei fundaţii nou înfiinţate întreaga sa arhivă, care cuprinde fotografii, filme şi documente scrise, legate de toată activitatea sa în domeniul teatrului şi cinematografiei.

Fundaţia este susţinută financiar, pe lângă alţi sponsori, de Institutul de film suedez (Svenska Filminstitutet) şi de televiziunea naţională. Ingmar Bergman, regizor şi scenarist, cu studii de literatură, este unul dintre numele de referinţă ale primului secol de cinema, ca autor al unui univers foarte personal, în care contorsionatul şi tenebrosul lui EU interior sunt transpuse pe ecran. Pentru Ingmar Bergman, cinematograful a însemnat o cale de confesiune, o modalitate de a se elibera de propriile spaime şi obsesii. Temele sale preferate sunt: singurătatea, suferinţa, vinovăţia, credinţa, cruzimea şi nu în ultimul rând moartea, toate conduse de o idee centrală: lumea este un infern. Eroii filmelor sale sunt persoanele neputincioase, vulnerabile, ezitante, lipsite de forţă interioară – un fel de marionete ale destinului. Tot ca manieră personală de lucru, regizorul a preferat să folosească în numeroase din filmele sale acelaşi repertoriu de chipuri actoriceşti: Liv Ullman, Bibi Andersson, Max von Sidow, Harriet Anadersson, Erland Josephson etc.). Mult prea complicate, greu accesibile şi pesimiste, filmele sale au fost şi sunt gustate în special de publicul elitist de cinematecă şi de specialiştii festivalurilor, care nu s-au zgârcit niciodată la premii când a fost vorba de creaţia semnată de Ingmar Bergman: „Vapor pentru Indii” – menţiune la Cannes 1947; „A şaptea pecete” – Premiul special al juriului, Cannes 1956; „Fragii sălbatici” – Ursul de aur, Berlin 1957; „Voi fi mamă” – Premiu, Cannes 1958; „Magicianul” – Premiul special al juriului, Veneţia 1959; „Izvorul fecioarei” – Oscar pentru film străin, 1959; „Prin oglindă” – Oscar pentru film străin 1961; „Fanny şi Alexander” – Oscar şi Cesar pentru film străin 1982.

Christian Slater,

proaspăt absolvent de... liceu

Potrivit propriilor mărturisiri, *Christian Slater* şi-a dorit mult să devină actor, ceea ce s-a şi întâmplat. După ce şi-a văzut visul împlinit, succesul l-a aruncat în lumea drogurilor, fiind în repetate rânduri la un pas de a ieşi din sistem, absenţele „motivate” de la filmări, de genul „se află în arestul poliţiei” sau „a fost internat de urgenţă într-o clinică de dezintoxicare” nefiind admise ca scuze. Din fericire totuşi, cariera sa nu s-a destrămat. De la un timp însă actorul este animat de gânduri bune cum ar fi: să-şi obţină diploma echivalentă cu bacalaureatul american. Maliţioşii spun că, probabil, a urmat exemplul marelui regizor Steven Spielberg care a obţinut şi el recent o diplomă universitară.

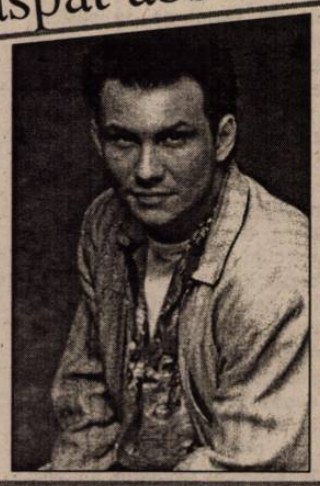

Că este adevărat sau nu ceea ce declară, cert este că Slater spune că a regretat mereu că a părăsit prea devreme studiile pentru a-şi încerca norocul ca actor. A fost atât de hotărât să-şi repare această greşeală încât în ultimii doi ani a învăţat pe rupte şi în final s-a ales cu râvnita diplomă de absolvent. „Viaţa îţi oferă întotdeauna... lecţii din care înveţi că trebuia să înveţi. Şi că în caz contrar, pierzi pe mâna ta...”, declara actorul înţelepţit de experienţele trăite.

GROS-PLAN

◆ *Tom Hanks* nu pierde nici un prilej să arate cât e de... bun. Nu numai în meserie, ci şi în alte situaţii. Aşa se face că nu a ezitat nici o clipă să salveze un om de la înec. Nu aruncându-se în valuri, ci coordonând operaţiunea de autosalvare a celui aflat în pericol. În timp ce-şi făcea programul de jogging în apropierea casei lui de pe plaja Malibu, actorul a auzit strigătele de ajutor ale unei persoane prinsă de curentul de apă. S-a apropiat pentru a constata ce se întâmplă, apoi, ca un adevărat regizor, l-a sfătuit pe înotătorul aflat în pericol să nu-şi piardă cumpătul şi să se concentreze pentru a pluti deasupra apei până când curentul va pierde din intensitate. Când a văzut că omul a mai prins curaj şi puteri, l-a îndemnat să înoate pe diagonala torentului, către ţărm. Ajuns într-o zonă de minim pericol, înotătorul a fost ajutat de vedetă să ajungă pe uscat. Salvatorul a acţionat ca-n filme!

◆ Cu prilejul celei de-a 20-a ceremonii a Festivalului noului cinema latino-american, actorul de origine spaniolă *Antonio Banderas* a fost recompensat cu marele premiu intitulat „Anthony Quinn”. El este astfel primul actor care a primit acest trofeu ce poartă numele unuia dintre cei mai mari actori ai cinematografiei mondiale, Anthony Quinn. În memoria marelui dispărut, Festivalul a avut loc în Rhode Island, localitatea unde Anthony Quinn, actor de origine mexicană, a decedat anul trecut la vârsta de 86 de ani. La ediţia precedentă, Anthony Quinn s-a numărat printre invitaţii de onoare şi a fost recompensat cu un premiu pentru întreaga sa carieră.

◆ *Silvester Stallone* a primit recent, din partea Asociaţiei comercianţilor de casete video din Las Vegas, titlul de „star al mileniului în filmele de acţiune”. „Atât ca actor, cât şi ca producător şi scenarist, Silvester Stallone a realizat excelente performanţe artistice şi a creat personaje memorabile pentru istoria cinematografului”, declara preşedintele asociaţiei. Recompensa pentru „Rambo” şi „Rocky” se asociază unui alt eveniment legat de numele lui Stallone: pe 28 mai a fost lansată într-o ediţie specială DVD „Trilogia Rambo”. În prezent, în vârstă de 55 de ani, Silvester Stallone a devenit celebru în 1976 graţie filmului „Rocky” bazat pe un scenariu scris de el.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Florin Nica:

„Trăim la intersecţia unor câmpuri de radiaţii complexe”

Profesorul *FLORIN NICA* din Piatra Neamţ reprezintă o imagine oarecum insolită în peisajul atât de complex al remediilor pentru sănătate, fie ele de natură aşa-zisă clasică, fie din sfera terapiilor complementare. Concentrare, spirit de observaţie foarte ascuţit, rigoare extremă, corectitudine, acestea sunt doar câteva dintre calităţile ce-l ghidează pe Florin Nica în folosirea energiilor şi a câmpurilor convenţional-neconvenţionale. El nu practică medicina, nefiind autorizat s-o facă, dar oferă o serie de repere de importanţă deosebită, nu doar pentru anumite persoane şi pentru intervale de timp reduse, ci la modul general, pentru a şti să ne ferim existenţa de influenţele negative sau malefice.

De la „magie”, la ştiinţă

Radiestezie este termenul folosit în mod curent, în legătură cu domeniul abordat de prof. Nica, dar acesta ocoleşte termenul, din cauză că mulţi autointitulaţi specialişti, prea puţin sau deloc dotaţi senzitiv, informaţional, lipsiţi de originalitate, au compromis termenul foarte cunoscut. El este de părere că „s-a ajuns la un amalgam de magie, vrăjitorie, bioenergie, tehnici radiante, mulţi şi-au deschis cabinete cu acte în regulă, încercând diagnosticări prin metode radionice, apoi prin tehnici bio-psihoradiante, cristaloterapie, naturiste, au încercat vindecări. Unii au reuşit, dar observ că în ultimii opt ani cei rămaşi pe poziţii onorabile, cu unele rezultate deosebite, sunt cei care îmbină cercetarea experimentală, în cabinete şi-n laboratoare, cu aplicaţii în domeniul bioenergetic-terapeutic, naturist şi al tehnicilor radiante. Absolut necesare sunt cunoştinţele de bază în anatomie, metabolism, fiziologie, biochimie şi psihologie. Cei ce-şi aplică sensibilitatea şi puterea bioradiantă cu aparatura convenţional-neconvenţională (deocamdată) au cele mai bune rezultate. Practic, mai valoroşi sunt senzitivii cu un bagaj informaţional pluridisciplinar, holistic şi – de ce nu? – eclectic. Marile secrete ale metodologiei şi tehnicilor radiestezice, cu alte ramificaţii ale sale, nu se află, nu se divulgă la cursuri sau în literatura de specialitate mediatizată, ci lucrând la modul concret, practic, pe baza unor cunoştinţe temeinic acumulate şi asimilate.”

Radiaţii pozitive – radiaţii negative

„Se ştie că ne folosim în medie 15-20% din capacitatea noastră cerebrală. Subconştientul este încă vag cunoscut. Când se vor putea activa la modul controlabil şi celelalte componente cerebrale, neuronale, fiinţa umană va ajunge la performanţe, bineînţeles, fără a neglija cunoaşterea şi respectul faţă de Creator. De ce spun acest lucru? Când s-a încercat activarea cerebrală forţată, pentru ca subiectul să capete capacităţi «paranormale», folosindu-se substanţe psihogene de excitaţie sau metode orientale insuficient cunoscute, s-a ajuns la dereglări psihice, comoţii cerebrale, infarcturi etc.” – afirmă prof. Florin Nica. Relaţia dintre extrasenzorial şi sănătate a verificat-o pe propria persoană, în urma remedierii unor probleme mai vechi, prin metode complementare.

Folosind aparatură clasică ori invenţii proprii, Florin Nica a constatat direct că trăim la interferenţa unor câmpuri de radiaţii complexe – telurice, cosmice artificiale şi naturale electromagnetice cu diferite frecvenţe şi lungimi de undă, corpusculare, fotonice etc. Sunt cunoscute radiaţiile telurice de tip Hartmann şi Curry, cu interferenţele lor însumate geopatogenice. Însumarea lor în proiecţie orizontală duce la nocivitatea locului, dar ele sunt detectabile şi ecranabile, dacă ştim cum şi cu ce. De asemenea, faliile geologice active, tensionate de micro şi macromişcări telurice, iradiază pe o rază dată. Totuşi, prof. Nica a descoperit că un nod geopatogen sau altă radiaţie telurică, atunci când întâlneşte un strat geologic sau un zăcământ ce conţine anumite substanţe minerale în stare solidă sau lichidă, devin extrem de benefice pentru mediul de la suprafaţă şi pentru fiinţa umană, în mod special. Şi – iată, deloc întâmplător – tocmai astfel de zone sunt asociate cu fe-

nomene insolite, cu semnalări de apariţii eterice, luminiscente sau întunecate, vibratorii, cu entităţi şi manifestări de tip *poltergeist*.

O constatare originală, în slujba sănătăţii

Afirmaţiile lui Florin Nica se fundamentează pe studii de teren. Iată un caz elocvent, pornind de la detectarea unei surse de apă subterane, operaţiune pentru care el este solicitat frecvent, având remarcabila reuşită de 100%! Familia care l-a solicitat – părinţii şi trei copii, vârste de la 5 la 48 ani – manifesta slăbiciune, oboseală, paloare, apetit scăzut. Sursa de apă depistată trecea pe sub casă şi o parte din anexele gospodăriei; la fel, pe sub casa unor vecini care au solicitat aceeaşi detecţie, dar care manifestau cu toţii un tonus deosebit. Forările ulterioare au lămurit întrebările ridicate de aceste interesante diferenţe prezentate de sănătatea celor două familii. În al doilea caz, radiaţia electromagnetică nocivă în mod natural, a izvorului, omnidirecţională, pătrunzând şi vertical printr-un strat de argilă cenuşie, a antrenat energia corpusculară a acesteia, iradiind pozitiv casa şi terenul familiei care nu avea probleme cu sănătatea. În schimb, la cei cu permanente stări patologice nu exista stratul de argilă în subsolul locului, radiaţia izvorului penetrând un amestec de pietriş şi cremene şi ástfel influenţând negativ gospodăria şi pe membrii familiei. „În legătură cu interferenţa radiaţiilor telurice geopatogene, cu diferite materiale şi minereuri ce pot schimba din negativ în pozitiv acţiunea acestora, menţionez că este o constatare originală şi verificabilă, care-mi aparţine.” – remarcă prof. Nica.

În concluzie, una dintre coordonatele esenţiale pe care se desfăşoară existenţa noastră se raportează – dincolo de componentele socială, culturală, educativă, economică ş.a.m.d. – la locul fizic în care trăim, dar despre care am uitat ori ignorăm să căutăm informaţii de primă importanţă. Se pare că (şi) sub acest aspect, înaintaşii noştri care căutau „locul bun” pentru construirea casei, pentru săparea fântânii, aveau mult mai multe cunoştinţe pragmatice, dar şi ascultare şi respect faţă de forţele extraumane. Lucru de care e bine să ne amintim mereu, chiar dacă ne aflăm în epoca zborurilor cosmice şi a calculatorului.

În exclusivitate în revista „Magazin”

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Ioan Cristache-Popescu, maestru extrasenzor

Unele coordonate ale destinului individual pot fi modificate

Ioan CRISTACHE-POPESCU este maestru extrasenzor de categorie internaţională. Preocupările sale raportate la capacităţile impuse de această calitate se îndreaptă deopotrivă către problemele de sănătate, aşa cum sunt ele percepute în mod curent, şi către aspecte ale reglării unor coordonate ale destinului individual. În fond, vorbim despre o unică întruchipare a fiinţei umane, căci sănătatea (şi opusul ei, boala) nu poate fi detaşată de nici un alt fragment ce ne alcătuieşte. Altfel spus, suferinţele corpului fizic reprezintă efectul unor dereglări în câmpul energetic şi, în extensie, la nivelul acelei particule eterne care ne animă şi există – dincolo de naşterea şi de moartea în trup material. Nu e deloc întâmplător faptul că, atunci când vine pe lume, orice făptură omenească are deja „programată” (cuvântul nu este cel mai potrivit, însă exprimă mai concret realitatea) menirea în viaţă.

◆ *„Pecetea de slăbiciune de la naştere”* ◆ *Un sentiment de frustrare de-a lungul întregii vieţi* ◆ *Calcule care duc la schimbarea vieţii în bine*

Viaţa – sub semnul astrelor

Se cunoaşte faptul că, la naştere, orice individ stă sub forţele unor corpuri cereşti care determină evoluţia în timp a fiecăruia, sub mai multe aspecte: în primul rând, sănătatea, puterea energetică, încărcătura spirituală, aptitudini, stare afectivă. Este bine ca fiecare mamă să ştie aceste însuşiri ale nou-născutului, pentru că nu există fiinţă lipsită, în momentul naşterii, de o „pecete de slăbiciune” – după cum afirmă Ioan Cristache-Popescu. Aceste date ţin de factorul ereditar, dar şi de fiecare individ în parte, ca entitate separată. Drept urmare, pe parcursul vieţii afecţiunile se pot schimba – în bine sau în rău – în funcţie de ceea ce părinţii cunosc la naştere despre copilul lor. Ideea este valabilă şi în legătură cu ceea ce am numit menirea respectivului individ. Dacă, de exemplu, un nou-născut vine pe lume înzestrat cu calităţile prin care ar putea ajunge un foarte bun medic, părinţii îl pot obliga (în necunoştinţă de cauză, dar animaţi de cele mai bune intenţii) să se orienteze către altă profesie. Urmarea va fi practicarea fără pasiune şi fără reuşite remarcabile a acestei meserii, ca şi un sentiment de frustrare de-a lungul întregii vieţi, repercutat asupra tuturor celorlalte aspecte existenţiale.

Fără îndoială, nu numai partea profesională este importantă, ci de ea se leagă atât starea sănătăţii, cât şi cea afectivă. Terapeutul Cristache-Popescu poate realiza asemenea calcule, despre care mărturiseşte că au fost probate de nenumărate ori, chiar prin biografiile persoanelor ce l-au abordat. Calculele se pot face şi pentru adulţi, dar la ei partea profesională nu se mai poate modifica atât de uşor. În schimb, sub aspectul sănătăţii, al ordinii interioare, al afectivităţii şi energiei, se poate interveni cu succes. În funcţie de datele respective şi de vizualizare, persoanele sunt îndrumate spre un anumit mod de viaţă, schimbându-şi în timp starea lor generală, în bine.

Copiii pot fi mai bine ocrotiţi

Ce pot face mamele? Terapeutul este de părere că un singur lucru, foarte important, ar trebui să-l aibă în atenţie fiecare femeie care a adus pe lume un copil: să studieze amănunţit un zodiac şi să înţeleagă exact cele menţionate acolo. Este un prim pas, făcut la un nivel de generalitate, căci calculul amintit mai sus include mai multe elemente de referinţă, între care numele deţine o conotaţie aparte. Pentru partea feminină, de pildă, se foloseşte numele după tată, deci nu cel al soţului, dacă persoana este căsătorită. Mult mai important este însă prenumele, care diferenţiază entitatea. El reprezintă partea sfântă din fiecare, cea care a stabilit prin botez relaţia cu Divinitatea. Să ne gândim numai la un amănunt elementar: întotdeauna, la biserică (dar şi în practicile magice care ţin de manipularea altor tipuri de energii), numele de botez este cel pomenit în legătură cu sănătatea, binele, reuşita celor vii şi cu iertarea păcatelor celor morţi.

„Părinţii care doresc cu-adevărat să se apropie de adevăr, în ce priveşte sănătatea şi menirea copilului lor, trebuie să caute ca acest copil să fie vizualizat şi să i se facă toate calculele necesare, fără de care nu avem certitudini. Eu folosesc mereu calculele amintite, cu care mă probez, pentru a fi sigur că nu am greşit. Nu este un efort deosebit pentru subiect, căci cu excepţia prezenţei fizice ori măcar a unei fotografii recente, am nevoie doar de nume, prenume, ziua, luna, anul şi ora naşterii. Nu e nimic magic în ceea ce fac, iar rezultatele aflate sunt întotdeauna de un real folos, fie şi numai pentru reglarea sănătăţii individului.” – ne-a declarat Ioan Cristache-Popescu. O posibilă cale pentru dobândirea unei existenţe (mai) liniştite, mai lipsite de probleme majore, pe care e bine să nu o excludem din viaţa noastră, în virtutea scepticismului atât de frecvent insinuat în mentalitatea omului contemporan.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

STELIAN FULGA – terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiţie obligatorie în vindecarea oricăror afecţiuni.»

◆ După 4 ani petrecuţi între călugării-terapeuţi din Tibet, Stelian Fulga a obţinut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci şi cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate căra în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină”.*

◆ Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obţinut din seminţe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor) şi ulei de seminţe de in (regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăţă de toxine, dispar problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia.*

◆ *Boli vindecate:* stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecţiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.

◆ Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienţilor o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugaţi să comunice şi *grupa sangvină a bolnavului.*

◆ *Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, Şos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea staţiei de metrou Piaţa Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienţii vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include şi cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.*

SPORTIV!

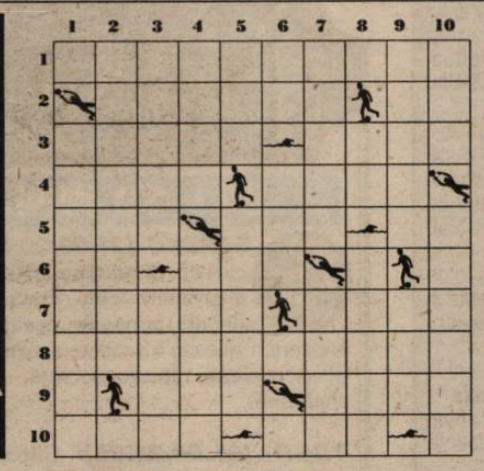

ORIZONTAL: 1) Polo pe apă! (pl.). 2) Handbal în 7! – La şut! 3) Mişcare în aer liber – Şah... mat! 4) Minge ardeleană – Trăgea cândva în teren. 5) Trage... în plasă! – Şi în gheaţă – Unu şi unu! 6) La Dinamo! – Tras în piept. 7) Atac în trombă – Evoluţie bună în teren. 8) Pătrundere... prin dribling! (sic.) 9) Prinse-n plasă! – Cu un bun rezultat în teren. 10) Un petic de cer (pl.) – Bate pe(în) teren.

VERTICAL: 1) Campion la încrucişări, pe planşă. 2) Se caţără... pe vârfuri. 3) Îţi cântă-n strune... – din când în când. 4) Într-o litră! – Triaţi în lotul restrâns. 5) Înaintaş celebru – Plasă. 6) În apărare de două ori! – Sare din scurte! 7) Teatrul disputelor sportive – Învinsă prin şiretenie (fig.)... 8) ...în întrecere! – Susţinător (pl.). 9) Jocul cu balonul oval – Turism în teren. 10) Venite la sfârşit! – Îşi fac jocul pe extreme.

DICŢIONAR: SAN, ITRA, SAR.

Laurian Buture
Adjud

SOLUŢIA CARE ULUI (*Sportiv*a): NAVIGATORI - LITERE - UT - SPORT - REGE - PILA - SERB - ANA - SAN - II - DI - AER - A - N - ASALT - ARAT - STRECURARE - I - ASA - SCOR - NORI - MAI - I.

Verificaţi-vă cunoştinţele

LA IARBĂ VERDE

1. Ce se înţelege în general în botanică prin „iarbă"?
2. Ce este „iarba de mare" şi la ce foloseşte?
3. Ce este „iarba fiarelor" în mitologia populară românească?
4. Cine a scris, în 1951, romanul „Harfa de iarbă"?
5 Cine a regizat, în 1961, filmul „Splendoare în iarbă"?
6. Cine este interpretul cunoscutei melodii „Iarba verde, verde de acasă" („Green, Green Grass of Home")?
7. Cine a pictat, în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea, tabloul în ulei „Fată în iarbă"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Papagalul face parte din familia Psittacidae, ordinul Psittaciformes. 2) Cel mai mic papagal cunoscut este „Papagalul cu pântece roşu" (Micropsitata keinsis). El are până în 10 cm şi trăieşte în Noua Guinee. 3) Cel mai mare papagal din lume este Ara hiacint. Atinge 100 de cm, trăieşte în bazinul Amazonului şi este destul de rar întâlnit. 4) Zeul Kama (Kamadeva) din mito-logia vedică, zeu al dorinţei şi al dragostei este reprezentat adesea călărind un papagal. 5) Publicaţia „Bilete de papagal" a fost editată în perioada interbelică de Tudor Arghezi (1880-1967). 6) Papagalul Minervei Tutovan se numea Keops. 7) Rolul papagalului în filmul „Mama" a fost interpretat de Florian Pitiş.*

Poşta cititorilor Încercăm să răspundem astăzi pentru două seturi de întrebări, considerând că nerăbdarea dumneavoastră este mai mare acum, la încheierea concursului.

Pentru întrebările din numărul 21 cu tema „Veneţia" am acordat punct şi celor care, la întrebarea numărul 4 au indicat un alt film legat de temă.

Aşadar 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Maria Iova – Constanţa; Florentina Gorea – Topliţa; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch şi Toma-Dan Creţu – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Dan Victor Munteanu – Galaţi.*

Pentru întrebările din numărul 22 cu tema „Telefonul" am primit scrisori de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Angela Toma - Bucureşti; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch şi Toma-Dan Creţu – Bucureşti.*

– 5 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa şi Dan Victor Munteanu – Galaţi.*

Dacă vom mai primi la această temă scrisori trimise la data cerută de concurs le vom menţiona în numărul viitor. (I. Stoica)

Ultimul desen al lui Postolache...

Se pregătea să ne ofere un nou set de desene pentru luna iulie. Avea planuri mari şi era neobosit, deşi boala îl măcina fără milă. A lucrat până în ultima zi, dovadă ultimul lui desen pe care îl reproducem alăturat. Din nefericire, viaţa în Sorin Postolache, prietenul şi colaboratorul nostru, s-a stins luni, 17 iunie 2002. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

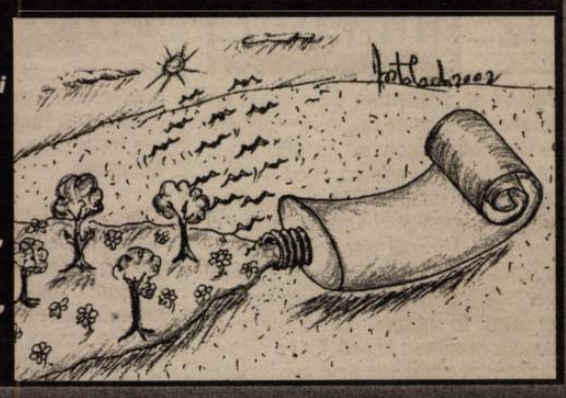

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ ***Rododendronii*** cresc în ţara de origine în păduri montane, cu sol fertil, bogat în humus şi reavăn în permanenţă. Condiţii asemănătoare i-ar fi necesare acestei plante şi în grădina noastră. Acest lucru se poate realiza amestecând pământul de grădină cu pământ special de rododendroni. Solul Inkarho suportă însă şi solurile mai calcaroase.

◆ Nu trebuie amânată curăţarea ***liliacului*** de florile care s-au trecut cam de mult timp. Ciorchinii de flori uscate, care au ajuns aproape maro, trebuie îndepărtaţi nu numai din motive estetice, ci şi pentru că formarea seminţelor ar consuma inutil din seva plantei. De obicei, seminţele nu se folosesc pentru înmulţirea liliacului.

Botaniştii ne învaţă că...

◆ În balcoanele sudice, cu expunere mare la soare, necesarul de apă de udat creşte semnificativ în luna iunie, atingând punctul maxim către sfârşitul lui iulie şi începutul lui august.

◆ Pentru o jardinieră de un metru lungime, cu multe flori şi frunziş des, e nevoie, începând din iunie, de aproximativ 6 litri de apă pe zi. Apoi, în septembrie, octombrie, setea plantelor scade treptat.

◆ În balcoanele cu expunere nordică, mai umbrite, necesarul de apă este, evident, mai scăzut. În iunie sunt suficienţi 2 litri de apă, cantitatea crescând spre 4 litri în august.

◆ Cu ajutorul ***cerceluşilor, hortensiilor, begoniilor, Lisei harnice*** şi ***ferigilor,*** care la un loc oferă o paletă cromatică extrem de atrăgătoare, balconul orientat spre nord poate fi o mini-grădină continuu bogată în verdeaţă şi flori. Crinii de toamnă sunt şi ei ideali pentru acest balcon.

◆ ***Plantele aromatice*** (mirodeniile) iubesc pământul permeabil, dar sărac în substanţe nutritive. Cel mai potrivit este pământul compus din părţi egale de nisip, compost şi pământ de flori. *(A. Popescu)*

Fotografii de la viitor

IOANA ANDREEA OPRIŞESCU
Drăgoieni – Gorj

ŞAH

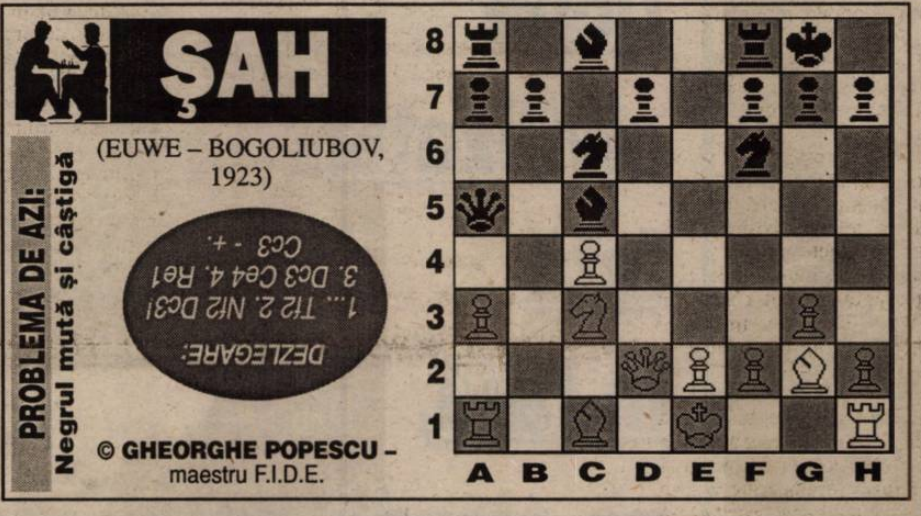

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

(EUWE – BOGOLIUBOV, 1923)

DEZLEGARE:
1... Tf2 2. Nf2 Dc3!
3. Dc3 Ce4 4. Re1
Cc3 - +.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„NOSTIMADE"

SEMNALE DE PERICOL / SPECTACOL INAUGURAL		A SE FORTIFICA / AZI		DUŞMĂNIE / CURAŢI CA LACRIMA		ION MARIN / EPOCĂ		TREMURĂ CA PIFTIA / DIN NOU		PÂRGHIE DE MANEVRĂ? / APEL CĂTRE CEL DE SUS	
GURĂ DE VĂRSARE / RUDĂ CU PALTINUL							COPACUL VEVERIŢEI / A SĂCĂI PE UNDEVA				
					A DUCE ÎN ISPITĂ / MINUS						
TAXĂ PENTRU SERVICIU / OMONIMI						EŞUAT / PÂINE VECHE					
				INDIENI DIN TEXAS / ÎNCHEIE O ANECDOTĂ						METALUL VICECAMPIONULUI	
ÎN ASIA! / FIINŢĂ RAŢIONALĂ			MOTIV DE JUDECATĂ / CLĂDIRI ÎN PARAGINĂ								LIPSITĂ DE CONŢINUT
		CERC AUTO / SCAUN LA TEATRU						FĂCUT SCRUM / PÂNZĂ DE SACI			
A DA GREŞ / LUNGIT PE PAT					CĂRŢI DE SUCCES / SILE OPREA				IN UGER! / OMUL LUI BUREBISTA		
						A ASCULTA PE CINEVA / ÎN CASETĂ!					
MÂNDRU / NECAZ PE CAPUL OMULUI							MAŞINĂ DE RĂZBOI CU ŞENILE				
					ORA PE CARE O CÂNTĂ CUCUL						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PAS CU PAS". *Orizontal:* C - P - F - O - M - M - POPULARITATE - LOIALA - OGAR - HAI - CINSTITI - BAT - TIC - SAT - TONIC - TEATRE - RATAN - NURI - DA - ACAPARA - F - TONA - ORATOR - SOL - OPRI - URA - RAI - INSERAT - LINGUSITOARE.

Test

Între cele două desene sunt cinci diferenţe la care se mai adaugă alte 4 datorate unor schimbări de locuri. Puteţi să le găsiţi? *(Gh.R.)*

SOLUŢIA: De la stânga la dreapta: mânerul uşii, statuia „omului", pălăria, strada în tablou pătrat, pătul femeii din tablou dreptunghiular, cuul de deasupra acestui tablou, pâlcul de pe piedestal, buzunarul hainei, baticul.

Sfaturi pentru drumeţi

Vara la munte temperatura atmosferică începe să crească instaurând caracteristicile „climatului subtropical"

Echipament. În consecinţă, se vor încălţa bocancii, însă mai uşori decât cei folosiţi iarna. Se vor menţine pantalonii lungi, dar mai subţiri, din in sau din bumbac. Unii turişti pornesc în concediu în această lună fără să se fi expus anterior la soare (altfel spus, majoritatea a rămas cu pielea albă). Astfel că prin folosirea pantalonilor scurţi riscă să-şi ardă pielea (se înroşeşte); foarte neplăcută este înroşirea exagerată a spaţiului popliteu (regiunea posterioară a genunchiului) încât mersul devine aproape imposibil. Deşi în sezonul cald se poartă cămaşa cu mânecă scurtă, este indicat să existe ca rezervă şi una cu mâneci lungi pentru a proteja braţele de razele solare.

Alimentele aduse de acasă vor fi consumate în maximum 1-2 zile, deoarece se alterează, iar depozitarea în cabane atrage şoarecii sau insectele. Pentru prima zi de călătorie sunt mai indicate următoarele alimente: carnea de pasăre, ouăle (fierte tari), brânzeturile, şunca, biscuiţi şi prăjituri uscate. Se vor evita alimente greu digerabile (sosuri marinate sau peşte în ulei) precum şi cremele şi maionezele (care oferă microbilor condiţii desăvârşite de înmulţire). Cutiile metalice de conserve vor fi examinate cu atenţie: tabla să nu fie ruginită, capacele să nu se bombeze în afară iar termenul de consum (imprimat) să nu fie depăşit. Dacă în momentul înţepării cutiei ţâşnesc gaze şi lichid sau chiar dacă presiunea din interior este negativă dar conţinutul miroase urât, conserva se va arunca fără şovăire, deoarece ar putea provoca indigestii sau chiar intoxicaţii grave.

Semnele îmbolnăvirii (greaţă, vărsături, crampe, diaree, dureri de cap, febră, transpiraţie, ameţeli etc.) apar de cele mai multe ori brusc, iar alteori după o perioadă de 3-24 de ore de la consumarea alimentului. Primul ajutor constă din repaus la umbră, comprese pe cap şi ingerarea de lichide (ceai de mentă, de muşeţel sau chiar apă caldă) introduse rar cu linguriţa. În lipsă se bea apă cu lămâie şi puţin zahăr. În cazuri grave bolnavul va fi transportat la spital. *(F. Frazzei)*

A doua jumătate

Blaturi şi şmenuri. Cine crede că blaturile sunt ceva numai în torturile noastre fotbalistice se înşală. Ne-a fost dat să vedem chestii mai gogonate la ditamai CM. Un stadion întreg a fluierat şi o lume întreagă a văzut cum Mexicul n-a mai atacat şi Italia n-a mai forţat, doar doar să iasă meci nul, caz în care ambele echipe mergeau în optimi, iar Croaţia şi Ecuador mergeau acasă. Ceea ce s-a şi întâmplat, chiar în văzul lumii. Urât.

Bravo Brazilia! Şi Brazilia putea face un aranjament cu Costa Rica, situaţie în care Costa Rica era calificată în optimi, indiferent de rezultatul din Partida Turcia-China. Lotul Braziliei, de departe cel mai valoros prezent la această ediţie, a respins blatul şi a învins la scor o reprezentativă mică, dar ambiţioasă, forţând-o să părăsească această competiţie chiar înainte de sezonul ploios. Turcia a învins cea mai mare ţară din lume şi joacă în optimi. Să mai zicem că SUA, Coreea şi Japonia s-au calificat pentru prima oară în

64 de arestări, dintre care 24 de cetăţeni străini, acesta este bilanţul poliţiei japoneze de la startul CM.

istorie în fazele superioare ale Mondialelor. Cam asta a fost în grupe, grupe care au rămas o amintire acum că s-a intrat în a doua jumătate a Cupei Mondiale.

Ciudăţenii. Un antrenor francez la o echipă africană, Senegal (unii zic în glumă „reprezentativa secundă a Franţei"), care a bătut Franţa, campioana mondială şi europeană *en titre*! Un italian, Cesare Maldini, antrenor al Paraguayului, îl bagă în lot pe Roche Santacruz, coleg de club german cu portarul Oliver Khan, chiar în partida Paraguay-Germania! În fine, un antrenor german la echipa Camerunului care a jucat, culmea, tot cu Germania! Mai e cazul să spunem că Germania a câştigat toate aceste partide?

Ţara lui Shakespeare a învins ţara lui Hamlet. Deşi se spunea că acea reprezentativă care câştigă partida Franţa-Danemarca, câştigă titlul mondial, observaţia s-a dovedit un fâs gazetăresc. Danemarca a învins Franţa, dar a luat-o pe cocoaşă urât de tot de la Anglia, scor de forfait. Asta e, Danemarca, la fotbal, rămâne doar ţara de baştină a eroului shakespearian.

A plecat acasă şi Irlanda care în optimi a jucat cu Spania. A fost cel mai dramatic meci de până acum, şi asta după ce Raul a deschis rapid scorul. Irlandezii au ratat un penalty şi egalarea, în repriza a doua, ceea ce a fost, clar, de rău augur. Cu toate

acestea, ei au mai primit un penalty chiar în ultimul minut de joc, pe care l-au transformat şi au păşit în prelungiri. De aici la executarea penaltyurilor n-a mai fost decât un pas. Un pas greşit pentru irlandezi care au oferit Spaniei biletul pentru sferturile de finale.

Senegalul străluceşte. După ce a contribuit la eliminarea Franţei, Senegalul a trimis acasă o altă reprezentativă europeană, echipa Suediei. Suedezii au deschis scorul dar asta nu le-a ajutat la nimic, pentru că ai lui Papa Diop au înscris de două ori la rând şi au ajuns direct în sferturi. Lumea se gândeşte deja la o finală cu Camerun, în rol de protagonist.

SUA a ajuns şi ea acolo unde a ajuns Senegalul, adică în sferturi după ce luni a învins echipa Mexicului, căreia nu i-a folosit la nimic blatul cu Italia. SUA care n-a făcut nici un blat, să nu uităm că a mâncat bătaie de la Polonia cu 3-1(!), le prieşte din ce în ce mai mult în Asia şi ne putem aştepta şi la alte surprize de la această ţară care are întotdeauna nevoie de eroi.

La închiderea ediţiei. Turcia a învins ţara coorganizatoare şi avem acum în sferturi o a doua prezenţă surprinzătoare, după SUA.

Planuri secrete

ONLINESPORT.RO ne pune la dispoziţie alte două planuri secrete ale unor recente semifinaliste:

PLANUL BRAZILIEI. *Dantelat, tropical şi fără comentarii.*

PLANUL SPANIEI. *Cine a zis că Spania are vre-un plan?*

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

24 – 30 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): Alura curbei financiare este cea mai interesantă acum. Dacă în primele zile ale perioadei aceasta este în creştere, urmează o scădere accentuată şi iar o ascensiune. În consecinţă, atenţie la cheltuieli!

TAUR (21.04-21.05): Curba psihicului are un maxim joi sau vineri. Este posibil să primiţi o veste extrem de îmbucurătoare din mediul profesional sau familial. Din punct de vedere financiar, lucrurile nu stau pe roze.

GEMENI (22.05-21.06): Două evenimente contradictorii vor pigmenta acest interval. Prima întâmplare provine din sfera sentimentală şi are o aromă neplăcută; apoi, spre finele săptămânii, primiţi bani.

RAC (22.06-22.07): Luni sau marţi veţi avea parte de o dezamăgire de natură afectivă sau profesională. Uranus şi Soarele nu au o poziţie reciprocă favorabilă şi, prin urmare, vă puteţi aştepta la surprize neplăcute.

LEU (23.07-22.08): Un bun prieten vă va ajuta într-o situaţie foarte delicată, la serviciu. Pe de altă parte, viaţa în cuplu decurge ca şi cum aţi savurat elixirul tinereţii fără bărânete şi vieţii fără de moarte.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Oscilaţiile curbei psihicului sunt extrem de periculoase şi s-ar putea să luaţi decizii pripite pe care le veţi regreta. Cred că ar fi cazul să dialogaţi mai mult cu dv. înşivă în primul rând.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Luni şi marţi vor fi zile infernale în mediul profesional sau în cel familial. Influenţa nefastă a Lunii vă transformă într-un vulcan. Poate că dacă v-aţi cenzura mai drastic orgoliile, ar fi mai bine.

SCORPION (23.10-21.11): În prima jumătate a spătămânii, Soarele este „umbrit" de Marte, apoi face o pereche excelentă cu Mercur. Asta înseamnă, de obicei, că tot ce este legat de latura maaterială a vieţii decurge la cote optime.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): În acest interval reuşiţi să finalizaţi un proiect (idee) pe care l-aţi amânat nepermis de mult. Va fi o săptămână fastă pentru dv, atât din punct de vedere moral, cât şi financiar.

CAPRICORN (21.12-19.01): Un ghinion financiar vă pândeşte marţi sau miercuri, însă acest fapt nu trebuie să vă distragă atenţia de la probleme curente pe care le aveţi de înfruntat zi de zi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): În prima parte a săptămânii veţi avea o confruntare destul de dură cu o persoană de sex opus pe care nu prea o ţineţi la inimă. Din fericire, lucrurile revin curând la normal.

PEŞTI (19.02-20.03): O veste bună şi una mai puţin plăcută vor umple această perioadă agitată, dar veţi avea şi unele satisfacţii morale şi chiar financiare. În weekend vă aşteaptă o întâlnire parfumată.

Personalităţile săptămânii: *Nicolae Bălcescu, P.P.Carp, Paul Constantinescu, Sergiu Celibidache, Ion Ionescu de la Brad;* Luigi Pirandello (Nobel literatură 1934), George Bernard Shaw (Nobel literatură 1925), Jean-Jacques Rousseau, Raymond Chendler, Mel Brooks, Isabelle Adjani.

Kurnikova, cea mai SEXY din lume

Deşi n-a câştigat nici un titlu la vreun turneu de tenis, rusoaica Anna Kurnikova a câştigat primul titlu din cariera ei: cea mai sexy femeie din lume. Aşa a hotărât revista pentru bărbaţi FHM. Şi noi n-avem nici un motiv să-i contrazicem pe arbitri. Mai ales că este şi posesoarea unei averi de 6,55 milioane dolari. Obţinuţi nu din tenis, ci din reclame publicitare.

Două civilizaţii, faţă în faţă, pe stradă

Imaginea pe care o prezentăm poate constitui o expresie semnificativă surprinsă în Liban, ţara care a revenit la normalitate după un sângeros război civil care a durat 15 ani. În prim plan, o femeie musulmană oferă ajutor unei femei sărace cu un copil în braţe. Pe planul doi al acestora într-o vitrină se lăfăie o reclamă la lenjerie intimă după tipic occidental. Contraste religioase, dar şi evidente contraste de „standard" social. (Gh.R.)

Ciclopul înghiţit de ape

Mitul ciclopilor era adânc înrădăcinat în conştiinţa romanilor. Istoria lui Polifem, ciclopul orbit de Ulise, apare des în sculpturile celor de pe Via Apia. De multe ori însă marea a înghiţit aceste comori, restituind uscatului doar o mică parte din ele. Printre care pot fi amintite aceste „fragmente" reprezentând picioarele uriaşei statui a lui Polifem. *(I.S.)*

Fluxul

de turişti străini spre Coreea de Sud a rămas aproape constant după primele zece zile ale Cupei Mondiale de fotbal. În perioada de referinţă 20 mai-2 iunie, media zilnică de turişti înregistraţi în Coreea de Sud se ridica la 29.973, cu doar 1,4 la sută mai mare decât media de 29.560 consemnată în perioada anterioară (7-19 mai). Cei mai mulţi vizitatori ai Coreei de Sud provin din Japonia, dar numărul lor a scăzut cu 19,3 la sută, la o medie zilnică de 7.572, comparativ cu media zilnică consemnată în perioada de două săptămâni înainte de 20 mai.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

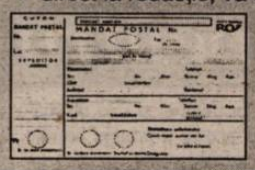

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Odiseea colonizatorilor spaţiului ■ Surprizele unui roman necunoscut al lui Jules Verne ■ Sirius – steaua strălucitoare a dogonilor ■ Femina club ■ Cancerul de piele, mutaţie genetică! ■ Napoli, un oraş aşezat pe portativ ■ Cea mai mare crimă a Marchizului de Sade ■ Misterioasa moarte a lui Puşkin ■ Întâmplări adevărate ■ Entuziasmul vedetelor – în derivă ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 579 • ANUL XLV • 27 IUNIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 26 (2329)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Nu-ţi fie teamă că înaintezi prea încet. Teme-te dacă te opreşti.
(Sun Tzu)

Ambiţia este ultimul refugiu al eşecului.
(Oscar Wilde)

Dumnezeu le-a dat oamenilor râsul ca să-i consoleze că sunt inteligenţi.
(Reine Malouin)

Antichităţi şi bijuterii

Senzualitatea unei Venus cu braţe

O statuie reprezentând-o pe Venus, zeiţa iubirii, a fost vândută recent la Londra de casa Christie's, cu 7.926.650 lire sterline, adică 12375000 euro. Venus din Jenkins, cum a fost numită, este din marmură, datează din primul secol d. Ch. şi seamănă foarte bine, cum se poate observa, cu cea mai celebră statuie antică, Venus, zisă din Milo. Zeiţa frumuseţii şi a iubirii pozează goală, senzualitatea ei venind din gestul mâinii drepte care atinge imperceptibil sânul stâng. Reprezentarea zeiţei în această postură este considerată ca fiind de inspiraţie greacă, mai exact copiind aşa-zisa Afrodita din Knide, sculptura lui Praxiteles din secolul al IV-lea î.Ch., o statuie dispărută, dar foarte admirată în Antichitate.

Cel mai mare diamant negru din lume

Iată cum arată cel mai mare diamant negru din lume! El este tăiat într-un singur cristal, este de mărimea unui ou şi are o greutate de 179 de carate. „Vulcanul", cum este numit între specialişti, are formă de pară, artistul giuvaergiu lucrând la el timp de 15 ani pentru a-i da forma perfectă. Piatra iniţială cântărea, când a fost descoperită, 380 de carate, dar din ea s-a pierdut aproape jumătate la prelucrare. Pentru cei dornici de investiţii, să dezvăluim şi faptul că „Vulcanul" va fi vândut azi la Saint-Armand-Montrond, în Franţa, preţul urmând să depăşească un milion de euro. Anul trecut a fost vândut cu 12 milioane de franci un diamant negru de 480 de carate, dar el era compus din mai multe cristale. „Micuţul" Vulcan va costa mai puţin, dar valoarea lui e mai mare din pricina finisării sale.

Un vis al umanităţii prinde contur

TELEPORTAREA

a devenit posibilă!

Despre teleportare (transportarea unui obiect dintr-un loc în altul prin dematerializare) s-au scris mii de articole şi sute de „paranormali" s-au lăudat că o pot realiza. Evident, în afară de vorbe, nimic concret. Şi totuşi, scepticismul oamenilor de ştiinţă a fost oarecum spulberat recent, când un grup de cercetători din Australia a anunţat mass-media că a fot deschis un nou capitol al ştiinţei: teleportarea. Sigur, nu e vorba despre dematerializarea unui obiect casnic şi rematerializarea lui în alt loc. Cercetătorii de la Universitatea Naţională a Australiei (conduşi de dr. Ping Koy Lam) au reuşit să dematerializeze un fascicul de lumină (practic, o rază laser) dintr-un loc pentru a-l face să reapară la un metru mai încolo. Totul a durat o fracţiune de secundă, dar se poate spune că s-a reuşit transportarea dintr-un loc în altul, cam la fel cum se sugerează în Star Trek, celebrul serial sf al anilor '70. Sigur, nimeni nu vrea să vândă pielea ursului din pădure. Până la teleportarea unei materii solide mai e. „Pot prezice că de acum în cinci ani vom reuşi să teleportăm un atom izolat" a declarat dr. Lam care lucrează la acest subiect din 1997. Oricum, până la „teleportările" din Star Trek mai este, având în vedere că întreg corpul uman este compus dintr-un număr uriaş de atomi (o cifră compusă dintr-un 1 urmat de 27 de zerouri!).

FAPT DIVERS

Accident în Univers. Telescopul Hubble şi-a recăpătat vederea în infraroşu în urma unei reparaţii pe care au făcut-o cosmonauţii de pe naveta Columbia în luna martie. NASA a publicat de curând câteva fotografii realizate de camera de luat vederi NICMOS despre

care oficialii NASA declară că surprind epoca de formare a Universului, mai exact, ciocnirea a patru galaxii iniţiale, după Big Bang. Cum nimeni nu-i poate contrazice, nu ne rămâne decât să admirăm fotografiile realizate de Hubble.

Mafia moare, dar nu se predă. Saint Louis-ul e îndoliat: a murit John Gotti, patriarhul familiei mafiote Gambino. Începându-şi activitatea într-o bandă care jefuia camioane în New York, Gotti a ajuns în fruntea familiei Gambino în 1985 şi, deşi a fost răspunzător de mai multe crime, el a fost de fiecare dată achitat. Mafiotul, care a devenit şi personaj de film artistic, a intrat însă la închisoare, în 1992 fiind condamnat pe viaţă. A murit la 61 de ani, de cancer, într-un centru de recuperare din Springfield, statul Missouri.

Pisica nu are doar şapte vieţi. În localitatea portugheză Albufeira s-a desfăşurat sesiunea Adunării Generale a Federaţiei Feline Internaţionale (FIFe) unde au participat reprezentanţi din 37 de state membre din Europa şi de pe alte continente. Pe agenda de lucru a fost şi primirea de noi membri şi aceştia au fost România şi Cipru. E vorba despre un „succes extrem de important pentru mişcarea felină din România, calificativele obţinute în expoziţiile feline putând fi recunoscute acum oriunde în lume".

Canguri rarisimi. Doi canguri arboricoli, marsupiali originari din Australia şi Papua-Noua Guinee au fost aduşi la Grădina Zoologică din Beauval, Franţa. Exemplarele, absolute rarisime, sunt în vârstă de 4 ani şi s-au născut unul la Zoo

din Brownsville (SUA), celălalt la Köln (Germania). Înalţi de 50 cm, aceşti canguri (Dendrolagus matschiei), spre deosebire de rudele lor „săritoare", au labele de lungime egală, dotate cu gheare puternice, sunt singuratici şi îşi petrec 18 ore pe zi dormind. Ating maturitatea sexuală la 2 ani, gestaţia durează 32 de zile, iar puiul stă timp de 10 luni în marsupiul mamei. Durata lor de viaţă este de 14 ani.

Femina club

- Moda verii
- Dosarele frumuseţii
- Baby-boom

Consultaţii fără plată

Evitaţi pericolele expunerii la soare!

Cancerul de piele, mutaţie genetică!

Descoperire

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Fetele ascunse ale geniului

JULES VERNE surprizele unui roman necunoscut

Viciul transformat în artă

Cea mai mare crimă a Marchizului de Sade

Rănit în orgoliu, rănit de pistol

Misterioasa moarte a lui Puşkin

Biblioteca Județeană

divanul galben

„Cerbul de Aur” vine în luna septembrie

Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur”, ediţia 2002, se va desfăşura, cu o probabilitate de 99 la sută, în perioada 4-7 septembrie, a confirmat prefectul Braşovului, Otilian Neagoe. Mutarea festivalului de la începutul lui iulie în septembrie a fost determinată de faptul că bugetul pentru desfăşurarea acestuia nu este definitivat. Pe toată perioada de desfăşurare a festivalului se vor organiza o serie de manifestări cum sunt Târgul Meşteşugarilor, Târgul de Turism, precum şi o paradă a portului popular. De asemenea, în zilele premergătoare desfăşurării festivalului va avea loc o gală de muzică şi dans studenţesc, o seară de muzică susţinută de Opera din Braşov şi o seară de folclor care va deschide Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur”.

Record în Reţea: 1 miliard de accesări!

Site-ul oficial al Cupei Mondiale de fotbal (fifaworldcup.com) a depăşit cifra de 1 miliard de accesări în cursul primelor două săptămâni (31 mai-15 iunie) ale competiţiei, un record absolut de audienţă web pentru un eveniment sportiv. Federaţia Internaţională de Fotbal (FIFA) a precizat că este satisfăcută de acest succes, un succes care confirmă faptul că a 7-a ediţie a CM de fotbal, organizată în asociere de Coreea de Sud şi Japonia, este “prima Cupă Mondială internet”. Precedentul record a aparţinut site-urilor oficiale ale Jocurilor Olimpice de iarnă de la Salt Lake City care, în luna februarie, au înregistrat 350 de milioane de accesări pe durata a două săptămâni. Site-ul oficial al Cupei Mondiale este realizat în şapte limbi: engleză, japoneză, chineză, spaniolă, germană, franceză şi coreeană.

Oscar pentru inventatori

Se cunosc deja laureaţii Salonului Internaţional al Invenţiilor, Cercetării şi Transferului Tehnologic „Inventica 2002”, desfăşurat, timp de patru zile, la Iaşi. Marele Premiu al Salonului a revenit Centrului Naţional de Medicină Preventivă din Chişinău, Republica Moldova, pentru produsul care poate lupta împotriva infecţiilor virale de tipul hepatitelor B,C şi D, precum şi a celor de tipul herpesului. Prof.univ. Constantin Spânu, unul din cercetătorii care au contribuit la această invenţie, a declarat că produsul „este rodul a peste 20 de ani de cercetări a mai multor colective ştiinţifice, având un principiu activ biologic, de tipul interferoanelor şi imunomodulatoarelor, urmând a fi prezent în curând pe piaţă, la un preţ de câteva zeci de ori mai mic decât al altor medicamente cu efecte similare”. Premiul „Oscar Inventica 2002” acordat de către cei care au vizitat salonul a revenit invenţiei „Lumină din lumină”, reprezentate de o candelă luminată de un led, alimentat de doi mici acumulatori solari, care poate funcţiona astfel timp de 35 de ani, construită de profesorul ieşean Constantin Antohi, care a primit şi un premiu pentru invenţiile sale dedicate protecţiei mediului.

Eroii, jefuiţi

Un grup de autori necunoscuţi au jefuit Monumentul Eroilor amplasat pe Muntele Măgura din preajma oraşului Târgu-Ocna. Acţiunea nu a strălucit prin inventivitate, dar ea a produs pagube importante, de patrimoniu. După ce au tăiat gratiile unei ferestre, hoţii au reuşit să intre în incinta clădirii şi să sustragă mai multe piese de muzeu precum Ordinul „Coroana României”, Ordinul „Steaua României”, „Crucea Comemorativă”, precum şi medaliile „Virtutea Militară”, „Bărbăţie şi Credinţă”, toate distincţii acordate eroilor de la Oituz, uniforme de ofiţeri, eghileţi, epoleţi, inventar militar provenind atât din timpul Războiului de Independenţă cât şi din perioada 1916-1918, toate de mare valoare istorică, spun specialiştii Muzeului de Istorie din Bacău. Muzeul a fost ridicat în memoria soldaţilor români căzuţi pentru apărarea ţării în cel de-al doilea război mondial pe celebrul aliniament Mărăşti-Mărăşeşti-Oituz, unde trupele germane au fost oprite în înaintarea lor înspre Rusia.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

Din nou despre

Zodiacul chinezesc

Mai mulţi cititori, printre care ***Silvia M. (Bucureşti), Mariana Deleanu (Braşov), Tudor Nedelcovici (Braşov) şi Daniela Marinescu (Ploieşti),*** ne-au solicitat informaţii suplimentare despre zodiacul tradiţional chinezesc şi cum se regăseşte în spiritualitatea acestuia afectivitatea dintre sexe. Le răspundem grabnic şi cu plăcere, deşi pe alocuri ne-am exprimat uşoare îndoieli cu privire la compatibilitatea dintre modul de gândire alegoric chinezesc şi cel „tranşant” european.

Relaţiile dintre femeie şi bărbat se supun, în stil chinezesc, unor considerente dualiste de atragere şi respingere între forţele fundamentale Yin (femeia, întunericul, pământul, recele etc.) şi Yang (bărbatul, lumina, cerul, caldul etc.). Sunt şase zodii pasive-Yin, şi anume: Bou (Capricorn), Iepure (Peşti), Şarpe (Taur), Oaie (Rac), Cocoş (Fecioara) şi Mistreţ (Scorpion); zodiile dinamice-Yang sunt: Şobolan (Săgetător), Tigru (Vărsător), Dragon (Berbec), Cal (Gemeni), Maimuţa (Leu) şi Câinele (Balanţa). Într-o primă aproximare, perechile zodiacele armonioase se formează prin asocieri Yin-Yang. Trebuie să remarcăm cu acest prilej că zodiile dinamice chinezeşti corespund zodiilor aşa-zise masculine din astrologia europeană, iar cele pasive, zodiilor aşa-zise feminine.

Dar pe cercul zodiacal chinezesc mai există un criteriu al armoniei şi disarmoniei dintre sexe. Este vorba de punctele cardinale. Astfel, în Nordul absolut se află Şobolanul, în Sudul absolut se află Calul, în Vestul absolut se situează Cocoşul, iar în Estul absolut găsim Iepurele. Niciodată între nativii acestor zodii nu vom găsi armonie, spune teoria, indiferent cine este dominantul în cuplu. Cele patru triunghiuri (echilaterale) ale armoniei zodiacale se formează întotdeauna astfel: Şobolan-Dragon-Maimuţă, Bou-Şarpe-Cocoş, Tigru-Cal-Câine, Iepure-Oaie-Mistreţ. În cadrul acestor figuri geometrice perfecte, nu contează cine este ea, cine este el sau copilul lor (aceasta-i raţiunea triunghiului: părinţi şi odraslă). Răspândirea afectului în acest mod ideal mai ţine seama şi de apartenenţa la anotimpuri diferite ale membrilor triunghiurilor.

Având în vedere orientarea cardinală a zodiilor, putem desprinde câteva superlative: astfel, cea mai aprigă femeie (în stil chinezesc) este cea născută la Nordul absolut, şi anume Şobolanca (Săgetătoarea); cel mai pătimaş bărbat este Calul, situat în Sudul absolut; pe cele mai echilibrate femei şi cei mai echilibraţi bărbaţi îi vom întâlni la echinocţiile de primăvară (Iepure, în Estul absolut) şi de toamnă (Cocoş, în Vestul absolut). În punctele cardinale intermediare nu vom întâlni nativi cu personalităţi „şterse”, ci persoane care nu ies în evidenţă atât de pregnant precum cele enumerate. Consecinţa acestor etichetări superlative ar fi, în opinia noastră, următoarea: 1. Să te fereşti de gelozia Calului; 2. Să nu încerci să domini o femeie-Şobolan; 3. Să pleci urechea la sfaturile unui bărbat sau ale unei femei din Iepure şi/sau Cocoş; 4. Respectă personalitatea marcantă a unui copil născut în zodia Calului şi a Şobolanului; 5. Copilul născut în zodia Iepurelui sau a Cocoşului este cel mai uşor de educat, dar este şi foarte sensibil la ce aude şi ce vede în mediul familial.

Din punct de vedere al activităţii sexuale, zodiile din „emisfera sudică” a cercului zodiacal chinezesc sunt cele mai „zglobii”. Iepurele, Dragonul, Şarpele, Calul, Oaia, Maimuţa şi Cocoşul par a fi campionii amorului dezlănţuit. Dimpotrivă, celelalte şase zodii, plasate în „emisfera rece sau nordică” au nativi mai „potoliţi”. De aceea un nativ nordic îşi caută alt punct cardinal, pentru a se completa cât mai armonios.

Această foarte succintă prezentare scoate în evidenţă şi o anumită rigiditate a gândirii chinezeşti – comparabilă cu cea a astrologiei clasice europene. Tradiţia din această ţară pare că fixează nişte legi imuabile, deşi în realitate lucrurile sunt mult mai complicate şi mai imprevizibile. Una din complicaţiile interzodiacale este reprezentată şi de semnul de esenţă al nativilor (Apă, Pământ, Aer, Lemn şi Foc), despre care vom vorbi cu alt prilej.

RADU IANIERI

Test de personalitate

Aveţi imaginaţie?

1. A avut fantezia un rol important în destinul dv. (dragoste, carieră, decizii de moment)?
2. Preferaţi să primiţi în dar un obiect oarecare şi nu un volum de versuri?
3. Aveţi obiceiul să vă porecliţi profesorii, amicii, iubita (iubitul) şi să schimbaţi poreclele după împrejurări?
4. Vi s-ar părea absurd ca o floare să poată să meargă sau să vorbească?
5. Combinaţi elementele vestimentare după criteriul armoniei culorilor?
6. Reuşiţi să anticipaţi finalul unei cărţi sau al unui film?
7. Simţiţi câteodată dorinţa de a schimba actuala „ordine a lucrurilor”, cu una strict personală?
8. Vă deranjează exprimările plate, convenţionale ale celor din jur?
9. Consideraţi că prea multă imaginaţie dăunează?
10. Poate avea simţul umorului o persoană fără fantezie?

Autoevaluare: a) Aveţi ceea ce am putea numi o *imaginaţie sănătoasă* dacă aţi răspuns pozitiv la întrebările 1, 3, 5, 6, 8, 10; b) Imaginaţia dv. poate deveni *periculoasă* dacă aţi răspuns pozitiv la întrebările deja enumerate plus întrebarea 4; c) Gândirea dv. este una *strict raţională* dacă aţi răspuns negativ la întrebările deja enumerate şi aţi răspuns pozitiv la întrebările 2, 7 şi 9. *(P.I.)*

Sărbătoarea amorului

Cei 34000 de locuitori ai micului oraş Esperantina, din nord-estul Braziliei, au sărbătorit de curând ziua amorului, instituită în urmă cu un an de către consilierii municipali. Cu acest prilej au fost organizate mese rotunde în care s-au dezbătut problemele sexuale cu care se confruntă o mare parte din locuitorii oraşului. Scopul principal al discuţiilor l-a constituit găsirea unor soluţii de ameliorare a plăcerii sexuale mai ales în rândul femeilor care în proporţie de 73% se declară nesatisfăcute. Acest lucru a generat o serie de crize conjugale, divorţuri şi relaţii extraconjugale, cu efecte negative asupra echilibrului social al oraşului. Cel mai picant moment al sărbătorii l-au constituit confesiunile unei cunoscute prostituate. Raimunda Alves în vârstă de 63 de ani, asistată de sociologi şi sexologi, confesiuni legate de experienţele pe care le-a avut timp de 47 de ani cu un număr de aproximativ 5000 de bărbaţi. În zilele care au urmat sărbătorii, vânzările de prezervative au crescut considerabil. Cele de viagra, însă, au rămas stabile. Printre cei care au dezavuat acest eveniment s-a aflat şi primarul oraşului care a refuzat să vorbească despre acest subiect ziariştilor. Singurele lui cuvinte au fost: „Mi-e ruşine”... *(D.M.)*

„Craii” de Bucureşti

„Sunt tentată să vă spun că viaţa mea e un roman. Probabil că viaţa fiecăruia e un roman. Şi probabil că fiecare e convins că romanul nescris al vieţii sale e cel mai palpitant. Poate că ceea ce mi s-a întâmplat de-a lungul vieţii e lipsit de interes pentru ceilalţi. Poate că sunt întâmplări banale, care întâlnite frecvent în viaţă... Cu ce să încep? Haideţi să pornim de la cei 20 de ani, vârsta la care am ajuns în Bucureşti. Un oraş ameţitor, cu o lume pestriţă, cu personaje interesante, captivante chiar. Venisem din Ploieşti ca să fac un curs de asistenţi medicali. Şi în acelaşi timp ca să stau cu Sergiu de care eram foarte îndrăgostită. Şi cu care urma să mă căsătoresc. Ne-am logodit şi am fost împreună doi ani. Într-o „bună” zi, logodnicul meu m-a dat afară din casă. Cu tact, blândeţe, nu înainte de a-mi spune că iubeşte pe altcineva. Am suferit multă vreme, am vărsat râuri de lacrimi. Nu pot să spun că în acest timp n-am fost curtată. Am avut câţiva prieteni dar n-am iubit pe nici unul. Inima mea era mereu alături de Sergiu. Cu timpul m-am vindecat. În jurul meu roiau tot mai mulţi băieţi care vroiau, în primul rând să se culce cu mine. Arătam foarte bine, aveam un corp, cum ar spune puştii de azi, super sau marfă. Îmi plăceau bărbaţii şi cred că am făcut dragoste cu toţi care mă curtau. Nu au fost aventuri de-o noapte, ci „iubiri”, trecătoare... Până la 28 de ani am primit cel puţin zece cereri în căsătorie dar îmi cunoaştem valoarea şi n-am cedat. Aşteptam un partener special. Care a venit. Alexa un pictor pe care l-am iubit nebuneşte. Lumea era a mea, a noastră şi câţiva ani m-am umplut de fericire. Un mariaj fără cusur. Ne-am gândit la un copil dar n-a fost să fie. Când priveam înapoi, peste umăr, la prima dragoste adevărată, mă pufnea râsul. Cum am putut să fiu atât de naivă şi să cred că lumea mea începe cu Sergiu şi că nu se va sfârşi niciodată. Şi, la un moment dat, râsul mi-a îngheţat pe buze. Alexa îmi spune pe nepusă masă că vrea să divorţeze. Fără explicaţii. Din nou am simţit cum cerul se prăvăleşte asupra mea. Aveam 32 de ani, şi eram la fel de frumoasă ca în tinereţe. Dar nu mai eram sigură pe mine. Parcă era un blestem. Să fiu mereu părăsită... Au mai urmat două căsătorii. Cu acelaşi final. Acum am 40 de ani. Nu ştiu dacă mai cred în dragoste. Nu ştiu dacă mai am curajul să iubesc. Deocamdată nu mă gândesc decât la cele două fetiţe. Diana şi Isabela care sunt viaţa mea. Taţii lor s-au stabilit în străinătate şi uneori îşi mai aduc aminte de copilul lor. Un telefon sau un pachet cu haine şi jucării. Şi, uneori, bani. N-am înţeles niciodată ce anume i-a făcut pe iubiţii mei soţi să mă părăsească. Probabil că am nimerit un soi rău, de bărbaţi labili sentimental. Nestatornici. Aventurieri... Acum nu mai sunt o femeie atrăgătoare. M-am îngrăşat, au apărut ridurile... Dar şi o oarecare indiferenţă faţă de bărbaţi. Toată viaţa am crezut enorm în dragoste. Nu-mi puteam imagina fericirea în afara bărbaţilor. Acum mi-am regăsit-o cu adevărat. În postură de mamă. Nu v-am spus toate astea ca să vă impresionez, nici în aşteptarea unui răspuns. Pur şi simplu am simţit nevoia s-o fac. *(Minculescu Veronica, Bucureşti)*

Rubrică realizată de
DORIN MĂRAN

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Și dacă lucrurile ar fi stat puțin altfel?

Universul, rodul unei coincidențe

Ce căutăm noi în Univers?

De fapt, această întrebare a fost formulată într-un mod încă și mai surprinzător de către unii fizicieni: s-a dezvoltat oare Universul în modul în care a făcut-o doar în scopul de a putea fi observat și înțeles de ființele care suntem noi? Sau a fost doar o șansă norocoasă că la un moment dat, în evoluția sa a apărut viața? Acum aproape 30 de ani, în 1973, în Polonia, Brandon Carter relatează revista „Focus" făcea o afirmație șocantă la Simpozionul aniversar al centenarului nașterii lui Copernic. Deși modelul cosmologic pe care i-l datorăm, și pe care îl folosim și astăzi, ne sugerează un fel de „principiu al modestiei", în ideea că nici Pământul nici omul nu se află în centrul lumii, Carter a avut curajul să susțină că omenirea ***ocupă efectiv un loc privilegiat în Univers***! Nu că acesta ar fi „terenul de joacă" al oamenilor, ***făcut numai pentru noi***, dar părerea sa, devenită prima formulare a de atunci celebrului Principiu Antropic, a fost că noi, creaturi inteligente, cu o structură bazată pe carbon, impunem un fel de „principiu de selecție" asupra Universului! O modificare oricât de mică a constantelor universale, cum ar fi intensitatea gravitației, și ...noi nu am mai fi aici să ne întrebăm de ce este făcut Universul așa cum este! Și, de fapt, lucrurile sunt încă și mai complicate! Iar „începutul problemelor" pornește de la o întrebare aparent foarte simplă:

◆ *Doi sori pe cer?* ◆ *Oameni umblând în... patru labe?* ◆ *...bijuterii devenite radioactive?* ◆ *Luna la fel de mare ca Pământul?* ◆ *...toate acestea și multe altele s-ar putea întâmpla dacă forțele fundamentale din Natură s-ar modifica doar cu foarte puțin!*

Câte forțe există în Natură?

Răspunsul pe care l-a dat Fizica este că, la nivelul cunoștințelor noastre actuale, numărul acestora este patru: forța tare, cea care ține legați între ei protonii și neutronii care compun nucleul atomic, forța electromagnetică, cea mai cunoscută, forța slabă, care se manifestă în timpul dezintegrărilor radioactive și, în fine, cea mai slabă dar și cea mai neînțeleasă, forța gravitațională. Ei bine, după cum susțin cunoscuți oameni de știință, cum ar fi John Barrow și Frank Tippler, Martin Rees, Astronomul Regal al Marii Britanii sau chiar celebrul Stephen Hawking, noi, în universul nostru, suntem de fapt rodul unei... coincidențe, a unor anumite valori ale constantelor care guvernează aceste forțe fundamentale. O mică variație și... am înceta să existăm. Sau, dacă preferați, ne-am trezi într-un alt univers, cu o existență paralelă cu cea a noastră, unul din numeroasele care există, după părerea lui Martin Rees și a lui Hawking!

Mini-atomi...

O mică creștere a forțelor electrice ar duce la o forță de respingere sporită între protonii din nuclee, la mai puține șanse de fuziune, la un Soare în care reacțiile nucleare să se desfășoare mai lent și astfel să ne furnizeze nouă mai puțină căldură și mai puțină lumină. Iar atomii ar fi mai mici, electronii ar fi atrași mai puternic de nuclee, așa că toate obiectele și-ar vedea culoarea „deplasată" spre albastru (frecvențe mari). Și atracția moleculară ar crește: obiectele ar fi mai rezistente, cleiurile ar lipi mai bine, lichidele ar fierbe la temperaturi mai înalte, ar fi deci mai mulți ghețari... „Forma ADN-ului – spune celebrul fizician Tullio Regge – ar fi diferită, la fel și funcționalitatea sa. Aceasta ar induce mutații genetice dezastruoase!"

O creștere de doar 1% a constantei gravitaționale G, a lui Newton, și viața terestră, așa cum o cunoaștem noi, nu ar mai fi existat. Sau dacă s-ar fi adaptat la noile condiții și totuși ar fi evoluat, cele avantajate ar fi fost patrupedele – oasele ar fi fost atât de dense și de grele încât mersul „în patru labe" ar fi fost cel preferat! Chiar de fapturile cele mai inteligente!

...și un Soare-bis

Toți ar fi trebuit să ne adaptăm la o căldură sporită: un Soare mai mic, dar mai fierbinte și, surpriză, o planetă Jupiter care, datorită gravitației sporite care ar fi activat în interiorul ei reacțiile nucleare, ar fi devenit un al doilea Soare!

Calotele polare ar fi fost aproape de neobservat, în timp ce la Ecuator apa oceanelor... ar fi fiert! De fapt nimic însă nu s-ar fi întâmplat probabil din toate acestea pentru simplul motiv că însuși Sistemul nostru Solar nu s-ar fi născut! Stelele ar fi „ars" prea repede și istoria de 10 miliarde de ani care a precedat formarea Soarelui nu ar fi fost suficientă pentru ca planetele noastre atât de cunoscute să se nască... Tot ce am fi putut contempla – dacă prin cine știe ce miracol am fi avut această posibilitate – ar fi fost un univers plin doar de stele și găuri negre.

Un pod de aer spre Lună

Sau s-ar putea întâmpla ca Luna, de 50 de ori mai mică decât Terra, să devină la fel de mare, ceea ce ar însemna și o forță de gravitație suficientă pentru „a atrage" în jurul ei o atmosferă și pentru a proteja în interiorul ei magma fierbinte care să dea

naștere activității vulcanice. Lună și Pământ s-ar roti, egale ca mărime, unul în jurul celuilalt, arătându-și mereu aceeași față și legate între ele de un pod, un adevărat „cordon ombilical" de atmosferă respirabilă...

Dar dacă aceeași „egalitate" s-ar realiza între masa protonilor și cea a electronilor, constituenți fundamentali ai atomilor, atunci aceștia ar fi chiar cu totul diferiți decât îi cunoaștem noi. Fără posibilitatea de a avea un nucleu central, cu electroni și protoni rotindu-se unii în jurul altora, materia nu s-a mai putea agrega în molecule, așa cum se întâmplă în prezent. Tot ce ar exista ar fi o lume de gaz...

Dacă nu noi, cine?

Și dacă am fi făcuți din antimaterie? N-ar fi nimic. Nici n-am observa – doar pentru cineva privind „din afară" s-ar „vedea" că timpul curge în sens invers. Dacă viteza luminii ar fi nu doar foarte mare, cum este în prezent, ci chiar infinită, atunci lumina însăși n-ar mai exista. Dacă n-ar exista ozon, radiația solară ar fi „ars" tot ce există la suprafață și singura lume posibilă ar fi fost una acvatică. Dacă densitatea medie a Cosmosului ar fi fost mai mică, totul ar fi fost un uriaș nor de gaz și radiații în expansiune. Dacă...

Brandon Carter a mers și mai departe și a spus că Universul pur și simplu... a trebuit să facă să apară viața, și implicit omul, la un anume stadiu al evoluției sale! Universul „nostru" este atât de sensibil la condițiile inițiale și la valoarea constantelor sale fundamentale, încât cea mai mică variație i-ar schimba complet nu doar viitorul, ci și prezentul și trecutul. Poate că ar exista și atunci ființe inteligente care să observe aceste lucruri. Dar nu am fi noi acelea...

MIHAELA DOROBANȚU

Când începe să gândească fetusul?

Multă vreme, cei ce studiază tainele ființei umane și-au pus întrebarea când începe activitatea cerebrală a fetusului. O echipă de cercetători de la INSERM a ajuns foarte aproape de răspuns, făcând cercetări *in utero* asupra macacului – o primată ce poate aduce astfel importante clarificări privitoare la dezvoltarea noastră. S-a determinat că stadiul începând cu care legăturile dintre neuroni sunt suficient de puternice, pentru a da naștere unui anume comportament, este de cel mult două luni de la fecundare. Așadar, creierul trece la stadiul activ în momentul respectiv, cu o săptămână înainte de naștere neuronii fiind foarte dezvoltați, cu aproape 7000 de conexiuni (comparativ cu un adult, la care există 10000 de conexiuni). Rezultatele menționate sunt foarte importante pentru sănătate. Dacă fetusul este atins de epilepsie, riscul dezvoltării bolii apare în ultimele două luni intrauterine, amănunt ce poate ajuta specialiștii în punerea la punct a unui instrument de diagnosticare destinat nou-născuților umani epileptici.

Universul este turcoaz

Până acum, vizionarea unor filme artistice sau documentare despre Cosmos ori simpla contemplare a cerului nocturn ne îndemnau să considerăm că spațiul infinit e un fel de întuneric adânc presărat cu licăriri de stele. Iată însă că doi astronomi de la Universitatea „Johns Hopkins" din Baltimore, SUA, au avut ideea să combine culorile a 200000 de galaxii situate între două și trei miliarde ani-lumină depărtare de Terra, rezultatul fiind surprinzător, dar și – trebuie s-o spunem – deosebit de plăcut ochiului uman: o nuanță de verde acvatic similară turcoazului. „Culoarea Universului", cum au numit-o cercetătorii, derivă din suprapunerea albastrului unui mare număr de stele tinere cu roșul bătrânelor gigantice, amănunt ce relevă încă un lucru important, și anume că astrele care ne înconjoară nu sunt chiar atât de vârstnice cum se credea.

Telefon mobil cu manivelă

Sunt foarte cunoscute micile generatoare de energie electrică acționate de resorturi comparabile cu cele ale vechilor ceasuri. Aceste surse se folosesc cu precădere pentru alimentarea receptoarelor radio, în zonele din lume foarte sărace, unde bateriile lipsesc ori au prețuri prea ridicate. Iată însă că tehnica respectivă nu s-a perimat. Firma americană Freeplay Energy Group a realizat o variantă similară pentru reîncărcarea telefoanelor mobile, fără a fi deci nevoie de racordare la o rețea electrică. O manivelă permite rotirea generatorului, atunci când se dorește încărcarea beteriilor de alimentare sau să se telefoneze, dacă acestea sunt descărcate. Simplă și eficientă, metoda, care poate părea „primitivă" în momentul actual, este în schimb foarte comodă și economicoasă, din mai multe puncte de vedere. Pentru început, aparatele Motorola vor beneficia de „varianta manivelă", dar FEG și-a anunțat deja intenția de a aduce în curând pe piață un adaptor pentru toate tipurile de mobile. *(A.N.P.)*

Misiune imposibilă

ODISEEA COLONIZATORILOR SPAȚIULUI

◆ *O călătorie care ar dura sute de ani* ◆ *Scopul? Cucerirea unei planete din spațiul interstelar* ◆ *Motivul? Degradarea ireversibilă a Terrei*

La începutul anului, mai mulți specialiști de la NASA s-au reunit în cadrul unui simpozion din Boston pentru a examina implicațiile unei eventuale călătorii interstelare. Analize care, multă vreme, au fost considerate, o pierdere de timp și care acum, iată, sunt susținute de NASA. Unele centre de cercetare aeronautică lucrează de câțiva ani la planul unei misiuni dincolo de Sistemul nostru Solar pentru a cerceta spațiile interstelare. Dacă, prin absurd, vânătorii de mamuți de la sfârșitul ultimei ere glaciare ar fi lansat o sondă, asemănătoare lui Voyager – care a fost trimisă în spațiu în urmă cu 20 de ani și care a depășit marginile Sistemului nostru Solar – aceasta n-ar fi parcurs decât 20% din drumul ei spre următoarea stea. Pentru a ajunge în „apropierea" ei i-ar mai fi trebuit 75000 de ani.

Arca lui Noe într-o călătorie interstelară

O navă interstelară lansată în căutarea unor viitoare colonii planetare ar trebui să fie o adevărată arcă a lui Noe. Să transporte, printre altele, toate formele de viață de care ar avea nevoie colonizatorii, fie și doar sub formă de embrioni. Nava cu întreaga încărcătură ar avea o greutate de cel puțin 1 milion de tone! În aceste condiții ar fi imposibil să se atingă o viteză de deplasare mare. Cele mai „fantastice" sisteme de propulsie imaginate ar putea atinge 100-300 km/s. Și asta într-un viitor nu foarte apropiat. Realizându-se o navă spațială care să zboare de pildă, doar cu 5% din viteza luminii, cam 15000 km/s (!), s-ar putea ajunge până la Lună în mai puțin de 1 minut (față de patru zile în cazul navei Apollo). Dar pentru a se ajunge la cea mai apropiată stea Proxima Centauri, aflată la 4,5 ani lumină de noi, ar fi nevoie de 88 de ani. Cât despre centrul Căii Lactee, acesta ar putea fi atins după o imposibilă odisee de... 600000 de ani! O călătorie interstelară ar implica, așadar, mai multe generații de călători (și astronauți) care ar trebui să se nască, să crească, să fie educați, antrenați și menținuți într-o bună stare de sănătate, într-un spațiu limitat și plin de constrângeri. Care ar fi călătorii ideali pentru o astfel de „escapadă"? În viziunea lui John Moore, demograf la departamentul de antropologie al Universității din Florida, „cărămizile" de bază ale unui echipaj de cursă lungă trebuie să fie familiile. Familia, în esență, reprezentând singura structură socială care ar putea suporta tensiunile pe care le implică o experiență spațială de câteva sute de ani. Familia este cea mai în măsură să transmită, de-a lungul generațiilor, motivarea inițială a misiunii. Relațiile de autoritate, de pildă, dintre părinți și copii sunt mai ușor de acceptat decât cele din cadrul altor forme de organizare socială.

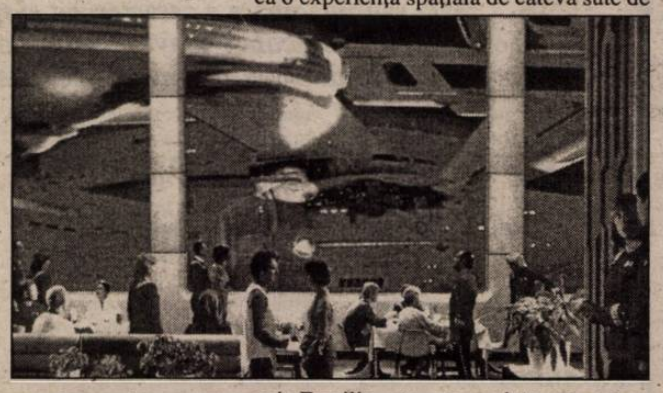

La început au fost... polinezienii

John Moore a calculat numărul ideal al grupurilor familiale care ar putea menține un echipaj minimal de-a lungul a 8-10 generații: 160 de persoane. Cupluri tinere dar fără copii. Și asta pentru că întreaga lor energie, timp de câțiva ani, va trebui să fie folosită pentru a se adapta condițiilor de viață din nava spațială. Apoi va veni și rândul biberoanelor și al instruirii fiecărui nou membru al echipajului în munca pe care trebuie să o îndeplinească. Tinerii aflați la vârsta mariajului vor avea o paletă destul de largă de „ispite", din care își vor alege partenerul de viață. Un scenariu, prezentat succint, inspirat din istoria colonizării Pacificului de către polinezieni. În urmă cu 800 de ani, 8-10 pirogi în care se aflau aproximativ 150 de persoane, în cea mai mare parte, cupluri tinere, au părăsit insulele Marchize și insulele Societății, îndreptându-se spre Noua Zeelandă. În ambarcațiuni se mai aflau plante, grâne și animale domestice. Va fi oare nevoie de o nouă arcă a lui Noe care să acosteze pe „tărmurile" unei planete generoase din spațiul interstelar? O ipoteză pe care cel puțin cercetătorii de la NASA n-o mai pot ignora. Pe zi ce trece, viitorul planetei noastre devine din ce în ce mai incert.

DORIN MĂRAN

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Interludiu prahovean: psihofotografiile lui Hasdeu

Posibilitatea existenţei universurilor paralele, recunoscută şi chiar amplu comentată de către oamenii de ştiinţă, a făcut dacă nu imposibilă, cel puţin greu de respins fără nici o considerare şi investigare ulterioară, realitatea acestor manifestări extraordinare pe care le numim parafenomene sau fenomene paranormale sau parapsihologice. Unul dintre acestea a fost amintit într-un episod anterior. Revenim la el pentru a discuta interesantele experienţe în domeniul paranormalului ale scriitorului şi enciclopedistului, Bogdan Petriceicu Hasdeu. Cel care, aşa cum bine se ştie, a fost profund afectat de pierderea, la o vârstă extrem de fragedă, a fiicei sale, Iulia.

O relatare a lui George Călinescu

După dispariţia, la doar 19 ani, la 17 septembrie 1888, a Iuliei Hasdeu, tatăl său a devenit un adept total al spiritismului. Încerca, în disperare, să ia legătura cu fiica sa, recunoscută de toată lumea drept un geniu autentic. Marele nostru critic, George Călinescu, îi dedică de altfel câteva rânduri foarte interesante: *„Încredinţat de caracterul ştiinţific al experienţei, nădăjdui chiar să fotografieze spiritele. În acest scop, în enorma sa odaie de la Arhive, în care dormea, astupă toate ferestrele cu groase perdele de rips galben închis iar între pat şi ferestre punea un paravan. Un aparat fotografic cu obturatorul închis şi acoperit cu săftin negru, căptuşit cu catifea tot neagră şi ceva mai la o parte o lampă roşie de cameră obscură şedeau în permanenţă de la miezul nopţii până la cinci dimineaţa. Pe plăci fură surprinse câteva „duhuri" în chip de pete albe..."* Acest text constituie, fără ca ilustrul critic să fi ştiut aceasta, prima descriere a ceea ce avea să fie numit fenomenul de „thoughtografie" sau, într-o traducere românească aproximativă, „gândografie". Elementul senzaţional este că Hasdeu a reuşit ***efectiv*** să surprindă imagini pe filmul fotografic! Iar cercetătorii avizaţi ai epocii nu au putut identifica nici o contrafacere a acestora...

Fondul Arhivelor Statului

Un alt element de mare interes este că Hasdeu, dincolo de evaluările tehnice ale specialiştilor, nici măcar nu poate fi bănuit de intenţie de şarlatanie, întrucât nu a încercat să convingă pe nimeni cu acestea, iar în ediţia din 1895 a lucrării sale *Sic cogito*, nu a publicat fotografiile, deşi putea evident să o facă. Mai mult, a afirmat că îşi asuma „sacra datorie" de a-şi da el personal seama de „temeiurile curat ştiinţifice ale credinţei sale". 68 dintre aceste psihofotografii constituie un fond special al Arhivelor Statului. Altę 21 au fost donate în lunile mai-septembrie 1894, Academiei Române. Primele au constituit obiectul unei comunicări la Academia de Medicină din Paris, de către dr. Hippolite Baraduc, reputat investigator al fenomenelor paranormale. După ce le descrie, el încheie cu următorul comentariu: *„Nu putem neglija cazul atât de uluitor că o imagine formată în creier poate să se exteriorizeze şi, fără nici un alt mijloc, să se imprime pe placa fotografică."*

O premieră mondială

În ceea ce priveşte fondul Academiei, cinci dintre psihofotografii atrag în mod special atenţia: cele înregistrate sub numerele 61135, 61136, 61138, 61139 şi 61151. Pe verso-ul lor, Hasdeu însuşi notează că ele au fost realizate cu obturatorul închis. Clişeul cu numărul 61139, în particular, reprezintă indubitabil ***prima toughtografie din lume***! Pe ea este surprinsă nu doar o simplă pată de lumină, ci un peisaj. Se vede clar un colţ mlăştinos de pădure, cu două luciuri de apă despărţite de un istm. În stânga imaginii, un copac pare a se oglindi în apă. O supraimpresiune de forma unei panglici ondulate părând a sugera un fulger, are la baza sa o irizaţie difuză pierdută spre orizontul imaginii. Fotografii de acest gen va realiza, de-abia peste 70 de ani, Ted Serios, despre care vom discuta şi noi în curând.

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

O forţă ridică clopoţelul

Aşezată la masă, sub supravegherea strictă a asistenţilor, Stanislawa Tomczyk depunea toate eforturile, în cadrul experimentului său, pentru a face să se ridice efectiv un clopoţel. Dar tot ce a obţinut au fost câteva mişcări pe masă şi până la urmă răsturnarea acesteia. La sugestia asistenţilor, ea s-a ridicat, trebuind totuşi să se sprijine de masă. Întrebată ce se întâmpla, Stanislawa a răspuns că probabil intensitatea insuficientă a „curentului" era de vină.

Au aşteptat un sfert de oră, apoi medium-ul a declarat că „simte cum o forţă creşte în ea" şi a anunţat că era gata să reia experienţa. A spus că era sigură că de data aceas-ta va reuşi şi a rugat fotograful oficial să fie pregătit cu aparatul lângă ea. Apoi s-a aşezat din nou la masă. Au urmat câteva încercări, apoi clopoţelul s-a ridicat efectiv în aer. Iată relatarea, în scris şi semnată, a unuia dintre asistenţii oficiali: *„Ridicarea clopoţelului a fost la început mai puţin pronunţată, dar până la urmă acesta s-a ridicat până la înălţimea frunţii medium-ului. Momentul a fost sesizat de fotograf, care l-a înregistrat cu ajutorul celor trei aparate de fotografiat pe care le instalase. Era un aparat care folosea lumină de magneziu. Imediat ce s-a auzit zgomotul micii explozii a magneziului, clopoţelul a căzut la loc pe masă."*

Aceiaşi asistenţi aveau să depună ulterior mărturie şi cu privire la un alt element extrem de important. Ei verificaseră înainte de experienţă mâinile Stanislawei şi s-au asigurat că nici după această verificare, nici în timpul demonstraţiei, mâinile ei nici nu se atinseseră între ele, nici nu luaseră în vreun fel contact cu clopoţelul. Unul dintre asistenţi a aşezat clopoţelul în locuri diferite, uneori înainte ca medium-ul să-şi pună mâinile pe masă, alteori după. S-a constatat că nu exista o sincronizare perfectă între mişcarea mâinilor care pregătea levitaţia clopoţelului. Dar, aşa cum arătau şi fotografiile, nu existase nici o legătură materială între mâini şi clopoţel, nici înainte, nici în timpul levitaţiei.

Doctorul Ochorowicz, descoperitorul Stanislawei şi antrenorul ei, a decis atunci că era momentul să treacă la o a doua experienţă, menită la rândul ei să verifice capacităţile de medium ale tinerei poloneze. De data aceasta s-a reluat o experienţă oarecum clasică, de modificare aparentă a greutăţii. În faţa Stanislawei a fost pusă o mică balanţă. Pe unul dintre talere a fost aşezată o mică sferă de celuloid, ceea ce a dus, evident, la coborârea talerului respectiv. Asistenţii care urmăreau experienţa au fost întrebaţi unde doreau ca medium-ul să-şi aşeze mâinile. S-a decis ca ea să-şi pună mâinile sub balanţă. Stanislawa a făcut ceea ce i s-a cerut şi şi-a pus mâinile sub talerul pe care se găsea sfera. După doar câteva minute, acesta s-a ridicat cu un zvâcnet şi sfera de celuloid a ţâşnit de pe el, ca şi cum cineva o aruncase cu mare putere de acolo.

Această nouă demonstraţie urmase imediat după prima. Stanislawa s-a oprit brusc, a declarat că este foarte obosită şi a rugat să i se arate din nou experienţele de electricitate care îi fuseseră prezentate atunci când intrase prima oară în laboratorul Muzeului de istorie naturală din Varşovia...

MIHAELA DOROBANŢU

O conferinţă la Institutul de Tehnologie din Massachusetts

Importanţa pe care fenomenul răpirilor OZN a căpătat-o, mai ales în societatea americană, este ilustrată de faptul că între 13 şi 17 iunie 1992 la **Massachusetts Institute of Technology** (M.I.T.) din oraşul Cambridge, lângă Boston, una dintre cele mai faimoase universităţi politehnice din lume, a fost organizată, timp de cinci zile pline, *Conferinţa pentru studiul răpirilor* efectuate de OZN-uri. Cei doi copreşedinţi ai conferinţei au fost profesorul *David E.Pritcard*, Ph.D. (51 ani), specialist în fizică atomică şi moleculară, laureat al unor prestigioase premii internaţionale, fizician care lucra la M.I.T. din 1968, şi *John E. Mack*, M.D. (63 ani), profesor de psihiatrie timp de douăzeci de ani la nu mai puţin faimoasa *Harvard Medical School* şi fost director al secţiei de psihiatrie al spitalului din Cambridge al acestei universităţi.

Între participanţi au fost mulţi cercetători, cât se poate de respectabili.

Care să fie cauzele?

Concluziile conferinţei nu puteau fi altele decât că fenomenul există, deşi cauzele rămân necunoscute. Părerile în acest sens au fost, desigur, împărţite. Unii, ca Paul Devreux şi Michael Persinger, ambii profesori de psihologie, erau convinşi că fenomenul se datorează unor stări halucinatorii, induse poate de liniile de înaltă tensiune şi emiţătoarele radio ori TV, în creierul unor persoane, mai ales în lobul temporal. Alţii credeau că ne confruntăm cu forme ale unor stări intermediare („hipnagogice", „hipnopompice") între trezie şi vis. Adepţii lui Carl G. Jung vorbeau de o misterioasă conexiune la „inconştientul colectiv" etc.

Se pare totuşi că aceste explicaţii nu sunt suficiente. Un prim argument ar fi faimoasele „experienţe de hibridare" sau urmele fizice ale agresiunii pe corpul victimei: pigmentări ciudate, răni, hemoragii nazale, cicatrice care nu existau cu o zi înainte etc.

Răpirile multiple – un argument de luat în seamă

Un alt argument împotriva halucinaţiilor este că multe răpiri au doi sau mai mulţi martori, care vor povesti, idependent, o aceeaşi istorie. Într-un episod precedent am evocat dubla răpire (expusă şi ea la conferinţa de la Cambridge) investigată de John Carpenter. Tot acolo Richard Haines a prezentat cazul altor două tinere, răpite în 1975. Ele aveau doar amintiri vagi asupra acestui eveniment şi au decis să apeleze la regresia hipnotică. Haines avea o tehnică în trei paşi, menită să evite eventualele contaminări: în primul pas, invita persoana, aflată sub hipnotiză profundă, să istorisească tot ce-şi amintea, fără să pună întrebări. În etapa a doua cerea pacientului să descrie tot ce a auzit şi simţit, plus ceea ce a spus cu voce tare, ce i s-a răspuns şi ce gândea în timpul acela, după care din nou asculta fără să intervină. Abia în etapa a treia Haines punea întrebări, pentru a preciza anumite lucruri aflate până atunci. Totul era desigur înregistrat. În felul acesta a examinat şi pe cele două tinere. Nici una nu ştia ceea ce declarase cealaltă sub hipnoză. Totuşi răspunsurile au coincis perfect pentru două treimi din cele 103 întrebări puse în etapa a treia. Ele au descris un acelaşi tip de „vizitatori", fără vreo expresie pe faţă, cu două găuri în loc de nas, o tăietură nemişcată în locul gurii, urechi semănând cu litera *k* etc. Interesant că amândouă au avut impresia că au fost duse într-o încăpere subterană.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/26

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Magia artelor divinatorii

Păsări oraculare

Atribuirea de însuşiri supraomeneşti, inclusiv divinatorii, unor vietăţi reale sau imaginare a caracterizat şi mitologia unor popoare amerindiene. Păsările oraculare mayaşe ating limite excepţionale, rolul lor manifestându-se în momentele aşa-zisei „distrugeri a lumii".

Categoria păsărilor sapienţiale *Imix Che* (fiecare având culori distincte) îşi face simţită prezenţa în timpul marelui război final dintre Bine şi Rău, indicând punctele cardinale principale. Imix Che cea Verde are simbolul cel mai profund, existenţa ei fiind menită să „ne aducă aminte că sfârşitul lumii a existat cândva".

Păunul, ca pasăre oraculară ce vesteşte apariţia unei mari personalităţi, reprezintă unul dintre capitolele cele mai interesante ale lui Boccaccio, din cartea sa despre biografia lui Dante. Dacă pentru cele ce le-au dat viaţă lui Buddha şi Pitagora, elefantul alb a fost mesagerul oniric, pentru doamna Alighieri păunul a fost simbolul venirii pe lume a unui „om veşnic". De altfel, însuşi numele de Dante Alighieri înseamnă „acvilă nemuritoare", prin modificarea a doi termeni italieneşti (aquila şi durante). Un păun fantastic apare şi-n mitologia greacă. Cei o mie de ochi de pe coada acestei mândre păsări provin de la transferul ochilor lui Argus, zeul care avea întreg trupul acoperit cu acest organ al vederii. În consecinţă, păunul capătă însuşi excepţionale, în sensul puterii lui inegalabile de a supraveghea tot ceea ce se întâmplă pe Pământ.

Mitologiile mesopotamiene recunoaşteau existenţa ***vulturului sacru Ymdugudu.*** Sumerienii îl numeau Zu şi nu ezitau să spună că de prevestirile lui trebuie să ţină seama şi zeii.

Una din cele mai cunoscute şi mai controversate păsări magice este ***Phoenix,*** originară din mitologia egipteană şi preluată de vechii greci. Sensul autoincendierii sale periodice (500 de ani) şi regenerării din propria-i cenuşă este cel al decăderii şi revitalizării umane. Un simbol apropiat îl are şi ***Pasărea Măiastră*** din mitologia noastră, al cărei tril veşteşte tinereţea veşnică ascultătorului ei. Dacă Pheonix, transportându-şi tatăl în Templul Soarelui, asigură nemurirea sufletului lui, Pasărea Măiastră tinde să facă acelaşi lucru, dar în plan teluric, nu celest.

PAUL IOAN

Fețele ascunse ale geniului

Surprizele unui roman necunoscut al lui Jules Verne

Știința – erou de roman

„Productivitatea" lui Jules Verne era de două romane pe an. Fără să aibă pretenția de a fi om de știință, el era un cititor neobosit de literatură științifică și, în momentul când s-a hotărât să facă din știință și din viața oamenilor de știință eroii romanelor sale, s-a documentat cu toată seriozitatea asupra lor. Proiectele cărților sale erau discutate cu prieteni specialiști, printre care Joseph Bertrand, membru al Institut de France, Henri Garcet, vărul său, matematician, Jacques Arago, explorator și frate al celebrului fizician și astronom François Arago. Așa a reușit el să-și formeze o incredibilă cultură tehnică și științifică. Și cum, pe de altă parte, Franța era în vremea aceea avidă de aventurile exploratorilor săi în diferite părți ale lumii, mai ales în Africa, inspirat de *„dialogurile de călătorie"* publicate în jurnalele zilei, Jules Verne îi propune editorului parizian Pierre-Jules Hetzel un roman intitulat provizoriu „O călătorie aeriană", al cărui manuscris fusese pe punctul de a-l distruge după un refuz al altui editor. Hetzel însă acceptă și se inaugurează astfel nu doar o fructuoasă colaborare, ci o nouă eră în istoria europeană a literaturii. În curând publicul avea să-și smulgă din mâini *„Cinci săptămâni în balon"*.

Incredibilele profeții

Renunțând la tradiția de a recurge la relatarea unor „aventuri" total imaginare, Jules Verne recurge, în premieră, la o nouă metodă: extrapolarea unor principii științifice cunoscute ale zilei. Așa ajunge la performanțe care uimesc chiar și astăzi. În *„De la Pământ la Lună"*, „fixează" locul de lansare nu departe de Cape Canaveral și dă viteza inițială absolut corectă pentru ca nava să „scape" de forța de gravitație. În *„În jurul Lunii"* nu doar că descrie efectele imponderabilității și reintrarea în atmosferă

Descoperirea, de către un strănepot al marelui scriitor, în 1989 (!), a unui roman necunoscut, și un studiu publicat în prestigioasa revistă „Scientific American" readuc în discuție nici mai mult nici mai puțin decât atitudinea lui Jules Verne față de ceea ce a constituit substanța însăși a scrierilor sale: civilizația modernă și în particular dezvoltarea sa tehnologică...

a navei, dar stabilește locul de „amerizare" la o distanță de doar 5 km față de locul în care Apollo 11 și-a încheiat călătoria după istoricul ei zbor pe Lună! Nu este deci nici o mirare că pionieri ai astronauticii ca Hermann Oberth sau Konstantin Țiolkowski l-au citit cu mare interes. S-a exprimat chiar și părerea că marile progrese ale călătoriei spațiale ar fi fost mult întârziate dacă Jules Verne nu și-ar fi scris cărțile! „Erorile" sale, cum ar fi folosirea unui „tun" pentru lansarea rachetei, sunt mai curând tehnice și pot fi trecute cu vederea. Oricum, un întreg secol post-Jules Verne, marele scriitor a fost considerat drept simbolul ideii de progres tehnic, cum am spune astăzi, cu orice preț. A venit însă marea surpriză a descoperirii din 1989:

Un roman „ascuns" 123 de ani (?)

Sub titlul *„Jules Verne, vizionarul neînțeles"* Arthur Evans și Ron Miller publică, într-o importantă revistă științifică, o analiză a unui roman în care descoperim un Jules Verne preocupat încă de la începutul carierei sale de marile pericole ale tehnologiei. Titlul este *„Parisul în Secolul 20"*. Un roman scris în 1863 – incredibil, căci este chiar anul primului său roman! *Manuscrisul a stat deci încuiat în safe-ul autorului timp de 123 de ani!* El a fost publicat de curând într-o ediție engleză. Cum vede deci secolul 20, cu o anticipație de 50 de ani, acest *„apostol al progresului științific"*, cum este considerat Jules Verne? Așa cum ne-am fi așteptat: o viață desfășurată între uriașe clădiri de oțel și sticlă, cu viteza pe care o pot oferi trenurile ultra rapide sau automobilele alimentate cu benzină, totul în mijlocul unei rețele globale de comunicații, în care mesajele sunt transmise instantaneu de mașini iar oamenii pot lua legătura direct între ei indiferent unde s-ar afla pe globul terestru! Dacă cineva a zâmbit vreodată satisfăcut că „ceva", adică zgârie-norii, TGV-urile, faxurile sau Internetul „i-au scăpat" lui Jules Verne, trebuie... să-și reconsidere poziția! Doar că romanul este... o tragedie! Ca într-un fel de avanpremieră a tulburătorului „1984" al lui George Orwell, romanul este o lucidă și descurajantă evaluare făcută de tânărul său erou, a costurilor progresului tehnologic. Mulți comentatori și critici l-au considerat pe Jules Verne ca un veșnic optimist și un scriitor... pentru copii: peste 60 de romane, antrenante dar fără substanță intelectuală.

Oare într-adevăr și-a ascuns el cu bună știință acest roman?

* * *

...La câteva săptămâni după ce își sărbătorise 78 de ani, cu un sertar plin cu manuscrise aproape complete, Jules Verne se îmbolnăvește grav. Perfect lucid, îi cere soției sale, Honorine, să strângă toată familia. La 24 martie s-a stins, senin, în mijlocul celor dragi. După doi ani, pe mormântul său, aflat aproape de casa din Amiens în care își trăise întreaga viață, a fost așezat un monument. Îl înfățișa pe el, ieșind din mormânt, cu un braț ridicat, arătând spre stele. Monumentul avea să devină emblema revistei ***Amazing Stories,*** prima publicație dedicată exclusiv literaturii de anticipație științifică care, în 1926, își ilustrează coperta primului său număr cu o imagine din „În vremea cometei".

MIHAELA DOROBANȚU

SIRIUS steaua strălucitoare a dogonilor

În anul 1947, după secole (poate milenii!) de tăcere, înțelepții dogonilor acceptau să inițieze un bărbat alb în misterele creației lumii. Era o decizie capitală, în urma căreia apăreau uluitoare revelații despre cunoștințele astronomice avansate, ale unei populații considerate foarte puțin evoluată. Căci dogonii – circa 250000 de suflete trăitoare pe un teritoriu de brusă aparținând statului african Mali – au păstrat, deopotrivă, modul de viață impus de mediul natural, nu tocmai prietenos, de tradițiile înaintașilor, și numeroase date referitoare la Cosmos, de o bogăție aproape incredibilă. Iar cel care avea onoarea să fie ales pentru inițiere, după ce de-a lungul a peste zece ani reușise să le câștige încrederea, era etnologul francez Marcel Griaule.

Cunoștințe uluitoare despre Cosmos

Bărtânul Ogotemmêli, reprezentantul preoților, avea să-i comunice europeanului informații halucinante, pe parcursul celor 33 de zile necesare inițierii: cum a apărut Cosmosul din neant, de ce „furca lui Amma" – Calea Lactee – este axa Universului sau prin ce miracol „steaua fontanelei" (Jupiter) urmează drumul stelei dimineții (Venus), rotindu-se încet în jurul Soarelui. Dar amănuntele cele mai senzaționale se refereau la steaua Sigi Tolo (Sirius), plasată de dogoni în centrul tuturor. Sirius este cea mai strălucitoare stea de pe cer, iar Ogotemmêli afirma că Po Tolo, un alt astru, gravitează în jurul ei, pe parcursul a 50 de ani. Potrivit tradiției, elementul pământ este înlocuit acolo de metal, ceea ce face ca acest astru să fie exraordinar de dens și de greu. În fine, stelelor amintite li se alătură Emme Ya, mai mare decât Po Tolo, dar de patru ori mai ușoară și care la „naștere" era roșie ca sângele, însă ulterior a devenit albă.

Toate acestea ar părea o poveste frumoasă, dacă amănuntele astronomice nu ar fi confirmate de cercetători, inclusiv cel privitor la o „pitică albă", una dintre acele stele foarte mici și cele mai dense din Univers, invizibilă cu ochiul liber!

Vizita extratereștrilor

O ipoteză la fel de șocantă ca și realitatea de pe teren a dat-o Robert Temple, membru al Societății Regale de Astronomie din Marea Britanie, în anul 1976. Best-seller-ul său „Misterul lui Sirius" indică, fără rețineri, o vizită a extratereștrilor veniți de pe Sirius, cu circa 5 milenii în urmă. Ei ar fi avut înfățișare de amfibieni și ar fi coborât pe Terra cu o navă uriașă, care a provocat o furtună de proporții. De la ei, dogonii au preluat secretele Cosmosului. Dar nu numai ei, ci și sumerienii, și vechii egipteni, căci – spune autorul – civilizatorii de pe Sirius și pământenii ar avea menirea să co-funcționeze, într-un singur sistem armonic. În 1990 Hunter Adams publică și el

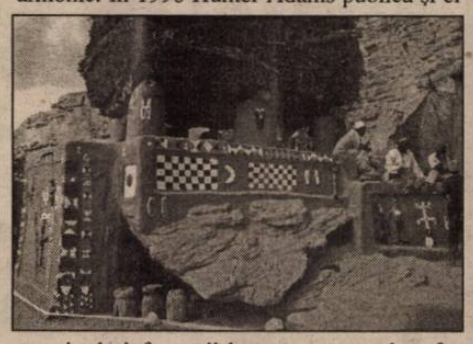

o serie de informații bazate pe pseudo-referințe științifice, în legătură cu același subiect – ce-i drept, foarte ispititor pentru pasionații de misterele lumilor văzute și nevăzute. Fabulațiile și argumentele ridicole au fost combătute ulterior de astronomii Carl Sagan și Kenneth Brecher, care țes un adevărat scenariu în ideea informării dogonilor despre amintitele noțiuni astronomice de către misionarii iezuiți, la sfârșitul veacului al 19-lea. Dar și aici avem de-a face cu speculații, nu foarte greu de demontat. În fine, s-a mers până la a-l indica pe însuși Griaule drept inductor al mitologiei astronomice respective, prin suprapunerea propriilor cunoștințe despre Cosmos (foarte restrânse, în realitate) cu miturile dogonilor, așa cum i le împărtășise Ogotemmêli.

Timpul trece, misterele rămân...

Există și cercetători care au căutat să ia în calcul orice ipoteză. Astrofizicianul francez Jean-Marc Bonnet-Bidaud aduce în acest sens lămuriri foarte interesante și clare, cel puțin până la un punct. El precizează că vechi texte – în special grecești și chinezești – se referă la o stea roșie, și nu albă, cum apare astăzi Sirius C (Emme Ya, la dogoni). Științific vorbind, este posibil ca, apropiindu-se de Sirius, aceasta să-i fi „smuls" o parte din învelișul gazos, învăluindu-se astfel într-un adevărat filtru de lumină, roșiatic. Aceasta, cu 2000-2500 ani în urmă; fenomen perfect observabil și de egiptenii Antichității, pentru care apariția lui Sirius o dată cu Soarele anunța creșterea nivelului Nilului. De aici, informațiile ar fi putut ajunge ușor la preoții dogoni, care le-au încorporat propriilor mituri, cu precizarea că principiul paritații, din cultura lor religioasă, i-a condus spre indicarea existenței unei „dubluri" albe a lui Sirius.

În 1998, Bonnet-Bidaud ajungea în regiunea dogonă Sanga, unde constata două lucruri stupefiante, legate de locuri sacre ale acestei populații. Polio Kommo, o enormă lespede de piatră înconjurată de o îngrămădire de stânci înalte, reprezintă locul aterizării – conform tradiției locale – a uriașei nave sosite de pe Sirius. De acolo, se pot lua drept reper două piscuri, care indică precis locul ivirii simultane a Soarelui și a lui Sirius, *o singură dată pe an!* Este începutul anului dogon. Nu departe, se află grota din care se lansează chemarea la ceremonia *sigui,* rit de înnoire practicat din 60 în 60 de ani. Și din acest loc, printre două stânci, se poate observa răsăritul stelei care a înflăcărat imaginația atâtor oameni. Poate că pentru dogoni lucrurile sunt așezate la locul lor, de milenii întregi, fără a mai fi nevoie de explicații în plus. Lumea civilizată, vrea însă dovezi palpabile, argumente riguros științifice. Argumente care se încăpățânează să stea încă ascunse, păstrând misterele la fel de profunde și de fascinante.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

Apa noastră cea de toate zilele

Cel mai important proiect de pe planetă, la sfârșitul celui de-al XX-lea veac, a fost marea lucrare inginerească hidrologică din Libia. Numit „marele râu artificial", proiectul a însemnat o rețea de canale din beton, cu diametrul de 4 metri, întinsă pe 3500 km, furnizoare a 500000 metri cubi de apă „fosilă" pe zi către cele mai mari patru orașe ale Libiei. Apa este, firește, veche de zeci de mii, sute de mii, poate chiar milioane de ani, și s-a strâns în subsolul Deșertului Nubiei înainte ca regiunea să devină aridă – proces început cu, probabil, doar 3000 de ani în urmă. Ploile care s-au abătut milenii după milenii asupra savanei străvechi și-au strâns apele, în subteran, în patru acvifere, cam 120000 de kilometri cubi de apă, adică un lac subteran cu o suprafață echivalentă cu cea a Gemaniei – suficientă pentru a satisface toate nevoile omenirii, pentru mai multe decenii. În plus, apa nubiană „fosilă" este printre cele mai pure din lume.

Dar „cisterna" uriașă subpământeană nu se întinde doar sub teritoriul Libiei, ci și sub acela al Egiptului, Ciadului și Sudanului – toate țări cu mare „sete", cantitatea de apă de suprafață fiind departe de a îndestula nevoile celor câteva zeci de milioane de locuitori ai Zonei Sahariene. De aceea, la Tripoli, în luna iunie, a avut loc o întâlnire a hidrologilor din cele patru țări „plutitoare" peste Marea Nubiană subterană cu experți UNESCO, FAO (Organizație a Națiunilor Unite pentru Agricultură și Alimentație) și ai Comisiei Europene a Națiunilor Unite. Cu această ocazie a fost lansat Proiectul ISARM, adică Internationally Shared Aquifer Resources, pe românește: Rezervele Acvifere Internațional Distribuite, deci repaartizate transfrontalier. Cu această ocazie s-a încercat punerea în acord a cercetării științifice – cu, iată, rezultate, căci marea subterană depistată a și trecut în exploatare – cu legislația internațională care, din păcate, ia în calcul doar râurile, fluviile, mările și oceanele – și nimic de sub ele. ISARM face astfel figură de pionier în domeniu, lansând, la orizont, o provocare: aceea de cartografiere, la nivel planetar, a tuturor resurselor acvatice subterane.

În acest fel, Mauritania (care, deja, își acoperă 80% din nevoile de apă din acvifere, prin tehnologii străvechi de extracție, gen puțuri de adâncime), Nigeria vecină și secetoasă, Benin (capitala Cotonou folosește o acviferă), Togo, Ghana, Coasta de Fildeș vor ști mai repede cum arată harta celor 20 de acvifere descoperite – și, firește, vor grăbi exploatarea lor, pentru a oferi oamenilor apa noastră cea de toate zilele. Și nu numai Africa, ci și Europa de Vest, America de Sud, regiunea euro-mediteraneană (Israel și Cisiordania stau pe un acvifer, din care prima țară consumă 85%...) vor beneficia de serviciile Proiectului ISARM.

Care proiect va însemna, dincolo de satisfacerea unei nevoi vitale, și o mai bună cunoaștere a planetei pe care trăim. Planeta albastră – din cauza apei care o acoperă – cum i-ar spune marțienii, privindu-ne de sus.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Vară capricioasă spunem, când, la toate orele zilei, soarele se arată fierbinte, ori apar fără veste înnourări, vijelii, ploi repezi şi de scurtă durată. Acum, la începutul sezonului cald, mulţi dintre noi, indiferent de vârstă, dar mai ales copiii pot fi victime ale arsurilor solare. Trebuie ştiut mai întâi că nu există arsuri solare benigne, care să nu dăuneze deci organismului. Deşi par a fi superficiale, arsurile solare de gradul I, aparent o nevinovată înroşire a pielii,

ARSURI CAUZATE DE SOARE

sunt tot atât de nocive. Gradul unei arsuri este precizat după cât de profund este afectată pielea. Astfel, în cazul arsurilor solare de gradul al II-lea, pe tegumentele înroşite apar băşici de diverse mărimi, pline cu lichid incolor (ser) care ajunge aici din straturile profunde ale pielii. Cu atât mai grave par a fi arsurile de gradul al III-lea, când toate straturile pielii par a fi distruse. Sunt arsuri ce lasă în urma lor cicatrici albicioase, care marchează „moartea" ţesutului ars.

Ar trebui să reţinem că regiunea de piele expusă la soare continuă să se „coacă" mocnit, chiar dacă aparent, culoarea roşie abia se percepe.

Cum orice arsură se poate infecta, primul lucru ce trebuie făcut este ca aceasta să fie curăţată cu apă fiartă şi răcită, combinată cu săpun neparfumat. Soluţia aceasta, răcoroasă, dă o stare de bine, dar tratarea arsurii trebuie completată cu o cremă anestezică, pregătită în farmacii.

Simptomele arsurilor solare par a fi mai grave când acestea sunt suportate de copii. Radiaţiile ultraviolete, care ating zonele neprotejate sunt nocive chiar în orele când aparent cerul este acoperit de nori. Tegumentele se colorează în roşu aprins, sunt foarte sensibile la atingere şi produc un fel de alergie. Copilul face febră, cefalee, are greţuri şi frisoane. După curăţirea zonei afectate o compresă rece ameliorează durerea. Şi totuşi, tegumentele afectate în copilărie de arsuri solare au consecinţe târzii. Astfel, la adolescenţă sau în plină maturitate pot să apară pe zonele arse o dată de soare, melanoame – tumoră malignă. Aşadar, expuneţi copilul la soare numai în orele dimineţii, înainte de orele 10.00; faceţi pauză către orele 18.00 când copilul poate fi adus din nou pe plajă, protejat cu pălărioară albă, cu maieu. După ce iese din mare, el trebuie spălat la duşul cu apă dulce pentru a-i îndepărta stropii de sare care pot creşte riscul arsurilor solare. Unguente speciale apără pielea de nocivitatea radiaţiilor solare pe orice timp.

Dr. VALERIU MANTA

Moda verii

Dacă aţi proiectat o vacanţă la mare nu puteţi pleca înainte de a avea informaţii suficiente despre moda verii 2002. Astfel, pentru a fi şic, nu trebuie să vă lipsească cel puţin un pareo, din bumbac, armonizat cu nuanţele costumului de baie, sau o pălărie cu boruri mari, cu un aer retro. Poşetele, din pai, în culori solare, cu mânere din piele, sau cele din imprimeuri florale dau frâu liber imaginaţiei. La fel, sandalele.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Adevărat sau fals

ÎNĂLŢIMEA DIFERĂ...

...în funcţie de ora la care s-a efectuat măsurătoarea? Dacă avem în vedere ipoteza formulată recent de un grup de cercetători americani, răspunsul este afirmativ. Vi s-a întâmplat să vă îngrijoreze faptul că în ultimele şase luni copilul dv. nu a luat în înălţime nici un centimetru? Înainte de a analiza alte cauze posibile trebuie să vă amintiţi, cu certitudine, dacă l-aţi măsurat dimineaţa sau seara. Pentru că studiul despre care aminteam a stabilit că... talia diminuează în timpul zilei sub efectul gravitaţiei. Invers, ca în cazul astronauţilor aflaţi în imponderabilitate, talia creşte noaptea, în poziţie orizontală. Diferenţa poate depăşi un centimetru. Practic, pentru a fi sigur de rezultat, ar trebui să măsuraţi copilul, de fiecare dată, în acelaşi moment al zilei.

Gastronomice

Vă oferim câteva reţete de sezon sugerate de doamna Matilda Shuster Tudoriu, din Cluj-Napoca:

CĂPŞUNE ŞI FRAGI

Căpşunele şi fragii sunt fructe parfumate, diuretice, uşor de digerat, bogate în vitaminele B şi C. Preparatele din căpşune şi fragi se pregătesc la fel.

DULCEAŢĂ DE CĂPŞUNE

1 kg căpşune, 1 kg zahăr, zeamă de lămâie.

Se spală căpşunele, se scot codiţele, se pun într-un castron de plastic alternând cu zahăr, se ţin în frigider până a doua zi. A doua zi, se pun într-o cratiţă specială pentru dulceaţă. Se pun la fiert la foc iute, apoi se dă la foc domol şi se lasă să fiarbă încet până ce siropul este legat ca pentru dulceaţă. Se toarnă zeama de la 1 lămâie, se pune la foc iute să mai dea în 2-3 clocote. Se lasă să se răcească. Se pun în borcane, se leagă cu celofan sau se pun capace şi se pun în cămară.

SPUMĂ DE CĂPŞUNE CU FRIŞCĂ

1 kg căpşune, 500 g zahăr, 500 g frişcă.

Se spală căpşunele, se scot codiţele şi se dau prin storcătorul de fructe. Zeama obţinută se amestecă cu zahăr şi se pune la foc mic să se topească zahărul, dar să nu fiarbă. Se dă deoparte, se lasă să se răcească şi se amestecă cu frişcă. Se serveşte în cupe. Se ornează cu căpşune mari şi frumoase.

SPUMĂ DE CĂPŞUNE CU ALBUŞ DE OU

2 pahare cu căpşune, albuşurile de la 2 ouă, 2 pahare zahăr pudră.

Se bat albuşurile, se adaugă zahăr şi căpşunele curăţate de codiţe şi se bat bine în continuare până devin o spumă deasă de tot; se serveşte în cupe.

TORT DE CĂPŞUNE (Tartă)

Blatul: *2 linguri unt, 2 linguri smântână, 250 g făină, un praf de sare.*

Umplutura: *1/2 kg căpşune, 3 linguri smântână, 3 linguri zahăr pudră, 2 linguri rom.*

Se freacă untul cu smântâna şi sarea, se adaugă treptat făina, se frământă repede, se formează o minge şi se dă la rece timp de 2 ore. Se întinde o foaie cât forma de tort. Se aşază în forma unsă şi se coace la foc iute. Deasupra se aşază căpşunele spălate şi scurse bine, apoi smântâna frecată cu zahăr se toarnă printre ele şi se stropeşte cu rom.

TORT CU CĂPŞUNE

150 g făină, 150 g margarină sau unt, 150 g zahăr pudră, 3 ouă, 1 praf de copt, 500 g căpşune, 500 g frişcă.

Se încălzeşte cuptorul şi se unge o formă rotundă cu unt. Se freacă spumă margarina cu zahărul, se adaugă pe rând ouăle, apoi treptat făina împreună cu praful de copt. Se toarnă compoziţia în formă şi se coace 45 minute la foc potrivit. Se scoate blatul din formă şi se lasă să se răcească, apoi se taie un capac gros de circa 1 centimetru, iar mijlocul prăjiturii se goleşte de miez. Căpşunele spălate se taie în felii şi se amestecă cu miezul fărâmiţat al prăjiturii şi cu 6 linguri de frişcă. Se umple prăjitura cu această compoziţie, se acoperă cu capacul şi se îmbracă cu frişcă. În momentul servirii, se decorează cu căpşune frumoase.

Dosarele frumuseţii

A doua lecţie de machiaj

După ce săptămâna trecută cititoarele noastre mai puţin experimentate în „arta machiajului" au aflat, pas cu pas, cum trebuie să procedeze pentru a obţine un machiaj natural, care să dea prospeţime şi frumuseţe obrazului, iată alte sfaturi utile:

- Pentru ca tenul să arate proaspăt toată ziua, e bine să folosiţi un fond de ten de bună calitate.
- Nu acoperiţi petele de pe obraz cu mult fard corector-anticearcăn. Efectul va fi invers. Încercaţi însă cu diverse nuanţe de verde pentru a face mai puţin vizibile iritaţiile de pe faţă.
- Fondul de ten nu se aplică niciodată cu mâna, ci cu un burete curat.
- O linie albă aplicată pe partea interioară a pleoapei poate face... minuni. Ochii par mai mari şi mai frumoşi.
- Dacă aveţi gene scurte şi rare, încercaţi şi genele false. Aplicaţi 2-3, pe pleoapa superioară, spre exteriorul ochiului.
- Rujul este bine să fie aplicat pe buze cu o periuţă specială.
- Chiar dacă v-aţi obişnuit cu creionul de ochi încercaţi să renunţaţi în favoarea unui fard de pleoape de bună calitate. Machiajul ar fi mai modern.
- Pentru ca machiajul să fie perfect, la sfârşit pudraţi-vă faţa şi decolteul cu pudră transparentă. Şi dacă veţi evita nuanţele stridente şi cantităţile excesive, veţi arăta strălucitor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 26
Valabil până pe data de: 4 IULIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Ipoteză... seducătoare

Privită dintr-un anumit unghi ipoteza lansată de curând de sociologi şi psihologi pare benefică. Astfel, se afirmă că 38% dintre europeni au o relaţie amoroasă la birou. 25% dintre subiecţii intervievaţi spun că nu au avut niciodată astfel de relaţii la serviciu. În fruntea „listei", cu un procent de 43%, se situează englezii şi irlandezii, iar pe ultimul loc se situează francezii. Ei au ţinut să precizeze ca circumstanţă atenuantă numărul mai mic de ore petrecute la birou.

BABY-BOOM

După ce în multe ţări europene ani la rând se înregistra o scădere a natalităţii specialiştii constată că ne aflăm în faţa unui mini baby-boom. Astfel, numai în Franţa în 2000 şi 2001 s-au înregistrat aproximativ 775000 de naşteri. Este vorba despre un vârf al fecundităţii care nu s-a mai atins în ultimii douăzeci de ani şi care plasează Franţa şi Irlanda pe primul loc, la acest capitol, între ţările Europei.

Remedii naturale

3 PLANTE ALE LUNII IUNIE

BUSUIOC. *Infuzia din flori şi frunze de busuioc* este un excelent remediu împotriva **balonării,** uşurând totodată digestia. Se bea după mesele principale câte un ceai călduţ (infuzie dintr-o linguriţă de plantă la o cană cu apă clocotită), eventual uşor îndulcit cu miere.

CIREŞUL. Cu o puternică acţiune **diuretică** şi, implicit, cu un mare potenţial de **eliminare a toxinelor** din organism,

cozile uscate de cireşe pot deveni în această lună a anului un important aliat al sănătăţii. Se utilizează sub formă de *decoct* (10 g de cozi de cireşe fierte 5-7 minute într-un litru de apă) care se bea pe parcursul zilei. O cură de 2-3 săptămâni este binevenită.

ANGHINARA. Extractele din *frunzele* acestei plante de cultură se folosesc în special în tratamentul **dischineziilor biliare** şi, în general, în tulburările căilor hepatice. De asemenea, scad nivelul colesterolului. Se prepară sub formă de infuzie, dintr-o linguriţă de frunze mărunţite la 500 ml apă. Conţinutul rezultat se bea o parte dimineaţa pe stomacul gol, după care se stă culcat pe partea dreaptă preţ de o jumătate de oră, iar restul se bea în cursul zilei, cu 30 de minute înaintea meselor principale.

Evitaţi PERICOLELE EXPUNERII LA SOARE!

La începutul verii – sezonul din an sinonim cu perioada concediilor şi vacanţelor – Soarele devine brusc un personaj principal al existenţei noastre, un permanent subiect de discuţie în încercarea de a-i evidenţia calităţile şi defectele. E un prieten de nădejde pentru sănătate sau e mai înţelept să te fereşti de el ca de un inamic potenţial? Cu siguranţă, înţelept este să primim ca pe un dar divin tot ce oferă bun pentru sănătate, dar să evităm tentaţia de a fi... prea lacomi.

Izvor de sănătate

Este de neconceput ca în restul anului să vorbim despre Soare ca despre un izvor de sănătate, ca despre un atotputernic medic cosmic, iar când el îşi întoarce întreaga faţă către noi să-i scoatem în evidenţă doar defectele, transformându-l într-o sperietoare. Mai mult ca oricând, în timpul verii, mesagerii lui – radiaţiile luminoase, cele calorice şi cele ultraviolete – au un rol important în consolidarea sănătăţii, reîncărcarea energetică şi călirea organismului, relaxarea fizică şi psihică, refacerea după boală etc. Lumina şi căldura nu sunt suspectate când e vorba de efectul asupra vieţii, razele ultraviolete sunt însă o sursă permanentă de păreri pro şi contra. Şi pe bună dreptate, deoarece ele pot fi asemuite cu un conglomerat de elemente favorabile şi nefavorabile sănătăţii. Care sunt principalele acţiuni favorabile exercitate de razele ultraviolete asupra organismului?

- acţiunea ***anti-rahitism,*** care constă în sitetizarea vitaminei D, element cu rol esenţial în metabolismul calciului şi al fosforului, funcţie care stă la baza procesului de creştere şi consolidare armonioasă a sistemului osos.
- acţiunea ***bacteriostatică*** şi ***bactericidă,*** prima constând în inhibarea procesului de multiplicare a bacteriilor, iar a doua în uciderea lor.
- efecte generale, deosebit de importante pentru sănătate, cum ar fi ***sporirea concentraţiei sângelui în elementele specifice acestuia,*** deci în hematii şi leucocite, care duc la creşterea rezistenţei organismului faţă de boli (de la banalele răceli până la bolile infecţioase).
- acţiune de ***reglare favorabilă a metabolismului*** în general – a circulaţiei sangvine, digestiei, sistemului nervos, glandelor cu secreţie internă.

Sursă de pericol

Din nefericire, razelor ultraviolete le sunt proprii şi o serie de efecte negative, care îşi spun serios cuvântul când expunerile la soare sunt intense şi se extind pe un interval mare de timp, implicit în orele cu grad mare de pericol. Prima reacţie de apărare a organismului în faţa agresiunii ultravioletelor este chiar modificarea culorii pielii, mult râvnitul proces de bronzare. Acesta constă în accentuarea producerii de melanină, pigment de culoare brună care are un rol similar cu un ecran natural protector. Unii cercetători, pentru a se face mai bine înţeleşi, compară procesul de bronzare cu o reacţie de apărare a corpului faţă de o rană instalată pe toată suprafaţa lui. Şi, din păcate, capacitatea de apărare naturală a omului faţă de ultravioletele în exces nu este nici egală la toţi indivizii şi uneori nici suficientă chiar şi în cazul celor mai rezistente persoane. Mecanismul care declanşează protecţia nu este identic, fiecare dintre noi fiind înzestrat cu o anumită cantitate şi calitate de pigment. Pielea persoanelor cu ten închis fabrică pigment melanic în cantităţi mai abundente, conferindu-le o protecţie mai bună, în timp ce pielea celor blonzi produce cantităţi modeste, permiţând razelor ultraviolete să aibă un impact nefavorabil mai mare. Pielea celor roşcaţi are un statut aparte, deoarece produce un pigment roşcat, care practic nu absoarbe ultravioletele şi deci nu conferă aproape nici o protecţie împotriva lor.

Nu suntem egali în faţa Soarelui

Nu numai culoarea pielii trebuie însă să fie luată în calcul când ne expunem la soare. Inegalitatea... în faţa Soarelui are şi alte cauze:

- copiii şi bătrânii sunt expuşi unor riscuri mai mari; copiii au pielea mai sensibilă, capacitatea de protecţie fiind mai puţin „antrenată", în timp ce pericolul de deshidratare este foarte accentuat; bătrânii suferă de obicei de diferite boli cronice care subminează în timp rezistenţa organismului şi forţa acestuia de a se apăra faţă de anumiţi stimuli agresivi.
- femeile sunt în medie cu 20% mai sensibile la ultraviolete decât bărbaţii; ele sunt mai sensibile faţă de aceeaşi cantitate de radiaţie în zilele de dinaintea ciclului menstrual, decât în acelea de după acest moment fiziologic; de asemenea, dacă se află sub tratament cu antibiotice sau folosesc anticoncepţionale.
- sensibilitatea este mai mare la persoanele cu diferite tulburări neurovegetative (nevrotici, basodewieni – boală caracterizată prin guşă, propulsia în afară a globilor oculari, puls accentuat etc.).
- sensibilitatea la ultraviolete variază şi în funcţie de diversele regiuni ale pielii: cea mai accentuată se află pe zona feţii (100%), apoi pe cea a pieptului, spatelui şi abdomenului (80%), cea de pe braţe şi regiunile laterale ale toracelui (75-50%), de pe gât, genunchi şi coapse (50-25%), cea mai mică fiind cea de pe mâini şi labele picioarelor.
- o reactivitate foarte scăzută faţă de ultraviolete prezintă caşecticii (persoanele care din diferite motive au pierdut foarte mult în greutate, ajungând „piele şi os"), precum şi cei care tot din diverse motive au pielea uscată şi slab irigată.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Mioara Ionescu din Bucureşti. ***Este posibil ca după instalarea menopauzei, la un timp mai scurt sau mai lung, să apară unele secreţii vaginale supărătoare şi „dizgraţioase", după cum spuneţi dv. În cele mai multe cazuri, acestea sunt***

PROBLEME LEGATE DE MENOPAUZĂ

consecinţa unor dereglări hormonale, provocate chiar de transformările induse în organism de menopauză, după cum poate fi vorba de o inflamare a mucoasei vaginale, cauzele fiind diferite. Ideal ar fi să vă prezentaţi la un cabinet de ginecologie şi, după consult, să nu vă rezumaţi la un eventual tratament de moment care vi se recomandă, ci să ţineţi un timp legătura cu medicul pentru a depăşi mai uşor toate posibilele simptome ale menopauzei. Tratamentele empirice la care aţi recurs pot face mult rău deoarece o secreţie banală, aparent vindecată, poate masca uneori o complicaţie mai gravă.

CANCERUL DE PIELE mutaţie genetică!

Cercetătorii de la Institutul Trust Sanger din Cambridge (Anglia) au anunţat în revista ştiinţifică „Nature" că au descoperit cauza celei mai grave forme de cancer al pielii – melanonul malign –, care provoacă moartea a mii de persoane din lume, tratamentele practicate la ora actuală împotriva acestei boli dovedindu-se în majoritatea cazurilor ineficiente. Fiind o continuare a ambiţiosului proiect de decriptare a genomului uman (care s-a finalizat o dată cu identificarea a 30000 de gene ale organismului uman), cercetarea întreprinsă de oamenii de ştiinţă britanici, focalizată pe decodarea genomului cancerului, a evidenţiat faptul că cel puţin 70% dintre cazurile de melanom malign sunt consecinţa unei mutaţii genetice produse la nivelul unei singure gene (denumită Braf), care controlează dezvoltarea celulei. Când în mod accidental apare o mutaţie a genei Braf, programul de funcţionare a lanţului de semnale chimice este perturbat, în sensul că lucrează chiar şi atunci când ar trebui să fie în repaus, fapt care conduce la divizarea necontrolată, aberantă a celulelor, provocând cancerul.

Oamenii de ştiinţă speră să realizeze un medicament menit să atace gena Braf, modificată genetic, deci bolnavă, pentru a-i opri activitatea eronată. Optimismul lor este susţinut de faptul că în prezent există un medicament similar (Glivec), dovedit prin testele clinice ca fiind foarte eficient în tratarea unui alt tip de cancer de ţesut cutanat – leucemia mieloidă cronică, maladie care afectează măduva spinării. Deşi a fost pus la punct, medicamentul se mai află încă în faza de testări, mai ales pentru că a stârnit vii controverse în lumea medicală şi, nu în ultimul rând, pentru că este foarte scump.

În România ultimului deceniu numărul cazurilor de cancer al pielii s-a triplat. În anii '80, clinicile de specialitate se confruntau cu un număr aproape nesemnificativ de melanoame maligne, iar în prezent numărul anual a ajuns la câteva sute.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Un pericol încă actual: herpesul genital

– Răspundem astăzi scrisorii primite de la corespondenta noastră Raluca din Galaţi, dar frecvenţa acestei maladii sexuale care numai în Statele Unite atinge, în special sub forma sa recurentă, 30 de milioane de adulţi, este desigur în măsură să genereze interesul general. Pentru început, să vedem care sunt principalele caracteristici ale herpesului genital şi cum se ajunge la diagnosticarea sa.

– Este vorba de o infecţie virotică, cu localizare genitală, care poate fi transmisă pe cale sexuală. Agentul cauzal este virusul *herpes simplex*, al cărui genom conţine *ADN*. Posedă un înveliş proteic şi o anvelopă lipidică. Tipul 2 antigenic este acela obişnuit implicat în localizarea genitală a infecţiei herpetice, ocazional fiind tipul 1. Virusul herpetic este inactivat la 58°C şi rezistă la –70°C. Transmiterea virusului se realizează prin contact personal intim, cel mai adesea prin contact sexual (95% din cazuri). Frecvenţa este mai mare la grupele de vârstă tinere. Perioada de incubaţie este de 3 – 7 zile. Infecţia herpetică primară este precedată de prurit, arsură, durere locală. Apare apoi un buchet de vezicule pe o bază eritematoasă, care se deschid rapid şi lasă eroziuni izolate sau care confluează într-o pierdere de substanţă mai mare, cu un contur policiclic. Localizările de predilecţie la bărbat sunt: prepuţul, şanţul balano-prepuţial, glandul, uretra (scurgere sero – purulentă, usturime la micţiune). La femeie herpesul este adesea profuz, interesând vulva, vaginul, uneori colul uterin. Simptomele generale includ febra, cefaleea, starea de rău, adenopatii regionale sau generalizate. Evoluţia este spre vindecare spontană în 3 – 4 săptămâni. Infecţia herpetică recurentă este caracterizată prin pusee eruptive declanşate de diverşi factori (traumatism sexual, menstre, alte boli infecţioase, febră de etiologie variată, stress emoţional, expunere la *RUV*, ş.a.). Leziunile recurente sunt mai puţin severe, uneori fiind o eroziune unică. Simptomatologia subiectivă este mai redusă, adenopatia de regulă lipseşte. Vindecarea survine în 7 – 10 zile. Infecţia herpetică perianală poate determina o ulceraţie cronică, extinsă, la homosexualii care suferă de sindrom de imunodeficienţă câştigată. Infecţia herpetică asimptomatică este întâlnită mai ales la femeie, rezervorul de virus fiind cervixul uterin, cu posibilitatea transmiterii la partenerul sexual. La bărbat localizarea virusului este uretrală.

Diagnosticul diferenţial al herpesului genital include şancrul sifilitic, şancrul limfogranulomatos, şancroidul, aftele genitale, balanita erozivă, eritemul polimorf bulos, eritemul pigmentar fix bulos, ş.a..

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

MIHAELA DOROBANŢU

Celule fetale CONTRA PARKINSONULUI

Chiar şi după opt ani de la declanşarea bolii, grefa de celule fetale poate aduce o ameliorare semnificativă a simptomelor provocate de maladia Parkinson, a susţinut un grup de cercetători de la University of Colorado School of Medicine la un recent congres al Academiei americane de neurologie. Studiul întreprins de aceştia s-a bazat pe un lot experimental format din 32 de pacienţi care sufereau de stadii avansate ale bolii; fiecăruia i s-au injectat celule fetale la nivelul creierului. Rezultatul? Potrivit afirmaţiilor specialiştilor, concluziile merită nuanţate. Astfel, cele mai bune rezultate s-au obţinut la pacienţii care de mai bine de cinci ani se aflau sub tratament cu medicamente destinate diminuării gradului de tremurat indus de boală. Şi asta indiferent de vârsta bolnavului, fapt remarcabil deoarece în mod obişnuit persoanele cu vârste mai tinere răspund mai bine la orice formă de tratament, spre deosebire de cele cu vârste avansate. Autopsia practicată la cinci bolnavi care au decedat după câţiva ani a demonstrat că neuronii implantaţi au supravieţuit tot atât cât pacienţii. De aceea, oamenii de ştiinţă care au experimentat această metodă de tratament speră că varianta propusă de ei poate avea un viitor remarcabil. Munca de cercetare orientată în acest sens continuă.

INSTANTANEU

Fată papuaşă de măritat

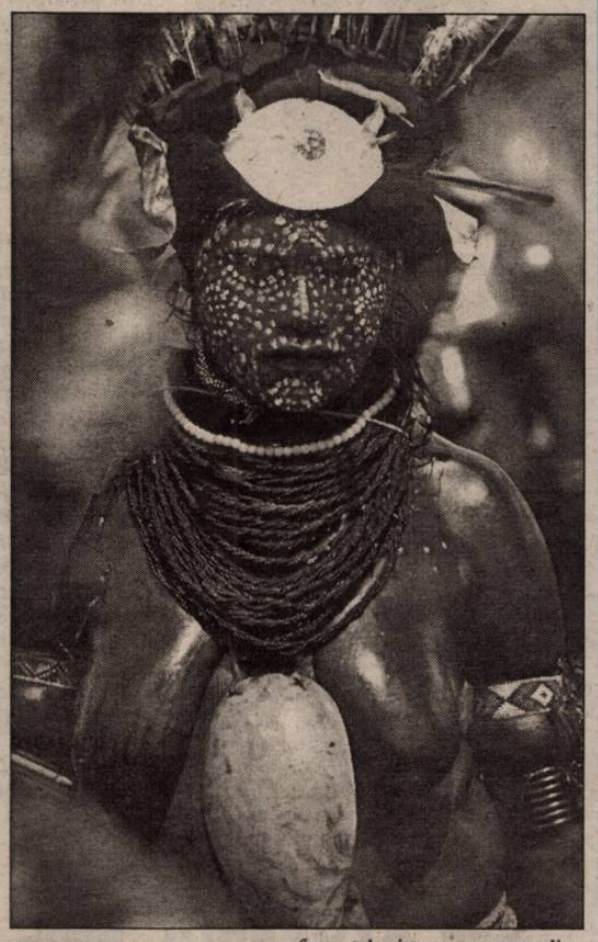

Pentru europeanul sătul de puzderia de convenţii sociale şi culturale, evadarea în epoca de piatră de la marginea lumii, în mijlocul triburilor din Papua-Noua Guinee, ar reprezenta un benefic time-out faţă de civilizaţia modernă. În această insulă din nordul Australiei radiază cu obstinaţie Soarele primitiv al simplităţii spirituale a băştinaşilor, încrâncenaţi – şi la propriu, şi la figurat – întru conservarea tradiţiilor lor multiseculare. Autorităţile australiene (de care depinde administrarea insulei) au început încă din anii '30 ai veacului trecut să-i apropie pe aceşti „conservatori" de contemporaneitate. Dar unul din obstacolele de netrecut a fost însuşi relieful: populaţiile trăitoare în munţii Hagen (din centrul ţării), beneficiind de o izolată sălbăticie a naturii, nu pot fi decât rareori implicate în manifestări unificatoare cu civilizaţia actuală. La anualul Festival al măştilor (organizat cu vădite intenţii educaţionale), reprezentanţi ai celor 50-60 de mii de membri ai triburilor papuaşe se întrec în arta decorării propriului trup. Dintr-o suită de imagini exotice, am ales spre prezentare modul cum se înfăţişează o fată de măritat peţitorilor săi. Peste părul strâns în coc tronează un fel de turban în care sunt înfipte penele de care a fost văduvită pasărea paradisului. De „colierul" generos atârnă o scoică uriaşă, de mărimea sânilor feciorelnici. Braţele sunt împodobite cu brăţări metalice, dar şi cu banderole înnobilate cu perle multicromatice. Faţa înroşită cu vopsea naturală este „pistruiată" cu pete galbene. Ochii sunt accentuaţi cu un rimel albastru, dând inocentei fete un aspect uşor terifiant... Greu de spus dacă vreun european s-ar încumeta s-o ceară în căsătorie, însă printre ai săi ea are întotdeauna succesul asigurat.

ATLAS SENTIMENTAL

NAPOLI un oraş aşezat pe portativ

Dacă pe frontispiciul oracolului din Delfi scria „Cunoaşte-te pe tine însuţi!", iar la Academia lui Platon erai prevenit că „Aici nu intră decât cei ce cunosc geometria", la intrarea în Napoli ar trebui să se scrie „Respiraţi muzică!"

Arta cu cel mai subtil mesaj, acela al notelor ce populează armonios portativele, şi-a descoperit aici – încă de pe vremea lui Nero – un vulcan muzical de nestins, în vecinătatea unui killer de meserie, Vezuviul, cel care a imortalizat în lava sa şi îndrăgostiţi îmbrăţişaţi în odăile din Pompei şi Herculanum. Canzonetta are forţa lui Hercule, se spune la Napoli, unde a fost fondat în 1537 primul conservator, iar în 1737 au început lucrările teatrului San Carlo. Inaugurarea s-a făcut cu opera „Penelopa" a lui Alessandro Scarlatti („domnul Scărlătescu", cum îi spunea Arghezi celui mai important compozitor napolitan get-beget). Tot aici, cântăreţii care interpretau melodiile lui Monteverdi erau sechestraţi pe scenă pentru infinite bis-uri, iar interludiul la „La Serva Padrona" de Pergolesi se fredona pe străzi ziua şi noaptea.

Atras de faima muzicală şi de perpetua veselie din Napoli, „nordistul" Rossini a coborât în sud şi s-a aciuat în urbea asediată de miresmele livezilor de portocali. Dar abia când a prezentat aici, în premieră naţională, operele „Otello" şi „Moise", autorul „Bărbierului din Sevilla" a fost în sfârşit adoptat... Orientarea spre punerea în evidenţă a emisiei vocale naturale, celebrul *belcanto* (ceea ce face Albano în muzica uşoară, de exemplu), n-a oprit dezlănţuirea chitarelor, harpelor şi violelor, pe care experţii cântăreţi ambulanţi le mâiestresc pe fondul „tropăielilor" de castagnette. Dacă nu cunoşti melodii precum „Funiculi-Funicula" sau „Santa Lucia Lontana", eşti expulzat din această ultratemperamentală *Ciudad del Sol*. Nici praful perfid emigrat aici, peste Mediterana, din nordul Africii, nu poate închide gura napolitanilor. Respiraţi muzică, întrucât „che bella cosa é la musica" – aici, mai mult decât oriunde în lume.

Teatrul San Carlo deschis în 1737

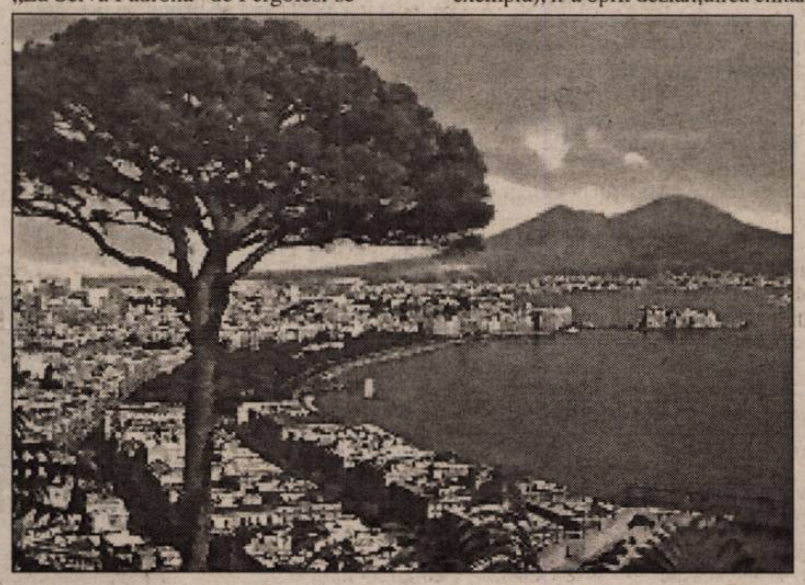

VITRINA ZOOLOGICĂ

HARTA MAGNETICĂ ŞI MIGRAŢIA

Focile, somonii, balenele sau anumite varietăţi de broaşte ţestoase se deplasează periodic pe distanţe enorme, uneori de ordinul miilor de kilometri, cu o precizie uimitoare. Orientarea lor, de natură magnetică, a fost doar parţial desluşită. Nu se cunoaşte cu precizie care

zone ale creierului sunt implicate în migraţie şi cum sunt conexate acestea. Se ştia, până nu de mult, că liniile ce caracterizează câmpul magnetic terestru le ghidează, însă cum se face că şi în cazul dereglării acestuia (în timpul unor activităţi solare speciale, când obişnuitele reacţii termonucleare din astrul zilei se dezlănţuie haotic) vietăţile marine nu se rătăcesc?

Biologii specializaţi în fauna oceanică de la Universitatea Florida au descoperit faptul că există „implantată" în creier o autentică hartă magnetică, bazată pe experienţa înaintaşilor şi transmisă genetic. Experienţe făcute cu foci şi somoni, desfăşurate în câmpuri anume dezordonate ca orientare şi manifestare, au demonstrat că – până la un anumit nivel al modificării acestor parametri – necuvântătoarele respective nu sunt derutate. Cum se face că rămân precise ca o busolă? Ipoteza unei „schiţe genetice a migraţiei" pare o certitudine. Din păcate, excepţiile (reprezentate de suspecte rătăciri) sunt datorate în mare măsură poluării apelor.

ISTORII SCRISE ÎN BIBLIE

Ahab, un rege ca-n „Macbeth"

Văzută exclusiv din perspectiva Vechiului Testament, căsătoria dintre Ahab, regele Israelului, şi prinţesa feniciană, Isabel (Jezebel), a condus la un atentat impardonabil la adresa cultului Dumnezeului unic (Yahve). Redactorii „Cărţii Regilor" l-au privit dispreţuitor pe Ahab, afirmând răspicat faptul că la rădăcina tuturor relelor s-a aflat Isabel, la fel ca-n piesa lui Shakespeare. Dar dacă Lady Macbeth vizează uzurparea tronului Scoţiei (şi reuşeşte), „jumătatea" lui Ahab ţinteşte triumful idolilor fenicieni ai Tyr-ului (vizându-l în special pe Baal, patron al munţilor, ploilor şi furtunilor) în Israel. Şi Isabel are succes, soţul ei construind un templu baalic chiar în Samaria, capitala regatului (după moartea lui Solomon, Regatul de Nord s-a numit Israel, iar cel de sud a fost Iudeea, cu capitala la Ierusalim). Paralelismul cu drama shakespeariană nu se opreşte aici. Ursitoarele din „Macbeth" prevăd că urmaşii celui care i-a luat locul regelui Duncan nu vor avea parte de tron. În relatarea biblică, profetul Ilie „vede" moartea Isabelei şi a lui Ahab, şi venirea pe tron, în cele din urmă, a generalului Jehu şi stingerea dinastiei Omri (tatăl lui Ahab). Însă dincolo de punctele comune ale celor două istorii, bibliştii de azi reconsideră atitudinea regelui Ahab, punând în evidenţă meritele politice şi militare ale acestuia.

Domnind între 874 şi 853 î.Ch., Ahab – al şaptelea rege al Israelului – a reuşit în două decenii să zămislească o adevărată „epocă de aur a patriei sale" (Richard Lebeau, istoric francez). N-a fost marioneta Isabelei, a fost un suveran tolerant care n-a uitat niciodată de adoraţia faţă de Dumnezeul unic, deşi a făcut concesii cultului lui Baal. Dar această politică înţeleaptă, deşi aparent condamnabilă, a avut consecinţe economice extrem de importante. Bunele relaţii cu fenicienii din Tyr, iniţiate de tatăl său (regele Omri), s-au dezvoltat – în beneficiul ţării sale – nu numai pentru a-i face pe plac Isabelei, ci pentru a consolida legăturile comerciale cu Levantul şi de a întări puterea financiară a Israelului. Construind aşezări şi edificii importante pentru infrastructura statului, Ahab a definitivat procesul de trecere de la o populaţie nomadă la una sedentară, convertită la agricultură. Dar cum prin Israel nu curge nici Nilul, nici Eufratul, „acomodarea unor ritualuri baalice în raport cu adoraţia lui Yahve a fost una necesară, Baal fiind şi zeul ploilor" (prof. Jacques Briend de la Institutul Catolic din Paris). De asemenea, armata lui Ahab a devenit una dintre cele mai redutabile din Orientul Apropiat. Aşa se explică de ce a reuşit acest „rege hulit" să oprească înaintarea ameninţătoare a asirienilor lui Salmanasar III (853 î.Ch.)... Însăşi durata domniei lui Ahab (aproape 21 de ani) spune foarte multe despre temeinicia multor decizii ale sale.

„Isabel şi Ahab întâlnindu-l pe Ilie", pictură de Frederic Leighton

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...cel mai mare scriitor scandinav, Henrik Ibsen (1828-1906) este considerat părintele teatrului modern „de

idei"? Printre operele sale pot fi amintite dramele: „Nora" sau „O casă de păpuși", „Rața sălbatică", „Stâlpii societății", „Strigoii" și poemele romantice „Brand" și „Peer Gynt".

◆ ...în mitologia romană există o zeiță a furtului? Aceasta se numea Furina.

◆ ...orhideele, florile vestite pentru frumusețea lor, fac parte dintr-o familie numeroasă, care cuprinde circa

25000 de specii? Sunt răspândite mai ales în zonele tropicale dar există unele și în țara noastră cele cunoscute sub numele de „papucul-doamnei" și „poroinicul".

◆ ...mătăsarul este o pasăre din ordinul pasciformelor, ceva mai mare decât o vrabie, de culoare brună-cenușie pe spate și roșie-cenușie pe burtă, cu un moț pe cap? Cuibărește în nordul Asiei, Europei și Americii vizitând și țara noastră în unele ierni.

◆ ...insula grecească Paros, din Marea Egee face parte din Arhipelagul Cicladelor? Este renumită prin carierele sale de marmură.

◆ ...biochimistul englez Pierre Emile Duclaux (1840-1904) a fost elev și urmaș al lui Pasteur? Cunoscut prin

cercetările sale asupra enzimelor, a întemeiat „Analele Institutului Pasteur" și a fost membru fondator al „Ligii pentru drepturile omului și cetățeanului". (I.S.)

Știați că...

Viciul transformat în artă

CEA MAI MARE CRIMĂ
a Marchizului de Sade

Cea mai mare crimă a lui Sade, cunoscut în istorie pentru că a dat naștere sadismului, e aceea că a scris o operă liberă de orice morală, susțin cercetătorii francezi. Altfel spus, el nu e vinovat pentru că și-a terorizat victimele, ci pentru că a descris, pe hârtie, felul în care a făcut-o. Cum a devenit totuși Sade, în plin secol al luminilor, un apologist al viciului? Sade a fost singurul care a demonstrat că omul nu contemplă durerea sau moartea fără plăcere. Constatare amară, descurajatoare, disperată. Gândirea lui Sade este esențialmente pesimistă, poate mai mult decât cea a autorului cărții „Legături periculoase", Choderlos de Laclos. Ea se opune radical gândirii lui Rousseau. O descoperire extrem de importantă este aceea că, la Sade, răul este indisociabil de sex. Se poate spune chiar că Sade l-a devansat pe Freud cu un secol. Pentru el, sexul este la baza tuturor acțiunilor noastre, gândurilor, impulsurilor. În 1768, Sade a fost întemnițat prima dată pentru că a rănit o fată cu o furculiță, în casa sa mică din Armeil. De fapt, a fost un țap ispășitor, pentru că era un om singur și nu aparținea unui clan, unei familii ce nu putea fi atacată ușor. Era un personaj lipsit de importanță în Parisul acelor vremuri. În plus, cel ce l-a condamnat, M. de Maupeon, era un adversar politic al socrului lui Sade, președintele din Montreuil.

Scenă de tortură de pe vremea lui Sade

Se poate afirma însă cu certitudine că toți gentilomii epocii își satisfăceau, cu toată impunitatea, fanteziile sexuale cu un cinism criminal. Dar într-o perioadă în care s-a născut opinia publică, emoționată de aceste abuzuri, trebuia oferit justiției un vinovat. Și acesta a fost Sade, un solitar și un provocator. Câțiva ani mai târziu de la prima condamnare, Sade distribuia bomboane afrodisiace prostituatelor. Acestea s-au îmbolnăvit și Sade a fost acuzat de otrăvire. Sadismul lui Sade, patologia sa sexuală, constau nu în a produce suferință fizică, ci una morală. El voia să introducă teamă, să-și terorizeze victimele într-un decor funebru, cu un ceremonial macabru cu care-și însoțea liturgiile erotice: draperii negre, căpețe de mort etc. Nimic în comun între ceea ce a imaginat în cărțile sale – fantasmele sale – și ce a făcut în realitate. Sade a recunoscut că e un libertin și că a conceput tot ce se putea concepe în acest domeniu, dar, cu siguranță, așa cum mărturisea, nu a făcut chiar tot. Ca o concluzie, cea mai mare crimă a lui Sade, cea care nu i se va ierta niciodată, e scrisul. Opera lui liberă, cuvântul lipsit de orice constrângere, de orice morală. Apollinaire a spus-o în eseul său despre marchiz: „Sade este spiritul cel mai liber care a existat vreodată".

ADRIAN LOVIN

Cântece din mileniul trecut

O „dinastie" de muzicanți: Ochialbi

Primele documente scrise despre această așa-zisă „dinastie" de muzicanți atestă din secolul al XIX-lea, când este menționat „faimosul lăutar Dumitrache Ochialbi". Cum meșteșugul se transmitea din tată în fiu, iar pe la 1840 lăutarul respectiv s-a dezrobit (plătind stăpânului 700 de galbeni), este de presupus că banii i-a adunat în decursul multor ani, cu ajutorul tarafului său vestit. Ne confirmă presupunerea scriitorul Ion Ghica în schița memorialistică *Un bal la curte în 1827,* în care vorbește de „taraful lui Dumitrache lăutarul", care a înveselit adunarea curții boierului Romanit la revelionul anului. Putem așadar, coborî, fără teamă de a greși, în secolul al XVIII-lea originea lăutarilor Ochialbi. Numele era de fapt o poreclă, provenită de la o infirmitate a ochilor.

Fratele lui Dumitrache, *Năstase Ochialbi,* a cunoscut apogeul carierei sale în vremea Unirii din 1859. Pictorul Carol Popp de Szathmary a imortalizat întreg taraful lui Năstase într-o acuarelă și câteva desene.

George N. Ochialbi, fiul lui Năstase, a urmat Conservatorul din București (clasa Iulius Wiest) cunoscând o frumoasă carieră muzicală. La 27 de ani cânta la Petersburg cu orchestra lui Nicolae Matache iar în anul următor, cu formația personală, alcătuită din 35 de persoane, era nelipsit de la balurile curții și de la cele mai pretențioase serate muzicale. În 1913 a fost primit în *Societatea autorilor, compozitorilor și editorilor muzicali din Paris.* A murit în plină glorie, bucurându-se de prețuirea compozitorului rus Alexandr Glazunov care i-a îndrumat copiii în tainele muzicii. Dintre aceștia patru au devenit muzicieni profesioniști: Nicolae Ochialbi, Paul Ochialbi, Eugen Ochialbi și Dumitru Ochialbi. Primul a făcut o strălucită carieră internațională de violoncelist, cântând sub bagheta celor mai de frunte dirijori și organizându-și un cvartet de violoncele în SUA. Al doilea a devenit compozitor de muzică ușoară și violoncelist. Preocupări de creație a manifestat și Eugen Ochialbi, unul din cei mai talentați compozitori de romanțe. Dumitru Ochialbi a făcut parte din orchestra Filarmonicii „George Enescu" în anul 1922.

În anul 1978 a murit ultimul reprezentant al acestei „dinastii" de artiști care a dus faima muzicii românești peste hotare.

IOANA PROCA FLORIA

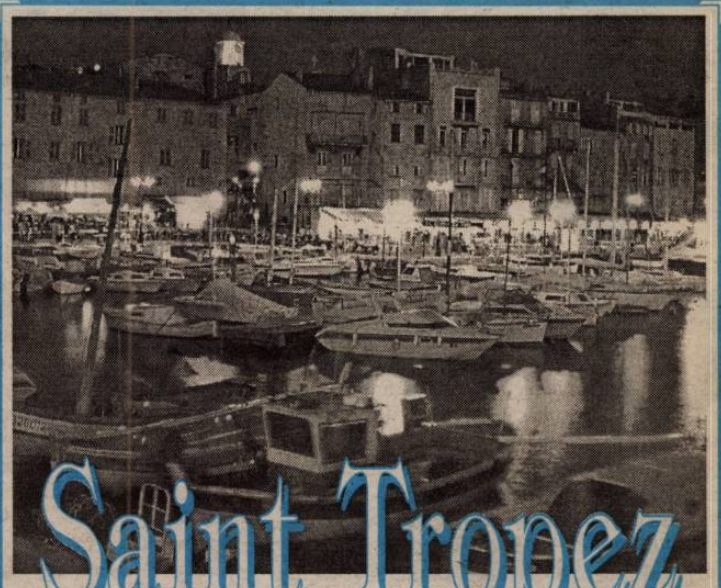

Saint Tropez
o lumină unică

Dacă țărmurile Mediteranei înseamnă soare și cântec, vestita Coastă de Azur reprezintă o serie de orășele la fel de vestite, dintre care nu poate fi omis minunatul Saint-Tropez. Cunoscut din albume și producții cinematografice nu mai are nevoie de prezentări spectaculoase, cu toate că portul este o etalare unică de ambarcațiuni luxoase și de vase cu pânze, iar casele, vopsite în culori pastelate, îi oferă un farmec aparte. Renumele localității este legat și de mulțimea personalităților care au trecut pe aici manifestându-și o admirație nedisimulată pentru aceste locuri: Guy de Maupassant, Paul Signac, Henri Matisse, Errol Flynn, Juliette Greco și mulți, mulți alții. Până la sfârșitul secolului al XIX-lea, când a fost descoperit de artiști de toate genurile, Saint Tropez nu era decât o mică localitate de pescari și negustori de vinuri. Trecutul ei însă rămâne una dinte cele mai frumoase povești ale Coastei. Cunoscut încă din vremea grecilor și romanilor care au construit aici un templu al lui Hercule, orașul a luat numele unui centurion roman, San Torpes. Acesta a trăit în vremea lui Nero și, creștin fiind, a refuzat să-și abjure credința, cu toate persecuțiile dezlănțuite. Torturat și decapitat în cele din urmă, a fost azvârlit într-o barcă, lăsată în voia valurilor. Ajungând la țărmul micii așezări, trupul a fost îngropat de creștinii care au înălțat și o capelă în memoria sa, totodată schimbându-i numele în Tropez.

După ani de greutăți și lupte devastatoare marcate de ocupația sarazină, orașul este abandonat de cuceritorii săi, la sfârșitul secolului al XIV-lea, după înfrângerea acestora la Poitiers. După aproape un secol așezarea a fost repopulată de câteva familii genoveze care au cerut protecție seneșalului de Provence. Acesta a dat localității o remarcabilă autonomie, orașul devenind un fel de mică republică independentă.

În 1637, flota din Saint Tropez obține o remarcabilă victorie asupra flotei spaniole, reușind să învingă 20 de corăbii dușmane care încercaseră să scufunde patru vase franțuzești. Episodul, probabil cel mai glorios din istoria locală, este amintit și astăzi printr-o sărbătorire marcată de o procesiune având loc în fiecare an, pe 15 iunie. De asemenea între 16-18 mai, tot în fiecare an, se desfășoară o altă paradă populară, închinată Sfântului care a dat numele orașului și al cărui bust de lemn este purtat pe străzi. Pe lângă aceste manifestări pline de entuziasm, localnicii se dovedesc și mari iubitori de artă. În muzeul plasat într-o capelă din secolul al XVII-lea, sunt expuse opere de Matisse, Bonard, Picabica iar Muzeul Marinei din Citadela orașului este un adevărat muzeu de istorie. De fapt Citadela însăși este un monument încărcat de trecut. Construită în secolul al XV-lea cu un turn hexagonal legat de alte trei mai mici, domină orașul, fiind înconjurată de zidurile de apărare, înălțate în secolul al XVII-lea. Urmele lăsate de cel de al doilea război mondial au fost șterse datorită reconstrucțiilor care au refăcut cu fidelitate vechile modele.

Nimic nu poate fi însă comparat cu lumina unică, părând să învăluie aici și numai aici, oamenii și pământul și marea.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Radare amplasate pe MICROSATELIȚI

Firme europene specializate se întrec în a concepe, a construi și valida pentru Cosmos, așa numiții *microsateliți,* în majoritate destinați cercetărilor științifice; în greutate de 100-120 kg și cu costuri de 3-5 milioane dolari, acești sateliți sunt tot mai solicitați de țări care nu au un potențial economic foarte ridicat, cum sunt: Coreea, Portugalia, Africa de Sud, Chile, Pakistan, Singapore, Thailanda etc. și care, prin lansarea cu rachete închiriate a astfel de sateliți, pătrund în așa-numitul „Club astronautic"...

Printre microsateliții care sunt în curs de lansare în următorii ani (2003 și 2004) pot fi menționați: microsatelitul franco-brazilian FBM, microsatelitul francez PARASOL, destinat transmiterii de imagini ale regiunilor Pământului supuse unor puternice furtuni de zăpadă, precum și satelitul miniatural CERISE (vezi și foto alăturată).

Recent, Centrul Național pentru Cercetări Spațiale din Franța a lansat un program de construire a unui grup de microsateliți denumit MYRIADE, în cadrul căruia există și un proiect deosebit de interesant, destinat obținerii de așa-numite imagini-radar stereoscopice! În cadrul acestui program, se prevede amplasarea, direct pe orbită, a unei rețele interferometrice formată dintr-o constelație de trei sateliți miniaturali pasivi și un satelit-radar, acesta

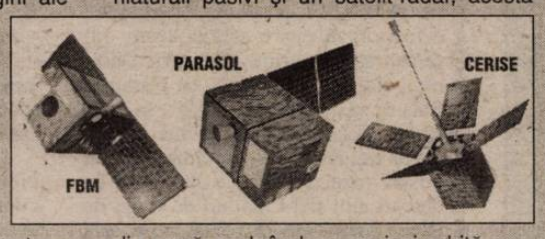

din urmă evoluând pe aceiași orbită cu... constelația „pasiva"! Pentru a-și îndeplini misiunea, cei trei sateliți pasivi se rotesc într-un plan normal pe cel de rotație al satelitului-radar, care evoluează la depărtare de 150 km de grupul de sateliți pasivi. În acest fel rețeaua interferometrică apare ca fiind un fel de sistem „parazit", care are o geometrie stabilă în special datorită rotației, cu viteza constantă, a celor trei sateliți miniatura pasivi; sistemul este astfel organizat încât în timp ce se parcurge, de exemplu de satelitul radar o orbită completă, cei trei microsateliți pasivi vor face și ei o tură completă...

Recepția pasivă a imaginilor zonelor „iluminate" radar nu creează probleme din punct de vedere al compatibilității electromagnetice, astfel încât microsateliții pasivi pot fi instalați, în planul lor de rotație, la 3... 6 km unul față de ceilalți.

Se estimează obținerea de imagini stereoscopice pentru reconstituirea topografiei terestre, prin compararea imaginilor radar folosind tehnica interferometrică.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Rănit în orgoliu, rănit de pistol

MISTERIOASA MOARTE a lui Puşkin

Obârşia marelui poet rus Alexander Puşkin este enigmatică, dintr-o familie de viţă nobilă, mama sa provenind dintr-un negru etiopian, care ar fi fost cumpărat, potrivit unor stranii surse legendare, pe o sticlă de rom! Scrie poezii de mic copil, iar la 18 ani debutează precoce într-o carieră diplomatică, prea curând curmată datorită opiniilor sale vehement critice la adresa societăţii ruseşti din acel început de secol al XIX-lea, bătându-şi joc de politicenii vremii şi revoltându-se în faţa jalnicei stări sociale în care ajunsese poporul rus, şfichiund atroce şi viaţa luxoasă, snoabă şi destrăbălarea de la curtea ţarului, imitată de înaltele familii aristocratice (din rândul cărora făcea parte şi clanul Puşkin). La 21 de ani (în 1820), este exilat (sub acoperirea unui post de funcţionar de gubernie) în Basarabia, confiscându-i-se şi averea mamei. În cei şase ani de surghiun, Puşkin scrie cele mai multe şi valoroase poezii, prin care ajunge foarte popular şi iubit, apoi termină tragedia „Boris Gudunov" şi începe capodopera „Evgheni Oneghin". Ţarul Nicolai I îi anulează pedeapsa, graţie gloriei literare şi spiritului său genial, revenind la curte, printre favoriţi, unde, nefiind un june-prim, devine totuşi un mare cuceritor de inimi şi îşi înscrie pe râboj multe amoruri (care, desigur, trezesc invidii şi gelozii). În 1830, la 31 de ani, săturat de aventuri galante, se căsătoreşte c-o nobilă fetişcană frumoasă de numai 16 ani, Natalia Gonciorova, curtată asiduu (printre mulţi alţii) de însuşi ţarul Rusiei. Foarte cochetă, aparent frivolă, dar – paradoxal – fidelă soţului, pe care-l adoră, aduce pe lume patru copii, adulaţi de poet şi întreţinând vie şi fierbinte flacăra iubirii conjugale. Destinul ingrat îl aduce în preajma Nataliei, de care se îndrăgosteşte dogoritor, fanatic, pe ofiţeraşul spilcuit şi ahtiat după orgii, George d'Anthes. Ciudată este venirea lui d'Anthes în Rusia, adus la Sankt Petersburg de diplomatul olandez Louis van Heeckeren, un bărbat tomnatic şi misterios (pare-se... homosexual?!), trezind suspiciuni tocmai înfierea bruscă a tineretului ofiţer (descendent al unei familii de nobili francezi căzuţi în disgraţie), care l-a cucerit pe olandez într-o călătorie prin Germania, datorită farmecului irezistibil şi aurei lui de aventurier înfocat (conform spuselor tatălui adoptiv însuşi)... Datorită intervenţiilor lui van Heeckeren, ofiţerul francez este încorporat într-un regiment de elită, cu o soldă uriaşă (zece mii de ruble) şi are toate uşile deschise (chiar şi cele precaut zăvorâte)...

Curiozitatea morbidă a biografilor a dus la descoperirea unor dovezi, potrivit cărora este certă relaţia homosexuală dintre baronul van Heeckeren şi fiul său adoptiv, legătura neîmpiedicându-l pe d'Anthes să fie şi un afemeiat notoriu. Descoperirea celor 23 de scrisori în arhiva lui van Heeckeren atestă fără echivoc faptul că Natalia l-a respins cu hotărâre pe adoratorul ei francez, iar acesta a iubit-o cu mai multă înflăcărare tocmai incitat de aceste repetate respingeri. Amorezul îşi mărturiseşte-n franceză (nu ştia ruseşte) înfrângerea, recunoscând că n-a avut nici o relaţie intimă cu Natalia, mai mult, rugându-l pe tatăl adoptiv să-i netezească drumul în patul soţiei lui Puşkin! Mârşavul personaj măsluieşte o anonimă, care să fie trimisă lui Puşkin şi-n care să-i fie acuzată soţia, c-ar avea relaţii adulterine cu d'Anthes, chiar cu ţarul... Jignit profund, scriitorul îl provocă la duel pe van Heeckeren, pe care-l crede că ar fi scris epistola calomniatoare. Regulile vremii prevedeau ca locul tatălui, într-o asemenea confruntare de onoare, să fie luat de fiu, dar persoane influente de la curte îl determină pe ţar să anuleze duelul, însă d'Anthes este obligat să-şi răscumpere vinovăţia, căsătorindu-se tocmai cu sora mai mică a Nataliei, devenind astfel cumnatul lui Puşkin! Dar, fanaticul îndrăgostit trece peste toate tabuurile şi o curtează făţiş pe Natalia, spre disperarea poetului, care-i jigneşte (puţin delicat) pe tatăl adoptiv şi pe fiul nemernic, încât de data asta baronul îl provoacă pe Puşkin la duel, astfel că în 27 ianuarie 1837, poetul şi ofiţerul (ca fiu adoptiv, gata să spele onoarea tatălui) se înfruntă cu pistoalele, de la o depărtare de zece paşi. Puşkin îşi răneşte adversarul la braţ, dar acesta ochieşte în plin, după două zile de chinuri marele scriitor murind. Desigur, n-a mai apucat să afle că scrisoarea anonimă incriminată n-a fost scrisă de baron, ci de Idalia Poletika, la insinuările lui van Heeckeren! Idalia, prietena Nataliei şi confidenta lui d'Anthes, îl iubea pătimaş pe aghiotantul ţarului, tânărul Peter Petrovici Lanskoi, dar acesta este înnebunit şi el de frumuseţea Nataliei. Culmea este că temerile geloasei Idalia s-au adeverit, tânăra văduvă Natalia căsătorindu-se cu... Peter Petrovici Lanskoi! Cinică şi fatală soartă pentru romanticul scriitor rus Alexander Puşkin, manipulată subteran de misterioase şi malefice personaje...

VLAD ANDREI ORHEIANU

Lumile de dincolo de lume

S-a transformat ATLANTIDA ÎN ANTARCTICA?

Soţii Rand şi Rose Flem-Ath locuiesc în Columbia Britanică (Canada) şi de multă vreme îşi dedică eforturile cercetărilor şi strângerii de documente privind localizarea pierdutei Atlantide. Interesul lor pentru acest subiect datează încă din 1966 când, pe când lucrând la un scenariu în care apăreau nişte extraterestri „conservaţi" în gheaţă pe Terra timp de 10000 de ani, Rand Flem-Ath aude la radio un cântec al unui interpret pop care se intitula *„Hail Atlantis"*. Şi se gândeşte imediat că cel mai bun loc în care putea găsi gheaţă era continentul antarctic! Căutând apoi o documentaţie cât mai completă asupra civilizaţiilor dispărute, soţii Flem-Ath ajung la mitul Atlantidei, fără să facă însă nici o legătură între cele două. Revelaţia se produce când ajung să constate asemănările între cele două stranii hărţi, cea a amiralului Piri Reis şi cea a alchimistului iezuit Athanasius Kircher.

Şi astfel, ceea ce pornise ca o simplă idee ştiinţifico-fantastică, începe să prindă un alt contur: de ce nu s-ar fi aflat Atlantida în... Antarctica?! Cu o hartă a Marinei Americane înfăţişând lumea aşa cum se vede de la Polul Sud într-o mână, şi cu harta lui Kircher în cealaltă, Rand-Ath începe să-l recitească pe Platon şi relatarea de către acesta a ceea ce îi povestise unchiul său, Solon. Privind din această perspectivă sudică, oceanele lumii apar ca unul singur! În mijlocul căruia se află ...Antarctica. Era ca la Platon: un ocean real şi pământurile de dincolo de el apărând ca un întreg continent. Harta lui Kircher capătă un nou sens: pare a fi desenată ...de la nord, cu Africa şi Madagascarul la stânga şi „vârful" Americii de sud la dreapta. „Atlantic" însemna probabil ceva cu totul diferit pe timpul lui Platon, mai ales dacă facem apropierea de numele mitologicului erou Atlas, care purta întreaga lume pe umerii săi. Atlas-Atlantic-Atlantida. Întregul continent înconjurat de oceanul din descrierea lui Platon consta din cele două Americi de azi, „lipite", împreună cu Africa, Europa şi Asia, într-o singură lume atlanteană: exact cum s-a întâmplat până prin anul 9600 î.Ch.!

Platon trebuie citit altfel, pentru Rand Flem-Ath: *„Acum mult timp, marinari de pe o insulă mai mare ca Africa de Nord şi Orientul Mijlociu luate împreună, navigau pe Oceanul Mondial, dincolo de strâmtoarea Gibraltar.După ce părăseai Antarctica, întâlneai Arhipelagul Antarctic (insule aflate în prezent sub gheaţă) după care ajungeai pe continentul mondial care închide în mijlocul său Oceanul Mondial"*. Dacă vom renunţa să mai insistăm în a interpreta vechile scrieri, cum sunt şi cele ale lui Platon, folosind ca termeni de referinţă conceptele şi cunoştinţele moderne, vom putea observa că lumea privită din Antarctica corespunde perfect cu „harta lumii" pe care vechii egipteni au întocmit-o, aşa cum „se vedea ea" din Atlantida. Adică de acolo unde Platon însuşi „aşeza" o civilizaţie avansată!

Problema care rămânea însă era cea a explicării modului în care Atlantida s-ar fi putut transforma în Antarctica. Cum să fi putut exista odinioară viaţă de oameni pe un continent care în prezent este acoperit cu mii de metri de gheaţă? Cu atât mai mult, cum ar fi putut exista aici, în condiţiile de azi, o atât de formidabilă civilizaţie? Soţii Flem-Ath descoperă însă că răspunsul la aceste întrebări nu doar că exista, dar că şi fusese de fapt publicat în „Yale Scientific Journal", încă de la mijlocul anilor '50 – se numea „teoria deplasărilor crustale terestre" şi aparţinea profesorului Charles Hapgood.

MIHAELA DOROBANŢU

Panteon creştin

Sfântul Apostol Petru

Născut în Betsaida Galileei, Sfântul Petru era fiul lui Iova şi fratele Sfântului Andrei, „cel întâi chemat". Pescar, ca toţi ai lui, era căsătorit şi avea numele iudeu Simon. Preotul Nicolae Barbu subliniază în scrierile sale că Sfântul s-a întâlnit cu Mân-tuitorul în vremea „pescuirii minunate". Urmându-l pe Iisus, i se schimbă numele în Chefa (Petru). Noul nume însemna „piatră" evidenţiindu-se astfel caracterul puternic, de neînduplecat, al celui care îl purta. Era cunoscut pentru firea sa onestă dar impertuoasă, în acelaşi timp.

Are privilegiul de a fi martor al Schimbării la Faţă a Mântuitorului la vindecarea fetiţei maimarelui Sinagogii în casa lui Iair şi la rugăciunea de pe Muntele Măslinilor. În noaptea arestării Mântuitorului se leapădă de trei ori de El, aşa cum prorocise Acesta. După Înviere este repus în demnitatea sa de apostol, mai ales că, aşa cum arată Sfântul Apostol Pavel în Epistola I către Corintieni, Domnul nostru Iisus Christos i s-a arătat lui Chefa înainte de a apărea în faţa celorlalţi apostoli. După Înălţarea la Cer a Mântuitorului şi Pogorârea Sfântului Duh, Sfântul începe să predice adevărata credinţă. În urma predicii sale, 300 de suflete primesc botezul. Mergând cu Ioan la templu vindecă un olog din naştere iar soţii Anania şi Safira sunt pedepsiţi aspru pentru minciună şi mor subit unul după celălalt la cuvântul Apostolului. Umbra sa tămăduia oameni suferinzi, învie pe Tavita din Iope şi mustră cu severitate pe Simon Magul, care voia să cumpere cu bani darul lui Dumnezeu. Întreprinde călătorii misionare în Pont Galatia, Asia Proconsulară şi Bitinia, oprindu-se la Roma. Arestat în anul 44 de Irod Agripa, scapă cu ajutorul îngerului, iar în anul 50 participă la Sinodul Apostolilor din Ierusalim. În anul 64, în urma persecuţiilor lansate de împăratul Nero împotriva creştinilor, este arestat dar reuşeşte iarăşi să scape. Arestat din nou în 66 este condamnat la moarte prin răstignire. În semn de umilinţă faţă de răstignirea Mântuitorului, el cere să sufere martiriul cu capul în jos, execuţia efectuându-se la 29 iunie 67 şi fiind ulterior îngropat la Roma, în Vatican. A scris două epistole sobornicesti în care sunt prezentate importante învăţături dogmatice şi este prăznuit de biserica noastră pe 29 iunie, împreună cu Sfântul Apostol Pavel care a murit tot la Roma, exact la aceeaşi dată.

IRINA STOICA

Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară

Teatrul Naţional înainte de bombardament

– Obişnuiţi cu aspectul de astăzi al Pieţii Universităţii care integrează şi clădirea actuală a Teatrului Naţional, din ce în ce mai puţini îşi mai amintesc, domnule ADRIAN MAJURU, când a început să se vorbească şi la noi de o astfel de instituţie.

– Chestiunea unui Teatru Naţional s-a pus o dată cu epoca modernă. Către 1815-1818, pe Podul Mogoşoaiei a fost organizată o sală de teatru rudimentară, în urma implicării Domniţei Raluca, fiica lui Vodă Caragea. Sala de la „Cişmeaua Roşie", în perimetrul Poştei Centrale de mai târziu, „avea trei rânduri de loji îmbrăcate în postav roşu, perdele de cherubică cu ciucuri albi şi 14 rânduri de bănci de lemn, îmbrăcate în postav roşu; era aproape în forma oului." Sala a fost reînnoită în 1822, iar în 1853 se introduce iluminarea cu gaz. Aici au jucat între alţii, Constantin Somechis, Teodor Gazi, Alexandru Fornaros, Aristia şi „cocoana Marghioala Bogdăneasca". Teatrul acesta va fi însă distrus în 1825 de un incendiu. O nouă sală se va ridica în 1833, din iniţiativa lui Ieronim Momolo, „fost bucătar şi om de afaceri". O trupă foarte cunoscută care a jucat aici a fost cea a lui Theodor Müller, care avea şi o orchestră de 17 muzicieni. Era însă doar o improvizaţie...

– Şi când s-a vorbit pentru prima oară de clădirea distrusă de bombardament?

– În 1836, când Societatea Filarmonică a cumpărat Hanul Câmpinencii pentru a ridica pe el clădirea Teatrului Naţional. Colectele publice nu au fost însă suficiente. Astfel că în 1840, Obştească Adunare a întocmit o anafora pentru acest proiect şi a supus-o atenţiei domnitorului Alexandru Dimitrie Ghica. Domnitorul a aprobat-o, dar problema a rămas în suspensie până în 1843. În urma procesului de modernizare a Podului Mogoşoaiei (1843-1846), a fost ales un alt loc pentru ridicarea unui Teatru Naţional şi anume cel unde se aflase Hanul Filaret, în apropierea Palatului Telefoanelor de azi. În sec. XVII, aici era o margine de oraş iar perimetrul se afla în posesia lui Stan Taie-Cuie, după care trece în posesia boierului Petre Merişescu. Locul Merişeştilor a fost cumpărat cu 1800 de galbeni iar teatrul a necesitat o primă cheltuială de 20000 de galbeni, la care s-au adăugat cei 5200 lăsaţi prin testament de Constantin Manu. Inaugurarea, avut loc la 31 decembrie 1852 cu piesa-vodevil „Zoe sau amorul românesc" (Amantul împrumutat)", o adaptare a lui Dumitru Bobescu după piesa într-un act de Scribe şi Malesville. Muzica era asigurată de Eduard Wachman iar rolurile principale au fost interpretate de Nina Valery şi Costache Caragiale. Viaţa sa a fost însă întreruptă de bombardamentul din 24 august 1944. După care Teatrul a fost demolat – „cu prea mare uşurinţă"...

M. DOROBANŢU

Love story între inculpat şi procuror

Femeia din imagine, deşi a sărit uşor de patruzeci de ani, pare evadată cu o prospeţime nealterată, din Babilonul hollywoodian şi dedicată trup şi suflet unei vieţi de cuplu din cele mai duioase.

James McCreedy este procuror de meserie la Pasadena, California. Ea, Dorothy Silverstone, este o inocentă criminală, cu mâinile pătate de sângele a doi complici într-ale contrabandei cu droguri. Acum patru ani, James îi alcătuise un rechizitoriu atât de vehement în acuzaţii, încât până Dorothy ar fi trebuit să înfrunte senină câteva mii de kilowaţi, aşezată comod pe un jilţ metalic. Numai că avocatul ei reuşise să răstoarne probatoriul incriminator şi adusese altul, conform căruia femeia se făcea vinovată doar de deţinere ilegală de heroină. Moartea complicilor fusese pusă pe seama altcuiva, deja trecut în lumea dreptilor... Şi uite aşa, judecătorul sexagenar a condamnat-o numai la doi ani şi jumătate, din care a executat doar cincisprezece luni.

Umilit de instanţă, James o urmărea pe Dorothy pentru a strânge probe decisive. Astfel, s-a îmbarcat deghizat pe iahtul „criminalei" pentru o croazieră în largul Pacificului. Pe vas se afla toată floarea traficanţilor şi vreo doi capi ai „onoratei familii". Prada se anunţa bogată pentru procurorul dotat cu mijloace ultramoderne video şi de ascultare. Dar o furtună iscată din senin i-a stricat planurile. Întâmplarea a făcut ca în singura barcă de salvare rămasă nescufundată să se afle el şi fosta lui inculpată... Ar trebui să ne imaginăm că disperarea le-a topit antipatiile, cei doi pomenindu-se într-o grea încercare a soartei.

Vânturile puternice a determinat o rătăcire de două nopţi şi o zi, perioadă în care între protagonişti s-a înfiripat o prietenie la toartă. Au fost găsiţi agonizând îmbrăţişati. Patrula marină i-a pescuit, i-a depus la un spital californian şi de atunci sunt de nedespărţit.

Un happy-end prea simplu şi previzibil, veţi spune. Însă dacă precizăm că fotografia a fost făcută într-o ţară europeană, veţi înţelege că sfârşitul cuplului edenic nu e deloc previzibil. Dimpotrivă. Foştii membri ai bandei din care făcea parte suava damă au căutat-o în toate gurile de şarpe ale Americii. Aşteptându-se la această reacţie furios-ostilă, cei doi s-au aciuat prin Europa, ea făcându-şi şi operaţie estetică. Până atunci, într-o piscină modestă, el şi ea reinventează zilnic paradisul terestru, la adăpostul anonimatului. Desigur, numele şi locurile folosite de noi nu corespund realităţii. *(P.I.)*

SALVAT CA PRIN MINUNE

În insula Borneo din Malaesia râurile sunt populate de crocodili. Localnicii au permisiunea să-i vâneze, dar numai dacă ating cel puţin 4,5 metri. Ceilalţi sunt ocrotiţi de lege, cu tot pericolul care îl reprezintă.

Cu unul dintre aceştia s-a întâlnit Stephen M. Care făcea baie cu fiul său de doi ani, în râul Niah, din statul Sarawak. Bărbatul a văzut un „buştean" venind spre el şi, când a realizat că de fapt era vorba de un crocodil, nu a mai

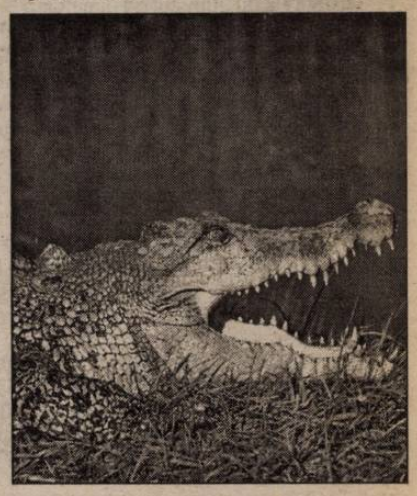

avut timp decât să-şi arunce fiul pe mal, salvându-l de primejdie.

Tatăl a fost tras în adânc, sau cel puţin aşa a crezut familia, care, alertată de ţipetele copilului, nu a mai văzut decât apa învolburată. Vreme de o săptămână nu a fost găsit nici trupul lui nici ceva care să amintească de el.

Peste o săptămână omul s-a întors însă teafăr, spre bucuria tuturor. El a povestit că în ultimul moment a reuşit să se echilibreze şi să se cţţere pe un trunchi de copac adevărat, adus de apă. Curentul care îl purta era atât de rapid, încât crocodilul a renunţat la urmărire. Bărbatul a fost dus departe de casă şi s-a trezit aruncat brusc la ţărm. După aceasta nu-şi mai aminteşte decât că a leşinat şi s-a trezit abia după câteva zile în coliba unor pescari.

Autorităţile sunt hotărâte să ia măsuri prin construirea unor pereţi de lemn, care, înălţaţi în apă, vor împiedica accesul animalelor. Cu toţii sunt siguri că un asemenea „noroc" nu se poate repeta prea des. (I.S.)

Pocalul lui Goering în schimbul unui... câine

Englezul Derek Smith din Sunderland nu se putea împăca cu ideea că cel mai preţios obiect pe care îl posedase se afla în custodia unei bătrâne femei de la care împrumutase o sumă importantă de bani. Un pocal aparţinând mareşalului Goering pe care erau inscripţionate cuvintele: „În amintirea unor vremuri măreţe". Pocalul fusese încredinţat bătrânei doamne, a cărei identitate nu a fost dezvăluită de presă, în contul unei datorii de 40000 de lire sterline. Pentru a-şi recupera preţiosul obiect Derek Smith a recurs la o soluţie. El a răpit câinele femeii după care i-a transmis telefonic următorul mesaj: „Astăzi câinele tău e în viaţă, mâine s-ar putea să nu mai fie", urmat de precizarea condiţiilor în care trebuia să aibă loc schimbul. Disperată, femeia a alertat poliţia care a descins a doua zi în casa şantajistului. Câinele sechestrat era viu şi nevătămat. Cât despre vas el a fost luat în custoria poliţiei până la elucidarea cazului, care l-a asigurat pentru suma de două milioane de lire sterline. **(D.M.)**

Premieră în lumea gemenilor

ATAC DE CORD în acelaşi timp!

Robert şi Richard Tennisworth sunt obişnuiţi de o viaţă întreagă să „trăiască" împreună cele mai diverse experienţe. Dar ca să ajungă să „experimenteze" un atac de cord comun, nu şi-au imaginat niciodată – nici ei, nici nimeni altcineva.

Şi totuşi aceasta s-a întâmplat. Robert tundea iarba în grădina locuinţei sale din Rochester, Michigan, când a simţit o durere acută în inimă şi în braţe. A încercat să se ducă în casă dar, aşa cum îşi aminteşte, „Era ca şi cum aş fi încercat să merg printr-o mlaştină. Am avut senzaţia că venise sfârşitul." Nancy, soţia sa, privea pe fereastră şi a înţeles imediat pericolul prin care trece soţul său. L-a suit imediat în maşină şi l-a dus la Spitalul Criterion. Era ora 14. Ajunşi la spital, ea s-a repezit la unul de oamenii de pază de la intrare şi i-a spus: „Soţul meu are un atac de inimă şi trebuie internat imediat." Gardianul a dat aprobator din cap, apoi s-a întors spre Robert. L-a privit uluit şi i-a spus: „Păi, n-ai fost aici acum câteva minute şi nu te-am dus în salon?"

Şi Nancy şi Robert l-au prvit ca şi cum nu ştia ce vorbeşte. Lucrurile s-au explicat de-abia când a fost dus în salon, instalat într-un pat şi când a constatat că în patul vecin se afla... fratele său! Richard avea să povestească mai târziu că a avut la început impresia că Robert venise să-l viziteze şi nu înţelegea cum reuşise să ajungă atât de repede. Fapt este că cei doi fraţi avuseseră un atac de cord la distanţă doar de câteva minute unul de celălalt!

În timp ce fraţii erau trataţi şi îşi reveneau împreună din şocurile prin care trecuseră, personalul spitalului pur şi simplu „defila" prin faţa paturilor lor, nevenindu-le să creadă că asistau la ce asistau. Până la urmă, amândoi au fost operaţi. Aici a existat totuşi o diferenţă: Robert a trecut prin patru by-pass-uri, în timp ce Richard a trebuit să fie supus unei angioplastii. S-au întors însă acasă şi, mai mult, şi-au şi sărbătorit împlinirea vârstei de 67 de ani. Bineînţeles că tot împreună! Mândri că au înregistrat şi o premieră în istoria medicinei: prima oară când doi gemeni suferă un atac de cord în acelaşi timp! *(M.D.)*

Mărturii despre duhurile malefice

COMOARA DE LA BICAZ-CHEI

Despre aşa-numitele comori blestemate sau jurate se vorbeşte de obicei cu neîncredere, dar şi cu acea fascinaţie pe care o avem faţă de tot ce pare a ieşi din sfera normalului. Apoi, când apar elementele certe de veridicitate, curiozitatea se transformă în teamă. Pentru că probabil un al şaselea simţ ne comunică prin subconştient ideea existenţei reale a unor lumi nevăzute de ochii profani. Se poate însă ca ştiinţa să ofere suficiente punţi de legătură cu asemenea forţe fără trup. Numai că acestea pot fi, la fel de bine, prietenoase şi ocrotitoare, după cum altele, dimpotrivă, distrug şi ucid. O mărturie halucinantă în acest sens ne-a făcut prof. Florin Nica din Piatra Neamţ, un foarte apreciat radiestezist, cum este numit oficial cel ce ştie să lucreze cu energiile şi câmpurile convenţional-neconvenţionale.

S-a întâmplat la Bicaz-Chei, cu puţini ani în urmă. Se ştia că acolo în anul 1918, pe actuala proprietate a unui personaj înstărit fusese îngropată o comoară; nu se mai cunoştea însă locul exact. Când l-a contactat pe Florin Nica, proprietarul i-a inspirat acestuia multă încredere. În fond, colaborarea lor s-ar fi concretizat într-o convenţie cât se poate de normală: profesorul nemţean urma să detecteze locul unde se afla comoara, iar munca lui avea să fie răsplătită pe măsura eficacităţii.

Era o zi senină de vară, operaţiunea nu părea nici complicată, nici riscantă, astfel că după numai 40 de minute deja era localizată zona comorii mult-căutate. Cei doi bărbaţi s-au apucat de săpat şi efortul lor a fost repede încununat de succes. La circa o jumătate de metru sub pământ, cazmaua s-a lovit de un obiect metalic masiv – o casetă pe care au scos-o la suprafaţă împreună şi pe care nu le-a fost greu să o deschidă. O dată ridicat capacul, razele soarelui au făcut ca

dinăuntru, după aproape un veac, să se risipească în jur o adevărată explozie de scântei galbene: monede lucitoare, purtând efigia împăratului Franz-Josef, ca şi nenumăraţi alţi bănuţi turceşti, bătuţi de asemenea din aur.

A fost clipa care a schimbat total şi ireversibil destinul proprietarului acelui pământ. Ca stăpânit de forţe malefice colosale, acesta s-a transfigurat instantaneu. Ochii măriţi în orbite, tremurul mâinilor şi gesturile precipitate trădau o nelinişte cumplită, ce nu mai putea fi controlată. Cu caseta în braţe, s-a repezit către masa de lemn din apropiere şi a răsturnat grămada de aur pe ştergarul aşternut deasupra. A strâns apoi colţurile acestuia într-o boccea din care răzbătea stins şi ispititor zornăitul monedelor şi i-a aruncat caseta goală lui Florin Nica, strecurându-i printre dinţi: „Asta-i plata dumitale." În clipa următoare, ţinând comoara strâns în braţe, s-a repezit în casă şi a închis uşa după el. Uluit şi într-o stare de stres extremă, profesorul nemţean a început să-şi strângă instrumentele şi abia a reuşit să scape nesfâşiat de câinii uriaşi, pe care proprietarul îi dezlegase şi le dăduse drumul în curte. Într-o fulgerare de privire aruncată spre casă, a apucat să mai vadă doi ochi nelumeşti, de fiară ori demon, ascunzându-se în spatele unei perdele...

Resemnat şi cu gustul amar al proaspetei experienţe neplăcute, Florin Nica s-a întors la Piatra Neamţ, punând pe seama nimicniciei omeneşti oribila metamorfoză a bărbatului din Bicaz-Chei. Numai că, foarte repede, gândurile sale aveau să fie încă o dată întoarse din matcă spre alt făgaş, trimiţându-l să caute răspuns la întrebări pe care n-ar fi crezut că şi le va pune vreodată. Doar cinci zile trecuseră de la incidentul nefericit, când a aflat că bărbatul îmbogăţit într-un mod atât de straniu murise violent, intrând cu maşina într-o bornă de beton armat, undeva, în apropierea satului Viişoara. Ulterior, poliţia locală i-a confirmat tragicul accident. Un eveniment rutier întâmplător, un rod al imprudenţei ori capătul unui destin intrat subit sub zodia maleficului, o dată cu dezgroparea comorii? Probabil că nimeni nu va şti exact, niciodată. *(A.N.P.)*

O lume nebună

Replici binevoitoare cum ar fi: „Doamnă, v-a căzut cheia din poşetă!" sau „Aţi uitat să luaţi restul!" etc. se mai aud din când în când pe stradă sau în magazine. Dar ceva de genul: „Doamnă, aveţi un cuţit înfipt în spate" pare a fi o glumă proastă sau aprobă de umor negru. Şi totuşi, câţiva trecători de pe o stradă din Narbonne (Franţa) i-au strigat îngroziţi unei femei aceste cuvinte. Şi nu glumeau. Femeia, în vârstă de aproximativ 50 de ani, se deplasa cu un cuţit înfipt între omoplaţi, la baza gâtului, după ce cu câteva minute înainte fusese victima unei agresiuni. Ea le-a povestit oamenilor care au atenţionat-o apoi a declarat la poliţie, că un tânăr a atacat-o în plină stradă, încercând să-i smulgă geanta. A simţit şi o lovitură puternică în ceafă, dar i s-a părut că a fost vorba de un pumn zdravăn. O dată incidentul încheiat, ea a pornit-o spre casă, hotărâtă să anunţe poliţia. Durerea provocată de „pumnul" primit în spate aproape că nu o mai percepea din cauza spaimei prin care trecuse.

Doamnă, aveţi un cuţit în spate!

Femeia a fost transportată la spital, unde chirurgii i-au extras arma albă cu care fusese înjunghiată, un cuţit cu lamă subţire şi vârf foarte ascuţit. Din fericire, deşi acesta a pătruns patru centimetri în spatele victimei, sângerarea nu a fost masivă, iar viaţa femeii nu a fost pusă în pericol. (A.P.)

Săptămâna 28 IUNIE - 4 IULIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Craiova 14.30 drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Ploaia de stele 22.20 Serial: „Amy" 23.30 Clubul Cupei Mondiale.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 9.50 Repere sacre 11.55 O vedetă populară 13.30 Fotbal: Finala mică la CM 2002 16.30 Ora G 17.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.40 Surprize, surprize 23.15 Clubul Cupei Mondiale.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.45 Grădiniţa de duminică 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Fotbal: Finala CM 2002 17.00 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.40 Deştept şi bogat 21.40 Ştirile de sâmbăta asta 22.10 Film: „Numărătoarea inversă" (SUA, 1997). Cu: Roy Scheider 23.55 Clubul Cupei Mondiale.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Konika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Cu ochii'n 4 23.05 Film: „Dispariţie periculoasă" (SUA, 1998). Cu: Sean Young.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.50 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" (ep.1) 10.20 Film: „Dezvăluirea" (SUA, 1997). Cu: William Hurt, Robin Wright 12.10 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 16.00 Konika 17.00 Film: „Indianul" (SUA, 1998) 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 23.20 Serial: „Teama" (ep.1) 0.10 Teatrul Naţional TV prezintă: „Chiriţa în provincie" de V. Alecsandri 2.40 Film: „Clubul de noapte" (SUA, 1999).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.15 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Gradul zero" (SUA, 2000). Cu: Jack Scalia 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 23.05 Film: „Infernul" (SUA, 1999). Cu: Jean-Claude Van Damme 2.35 Film: „Biroul morţii" (SUA, 1997).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.05 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 17.00 Film: „Fotografii de familie" (partea a II-a) 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 23.20 Concert extraordinar Dream Theater 0.20 Film: „Fratele" (coprod., 2000).

ROY SCHEIDER
ROMÂNIA 1, duminică, 22.10

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 6.45 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 23.20 Serial: „Jacke şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Magica legendă a spiriduşilor" 15.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 21.40 Serial: „Iubire fără păcat".

LUNI 7.15 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

ISABELLA ROSSELLINI
PRIMA sâmbătă, 22.00

KEVIN COSTNER
PRO TV sâmbătă, 20.00

SARAH J. PARKER
PRO TV, luni-joi, 2.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Regele popicelor" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Suspecţi de serviciu" (SUA, 1995). Cu: Kevin Spacey 22.00 Film: „Verdict sub ameninţare" (SUA, 1994). Cu: Armand Assante 1.00 Film: „Năluca morţii" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 O altfel de lume 12.00 Provest 13.00 Serial: „Katie Joplin" 13.30 Film: „Cadillacul albastru" (SUA, 1986) 15.30 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Recurs final" (SUA, 1993) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Bodyguard" (SUA, 1992). Cu: Kevin Costner, Whitney Houston 22.30 Serial: „Ally McBeal" 23.30 Serial: „Clanul Soprano" 0.30 Film: „Shirley Valentine" (coprod., 1989).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" (ultimul ep.) 11.00 Film: „Calul Troian" (SUA, 1997) 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Film: „Dragoste în tie-break" (SUA, 1979) 16.00 Misterele planetei albastre 17.00 Film: „Hoţii de trenuri" (SUA, 1973). Cu: John Wayne 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Trenul cu bani" (SUA, 1995). Cu: Wesley Snipes, Jennifer Lopez 22.15 Film: „Misiune mortală" (SUA, 1989). Cu: Don Johnson 0.15 Serial: „Oz, închisoarea federală".

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Lumi diferite" (ep.1) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Violenţa" (SUA, 1996) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Asasinarea Primei Doamne" (SUA, 1987). Cu: Charles Bronson 1.30 Secolul 20 – în spatele istoriei 2.30 Serial: „Totul despre sex" (ep.1). Cu: Sarah J. Parker.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „În spatele uşilor închise" (SUA, 1994) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Între dragoste şi ură" (SUA, 1996). Cu: Martin Lawrence 1.30 Secolul 20 – în spatele istoriei 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Lupta cu secundele" (coprod., 2002) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Furtuna" (SUA, 1998). Cu: Peter Fonda 1.30 Secolul 20 – în spatele istoriei 2.30 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Lava ucigaşă" (SUA, 1997) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Poveste pentru prieteni" (SUA, 1994) 1.30 Secolul 20 – în spatele istoriei 2.30 Serial: „Totul despre sex".

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vâneză 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Film: „Minciuni" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Film: „Peripeţii sub clar de lună" (SUA, 1996) 22.00 Film: „Catifeaua albastră" (SUA, 1986). Cu: Isabella Rossellini 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 www.primatv 13.30 Film: „Barbarii" (coprod., 1987) 15.30 Ce-i în frigider? 16.00 Film: „Prizonierul spaniol" (SUA, 1997). Cu: Steve Martin 18.00 Focus 19.00 Între viaţă şi moarte 20.00 Film: „Dincolo de uşi" (coprod., 1998) 22.00 Film: „Pe viaţă şi pe moarte" (SUA, 1989).

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Disparitia" (SUA, 1993). Cu: Jeff Bridges 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Drumul oaselor" (România, 1980) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Vârul Vinny" (SUA, 1992). Cu: Joe Pesci 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Ziua independenţei" (SUA, 1996). Cu: Will Smith, Bill Pullman 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 8.00 Desene animate 9.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone: Lătrând spre viitor" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.05 Camera de gardă 17.05 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 D'ale lu' Mitică 22.30 Film: „Tehnologie avansată" (Canada, 1998) 0.15 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.10 Arta apărării 8.45 Film: „Mici eroi 2" (SUA, 2000) 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „Piatra magică" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (partea a VII-a) 21.40 Serial: „Bine dragă!" 22.10 Serial: „Cel ales" 23.00 Despre viaţă şi sex 23.45 Compay Segundo.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Piatra magică" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.00 Documentar 15.05 Atlas 16.45 Serial: „Andromeda" 17.30 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.35 Serial: „Primul val" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" (ultimul ep.) 20.00 Film: „Ce naşte din pisică, şoareci mănâncă" (Franţa, 1995) 21.35 Serial: „Bine dragă!" 22.05 Film: „Mojo" (Anglia, 1997).

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone: Socoteala unui conte" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Din goana trenului: Austria 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.00 Palete 20.30 Doc.: „Sculpturi" 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Teatru: „Nevestele vesele din Windsor" de William Shakespeare 23.55 Sport plus.

MARŢI 8.00 Desene animate 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone: Câţelul picant" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Călătorind prin ţară 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Din goana trenului: Namibia 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.10 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Undeva în est" (România, 1991) 23.30 Cauza şi defectul 1.25 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.00 Desene animate 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone: Micul cătel mare" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Destine 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Din goana trenului: Franţa, Corsica 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „247" (Anglia, 1997) 23.05 Club-art 23.35 Clepsidra cu imagini 1.05 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.00 Desene animate 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 „Wishbone: O prezentare canină" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Afaceri la cheie 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Din goana trenului: Vietnam 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Timpul trecut 22.15 Film: „Între prieteni" (SUA, 1999) 1.00 Serial: „Tată, am încurcat-o".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Paparazzi 22.00 Film: „Tinereţe încătuşată" (SUA, 1992). Cu: John Travolta 0.00 Film: „Bambolă" (coprod., 1996).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Serial: „Sheena" (ep.1). Cu: Gena Lee Nolin 17.00 Trăieşte-ţi vara cu HI-Q 19.00 Observator 20.00 Film: „Dracula" (SUA, 1992). Cu: Gary Oldman, Winona Ryder, Anthony Hopkins 22.30 Film: „Jocuri riscante" (SUA, 1996) 1.30 Film: „Un Cadillac din aur masiv" (SUA, 1956).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngeri păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Roswell" 13.30 Serial: „V.I.P." 14.30 Ora de vară 15.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 16.00 Film: „Cavalerii stii" (SUA, 1959) 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.30 Film: „Obsesie periculoasă" (Canada, 1995).

LUNI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 10.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ultima şansă" (SUA, 1997) 22.30 Film: „Vânzătorul de iluzii" (SUA, 1992). Cu: Steve Martin 0.30 Film: „Poveştile oraşului" (coprod., 1998, partea I).

MARŢI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Film: „Marele Quinn" (SUA, 1989). Cu: Denzel Washington 0.30 Film: „Poveştile oraşului" (partea a II-a).

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un bacşiş de milioane" (SUA, 1994). Cu: Nicolas Cage, Bridget Fonda 22.30 Film: „Thelma şi Louise" (SUA, 1991). Cu: Susan Sarandon, Geena Davis 0.30 Film: „Poveştile oraşului" (ultima parte).

JOI 7.00 Observator 8.00 *Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Cuibul salamandrelor" (coprod., 1976) 22.30 Film: „Cercetaşii din Beverly Hills" (SUA, 1989) 0.30 Film: „Fascinaţia succesului" (SUA, 1989).

BRIDGET FONDA
ANTENA 1, miercuri, 20.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Bună seara, Irina" (România, 1980).

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.30 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Eseu ratat" (SUA, 1994) 23.35 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 12.00 Club abc (r) 13.30 Serial: „Hollywood" 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 17.00 Serial: „Istoria creştinismului" 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Vin cicliştii" (România, 1968) 22.05 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 13.30 Videoclipuri 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Marele singuratic" (România, 1976) 22.10 Concert de muzică populară (r) 23.35 Videoclipuri.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.10 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film: „Hoţul de la miezul nopţii: Un tunet îndepărtat" (SUA) 23.00 Documentar 23.30 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Drum în penumbră" (România) 23.35 Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Alte voci, alte încăperi" (SUA, 1995) 22.10 Loto – Joker – Pariu Trio 22.25 Jazz.

WILL SMITH
PRIMA joi, 20.00

ANTHONY HOPKINS
ANTENA 1 sâmbătă, 20.00

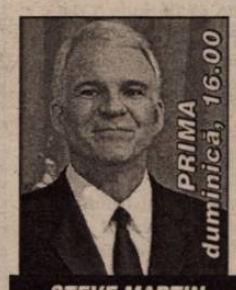

STEVE MARTIN
PRIMA duminică, 16.00

CHARLES BONSON
PRO TV luni, 23.15

ENTUZIASMUL VEDETELOR în derivă

Steven Spielberg s-a plictisit de dinozauri

După succesul mai puţin răsunător al celui de-al treilea film din seria „Jurassic Park", apărut anul trecut, în regia lui Joe Johanston (cu Tea leoni şi San Neil în rolurile principale), Steven Spielberg, „părintele dinozaurilor, a fost solicitat de către studiourile Universal ce i-au propus să realizeze un al patrulea episod în care aventurile dinozaurilor să fie cu adevărat la înălţime. Cineastul a cerut la rândul său să se implice în realizarea scenariului, precizând că e momentul ca această ultimă serie să fie şi ultima pentru că atât el, cât şi publicul s-au cam plictisit de dinozauri. Primele două filme din seria „Jurassic Park", regizate de el şi datând din 1993 şi 1997, s-au bucurat de un succes remarcabil, însă, până la urmă, totul are un sfârşit...

Fără nici o îndoială, „copilul" preferat al lui Spielberg rămâne „E.T.", poate tocmai pentru că filmul, realizat în urmă cu 20 de ani, nu are „fraţi" mai mici. Simpaticul extraterestru a revenit de curând pe ecrane tocmai pentru a marca trecerea a două decenii de la naşterea sa. Unii fani ai acestui personaj pot aspira la „Cartea Recordurilor", dată fiind adoraţia pe care au demonstrat-o faţă de ciudata creatură şi aventurile ei. Bunăoară, britanica Sian Thurkettle, în prezent în vârstă de 25 de ani, l-a descoperit pe „E.T" în 1982. A impresionat-o atât de mult încât a devenit o nesăţioasă consumatoare a genului S.F. Dar nici un alt personaj nu a reuşit să-l detroneze din sufletul ei pe bizarul extraterestru creat de Spielberg, aşa că a văzut filmul de... 773 de ori. În plus, a colecţionat 80 de statuete şi 300 de efigii reprezentându-l pe favoritul său, pe care, după cum declară ea cotidianului „Sun", le scoate din casete şi le priveşte fascinată cel puţin o dată la două săptămâni. Pentru aniversarea a 20 de ani a micii creaturi, britanicii au redifuzat filmul în cinematografe. „Cu acest prilej, mi-am cumpărat un abonament lunar, astfel încât să merg să-l văd de câte ori vreau. Deşi l-am văzut de 773 de ori, filmul m-a făcut întotdeauna să plâng. Lumea mă consideră nebună, dar eu nu sunt decât o persoană îndrăgostită de E.T.", a mai mărturisit Sian. Din fericire, soţul ei o înţelege atât de mult încât, la insistenţele ei, a acceptat să vadă şi el filmul de 100 de ori, deşi personajul lui preferat este James Bond.

Angelina Jolie nu-şi iubeşte ultimul personaj

Deşi n-a obligat-o nimeni să accepte un rol care nu-i plăcea, Angelina Jolie se plânge că nu e deloc încântată de personajul pe care îl interpretează în ultimul ei film, „Life Or Something Like It". E vorba de Lanie Kerrigan, o ziaristă necruţătoare şi foarte ambiţioasă care se decide să-şi schimbe comportamentul după ce i se prezice că mai are de trăit doar câteva zile. „Personajele pe care le interpretez de obicei în filme fac parte dintre persoanele parcă înzestrate

Angelina Jolie si Edward Burns în „Life Or Something Like It"

cu nemurire. Sunt vitale, luptătoare, dedicate unei cauze generale. Lanie Kerrigan este în schimb egocentrică şi preocupată de lucruri superficiale, or asta nu-mi place deloc", mărturisea actriţa.

Hugh Grant nu crede în continuări

Actorul britanic se îndoieşte de posibilul succes al unei continuări a filmului „Jurnalul lui Bridget Jones" în care a interpretat rolul lui Daniel Cleaver. Dar autorul primului „Jurnal..." ţine morţiş să mai lungească povestea într-o a doua parte. Interesant este că nici actriţa Renne Zellweger, care, ce-i drept, s-a înfruptat din succesul de box-office al filmului în care a fost cap de afiş, nu consideră că ar fi un lucru înţelept să mai intre încă o dată în pielea personajului interpretat de ea. Pentru acest rol ea a trebuit să se îngraşe vreo 10 kilograme şi mărturiseşte că nu ar fi dispusă să mai treacă din nou prin calvarul excesului forţat de greutate, pentru ca apoi să se lupte să slăbească. În plus, filmul ar urma să se realizeze la Londra, oraş în care nu se simte ca acasă.

Uma Thurman, obligată să lucreze cu soţul ei

Uma Thurman se străduieşte să fie de trei ori femeie: actriţă mereu la lucru, soţie iubitoare şi mamă exemplară. Nu-i tocmai uşor, mai ales cu un soţ ca Ethan Hawke care nu admite ca jumătatea lui să i se opună. Aşa se face că acesta pur şi simplu i-a impus Umei Thurman să joace în filmul pe care el îl realizează, deşi ea ar fi optat pentru altceva. El însă pretinde ca atunci când face un film soţia lui să-i fie alături şi să-i susţină proiectul prin prezenţa în creaţia respectivă. Actorii care lucrează cu Ethan sunt terorizaţi de comportamentul lui dur şi acesta ştie prea bine părerea lor despre el. Tocmai de aceea, ţine să precizeze de câte ori are prilejul că, spre deosebire de alţii, soţia sa nu este supusă unui tratament „de speriat", pentru că ea este o adevărată profesionistă şi, dacă vrea, înţelege din priviri ceea ce-i cere. „Cred că unii dintre actorii care aproape în mod permanent lucrează cu mine – am alcătuit un fel de trupă – s-au obişnuit cu felul meu autoritar de a fi. Soţia mea, în schimb, îşi pierde răbdarea când sunt prea exigent, aşa că, de multe ori, singura manieră de a conlucra paşnic la filmări este să o las să facă exact cum vrea ea, precizează Ethan Hawke. Uma Thurman îşi interpretează rolul cum vrea, dar asta nu înseamnă că-i şi place, după cum declară ea.

HOLLYWOOD-ul va pleca din Los Angeles?

Hollywood-ul, faimoasa Cetate a Filmului s-ar putea să se desprindă de... Oraşul Îngerilor. De ce? Pentru că locuitorii acestui „cartier" de lux din Los Angeles au fost invitaţi să decidă la toamnă (pe 5 noiembrie), printr-un referendum, dacă mai vor să facă parte din stresanta metropolă americană sau nu. Dacă electoratul va fi în favoarea... secesiunii, Hollywood-ul va deveni el însuşi un oraş de sine stătător, cu 184 000 de locuitori şi un buget anual propriu, de 183 de milioane de dolari. Ceea ce n-ar fi deloc rău, susţin adepţii acestei transformări. „N-aveţi idee cât sunt de încântat de decizia de a da curs unui referendum, declara un partizan înfocat al secesiunii – Gene La Pietra, multimilionar, 54 de ani, aspirant la funcţia de viitor primar al oraşului Hollywood. Mai mult ca sigur vom câştiga." Sharon Jimenez, un alt membru marcant al mişcării de separare, desfăşurată sub sloganul „Votează Hollywood!", declara la rândul său: „Ni se rupe inima văzând cum Hollywood-ul, după 50 de ani de existenţă, intră în decadenţă. Vrem să oprim această tendinţă, hotărâţi fiind să-l facem să-şi regăsească măreţia, să redevină leagănul industriei cinematografiei americane".

În cazul în care Hollywood-ul se va desprinde de „oraşul-mamă", va trebui să să verse anual la bugetul Los Angeles-ului, timp de două decenii, o compensaţie care pentru început a fost fixată la suma de 21,3 milioane de dolari, urmând ca treptat să scadă. Dar asta nu-l consolează pe actualul primar al oraşului Los Angeles care s-a pronunţat categoric împotriva secesiunii.

Oraşul Îngerilor numără peste 10 milioane de locuitori, împărţiţi în 88 de comunităţi (cartiere), cum ar fi Beverly Hills, Santa Monica etc.

WOODY ALLEN
îşi etalează sentimentele

Noul film al lui Woody Allen – „Holywood Ending" – pare a fi o declaraţie publică de iubire, foarte inspirată, dacă ar fi judecată în contextul american actual. Ce-i drept, fără să renunţe la ironia-i feroce, cineastul american, care dintotdeauna a dovedit un fler deosebit în privinţa a „ceea ce se cere", a descris pe muchie de cuţit relaţia sa cu Hollywoodul, şi-a mărturisit iubirea pentru oraşul în care trăieşte – New York – şi totodată... ataşamentul, cu nuanţe amuzante, faţă de francezi. „Francezii manifestă o mare afecţiune pentru mine, ei se dovedesc foarte generoşi şi mai ales fideli. Mă apreciază chiar mai mult decât merit...", declara cineastul american. Poate nu întâmplător, creaţia lui a fost aleasă să deschidă Festivalul internaţional al filmului de la Cannes.

Aşa cum ne-a obişnuit în majoritatea producţiilor sale, Woody Allen este şi înterpretul personajului central din propriul lui film: un realizator new-yorkez nevrozat, care, în urma unei crize de angoasă îşi pierde vederea. Seamănă întrucâtva chiar cu Woody Allen? „şi el, şi eu suntem într-adevăr regizori, numai că eu nu sunt la fel de nebun ca el", i-a asigurat cineastul pe cei care s-au grăbit să pună această întrebare. Personajului meu i se intentează un proces pentru că nu reuşeşte să-şi termine filmele la care s-a angajat, e atât de ipohondru încât nu-şi poate duce munca la bun sfârşit, spre deosebire de mine care sunt pe deplin responsabil şi productiv".

La cei 66 de ani cât are în prezent, Woody Allen îşi permite mai mult ca oricând ca în acest al 44-lea lung-metraj al său să-şi declare „iubirea şi dispreţul" faţă de industria filmului hollywoodian. „Trebuie să recunosc, am o afecţiune deosebită pentru Hollywood, încă de pe vremea copilăriei mele petrecute în Brooklyn; filmele care se produceau aici îmi făceau o adevărată plăcere – spune Woody Allen, deţinătorul a patru premii Oscar şi a zeci de nominalizări. Unele poate nu mi-au plăcut foarte mult, deşi m-au marcat. În plus, sunt multe staruri pe care pur şi simplu le ador. Dar, din fericire, dintotdeauna m-am considerat şi am rămas un realizator independent din New York, niciodată vreun tiran de la Hollywood nu a intervenit în viaţa mea."

Personajul principal al filmelor lui Woody Allen este fără doar şi poate... New York-ul, abordat întotdeauna cu un sentiment de mare afecţiune. În „Hollywood Ending", oraşul e învăluit în aceeaşi aură de iubire, spre deosebire de atmosfera cinemaului hollywoodian care e copleşită de ironie. „În ciuda tragediei din 11 septembrie, eu nu am nici o reţinere în a filma oameni obişnuiţi care se plimbă pe străzile New York-ului, perechi de îndrăgostiţi care savurează peisajul oraşului, chiar aşa, fără turnurile din World Trade Center", al cărui film va fi lansate în cinematografele americane de pe coasta de est pe 3 iunie.

Este deţinătorul a trei Oscaruri (două pentru „Annie Hall" în 1977 şi unu pentru „Hannah şi surorile ei" în 1986).

La Festivalul de la Cannes de anul acesta, i s-a decernat un trofeu special „Palme des Palmes", drept recompensă pentru întreaga sa carieră.

Recent, i-a fost acordată prestigioasa distincţie spaniolă „Prinţul Asturiei" la categoria artelor, ca recunoaştere a „marelui său talent creator" care a făcut din el un „personaj-cheie" al istoriei cinematografiei mondiale. Este doar pentru a doua oară când un american primeşte această distincţie spaniolă. În urmă cu doi ani a fost acordată cântăreţei Barbara Hendricks, iar în 2001 compozitorului polonez Krzystof Penderecky.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

STAREA DE NORMALITATE

ca stare de sănătate

Normalitatea, adică sănătatea, în cazul nostru cea mintală, pare a fi o vastă sinteză, o rezultantă complexă a unei mulţimi de parametri ai vieţii organice şi sociale, aflaţi în echilibru dinamic, ce se proiectează pe modelul genetic al existenţei individuale, nealterat funcţional şi morfologic, în istoria sa. Manifestarea acestei stări de sănătate ar fi existenţa unei judecăţi şi a unei viziuni realist-logice asupra lumii, dublate de existenţa unei discipline psihologice şi sociale, pe fundalul bucuriei de a trăi şi al echilibrului introversie-extroversie. Orice boală nu este decât o greşeală în organizarea terenului pe care se înscrie textul vieţii, în plus boala mintală dezorganizează individul în propria sa normativitate constrângându-l la pierderea din această cauză a direcţiei existenţiale. Boala psihică se obiectivează prin fizionomii tipice ale anumitor tipuri de existenţe, conduite, idei, credinţe, ce contrastează cu uniformitatea şi conformismul celor ale comunităţii, apărând şi celorlalţi ca deosebite. Mai mult, boala poate apărea ca o paradoxală organizare, în sensul dezorganizării, o reorganizare la un nivel inferior a psihismului. Această disfuncţionalitate se datorează fie absenţei instanţelor psihice superioare, fie efortului constituit de încercarea de reechilibrare, de reorganizare în situaţia deficitară dată. Ansamblul acestor dezorganizări care proiectează fiinţa dincolo de limitele normalităţii sunt realităţi obiective, ca oricare alte „semne patologice". O fiinţă desprinsă de real, invadată de imagini neliniştitoare sau înspăimântătoare, lipsită de puterea de a discerne sau prăbuşită în abisul depresiei, lipsită de libertatea fundamentală şi elementară a realităţii, reprezintă punctul în care conceptul devine realitate clinică. Domeniul bolii se îndepărtează de norma ideală a comunităţii în sensul deficitului, al neîmplinirii persoanei umane ce eşuează în zona dizarmoniei nefuncţionale, necreatoare.

Sănătatea umană poate fi considerată o stare înscrisă în perimetrul care defineşte normalitatea existenţei individului

semnificând menţinerea echilibrului structural al persoanei (în plan corporal-biologic şi psihic conştient) atât în perspectiva internă a raportului reciproc al subsistemelor în conformitate cu sinteza ansamblului, a conformităţii stărilor sistemului în raport cu normele generale ale speciei; ale vârstei, ale sexului) cât şi în perspectiva externă, a echilibrului adaptativ dintre individ şi mediul său ambiant concret. Caracteristicile principale ale sănătăţii mintale, după Hartman şi Murray, sunt următoarele:

- capacitatea de a produce şi de a tolera tensiuni suficient de mari, de a le reduce într-o formă satisfăcătoare pentru individ;
- capacitatea de a organiza un plan de viaţă care să permită satisfacerea periodică şi armonioasă a majorităţii nevoilor şi progresul către scopurile cele mai îndepărtate;
- capacitatea de adaptare a propriilor aspiraţii la grup;
- capacitatea de a-şi adapta conduita la diferite moduri de relaţii cu ceilalţi indivizi;
- capacitatea de identificare atât cu forţele conservatoare, cât şi cu cele creatoare ale societăţii.

Anormalitate şi comportamente anormale

Anormalitatea este o îndepărtare de normă al cărei sens pozitiv sau negativ rămâne indiferent în ceea ce priveşte definirea în sine a zonei de definiţie. Sensul este important în perspectiva calitativă. Astfel, antropologic, în zona pozitivă se află persoanele excepţionale, geniile, care joacă un rol creator în istoria omenirii, în instituirea progresului. Invers, patologia, boala se referă la îndepărtarea de normă în sens negativ, spre minus, spre deficit funcţional şi de performanţă, spre dizarmonie, dezorganizare, destructurare.

Anormalitatea (abatere de la un model comportamental mediu, fie că acesta este statistic, ideal sau procesual, acceptat de membrii unei societăţi determinate în timp şi spaţiu) nu se identifică cu patologicul, deşi se poate suprapune cu acesta; este în esenţă o noţiune mult mai largă, care caracterizează o serie de fapte comportamentale cu aspect contrar aşteptărilor şi normelor în vigoare. J. Delay şi P. Pichot consideră că anormalul reprezintă o abatere calitativă şi funcţională de la valoarea şi semnificaţia generală a modelului uman. Se poate observa cum domeniul anormalităţii se constituie ca o zonă de trecere între normal şi patologic, reprezentând un proces de continuitate între cei doi termeni. În condiţiile solicitărilor socio-profesionale şi ritmul de producţie discreminează drept anormali o serie largă de indivizi, inapţi pentru integrarea în diverse grupuri profesionale specifice, care nu sunt decât în mod potenţial şi probabilistic candidaţi la boala psihică.

Coleman şi Broen stabilesc o serie de termeni care se referă la comportamentele anormale ca: boală psihică, comportament neadecvat, tulburări emoţionale, tulburări comportamentale, tulburări psihice – arătând că nici unul dintre aceştia nu este suficient de clar pentru delimitarea sferei unui asemenea comportament care variază în funcţie de o serie de criterii şi modele.

Se deosebesc patru tipuri de comportamente anormale (C. Enăchescu):

- comportamentul de tip criză biopsihologică de dezvoltare sau involuţie (pubertate, adolescenţă, climax, andropauză) cu caracter pasager şi reversibil;
- comportamentul de tip carenţial (legat de stări de frustrare afectivă, carenţe educaţionale, disfuncţii familiale şi în modul de viaţă), ce creează dificultăţi de adaptare;
- comportamente de tip sociopatic, constând din conduite delictuale agresive, toxicomanice sau de furie, cu caracter recurent sau episodic;
- comportamentul de tip patologic, parţial sau deloc reversibil, de natură exogenă, endogenă sau mixtă, cu intensităţi şi forme variabile (stări reactive, nevroze, psihopatii, psihogenii, endogenii).

Dr. Sc. DOINA ELENA MANOLEA

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

STELIAN FULGA - terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiţie obligatorie în vindecarea oricăror afecţiuni.»

După 4 ani petrecuţi între călugării-terapeuţi din Tibet, Stelian Fulga a obţinut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci şi cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate cără în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină".*

Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obţinut din seminţe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor) şi ulei de seminţe de in (regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăţă de toxine, dispar problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia.*

Boli vindecate: stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecţiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.

Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienţilor o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugaţi să comunice şi *grupa sangvină a bolnavului.*

Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, Şos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea staţiei de metrou Piaţa Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienţii vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include şi cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.

Terapia culorilor

Alb şi negru

Tot mai frecvent, adepţii terapiilor complementare folosesc în timpul tratamentelor bioenegetice, în psihoterapii, în sacroterapie ş.a.m.d., şi metode paralele, care potenţează remediul de bază. Meloterapia, aromoterapia, cromoterapia sunt doar câteva dintre ele. În legătură cu terapia culorilor, vă prezentăm câteva idei foarte practice, raportate la cele două... pseudo-culori opuse – albul şi negrul, ce apar în viaţa noastră cotidiană şi deci le putem utiliza în folosul sănătăţii, cu destul de mare eficienţă.

ALBUL conţine toate culorile luminii naturale. El stimulează deschiderea la energiile înconjurătoare, iar o persoană îmbrăcată în alb primeşte mai uşor vibraţiile regeneratoare, vindecătoare, calmante. Iată deci că nu întâmplător spitalele au încăperile, mobilierul, vestimentaţia personalului medical, aşternuturile albe, astfel procesul de fortifiere a organismelor bolnave fiind realmente ajutat să preia energie pozitivă din exterior.

NEGRUL se spune că absoarbe vibraţiile, fapt avantajos în diverse situaţii mai puţin plăcute. Ne referim în primul rând la purtarea doliului după o rudă decedată, acest amănunt vestimentar neţinând exclusiv de simbolistică, ci motivându-se şi prin protecţia pe care negrul o realizează pentru purtător, faţă de gândurile şi vibraţiile înconjurătoare. Starea de şoc, stresul, tensiunile psihice pot fi astfel parcurse şi înlăturate mai uşor, iar întregul organism suportă trecerea prin necazul respectiv cu mai multă putere.

Cum depozităm fosforul în organism

Corpul omenesc conţine fosfor în fiecare ţesut, dar în special în oase şi în dinţi, combinat cu calciul, de care depinde asimilarea lui de către organism. De aceea, cantitatea de fosfor şi cea de calciu, ingerate zilnic, trebuie să se afle într-un echilibru permanent, altfel apărând riscul mai multor afecţiuni. Menţiunea este cu atât mai importantă, cu cât fosforul se găseşte în toate alimentele, fie ele de origine vegetală sau animală. În afara faptului că, în combinaţia sa cu calciul, ajută la întărirea oaselor, el participă la transportul de energie, ca şi la procesele metabolice ale glucidelor. Drept urmare, efectul se leagă de potenţarea energiilor intelectuale, nervoase şi sexuale. Cine nu ştie că, de regulă la ţară, li se dădea copiilor să consume creier sau peşte „ca să fie mai deştepţi", un fel de semi-superstiţie, însă cu fundament ştiinţific: aceste alimente sunt bogate în fosfor.

Excesul de fosfor (raportat, ca întotdeauna, la calciu) poate proveni din consumul excesiv de carne – bogată în acest oligoelement, dar săracă în calciu. Este o explicaţie a apariţiei osteoporozei, în special la femeile a căror alimentaţie se bazează pe carne şi produse derivate. Deficitul de fosfor produce şi el neplăceri, disfuncţionalităţi ale organismului, manifestate atât la nivelul sistemului osos şi muscular, cât şi sub forma sindroamelor nervoase şi a spasmofiliei, a deficienţelor cardiace şi a asteniei sau a unor afecţiuni legate de glanda tiroidă.

Alimentele bogate în fosfor sunt foarte numeroase, uşor de procurat şi trebuie să facă parte din meniul nostru, în mod constant. Precizăm că pentru o zi, necesarul de fosfor al unui organism normal este de 800-1200 mg. Migdalele şi nucile conţin cantităţi ridicate din acest oligoelement, de 450 mg şi respectiv 435 mg (cantitate raportată la 100 g de produs). Grâul încolţit conţine 1050 mg, fulgii de ovăz – 353 mg, arpacaşul – 236 mg, oul – 200 mg, seminţele de dovleac – 156 mg, orezul – 150 mg, pătrunjelul (rădăcină) – 120 mg. De asemenea, fosforul se găseşte şi în alune, cătină, castane, smochine, legumele rădăcinoase, mazăre şi fasole verde, conopidă şi varză, urzici, usturoi, ceapă, coacăze, zmeură, caise, cireşe, fragi, măceşe, prune, căpşuni, ca şi în polen.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

TAIE FRUNZĂ LA CÂINI

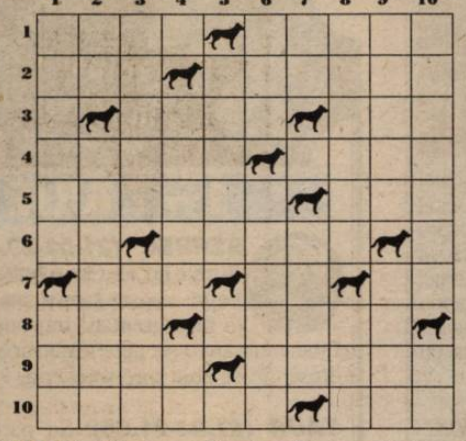

ORIZONTAL: 1) Câinele copilăriei – Când se dă drumul la câini. 2) Câine bun – ...Căţeluş cu părul creţ. 3) Legat de stăpân – Văleu, văleu! 4) Câini de vânat în deltă – Liric ardelean, autorul poeziei, „Câinele lui capri" (Tiberiu). 5) Şi liric chilian, care a închinat o „Odă câinelui" (Pablo) – Fustă croită! 6) Înscrise în ligă! – Practicat cu câini de vânătoare. 7) Lacrima dimineţii (pop.) – ...puţin rece! – Cerher la uşă! 8) Personaj din colindele noastre – Viaţă de câine. 9) Grăsime – Regizor spaniol care a adus pe ecrane filmul „Câinele" (Antonio). 10) Câinele casei – Te apără de câini.

VERTICAL: 1) Câini ciobăneşti din Franţa – Corcitură de câine. 2) Prinsă în lanţ – Câinele din romanul „Toate pânzele sus" de Radu Tudoran. 3) L-a lecuit pe Zdreanţă să mai fure (dim.) – Făcut pilaf, nu altceva. 4) Se ţine sub presiune – Câinos la suflet! 5) Prinsă la lesa câinilor la gât. 6) Vârf de sabie! – Slab şi fără putere. 7) Cerber, mai apoi! – Pe lângă casă (pop.). 8) Ca un câine alungat – În grabă! 9) O zi liberă – Păzită de câini credincioşi. 10) Câine rău! – Ochit la picioare!

DICŢIONAR: ROA, LIR.

IULIAN IONESCU
Constanţa

SOLUŢIA CAREULUI (*Taie frunze la câini*): AZOR - SEARA - RAU - BARBET - D - SERB - ALE - ENOTI - UTAN - NERUDA - UST - IG - VANAT - I - ROA - EC - CE - LIR - AMARA - ULEI - ISASI - PAZNIC - BAT.

Verificaţi-vă cunoştinţele

DRUMURI

1. Ce zeu din mitologia greacă pe lângă multe atribute, era şi patronul sacru al drumurilor şi al porţilor de acces?

2. Ce era „Drumul Mătăsii"?

3. Cum se numea, în evul mediu, în ţările române, drumurile pe care se transporta sarea de la ocne în diferite oraşe?

4. Cine a scris romanul „La drum cu mătuşă-mea"?

5. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Drumul spre înalta societate", realizat în 1958/59 de regizorul Jack Clayton?

6. Cine a pictat, în secolul al XVIII-lea, tabloul „Aleea de la Middelharnis"?

7. Cine a compus, în 1948, şlagărul „Cale lungă, drum de fier"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) În botanică „iarba" este o denumire generală a plantelor erbacee, anuale sau perene, mai frecvent a graminee de pe pajişti, utilizate în hrana animalelor. 2) „Iarba de mare" este o plantă perenă, cu frunze lungi de câţiva metri, şi flori vezi. Creşte pe fundul mării şi al lacurilor litorale, aproape de ţărm. Frunzele uscate servesc la umplerea pernelor şi a saltelelor. 3) În mitologia populară românească „iarba fiarelor" este o iarbă misterioasă cu puteri magice. Ea înmoaie fierul şi descuie orice fel de încuietoare metalică. Este veninoasă, roşie sau argintie şi creşte pe stânci, scânteind noaptea, ziua fiind invizibilă. 4) Romanul „Harfa de iarbă" a fost scris în 1961 de prozatorul american Truman Capote (1924-1984). 5) Filmul „Splendoare în iarbă" a fost realizat în 1961 de regizorul american Elia Kazan. 6) Interpretul cunoscutei melodii „Iarba verde, verde de acasă" (Green, Green Grass of Home) este Tom Jones. 7) Tabloul „Fată în iarbă" aparţine pictorului român Ion Andreescu (1850-1882).*

Poşta cititorilor Răspundem astăzi la penultimul set de întrebări din concursul nostru. În numărul viitor vor apărea şi numele câştigătorilor. Vă reamintim cu acest prilej că premiile constau în abonamente la revista „Magazin": câte un abonament pe şase luni pentru cei situaţi pe locul I şi câte un abonament pe trei luni pentru cititorii situaţi pe locurile doi şi trei.

Pentru întrebările cu tema „Caragiale" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Toma-Dan Creţu şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6, 5 răspunsuri corecte – inexact parţial răspunsul nr. 2: *Maria Iova – Constanţa.*

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa şi Angela Toma – Bucureşti.*

– 4 răspunsuri corecte: bunul dar grăbitul nostru prieten *Dan Victor Munteanu – Galaţi.*

Aşteptăm scrisorile dumneavoastră şi după încheierea concursului. *(I. Stoica)*

ŞAH

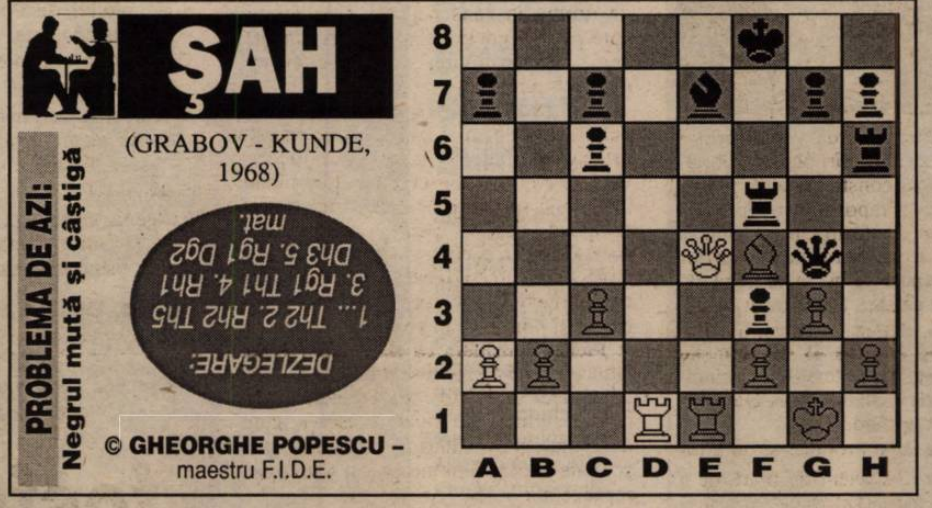

(GRABOV - KUNDE, 1968)

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE: 1... Th2 2. Rh2 Th5 3. Rg1 Th1 4. Rh1 Dh3 5. Rg1 Dg2 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ *„Deşi multă vreme i-a mers bine, de la un timp trandafirul meu chinezesc nu mai înfloreşte. Bobocii cad când ajung de dimensiunea unei măsline. Ce ar trebui să fac?"* (Georgeta Panaitescu din Câmpulung)

O greşeală pe care o faceţi este că, în dorinţa de a-i oferi condiţii cât mai bune de dezvoltare şi înflorire, îl mutaţi dintr-un loc într-altul. Acest tratament constituie un important factor de stres pentru plantă. Apoi, aveţi în vedere că trandafirul chinezesc are nevoie de substanţe nutritive din abundenţă pentru a forma o tufă frumoasă şi mai ales pentru a înflori. Aşadar, administraţi-i îngrăşăminte complexe o dată la două săptămâni. E bine să ştiţi că ● îngălbenirea frunzelor este în general determinată de insuficienţa fierului ● veştejirea frunzelor şi decolorarea până la nuanţe de alb indică o carenţă de cupru ● diminuarea ritmului de creştere şi pătarea frunzelor denotă insuficienţa zincului ● apariţia petelor galben-cenuşii sau brune se datorează carenţei de mangan ● ofilirea frunzelor de la baza plantei sau virarea culorii lor către brun închis denotă lipsa azotului. Aşadar, ori încercaţi ca în funcţie de aceste repere să puneţi „un diagnostic" şi să cumpăraţi un anumit tip de îngrăşământ care să elimine direct cauza ori procuraţi un îngrăşământ complex şi i-l administraţi.

Ierbarul cu scrisori

Sfaturi utile oricărui iubitor de plante

◆ În zilele fierbinţi de vară, florile de pe balcon trebuie udate dimineaţa şi seara, dar în nici un caz cu apă foarte rece. Plantele, în special cele mai sensibile, mai pretenţioase, nu agreează deloc asemenea şocuri termice. E bine să folosiţi apă păstrată din timp.

◆ Dacă pământul din jardiniere sau din ghivece capătă culoare verzuie, e posibil ca în scurt timp să formeze o pătură subţire de muşchi care nu mai lasă planta să respire, aşa că îndepărtaţi-l. De asemenea, dacă devine albicios, înseamnă fie că e vorba de o depunere de săruri, fie de sporii unor ciuperci. Înlocuiţi-l cu un alt strat de pământ nou.

◆ Nu uitaţi că florile de vară au nevoie de îngrăşământ regulat. Ele înfloresc continuu dacă îngrăşământul se împarte în raţii mici care se aplică în apa de udat.

◆ Ferigile, azaleele şi orhideele sunt foarte sensibile la „săruri", aşa că, în cazul lor, suplimentul de îngrăşământ trebuie oferit cu foarte mare zgârcenie.

◆ Controlaţi periodic plantele de dăunători pentru a putea să luaţi imediat măsuri. Aceştia apar în special pe partea inferioară a frunzelor.

◆ Cerceluşii, pentru a înflori în valuri succesive, trebuie curăţaţi imediat de florile ofilite. În nici un caz nu li se lasă capsulele cu seminţe care consumă inutil toată vigoarea plantei.

◆ Cel mai eficient tratament de vară pentru plante este ploaia caldă. Acest duş natural curăţă praful de pe frunze şi lasă planta să respire în voie.

◆ Garofiţele de grădină înfloresc de obicei din mai-iunie până în octombrie fie că sunt aşezate în balcoane semi-umbrite sau însorite, fie în grădină, dar în nici un caz în văpaia Soarelui, care le usucă. Pe de altă parte, vremea umedă, umezeala în general, le transformă într-o pradă uşoară pentru diferite boli cauzate de ciuperci. Pentru a evita umezeala excesivă a pământului amestecaţi-l cu nisip. Astfel devine mult mai permeabil. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„CONFIRMĂRI"

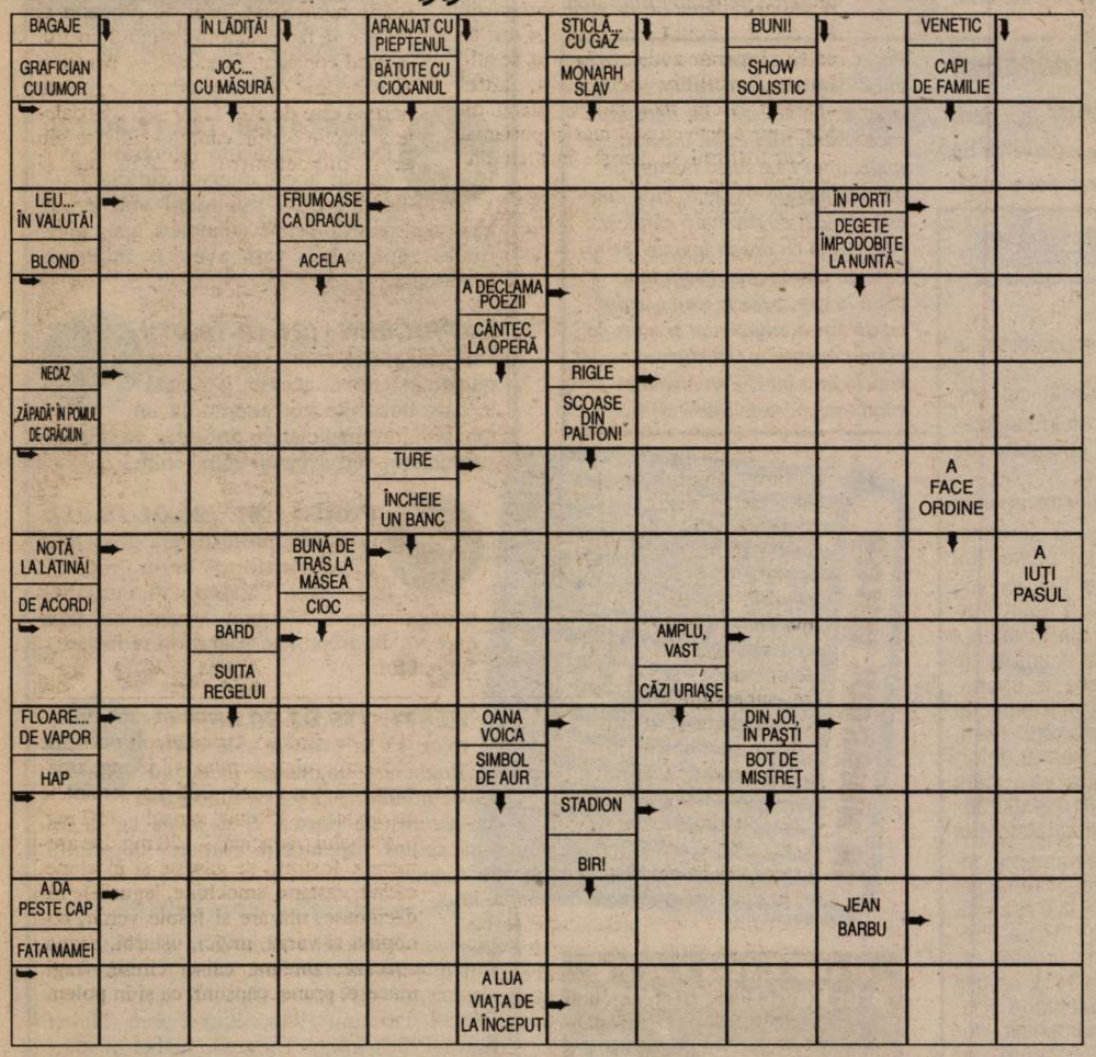

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „NOSTIMADE". *Orizontal:* A - I - U - I - G - M - AVANPREMIERA - ESTUAR - ALUN - ARTAR - ATRAGE - TARIF - RATAT - TIZI - APASI - A - SI - PRICINA - OM - ROATA - ARS - ESUA - ASI - GE - INTINS - AUDIA - TANTOS - TANC - BELEA - EXACTA.

Test

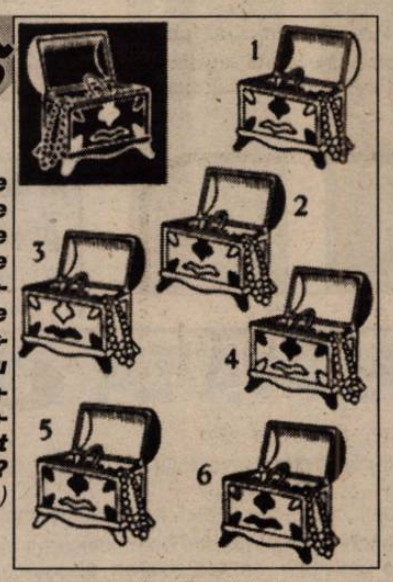

Care din cele şase casete numerotate corespunde cu negativul prezentat alături? *(Gh.R.)*

SOLUŢIA: Desenul nr. 2.

UmOr

– *Ai intrat noaptea trecută de trei ori în acelaşi magazin, spune sever judecătorul. Ce ai furat de acolo?*
– *O singură rochie, dar m-am dus de încă două ori s-o schimb pentru că nu-i plăcea soţiei...*

– *Logodnicul tău e un tip discret?*
– *Sigur! Suntem împreună de două luni şi încă nu-i ştiu numele de familie!*

– *Chelner, asta numeşti dumneata o cafea tare?*
– *Bineînţeles, domnule! Vedeţi că doar aţi gustat-o şi v-aţi şi enervat!*

– *Ar trebui să fumaţi mai puţin!*
– *Nu pot, doctore, ştii că sunt scriitor şi doar ţigara mă mai inspiră.*
– *Atunci poate că ar trebui să fumaţi ţigări mai bune.*

– *Ionescule, ce legătură se poate stabili între apă şi electricitate?*
– *Păi să vedeţi, domnule profesor, cum intru în cadă sună ori telefonul ori cineva la uşă!*

Un buffon mai puţin

Sarabanda surprizelor începută o dată cu meciul inaugural Senegal-Franţa a continuat şi în sferturile de finală ale CM jucate vineri şi sâmbătă în Japonia şi Coreea de Sud, dar n-a ocolit nici optimile, în care cea mai urâtă figură au făcut-o italienii care, dincolo de blazon, dincolo de faptul că au fost eliminaţi dintr-o competiţie în care n-au arătat nici un fel de fotbal, au dat pe faţă o mitocănie ţinută multă vreme sub obrocul cravatelor fine de mătase.

Rasism în stil italian

Italia a aruncat vina eliminării ei pe seama arbitrilor făcând un scandal penibil. Arbitrii au anulat cinci goluri Italiei! striga antrenorul Trapatoni. Despre Colina care a oferit pe tavă un penalty englezilor pentru a elimina Argentina, Trapatoni nu spune nimic, evident. În schimb, acum el strigă hoţii! Aere de mare putere fotbalistică (Fostă!). Dacă nu s-a văzut fotbal italian, s-a văzut rasism în stil italian. Jun Ahn, coreeanul care a înscris golul de aur în partida cu Italia – Cupa Mondială rămânând în acest fel cu un buffon mai puţin (Trapatoni) – joacă la Perugia. De supărare, preşedintele clubului, un oarecare domn (!) Luciano Gaucci, şi-a jurat în barbă că Ahn nu va mai pune piciorul la clubul său! „N-o să-l plătesc pe acest jucător care a ruinat fotbalul italian". Domnul (!) uită că fotbalul italian este ruinat de uriaşele sume de bani vehiculate de cluburi. „Ce a făcut el (adică Ahn) este o ofensă adusă ţării care i-a deschis uşa" a mai spus Gaucci. Ca şi cum sud-coreeanul cerşea pe la graniţă şi din milă i-a fost deschisă uşa mărinimiei italiene! Italienii, care cumpără jucători străini ca pe cartofi, rulând astfel sute de milioane de dolari din această afacere, ar vrea ca aceştia să fie şi slugi! Italienii ar trebui să ia exemplu de la francezi care s-au abţinut de la orice comentariu rasist pe seama reprezentativei Senegalului, ai cărei componenţi joacă toţi la cluburi franceze.

Samba a învins rock-ul

Ronaldo, Rivaldo şi Ronaldinho este cea mai valoroasă tripletă de jucători prezentă la această ediţie a CM. De aceea se şi apreciază că Brazilia va câştiga trofeul suprem. Anglia care a inventat fotbalul şi rock-ul n-a reuşit să învingă samba braziliană şi s-a declarat învinsă la limită (2-1) ca şi în 1970, ultima oară când echipa Albionului a întâlnit echipa lui Pele (1-0). Supărare mare în Piaţa Trafalgar din Londra, unde fanii echipei engleze şi-au înecat amarul în bere.

Coreenii încurcă pariurile

După ce a îngenunchear Italia, Coreea de Sud a scos din cursă şi Spania, ajungând, cu totul nesperat, în semifinale. S-a jucat calculat, nespectaculos, aşteptându-se speculările greşelii individuale în apărare. Şi cum mari greşeli individuale nu s-au înregistrat, partida a rămas egală chiar şi după prelungiri. Ca să mai ofere un exemplu de profesionism, după ce au arătat că pot câştiga şi prin golul de aur, coreenii s-au dovedit mai buni de data asta şi la executarea penalty-urilor. Ei au transformat toate cele cinci loviturl, spaniolii au ratat una, şi astfel asiaticii au ajuns acolo unde n-au visat nici în cele mai frumoase vise. Despre Germania se poate spune că joacă un fotbal la fel de tern ca şi echipamentul ei. Şi cu toate acestea, după victoria împotriva SUA, o echipă ambiţioasă şi inconstantă, parcă o văd în finală cu Brazilia (doamne, fereşte!)

Europa contra arbitrajelor din Asia!

Turcii au învins faţa Africii, „a doua echipă a Franţei", Senegalul, şi asta după ce au marcat iute golul de aur din prelungiri. „Cupa e a noastră" titrează de acum ziarele turceşti şi lucrul nu pare imposibil.Mai rămâne de văzut dacă ţara gazdă va fi de acord. Şi aşa coreenii sunt sub vizorul Europei, mai ales după ce Italia a forţat constituirea unei comisii europene care să judece arbitrajele părtinitoare care au dus, adică, la eliminarea Italiei şi Spaniei! Când fură arbitrii europeni, totul e OK!

GEORGE CUŞNARENCU

Magician pe vârful unei coloane

Magicianul David Blaine nu este tot atât de cunoscut ca David Copperfield, dar ambiţiile lui sunt mereu mari. Recent el a atras atenţia cu o altă năzdrăvănie: Timp de 35 de ore a stat cocoţat, cum se vede şi în fotografie, în vârful unei coloane înalte de 24 m, amplasată în Manhattan, lângă Biblioteca publică din New York. Cîteva sute de curioşi l-au privit pe omul care a reuşit să stea nemişcat pe coloana care avea, la vârf, un diametru de numai 56 cm.

Căsătorie printre aripi de rechini

Un cuplu din Singapore şi-a celebrat căsătoria într-un acvariu plin cu rechini în încercarea de a atrage atenţia opiniei publice chineze, mare amatoare de supă din aripă dorsală de rechin, asupra unei posibile extincţii a acestei specii animale. Lester Kwok şi Juliana Khoo, doi scufundători profesionişti, au făcut isprava într-un acvariu din parcul turistic aflat pe insula Sentosa. China, Singapore, Taiwan şi Hong Kong sunt cele mai mari consumatoare de aripă de rechin din lume.

Când Doamna de Fier se transformă în piatră

Margaret Thatcher, fost prim-ministru britanic, supranumită „doamna de fier" a asistat săptămâna trecută la inaugurarea propriei sale statui, tăiată în marmură albă şi expusă la galeria de artă „Guildhall" din Londra. Deşi apare foarte rar în public, medicii i-au prescris repaus după câteva alerte cardiace, doamna Thatcher, îmbrăcată într-un taior violet sobru şi purtând nelipsita ei poşetă neagră, s-a arătat încântată de sculptura înaltă de 2,60 m, declarând reporterilor: „n-am văzut lucrarea până acum, este absolut minunată". Lucrarea va sta la galerie până în anul 2004, dată la care, conform reglementărilor Camerei Comunelor, se va alătura, în Hall-ul Parlamentului, altor efigii în piatră ale unor personalităţi politice de marcă precum Winston Churchill.

În Japonia se mănâncă peşte prăjit viu! *Japonezii îşi bucură papilele gustative cu un nou fel de preparat: peşte prăjit viu. Cum se ajunge la o asemenea cină? Simplu: cumpărătorul alege peştele din acvariu, iar bucătarul face restul. Mai întâi, îl curăţă de mate, apoi face nişte tăieturi pe părţile laterale. Peştele, încă viu, este apucat de cap cu o cârpă şi este băgat cu coada înainte într-o oală cu ulei încins. Prăjit bine până la cap, peştele este garnisit cu un sos condimentat şi adus pe platou clientului. Desfătarea constă în a începe să mănânci când încă peştele este viu! La ei...*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Teleportarea: cronica unei speranţe amânate
- O experienţă unică: reacţie chimică la distanţă!
- Fascinaţia lumilor polare
- Femina club
- Somnul, protector al vieţii
- Bonsai, arborele cu două primăveri pe an
- Zeiţa Atena a fost o clonă?
- Piramida Lunii din cetatea Moche
- Întâmplări adevărate
- Tribunalul, locul strâmt pentru vedete
- Stresul poate fi învins fără medicamente!
- Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

1 – 7 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Deşi astrele nu sunt încruntate, s-ar putea ca în această săptămână Mercur să vă facă greutăţi. Într-adevăr, curba financiară are o scădere semnificativă, ea redresându-se abia spre weekend.

TAUR (21.04-21.05): Se pare că un prieten foarte apropiat sau un membru al familiei vă va face o bucurie deosebită, de natură psihologică. Pe de altă parte, bugetul dv. nu prea stă pe roze, deocamdată.

GEMENI (22.05-21.06): Nimeni şi nimic nu vă poate scoate acum din detaşarea olimpiană cu care priviţi viaţa. Unele evenimente din anturajul profesional vă obligă la solitudine şi meditaţie, pentru o decizie urgentă.

RAC (22.06-22.07): Atenţie foarte mare la cheltuieli! Curba responsabilă cu obezitatea portofelului prezintă oscilaţii periculoase, în prima jumătate a intervalului. În schimb, viaţa sentimentală e ca un fagure de miere.

LEU (23.07-22.08): Sunteţi dinamic şi plin de iniţiative profitabile. Soarele şi Marte vă sunt aliaţi de nădejde şi se pare că veţi reuşi să vă impresionaţi colegii. Consecinţele materiale nu vor întârzia.

FECIOARĂ (23.08-21.09): O mică deziluzie vă aşteaptă (luni sau marţi) să vă picure amărăciune în suflet. Poate fi de natură financiară sau amoroasă. Oricare ar fi adevărul, situaţia se normalizează foarte repede.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Cel mai remarcabil aspect al perioadei este cel legat de situaţia financiară. Curba cu pricina are un maxim joi sau vineri, deci s-ar putea să primiţi o sumă importantă de bani.

SCORPION (23.10-21.11): Curba sentimentală şi cea financiară au cele mai abrupte ascensiuni spre cote foarte înalte. Cu alte cuvinte, veţi parcurge zile senine din mai toate punctele de vedere.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Două evenimente interesante vor umple acest interval suficient de liniştit. Luni sau marţi veţi primi bani, dar nu o sumă spectaculoasă, apoi, spre finele săptămânii veţi avea o întâlnire parfumată.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Cam aşa s-ar putea caracteriza această perioadă în care bucuriile vor alterna cu un mic ghinion financiar. În orice caz, la sfârşitul săptămânii veţi avea un chip senin.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): O reuşită profesională deosebită vă va transforma într-o „vedetă" la serviciu. La rândul ei, curba financiară este în continuă ascensiune, fapt care vă dă dreptul să speraţi la redresarea bugetului.

PEŞTI (19.02-20.03): Cu toate că în primele zile curba financiară stagnează, începând de miercuri sau joi ea cunoaşte o ascensiune bruscă. S-ar putea ca la începutul săptămânii viitoare să primiţi bani.

Personalităţile săptămânii: *Demostene Botez, Haralamb Zincă, Gheorghe I. Mihoc (matematician), Liviu Ciulei, Coca Andronescu;* Franz Kafka, Hermann Hesse (Nobel literatură 1946), Igor Tamm (Nobel fizică 1958), Hugo Theorell (Nobel medicină 1955), Giuseppe Garibaldi, Vittorio de Sica, Jean Cocteau, Gustav Mahler, Dalai Lama.

Biblioteca Judeţeană